

ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 5 โรงเรียนปิยะชาติพัฒนา ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
สยามบรมราชกุมารี จังหวัดนครนายก

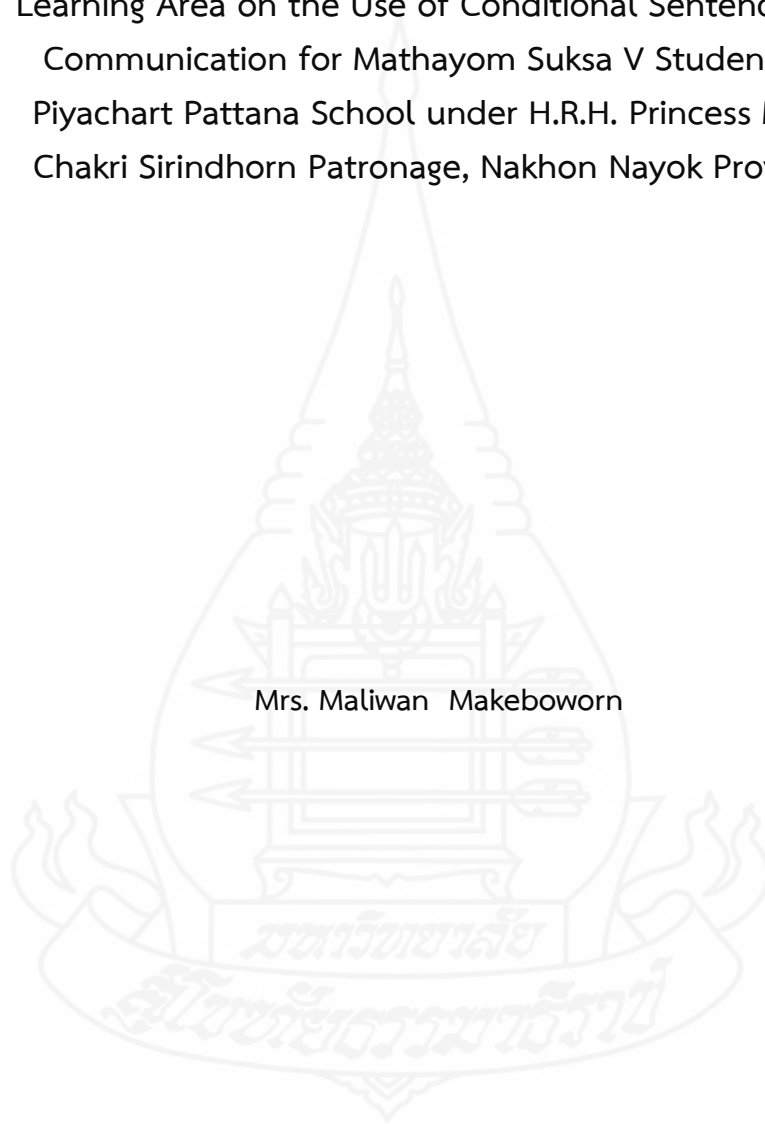

นางมลิวลัย เมฆบวร

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
พ.ศ. 2556

Experience-Based Instructional Packages in the Foreign Language
Learning Area on the Use of Conditional Sentences for
Communication for Mathayom Suksa V Students of
Piyachart Pattana School under H.R.H. Princess Maha
Chakri Sirindhorn Patronage, Nakhon Nayok Province

Mrs. Maliwan Makeboworn

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Educational Technology and Communications

School of Educational Studies
Sukhothai Thammathirat Open University

2013

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนปิยะชาติพัฒนา
ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
สยามบรมราชกุมารี จังหวัดนครนายก

ชื่อและนามสกุล นางมลิวลัย เมฆบวร
แขนงวิชา เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. วาสนา ทวีกุลทรัพย์

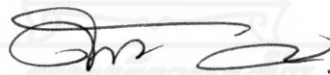
การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2557

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

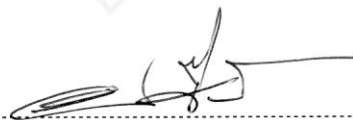
ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. วาสนา ทวีกุลทรัพย์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศันสนีย์ สังสรรค์อนันต์)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรรถนพ จินะวัฒน์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนปิยะชาติพัฒนา ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จังหวัดนครนายก

ผู้ศึกษา นางมลิวลัย เมฆบวร **รหัสนักศึกษา** 2552700979

ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา)

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. วาสนา ทวีกุลทรัพย์ **ปีการศึกษา** 2556

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่องการใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด (2) ศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร และ (3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนปิยะชาติพัฒนา ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จังหวัดนครนายก ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 45 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร (2) แบบทดสอบก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์แบบคู่ขนาน และ (3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัย พบว่า (1) ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ที่ผลิตขึ้น เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร มีประสิทธิภาพ 81.39/79.86 ตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 (2) ความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์สูงเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร มัธยมศึกษา

Independent Study title: Experience-Based Instructional Packages in the Foreign Language Learning Area on the Use of Conditional Sentences for Communication for Mathayom Suksa V Students of Piyachart Pattana School under H.R.H. Princess Maha Chakri Sirindhorn Patronage, Nakhon Nayok Province

Author: Mrs. Maliwan Makeboworn; **ID:** 2552700979;

Degree: Master of Education (Educational Technology and Communications);

Independent Study advisor: Dr. Wasana Taweekulasap, Associate Professor;

Academic year: 2013

Abstract

The objectives of this research were (1) to develop experience-based instructional packages in the Foreign Language Learning Area on the Use of Conditional Sentences for Communication for Mathayom Suksa V students based on the set efficiency criterion; (2) to study the learning progress of students who learned from the experience-based instructional packages on the Use of Conditional Sentences for Communication ; and (3) to study the students' satisfaction with the experience-based instructional packages on the Use of Conditional Sentences for Communication.

The research sample consisted of 45 Mathayom Suksa V students studying in the second semester of the 2013 academic year at Piyachart Pattana School under H.R.H. Maha Chakri Sirindhorn Patronage, Nakhon Nayok province, obtained by cluster sampling. The research instruments comprised (1) experience-based instructional packages on the Use of Conditional Sentences for Communication; (2) two parallel forms of an achievement test for pre-testing and post-testing; and (3) a questionnaire on the students' satisfaction with the experience-based instructional packages. Statistics for data analysis were the E_1/E_2 efficiency index, t-test, mean, and standard deviation.

Research findings showed that (1) the efficiency of experience-based instructional packages was at 81.39/79.86, meeting the set efficiency criterion 80/80; (2) the students learning from the experience-based instructional packages achieved learning progress significantly at the .05 level; and (3) the students' satisfaction with the experience-based instructional packages was at the high level.

Keywords: Experience-based instructional package, The Use of Conditional Sentences for Communication, Mathayom Suksa

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ เป็นงานวิจัยประกอบการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการ ตลอดจนการได้รับความรู้ คำปรึกษา คำแนะนำจากคณาจารย์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนร่วมงาน และเพื่อนนักศึกษา ที่ทำให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จตามวัตถุประสงค์

ขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา ทวีกุลทรัพย์ ที่กรุณาให้ความรู้ คำปรึกษา คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขและติดตามงานวิจัยนี้อย่างใกล้ชิดสม่ำเสมอ นับแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ และเหนือสิ่งใด ท่านได้เป็นกำลังใจให้การฝ่าฟันกับอุปสรรคและปัญหาที่บังเอิญที่ประสพระหว่างการดำเนินงาน ผู้วิจัยได้ตระหนัก และซาบซึ้งในความกรุณาของท่านอย่างสูงยิ่ง

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์นวลเสนห์ วงศ์เชิดธรรม ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัดและประเมินผล ที่ได้กรุณาให้ความรู้ คำปรึกษาและคำแนะนำด้านการวัดและประเมินผล จนทำให้สามารถนำเครื่องมือไปใช้ได้อย่างสมบูรณ์ ขอขอบพระคุณอาจารย์เพาเยว จันทรชนะ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีการศึกษา ที่ให้คำแนะนำและตรวจแก้ไขเครื่องมือจนสำเร็จไปด้วยดี และขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิตา เขี่ยมขันติถาวร ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา ที่ได้ให้ความรู้ ตรวจสอบและให้ปรับแก้ไขเนื้อหาที่บกพร่อง และให้เพิ่มเติมส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์ของเนื้อหา

ขอขอบพระคุณคณาจารย์แขนงเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาทุกท่าน ที่ให้คำแนะนำ ปรึกษา ให้ความรู้ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ขอขอบคุณเพื่อนร่วมงาน เพื่อนนักศึกษา ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหลาย ตลอดจนผู้บริหารโรงเรียนปิยชาติพัฒนา ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ให้การสนับสนุนทั้งด้านสถานที่ อุปกรณ์ที่ใช้ในการดำเนินงาน และขอขอบใจนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยในครั้งนี้จนสำเร็จลงไปได้ด้วยดี ขอขอบคุณครอบครัวที่ให้การสนับสนุน ให้กำลังใจและเสียสละเพื่อให้ผู้วิจัยได้ทำงานได้อย่างเต็มที่ และขอให้บุคลากรที่ล่วงลับได้รับรู้ถึงความสำเร็จนี้

ขอให้งานวิจัยนี้เป็นสิ่งนำมาซึ่งความภาคภูมิใจต่อกรมมีส่วนร่วมของทุก ๆ ท่าน ซึ่งผู้วิจัยจะพึงรำลึกถึงสิ่งดี ๆ เช่นนี้ที่ได้รับจากทุกท่านตลอดไป

มลิวัลย์ เมฆบวร

สิงหาคม 2557

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	6
สมมติฐานการวิจัย	7
ขอบเขตการวิจัย	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	10
ชุดการสอน	10
ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์	15
สื่อที่ใช้ในชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์	31
การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์	36
ความพึงพอใจ	39
การเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	41
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	46
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	48
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	48
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	49
การเก็บรวบรวมข้อมูล	63
การวิเคราะห์ข้อมูล	66
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์	69
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์หาความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียน	71
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน	72

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 ต้นแบบชิ้นงาน.....	75
คู่มือการใช้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์.....	75
- ภาคที่ 1 บทนำ.....	77
- ภาคที่ 2 รายละเอียดประสบการณ์.....	90
หน่วยประสบการณ์ที่ 4.....	135
- ภาคที่ 3 คู่มือเผชิญประสบการณ์ (สำหรับนักเรียน).....	161
บทที่ 6 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	214
สรุปผลการวิจัย	214
อภิปรายผล	216
ข้อเสนอแนะ	218
บรรณานุกรม	220
ภาคผนวก	227
ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	228
ข แบบประเมินคุณภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์.....	230
ค ตารางวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม.....	235
ง ตารางค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเที่ยง ของแบบทดสอบก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์.....	237
จ ตารางคะแนนก่อนเผชิญประสบการณ์ ระหว่างเผชิญประสบการณ์ และหลังเผชิญประสบการณ์ ในการทดสอบแบบเดี่ยว แบบกลุ่มและภาคสนาม.....	245
ฉ ตารางคะแนนความก้าวหน้าของนักเรียน.....	252
ช ตารางแสดงความถี่ความพึงพอใจของนักเรียน.....	256
ซ แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน.....	259
ประวัติผู้ศึกษา.....	263

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1	ปรัชญาการสอนแบบอิงประสบการณ์..... 17
ตารางที่ 2.2	จิตวิทยาสำหรับการสอนแบบอิงประสบการณ์..... 19
ตารางที่ 3.1	การจำแนกสาระเนื้อหา หน่วยเนื้อหา และประเภทเนื้อหา..... 50
ตารางที่ 3.2	การจำแนกหน่วยเนื้อหาและหน่วยประสบการณ์..... 51
ตารางที่ 3.3	การจำแนกประสบการณ์หลักและประสบการณ์รอง..... 53
ตารางที่ 3.4	การกำหนดเนื้อหาสาระในประมวลสาระ..... 54
ตารางที่ 3.5	แผนการสอนแบบอิงประสบการณ์และแบบเผชิญประสบการณ์ ประกอบชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์..... 55
ตารางที่ 3.6	การตรวจสอบคุณภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์..... 59
ตารางที่ 3.7	วิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย..... 60
ตารางที่ 3.8	วัน เดือน ปีในการทดสอบประสิทธิภาพ..... 65
ตารางที่ 4.1	ประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์จากการทดสอบประสิทธิภาพ แบบเดี่ยว..... 69
ตารางที่ 4.2	ประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์จากการทดสอบประสิทธิภาพ แบบกลุ่ม..... 70
ตารางที่ 4.3	ประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์จากการ ทดสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนาม..... 71
ตารางที่ 4.4	ความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอน แบบอิงประสบการณ์จากการทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม..... 72
ตารางที่ 4.5	ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่องการใช้ประโยชน์เงื่อนไขเพื่อการสื่อสารในการทดสอบภาคสนาม..... 72

ญ

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 3.1 แผนผังการจัดชั้นเรียน.....	58
ภาพที่ 3.2 แผนผังการจัดชั้นเรียน.....	64

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตราที่ 24 ได้กล่าวไว้ว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้ (1) จัดเนื้อหาและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของนักเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (2) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา (3) จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ ให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง (4) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา (5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ครูและนักเรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกัน จากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา พ.ศ. 2553 : 8-9)

ภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก เพราะเป็นเครื่องมือในการรับข่าวสาร แลกเปลี่ยนข้อมูลด้านความคิด ทักษะ ทักษะ วัฒนธรรมของชนชาติอื่น ตลอดจนความก้าวหน้าทางวิทยาการใหม่ ๆ ทำให้คนไทยตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในเรื่องความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ระบบการศึกษาไทยจึงต้องพัฒนาภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับที่สามารถจะรับและเข้าใจสารสนเทศภาษาอังกฤษ ซึ่งมีความจำเป็นสำหรับการศึกษาขั้นสูงทั้งในและนอกประเทศ (สุมิตรา อังวัฒนกุล 2540 : 1) ภาษาอังกฤษยังมีบทบาทต่อการดำรงชีวิตของคนไทย โดยเฉพาะการประกอบอาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยว การส่งออก ผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษดีก็จะได้เปรียบในการประกอบอาชีพดีกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้ภาษาอังกฤษ ดังนั้น แนวโน้มของผู้นิยมเรียนภาษาอังกฤษจึงมีจำนวนมากยิ่งขึ้น (ประนอม สุรัสวดี 2539 : 1) นอกจากนี้ เด็กไทยจะต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาได้มากกว่า 1 ภาษาและสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในระดับสากลได้ด้วย สามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ไทยสู่สังคมโลกจึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ ครูจึงต้องมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกและเทคโนโลยีและสามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาศักยภาพได้อย่างเต็มที่ (รุ่ง แก้วแดง 2541 : 53) เทคโนโลยีและช่องทางการติดต่อสื่อสารเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจของประชาคมอาเซียน ภาษาอังกฤษยังคงเป็นภาษาสื่อกลางในการติดต่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจและการค้า

1.1 สภาพที่พึงประสงค์ในการเรียนการสอน

สภาพที่พึงประสงค์ในการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานหนึ่งใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่กำหนดให้เป็นองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้ที่จะเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ ดังนั้นกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษในทุกช่วงชั้น กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความจำเป็น และเห็นความสำคัญในการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียน ให้มีทักษะในด้านการฟัง พูด อ่านและเขียน เพื่อใช้ในการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้ถูกต้องตามสถานการณ์ที่ใช้ การเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม ให้ความเข้าใจวัฒนธรรมอันหลากหลาย เพื่อการเข้าสู่สังคมของเจ้าของภาษาได้อย่างเหมาะสม และสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไปสู่สังคมโลกได้ ดังนั้น หลักสูตรจะต้องยืดหยุ่นให้ท้องถิ่นได้พัฒนาให้สอดคล้องกับสภาพผู้เรียน และสภาพภาพความต้องการของท้องถิ่น (เกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา 2539 : 1)

จากวัตถุประสงค์ดังกล่าวที่มุ่งเน้นให้นักเรียน สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้นั้นมีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ด้าน คือ (1) ความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์ (2) ความสามารถทางภาษาศาสตร์สังคม (3) ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ และ (4) ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระสำคัญคือ การศึกษาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมุ่งเน้นให้นักเรียนพัฒนาศักยภาพด้านภาษา ทั้งการฟัง-พูด-อ่านและเขียนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น สามารถนำทักษะด้านภาษาไปใช้ในบริบทด้านต่างๆ ทั้งในสถานการณ์จำลองและสถานการณ์จริง สามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าเรื่องราวต่างๆ จากสื่อที่หลากหลาย และสามารถนำเสนอเรื่องราวต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษได้ในการเรียนระดับสูง (กระทรวงศึกษาธิการ 2551: 226 - 227)

สภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนในที่นี้ ครอบคลุม วิธีการสอนที่พึงประสงค์ สื่อการสอนที่พึงประสงค์ และรูปแบบการเรียนการสอนที่พึงประสงค์

1.1.1 วิธีการการสอนที่พึงประสงค์

วิธีการสอนที่พึงประสงค์กับการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ครอบคลุม (1) การสอนแบบกลุ่มกิจกรรม เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ประกอบกิจกรรมร่วมกัน รู้จักทำงานเป็นกลุ่ม ตัดสินใจอย่างมีเหตุผลมากขึ้น ได้แสดงความคิดเห็นและมีระเบียบวินัยในตนเองมากขึ้น โดยเน้นการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (วาสนา ทวีกุลทรัพย์ 2540 : 60) ดังนั้น กิจกรรมกลุ่มจัดว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญในการที่จะดำเนินการสอนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการสอน เนื่องจากการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนจะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาอย่างมีความหมาย ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา ช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการใช้ภาษา ทำให้ผู้เรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการเรียน ช่วยให้การเรียนภาษาเป็นไปอย่างธรรมชาติ และช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ในการทำกิจกรรม (สุมิตรา อังวัฒนกุล 2535 : 121-122) (2) การสอนแบบฝึกปฏิบัติ เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้

โดยการลงมือทำ ผ่านการปฏิบัติจริงด้วยตนเองตามความสนใจ ตามความถนัดและศักยภาพ ด้วยการศึกษาค้นคว้า ฝึกปฏิบัติ ฝึกทักษะจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนการสอน คือ ผู้สอนกำหนดจุดมุ่งหมายการฝึกปฏิบัติ รายละเอียด ขั้นตอน การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ขั้นตอนดำเนินการ ผู้สอนให้ความรู้และทักษะพื้นฐานในการปฏิบัติ มอบหมายงานที่ปฏิบัติเป็นกลุ่มหรือรายบุคคล ขั้นสรุป ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสรุปกิจกรรมการปฏิบัติงาน และขั้นประเมินผลด้วยการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน (ทศนา แหมมณี 2552 : 4) (3) การสอนแบบบรรยาย เน้นกระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการเตรียมเนื้อหาสาระ เพื่อบอก อธิบายเนื้อหาแก่ผู้เรียน ผู้เรียนเป็นผู้รับการถ่ายทอด โดยการจดบันทึกหรือท่องจำ ถาม-ตอบ การแสดงบทบาท การใช้สื่อการสอน เช่นสไลด์ วิดีทัศน์ หรือภาพยนตร์ ประกอบการบรรยาย เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม (ทศนา แหมมณี 2552 : 13 – 15) และ (4) การสอนแบบสาธิต เป็นการทำให้ดูหรือแสดงให้ดูเป็นตัวอย่างเพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เกิดความเข้าใจในเนื้อหาวิชานั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี การสาธิตเป็นการรวมความสนใจและความตั้งใจของผู้เรียนเป็นการแสดงวิธีการที่ถูกต้องที่สุด ดีที่สุด หรือสั้นที่สุดของการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งให้นักเรียนดู (ชม ภูมิภาค 2544 : 272)

1.1.2 สื่อการสอนที่พึงประสงค์

สื่อการสอนที่พึงประสงค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษ ควรมีดังนี้ (1) สิ่งพิมพ์ในรูปเอกสารประกอบการเรียน หรือประมวลสาระที่ออกแบบให้ผู้เรียน เรียนได้ตามลำพังด้วยการนำความรู้จากเอกสารมาปฏิบัติภารกิจและงานหรือกิจกรรมและให้นักเรียนได้เรียนรู้เนื้อหาสาระไปที่ละน้อยตามลำดับ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์ 2540 : 161) (2) สื่อสิ่งพิมพ์ในรูปแบบฝึกปฏิบัติ (Work Book) เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่เป็นเอกสารจัดเตรียมไว้ให้นักเรียนได้ศึกษา ใช้ประกอบกิจกรรมหรือภารกิจและงาน ควบคู่กับเอกสารการเรียนแต่ละหน่วย นอกจากนี้ แบบฝึกปฏิบัติช่วยให้ผู้เรียนได้ประเมินตนเองก่อนเรียนเพื่อทราบถึงความรู้พื้นฐานของผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสบันทึกเนื้อหาสาระของแต่ละหัวเรื่องที่เรียน ไว้ศึกษาทบทวน แบบฝึกปฏิบัติที่มอบหมายให้ผู้เรียนได้ทำภารกิจและงานที่กำหนดให้ โดยเขียนงานที่ทำ และผู้เรียนได้ทำแบบประเมินตนเองหลังเรียน เพื่อวัดความก้าวหน้าทางการเรียน (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์ 2540 : 161) (3) สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในรูปแบบสไลด์คอมพิวเตอร์ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาในสื่อสิ่งพิมพ์ดียิ่งขึ้นและยังให้ความเป็นรูปธรรมในสิ่งที่เรียนเพิ่มขึ้น (4) สื่อประเภทอุปกรณ์ ได้แก่ เครื่องเสียง เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องแอลซีดี และ (5) สื่อประเภทวิธีการ ได้แก่ กิจกรรม เกม สถานการณ์จำลอง รายการและโครงการ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และภณิดา มาประเสริฐ 2537 : 7)

1.1.3 รูปแบบการเรียนรู้ที่พึงประสงค์

รูปแบบการเรียนรู้ที่พึงประสงค์วิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ (1) การเรียนกับครู (Teacher Directed Learning-TDL) ครูเป็นผู้วางแผนกิจกรรมการเรียน สื่อประกอบการเรียน แนะนำแนวทางทำกิจกรรมการเรียนแก่ผู้เรียน ดูแลช่วยเหลือ อำนวยความสะดวก กระตุ้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มได้ตามวัตถุประสงค์ รับฟังการรายงาน และประเมินผลงานนักเรียน (2) การเรียนกับเพื่อน (Peer Directed Learning-PDL) นักเรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน เพื่อ

สร้างชิ้นงาน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยกันสืบค้น ค้นคว้าหาความรู้ ร่วมกันรับผิดชอบและ
แก้ไขปัญหา และประเมินผลงาน และ (3) การเรียนด้วยตนเอง (Self Directed Learning-SDL)
นักเรียนกำกับการเรียนด้วยตนเอง ด้วยการศึกษานี้อาสาจากบทเรียนประกอบกับสไลด์
คอมพิวเตอร์ เพื่อเป็นความรู้พื้นฐานก่อนการทำกิจกรรมกลุ่ม และใช้ทบทวนเนื้อหาเมื่อเข้าสู่
กิจกรรมกลุ่ม (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2545 : 30)

1.2 สภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

สภาพการเรียนการสอนที่เป็นอยู่ในปัจจุบันในการเรียนการสอนกลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนปิยชาติพัฒนา ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
สยามบรมราชกุมารี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ครอบคลุม (1) วิธีการสอน (2) สื่อการสอน
และ (3) รูปแบบการเรียน จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้
(สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2557)

1.2.1 วิธีการสอนที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน (1) ครูใช้วิธีการสอนแบบบรรยายเป็นส่วน
ใหญ่ จากเนื้อหาสาระที่เตรียมมา หรือจากหนังสือเรียน นักเรียนจดบันทึกและท่องจำ การสื่อสาร
ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นรูปแบบการสื่อสารทางเดียวจากครู การใช้สื่อประกอบการบรรยายมีน้อย
และการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษในระหว่างการเรียนการสอนมีน้อย (2) วิธีการสอนแบบฝึกปฏิบัติ
ที่ปฏิบัติตามกระบวนการขั้นตอนการฝึกทางภาษา มีน้อย นักเรียนเพียงได้รับการฝึกจากแบบฝึกปฏิบัติ
ที่ครูกำหนดหลังจากบรรยายจบแต่ละหน่วยการเรียนรู้ และ (3) วิธีการสอนแบบกลุ่มกิจกรรมที่ให้
นักเรียนร่วมมือในการทำงานจนสำเร็จเพื่อให้เกิดชิ้นงาน มีน้อย

1.2.2 สื่อการสอนที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน สื่อการสอนที่ใช้ คือ สื่อประเภทสิ่งพิมพ์
หนังสือเรียน แบบฝึกหัด ใบความรู้ หนังสือพิมพ์ สื่อประเภทโสตทัศน เช่น ซีดี สื่ออุปกรณ์ เช่น
เครื่องฉายแต่มีไม่เพียงพอ

1.2.3 รูปแบบการเรียนที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ (1) การเรียนกับครูหรือครูเป็น
สื่อหลัก มีการใช้สื่อประกอบการบรรยาย และการส่งเสริมให้นักเรียนทำกิจกรรมมีน้อย (2) การ
เรียนด้วยตนเองด้วยการศึกษาค้นคว้า สืบค้นข้อมูลจากแหล่งความรู้ และ (3) การเรียนที่นักเรียน
เรียนกับเพื่อน ด้วยวิธีการให้คำแนะนำปรึกษา รูปแบบเพื่อนช่วยเพื่อน นำมาใช้ในการเรียนการ
สอนน้อย

1.3 สภาพที่เป็นปัญหา

จากสภาพที่พึงประสงค์เมื่อเปรียบเทียบกับสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน สภาพที่
เป็นปัญหา วิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ครอบคลุม (1) ปัญหาด้านวิธีการสอน
(2) ปัญหาด้านสื่อการสอน และ (3) ปัญหาด้านรูปแบบการสอน

1.3.1 ปัญหาด้านวิธีการสอน เนื่องจากสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษใช้
วิธีการบรรยายเป็นส่วนใหญ่ มีการใช้สื่อประกอบการบรรยายน้อย ตลอดจนการสื่อสารเป็นลักษณะ
การสื่อสารทางเดียว ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ คือ (1)
ขาดการใช้กิจกรรมกลุ่มในการเรียนการสอน เพื่อให้ให้นักเรียนทำงานร่วมกัน แสดงความคิดเห็น การ
สร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาเป็นไปอย่างธรรมชาติ และ (2) ขาด

กระบวนการฝึกปฏิบัติทางภาษาตามขั้นตอน การนำเสนอเนื้อหา การฝึกปฏิบัติ และการนำภาษาไปใช้

1.3.2 ปัญหาด้านสื่อการสอน ที่ส่งเสริมต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ (1) สื่อสิ่งพิมพ์ที่อยู่ในรูปเอกสารที่ให้ผู้เรียนได้เรียนได้ด้วยตนเองตามลำพัง รวมทั้งแบบฝึกปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนได้ประเมินตนเอง มีน้อย (2) ไม่มีสื่อภาพนิ่งในรูปสไลด์คอมพิวเตอร์ หรือสื่อเสริมอื่น ๆ ประกอบการบรรยายหรือช่วยเสริมเนื้อหาสื่อสิ่งพิมพ์ให้เข้าใจได้มากขึ้น และ (3) การนำสื่อวิธีการมาใช้มีน้อย เช่น รายการโทรทัศน์ วิทยุ เกม สถานการณ์ เป็นต้น

1.3.3 ปัญหาด้านรูปแบบการสอน คือ (1) การยึดครูเป็นศูนย์กลาง ส่งผลให้นักเรียนไม่มีการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม เรียนเฉพาะจากที่ครูสอน (2) นักเรียนไม่ได้ทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกันทำให้ไม่มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การค้นคว้าหาความรู้ ตลอดจนความรับผิดชอบร่วมกัน และ (3) นักเรียนขาดทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการศึกษาหาความรู้ และการสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติม

1.4 ความพยายามในการแก้ปัญหา

ความพยายามในการแก้ปัญหาคือ การเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนปิยะชาติพัฒนา ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จังหวัดนครนายก โดยศูนย์พัฒนากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จังหวัดนครนายก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 7 ได้ดำเนินการ จัดอบรมเชิงปฏิบัติการครูผู้สอน เรื่อง การจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จัดการฝึกอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ จัดการฝึกอบรมเรื่องการเขียนแผนการสอน และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้จัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการการสร้างสื่อและนวัตกรรมสำหรับวิชาภาษาอังกฤษ จัดการฝึกอบรมการจัดการเรียนการสอนเพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน และการอบรมเชิงปฏิบัติการการวัดและประเมินผลภาษาอังกฤษ

นอกจากนี้ ได้มีงานวิจัยที่พยายามแก้ปัญหาการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ดังนี้

1.4.1 งานวิจัยที่พยายามแก้ปัญหาการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

พรกมล ช่างทอง (2551) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถ และเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนปราสาทวิทยาคม อำเภอตาบูนทต จังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า เจตคติของนักเรียนต่อการอ่านภาษาอังกฤษโดยภาพรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง บทเรียนสำเร็จรูปมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยสรุป จากการวิจัยเรื่องนี้ได้นำสื่อการเรียนสำเร็จรูปมาใช้ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น

1.5 แนวทางแก้ปัญหา

จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นและจากการศึกษางานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยเห็นว่า ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์เป็นสื่อที่ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ มุ่งให้นักเรียนได้เรียนรู้ เพื่อนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์และช่วยแก้ปัญหาการเรียนการสอนในด้าน (1) วิธีการเรียนการสอน ข้อดีของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ที่ใช้วิธีการเผชิญประสบการณ์ที่หลากหลายได้แก่ วิธีการสอนที่เน้นประสบการณ์ตรง วิธีการเรียนการสอนแบบกลุ่ม และวิธีการเรียนการสอนแบบฝึกปฏิบัติ โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย (2) สื่อการเรียนการสอน ข้อดีของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ประกอบด้วยสื่อที่หลากหลายในรูปของชุดการเรียนหรือชุดการสอน ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ สไลด์ คอมพิวเตอร์ กิจกรรม พร้อมตัวอย่างที่หลากหลาย (3) รูปแบบการเรียน ข้อดี คือ (3.1) การเรียนกับครู (Teacher Directed Learning-TDL) คือ ครูเป็นผู้วางแผนกิจกรรมการเรียน แนะนำแนวทางการทำกิจกรรมการเรียน ดูแลช่วยเหลือ อำนวยความสะดวก กระตุ้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติ กิจกรรมกลุ่ม รับฟังการรายงาน และประเมินผลงาน (3.2) การเรียนกับเพื่อน (Peer Directed Learning-PDL) คือนักเรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยกันสืบค้น ค้นคว้าหาความรู้ ร่วมกันรับผิดชอบและแก้ไขปัญหา และประเมินผลงาน และ (3.3) การเรียนด้วยตนเอง (Self Directed Learning-SDL) นักเรียนกำกับการเรียนด้วยตนเอง ด้วยการศึกษาเนื้อหาสาระจากบทเรียนประกอบกับสไลด์คอมพิวเตอร์

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนปิยะชาติพัฒนา ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จังหวัดนครนายก โดยใช้กระบวนการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียน และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อพัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนปิยะชาติพัฒนา ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จังหวัดนครนายก

2.2 วัตถุประสงค์เฉพาะ

2.2.1 เพื่อพัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนปิยะชาติพัฒนา ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

2.2.2 เพื่อศึกษาความก้าวหน้าของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

2.2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง การใช้ประโยคประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

3.2 นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร มีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้น

3.3 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสารในระดับมาก

4. ขอบเขตการวิจัย

4.1 รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยและพัฒนา

4.2 ขอบเขตด้านประชากร

4.2.1 *ประชากร* คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนปิยชาติพัฒนา ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จังหวัดนครนายก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 200 คน 5 ห้องเรียน

4.3 ขอบเขตด้านเนื้อหาสาระในการวิจัย

เนื้อหาสาระในการวิจัย เป็นเนื้อหาสาระในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งมีจำนวน 15 หน่วยประสบการณ์ นำมาสร้างชุดการสอนจำนวน 1 หน่วยประสบการณ์ คือ หน่วยประสบการณ์ที่ 4 เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

4.4 *เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย* ประกอบด้วย (1) ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง การใช้ประโยคประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร (2) แบบทดสอบก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์ และ (3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

4.5 *ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย* ปีการศึกษา 2556

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 *ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์* หมายถึง ชุดสื่อประสมที่จัดเตรียมไว้สำหรับ กำหนดแนวทางการเผชิญประสบการณ์ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์หลัก ประสบการณ์รอง ภารกิจ งาน และรายละเอียดขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแผนเผชิญประสบการณ์ โดยใช้ความรู้ ข้อมูล จากประมวลสาระ แบบฝึกปฏิบัติ สไลด์คอมพิวเตอร์ จากบริบทที่เตรียมไว้ ได้แก่ มุมสื่อ มุม

แสดงผลงาน เพื่อการเผชิญประสบการณ์ สำเร็จตามวัตถุประสงค์การสอนแบบอิงประสบการณ์ ชุด การสอนแบบอิงประสบการณ์ชุดนี้ สอนในเรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

5.2 การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การนำประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง และประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ไม่เป็นจริงในภาษาอังกฤษ มาใช้ในการพูดหรือเขียนเพื่อการสื่อสาร

5.3 การสอนแบบอิงประสบการณ์ หมายถึง การให้นักเรียนได้เผชิญกับ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร ที่มีวิธีการสอนที่กำหนดประสบการณ์ด้วยการเสาะแสวงหาความรู้ที่เป็นเนื้อหาสาระสำหรับประกอบภารกิจ งาน และทักษะความชำนาญจากแหล่งที่ได้มีการชี้แนะแหล่งหรือจัดเตรียมไว้ให้ได้ประสบการณ์ที่กำหนดไว้

5.4 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนปิยะชาติพัฒนา ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จังหวัดนครนายก ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2556

5.5 โรงเรียนปิยะชาติพัฒนา ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี หมายถึง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 7 สำนักงานคณะกรรมการขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่เลขที่ 63/1 หมู่ 4 ตำบลพรหมณี อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก

5.6 เกณฑ์การทดสอบประสิทธิภาพ 80/80 หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของชุด การสอนแบบอิงประสบการณ์ที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการประเมินกระบวนการและการประเมินผลลัพธ์ ค่า 80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนร้อยละของประสิทธิภาพของกระบวนการเรียน จากชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ คิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการทำภารกิจและงานที่กำหนดให้ทำ 80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนร้อยละของประสิทธิภาพของผลลัพธ์ที่เปลี่ยนในตัวนักเรียน คิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทำได้ จากการทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์

5.7 ความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียน หมายถึง การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเผชิญประสบการณ์กับคะแนนหลังเผชิญประสบการณ์ โดยเป็นผลจากการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร ในระดับพุทธิพิสัย และทักษะพิสัย

5.8 ความพึงพอใจของนักเรียน หมายถึง การแสดงความรู้สึกของนักเรียนในแบบสอบถาม มีหลายระดับ คือ 5 หมายถึง มากที่สุด 4 หมายถึง มาก 3 หมายถึง ปานกลาง 2 หมายถึง น้อย และ 1 หมายถึง น้อยที่สุด คำถามในแบบสอบถามที่ ครอบคลุมบริบทองค์ประกอบของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ประกอบด้วย บริบท รูปแบบ วิธีการเรียน สื่อ และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ได้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนปิยะชาติพัฒนา ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

6.2 ได้ต้นแบบในการผลิตชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในหน่วยการเรียนรู้อื่น ๆ

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนปิยะชาติพัฒนา ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จังหวัดนครนายก ผู้วิจัยได้ ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้ (1) ชุดการสอน (2) ชุดการสอนแบบอิง ประสบการณ์ (3) สื่อที่ใช้ในชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ (4) การทดสอบประสิทธิภาพ (5) ความพึงพอใจ (6) การเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และ (7) งานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง

1. ชุดการสอน

ชุดการสอนเป็นสื่อประสมที่พัฒนาขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง วรรณกรรมที่ เกี่ยวข้องกับชุดการสอนครอบคลุมสาระสำคัญ ดังนี้ (1) ความหมายของชุดการสอน (2) คุณค่า ของชุดการสอน (3) หลักการที่นำมาใช้ในชุดการสอน และ (4) ประเภทของชุดการสอน

1.1 ความหมายของชุดการสอน

ชุดการสอน เป็นสื่อที่ครูนำมาใช้ประกอบการสอน ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ ความหมายไว้ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523: 118) ชุดการสอน หมายถึง สื่อการสอนประเภทหนึ่ง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเฉพาะที่จะสอน โดยมีระบบการผลิตและการนำสื่อการสอนที่สอดคล้องกับวิชา หน่วย หัวเรื่องและวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้การเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และ วาสนา ทวีกุลทรัพย์ (2540: 72) ชุดการสอน เป็นสื่อประสม (Multiple Media) ด้วยการนำเอาสื่อการสอนหลาย ๆ อย่างมาสัมพันธ์กันและมี คุณค่าที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน นำมาจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความสอดคล้องกันโดย เสนอเนื้อหาสาระเฉพาะเรื่อง และมีความสมบูรณ์เบ็ดเสร็จในตัวเอง

บุญเกื้อ ควรหาเวช (2543: 91) ให้ความหมายสอดคล้องกับ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523 : 118) ว่า ชุดการสอนหรือชุดการเรียนรู้ มาจากคำว่า instructional package หรือ learning package เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาชนิดหนึ่งของไทย บางคนเรียกว่า ชุดการเรียนรู้ ชุดการสอนเป็นชุดของสื่อประสม (multi-media) ที่มีการนำสื่อการสอนตั้งแต่สองชนิดขึ้นไปมาใช้ ร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ตามที่ต้องการ เป็นสื่อที่จัดขึ้นสำหรับหน่วยการเรียนรู้ตามหัวข้อ เนื้อหา และประสบการณ์ของแต่ละหน่วยที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับ โดยจัดไว้เป็นชุดๆ บรรจุในซอง กล่อง หรือกระเป๋า

กุศยา แสงเดช (2545 : 5) ได้กล่าวว่า ชุดการสอน เป็นสื่อการเรียนการสอนที่จัดอย่างเป็นระบบ ให้สอดคล้องกับเนื้อหาหลักสูตรการเรียนรู้และประสบการณ์ที่จัดไว้ในแต่ละหน่วย เพื่อช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ ชุดการสอนจัดไว้ในกล่องหรือซองเป็นหมวด ๆ ภายในชุดการสอน ประกอบด้วยคู่มือการใช้ สื่อการเรียนที่สอดคล้องกับเนื้อหา พร้อมทั้งการมอบหมายงานให้ผู้เรียน ได้ปฏิบัติกิจกรรมค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง

สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2545: 51) ได้กล่าวว่า ชุดการสอนเป็นสื่อการสอนชนิดหนึ่งที่เป็นลักษณะของสื่อประสม (multi-media) เป็นการใช้สื่อตั้งแต่สองชนิดขึ้นไปร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนรับความรู้ที่ต้องการ โดยอาจจัดขึ้นสำหรับหน่วยการเรียนรู้ตามหัวข้อ เนื้อหา และประสบการณ์ของแต่ละหน่วยที่ต้องการจะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ อาจจัดเอาไว้เป็นชุด ๆ บรรจุในกล่อง ซองหรือกระเป๋า ชุดการสอนแต่ละชุดประกอบด้วยเนื้อหาสาระ บัตรคำสั่ง ใบงาน การทำกิจกรรม วัสดุอุปกรณ์ เอกสาร ใบความรู้ เครื่องมือหรือสื่อที่จำเป็นสำหรับกิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งแบบวัดประเมินผลการเรียนรู้

วาสนา ทวีกุลทรัพย์ (2555: 6-7) กล่าวว่า ชุดการสอน เป็นสื่อประสมที่มีการจัดระบบเนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความสอดคล้องกันโดยเสนอเนื้อหาสาระเฉพาะเรื่อง และมีความสมบูรณ์เบ็ดเสร็จในตัวเอง

โดยสรุป ชุดการสอนเป็นสื่อประสมที่มีการจัดระบบเนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกัน มีเนื้อหาสาระเฉพาะเรื่อง มีจุดมุ่งหมายที่แน่ชัดมีระบบ มีลำดับขั้นตอน มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ครูและนักเรียน ช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 คุณค่าของชุดการสอน

คุณค่าของชุดการสอน มีต่อการจัดการเรียนการสอนอย่างมากเพราะชุดการสอนเป็นนวัตกรรมที่สอดคล้องกับแนวคิดในการจัดการศึกษาในปัจจุบันที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งนักการศึกษากล่าวถึงคุณค่าของชุดการสอนไว้ดังนี้

บุญเกื้อ ครรหาเวช (2542 : 110) ได้กล่าวถึงคุณค่าของชุดการสอนไว้ดังนี้

1. ส่งเสริมการเรียนการสอนรายบุคคล ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถที่เหมาะสมของแต่ละคน
2. ช่วยจัดปัญหาการขาดแคลนครูเพราะผู้เรียนต้องการความช่วยเหลือจากผู้สอนเพียงเล็กน้อย
3. ช่วยในการศึกษานอกระบบโรงเรียน เพราะผู้เรียนสามารถนำชุดการสอนที่จัดทำขึ้นมาไปใช้ได้ทุกที่และทุกเวลา
4. ช่วยลดภาระและสร้างความมั่นใจให้ครู
5. เป็นประโยชน์ในการสอนแบบศูนย์การเรียน
6. ช่วยครูวัดผลได้ตรงตามจุดมุ่งหมาย
7. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น
8. ช่วยให้ผู้เรียนจำนวนมากได้รับความรู้แนวเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ
9. ช่วยให้ผู้เรียนเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น

วาสนา ทวีกุลทรัพย์ (2555 : 6-7) กล่าวถึงคุณค่าของชุดการสอนไว้

ดังนี้

1. ช่วยให้ครูผู้สอนถ่ายทอดเนื้อหาประสบการณ์ที่สลับซับซ้อนและมีความเป็นนามธรรมสูง
2. ช่วยเร้าความสนใจของผู้เรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษา เพราะชุดการสอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนของตนเอง
3. ชุดการสอนช่วยสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับผู้เรียน คือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจ แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง
4. ช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจแก่ครูผู้สอน เพราะชุดการสอนที่ผลิตขึ้นต้องผ่านการทดสอบประสิทธิภาพก่อนนำมาใช้
5. ช่วยให้การเรียนของผู้เรียนเป็นอิสระจากอารมณ์ของครูผู้สอน ทั้งนี้เพราะชุดการสอนสามารถทำให้ผู้เรียนเรียนได้ตลอดเวลา ไม่ว่าครูจะมีสถานะหรือมีความขัดแย้งทางอารมณ์มากน้อยเพียงใด
6. ช่วยให้การเรียนการสอนเป็นอิสระจากบุคลิกภาพของครูผู้สอนเนื่องจากชุดการสอนทำหน้าที่ถ่ายทอดเนื้อหาความรู้แทนครู แม้ครูสอนไม่เก่งผู้เรียนก็สามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
7. ช่วยในกรณีที่ครูขาด ครูคนอื่นสามารถสอนแทนได้ โดยครูผู้สอนแทนไม่ต้องเตรียมอะไรมากนัก

โดยสรุป คุณค่าของชุดการสอนมีต่อการจัดการเรียนการสอน เช่น ส่งเสริมการเรียนแบบรายบุคคล ช่วยลดปัญหาการขาดแคลนครู ช่วยลดภาระและสร้างความมั่นใจให้แก่ครู ช่วยให้ผู้เรียนจำนวนมากได้รับความรู้แนวเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยเร้าความสนใจของนักเรียน และให้นักเรียนเป็นอิสระจากอารมณ์และบุคลิกภาพของครู

1.3 หลักการที่นำมาใช้ในการผลิตชุดการสอน

หลักการที่นำมาใช้ในการผลิตชุดการสอน เป็นแนวคิดที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งนักการศึกษาได้นำเสนอหลักการที่นำมาใช้ในการผลิตชุดการสอน โดยสรุปดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2540 : 36-38) เสนอหลักการใช้จิตวิทยาการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชุดการสอนที่ครูควรคำนึง ดังนี้

1. หลีกเลี่ยงความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูต้องตระหนักว่า เด็กแต่ละคนไม่เหมือนกัน ครูไม่ควรนำผลการเรียนคนหนึ่งไปเปรียบเทียบกับอีกคนหนึ่ง ครูควรรู้จักนักเรียนทุก ๆ คน
2. หลีกเร้าความสนใจ ครูควรชี้แจงถึงวัตถุประสงค์และประโยชน์ของการเรียนที่จุดประกายความอยากรู้อยากเรียน ครูควรจัดกิจกรรมเร้าความสนใจทุกครั้งก่อนสอน
3. หลักการมีส่วนร่วม การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างกระฉับกระเฉง ประยุกต์จากแนวคิดของกลุ่มเกสตัลท์ที่สรุปว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนอยู่ในสถานการณ์ต่อไปนี้

3.1 พบปัญหา และมีความจำเป็นต้องแก้ปัญหาเพื่อความอยู่รอด

3.2 ได้ลงมือปฏิบัติเพื่อนำไปสู่ทักษะการแก้ปัญหาในอนาคต

3.3 อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ครูต้องพิจารณาสภาพแวดล้อมควบคู่กับการใช้สื่อการสอน

1) หลักการได้รับคำติชม หรือผลย้อนกลับทันที หลักการนี้ประยุกต์จาก ทฤษฎีการเรียนรู้ของกลุ่มเชื่อมโยงนิยมที่มีการสนองตอบต่อสิ่งเร้า เป็นกระบวนการที่มุ่งให้ผู้เรียน ทราบผลของการกระทำว่าผิดหรือถูกอย่างไร มีอะไรต้องแก้ไข

2) หลักการสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนภูมิใจในความสำเร็จ หลักการนี้เป็น ผลมาจากการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม ได้ทราบผลการประกอบกิจกรรม เมื่อถูก หรือทำ สำเร็จก็มีความภาคภูมิใจ ครูควรสร้างบรรยากาศให้เกิดความพึงพอใจ

3) หลักการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ใคร่ครวญต่อเนื่องไปที่ละน้อย ตามลำดับ ขั้นตอนการเรียนรู้มีขั้นตอนต่าง ๆ จำเป็นต้องเริ่มจากมโนคติพื้นฐาน การสอนที่ดีจึงควรมีการวิเคราะห์งานที่ ผู้เรียนต้องทำตามลำดับ จากง่ายไปหายาก เพื่อให้ผู้เรียนค่อยก้าวไปตามความสามารถของตน

4) หลักการจัดประสบการณ์สำเร็จรูป การจัดประสบการณ์สำเร็จรูปตาม แนวคิดของกลุ่มมนุษยนิยม เป็นการเตรียมสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้พร้อม เพื่อให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ได้ด้วยตนเองให้มากที่สุด โดยการเตรียมเค้าโครงของสิ่งที่เรียนให้ทราบล่วงหน้าในรูปของ แผนการสอนและมีสื่อประสมที่สัมพันธ์กับเรื่องที่จะเรียน โดยจัดในรูปชุดการสอน ซึ่งจะกำหนดมโน มติจากกว้างไปหาแคบ คือ กำหนดหน่วยก่อน แล้วจึงแบ่งเป็นตอน และหัวเรื่อง หรือตามด้วย เนื้อหา ความรู้ใหม่จะกลมกลืนกับความรู้เก่าโดยอาศัยความต่อเนื่องเชื่อมโยงของการแยก ข้อแตกต่างระหว่างสิ่งที่ได้เรียนรู้ใหม่กับความรู้เก่า

บุญเกื้อ ครุหาเวช (2542 : 92) ได้เสนอหลักการนำเอาชุดการสอนมาใช้ใน กระบวนการศึกษา ได้แก่

1. การประยุกต์ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล ต้องคำนึงถึงความต้องการ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ วิธีการสอนที่เหมาะสมที่สุดก็คือ การจัดการสอน รายบุคคลหรือการศึกษาตามเอกัตภาพและการศึกษาด้วยตนเอง ซึ่งจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระใน การเรียนตามระดับสติปัญญาความสามารถและความสนใจ โดยครูคอยแนะนำช่วยเหลือตามความ เหมาะสม

2. ความพยายามที่จะเปลี่ยนการเรียนการสอนไปจากเดิมที่เคยยึดครูเป็นแหล่ง ความรู้หลัก เปลี่ยนมาเป็นการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนเรียนเอง โดยการใช้แหล่งความรู้จากสื่อ หรือวิธีการต่าง ๆ การนำสื่อการสอนมาใช้จะต้องจัดให้ตรงกับเนื้อหาและประสบการณ์ตามหน่วย การสอนของวิชาต่าง ๆ โดยนิยมจัดในรูปของชุดการสอน การเรียนในลักษณะนี้ผู้เรียนจะเรียนจาก ครูเพียงประมาณ 1 ใน 4 ส่วน ที่เหลือผู้เรียนจะเรียนจากสื่อด้วยตนเอง

3. การใช้วัสดุทัศนูปกรณ์ได้เปลี่ยนและขยายตัวออกไปเป็นสื่อการสอน ครอบคลุม การใช้วัสดุสิ้นเปลือง เครื่องมือต่าง ๆ รวมทั้งได้มีวิธีและกระบวนการและกิจกรรมต่างๆ การผลิต สื่อการสอนที่มีลักษณะแบบประสมให้เป็นชุดการสอน อันจะมีผลต่อการใช้ของครู คือ เปลี่ยนจาก การใช้สื่อเพื่อช่วยครูสอนคือครูเป็นผู้หยิบอุปกรณ์ต่าง ๆ มาเป็นสื่อการสอน เพื่อช่วยเหลือผู้เรียนคือ ให้ผู้เรียนหยิบและใช้สื่อการสอนต่าง ๆ ด้วยตนเองโดยอยู่ในรูปของชุดการสอน

4. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน และนักเรียนกับสภาพแวดล้อม แนวโน้มในปัจจุบันและอนาคตของกระบวนการเรียนรู้จึงต้องนำเอากระบวนการกลุ่มสัมพันธ์มาใช้ในการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประกอบกิจกรรมร่วมกัน ทฤษฎีกระบวนการกลุ่มจึงเป็นแนวคิดทางพฤติกรรมศาสตร์ซึ่งนำมาสู่การจัดระบบการผลิตสื่อออกในรูปแบบของชุดการสอน

5. การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ได้ยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ มาใช้ โดยจัดให้มีสภาพการณ์ออกมาเป็นการสอนแบบโปรแกรม หมายถึงระบบการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีทางทราบว่า การตัดสินใจหรือการทำงานของตนถูกหรือผิดอย่างไร มีการเสริมแรงบวกที่ทำให้ผู้เรียนภาคภูมิใจที่ได้ทำถูกหรือคิดถูกอันจะทำให้พฤติกรรมนั้นซ้ำอีกในอนาคต และให้ค่อยเรียนรู้ไปทีละขั้นตอนตามความสามารถและความสนใจของผู้เรียน

โดยสรุป หลักการที่นำมาใช้ในการผลิตชุดการสอน จะต้องคำนึงถึง ความต้องการ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นที่นักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Student centered) นักเรียนสามารถที่จะค้นคว้าได้ด้วยตนเองจากนวัตกรรมและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย การนำเอาสื่อประสมมาใช้ หรือการนำเอาสื่อการสอนหลายๆ อย่างมาสัมพันธ์กันและมีคุณค่าที่ส่งเสริมซึ่งกันและกันอย่างมีระบบ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนประกอบกิจกรรมร่วมกัน การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้มาใช้ในการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทราบผลการเรียนของตนเองทันทีและมีการนำเอาวิธีวิเคราะห์ระบบ (System analysis) มาใช้ในการผลิตชุดการสอน

1.4 ประเภทของชุดการสอน

ชุดการสอนได้รับการพัฒนาการผลิตและนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกันไป ซึ่งนักการศึกษาได้แบ่งประเภทของชุดการสอนไว้ ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523 : 118-119) ได้แบ่งประเภทชุดการสอนไว้ 5 ประเภท ดังนี้

1. ชุดการสอนประกอบการบรรยาย เป็นชุดการสอนที่ยึดครูเป็นศูนย์กลาง มุ่งช่วยขยายเนื้อหาสาระการสอนแบบบรรยายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยกำหนดกิจกรรมและสื่อการสอนให้ครูใช้ประกอบการบรรยาย ช่วยให้ผู้สอนพูดน้อยลง หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ชุดการสอนแทนครู” ชุดการสอนประกอบการบรรยาย นิยมใช้ในการฝึกอบรมและการสอนในระดับอุดมศึกษา สื่อมักนิยมใช้แผ่นใส คอมพิวเตอร์ หรือสไลด์คอมพิวเตอร์ประกอบการบรรยาย

2. ชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม เป็นชุดการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ยึดกลุ่มปรัชญาการศึกษาพัฒนาการนิยม คือ มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการลงมือทำกิจกรรม มุ่งให้ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมกลุ่ม ครูเป็นผู้คอยให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้เรียน การจัดกิจกรรมอาจจัดในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียน ชุดการสอนประกอบด้วยชุดการสอนย่อยเท่ากับจำนวนหน่วยการเรียนรู้ ชุดการสอนจัดไว้ในรูปแบบของสื่อประสม อาจจัดเป็นสื่อรายบุคคล หรือทั้งกลุ่มใช้ร่วมกัน

3. ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลาง เป็นชุดที่พัฒนาขึ้นต่อยอดจากชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม ดังนั้น ชุดการสอนแบบอิง

ประสบการณ์มุ่งเน้นการเรียนรู้กับครู การเรียนกับเพื่อน และการเรียนด้วยตนเอง จากสื่อและแหล่งความรู้ต่าง ๆ ที่ได้จัดเตรียมไว้ให้ผู้เรียนได้เผชิญ ผลิต ผัดจ ทั้งประสบการณ์ทางอ้อมและประสบการณ์ทางตรง

4. ชุดการสอนตามเอกัตภาพหรือชุดการสอนรายบุคคล เป็นชุดการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มุ่งให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง โดยยึดปรัชญาการศึกษากลุ่มสภาพนิยม คือยึดความแตกต่างระหว่างบุคคล ในด้านความต้องการ ความพร้อม ความสนใจ ฯลฯ โดยมีครูให้คำแนะนำ หรือผู้เรียนมีการปรึกษาระหว่างกันได้ ชุดการสอนรายบุคคลนิยมใช้ในห้องเรียนที่มีลักษณะพิเศษแบ่งเป็นสัดส่วนสำหรับผู้เรียนแต่ละคน หรือเรียกว่า “ห้องเรียนรายบุคคล” ชุดการสอนรายบุคคลเน้นในรูปแบบของหน่วยการสอนย่อย หรือเรียกว่า “โมดูล”

5. ชุดการสอนทางไกล เป็นชุดการสอนที่ผู้สอนและผู้เรียนอยู่ต่างถิ่นต่างเวลากัน มุ่งสอนให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง โดยไม่ต้องเข้าชั้นเรียนประกอบด้วย สื่อประเภทสิ่งพิมพ์ รายการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ภาพยนตร์ และการสอนเสริมตามศูนย์การศึกษา เช่นชุดการสอนทางไกลของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เป็นต้น

โดยสรุป ชุดการสอนแบ่งเป็น ชุดการสอนแบบบรรยาย ชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ชุดการสอนรายบุคคล และ ชุดการสอนทางไกล

2. ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ครอบคลุม (1) ความหมายของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ (2) ความเป็นมาของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ (3) องค์ประกอบของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ (4) ทฤษฎีและหลักการสอนแบบอิงประสบการณ์ (5) รูปแบบของการสอนแบบอิงประสบการณ์ และ (4) ขั้นตอนการผลิตชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

2.1 ความหมายของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เป็นชุดสื่อประสมที่จัดเตรียมไว้สำหรับกำหนดแนวทางเผชิญประสบการณ์ เพื่อให้นักเรียนได้ทราบประสบการณ์หลัก ร่อง ภารกิจและรายละเอียด ขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแผนเผชิญประสบการณ์ โดยใช้ความรู้ข้อมูลจากเอกสาร ประมวลสาระและแหล่งความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้การเผชิญประสบการณ์สำเร็จลุล่วง (วาสนา ทวีกุลทรัพย์ 2541 : 224)

ความเป็นมาของการสอนแบบอิงประสบการณ์

วิธีการสอนแบบอิงประสบการณ์ (Experience – Based Approach – EBA) เป็นวิธีการสอนที่ ศาสตราจารย์ ดร. ชัยยงค์ พรหมวงศ์ พัฒนาขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2540 ที่สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เพื่อให้เป็นวิธีการสอนเต็มรูปแบบที่ต่อยอดจากวิธีการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ ที่ศาสตราจารย์ ดร. ชัยยงค์ พรหมวงศ์ พัฒนาขึ้น เมื่อ พ.ศ. 2516 การสอนแบบศูนย์กลางการเรียนรู้ เป็นการสอนแบบกลุ่มอย่างเดี่ยว ส่วนการสอนแบบ EBA ใช้รูปแบบการสอนที่ครูกำกับ (Teacher Direct Learning – TDL) การสอนที่เพื่อนกำกับ (Peer Directed

Learning – PDL) และการสอนที่นักเรียนกำกับการเรียนเอง (Self – Directed Learning – SDL) โดยทดลองใช้ครั้งแรกที่โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

การสอนแบบอิงประสบการณ์เป็นการสอนที่กำหนดประสบการณ์ (แทนที่จะกำหนดชุดเนื้อหา) ที่คาดหวังให้นักเรียนได้เผชิญ ผจญและเผชิญประสบการณ์ตามแนวทางบริบทสถานการณ์ เน้นทางความรู้ / ข้อมูลและสื่อที่กำหนด เพื่อให้นักเรียน “ทำได้” มากกว่า “ให้รู้” โดยใช้ชุดการสอน แบบอิงประสบการณ์เป็นเครื่องมือ (วาสนา ทวีกุลทรัพย์ 2541 : 224-231)

โดยสรุป การสอนแบบอิงประสบการณ์ที่คาดหวังสำหรับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เผชิญ ผจญ และเผชิญประสบการณ์ ด้วยการเสาะแสวงหาความรู้ที่เป็นเนื้อหาสาระสำหรับประกอบภารกิจและงานจากแหล่งวิทยาการหรือจัดเตรียมประสบการณ์ที่กำหนดไว้ ผู้พัฒนาการสอนแบบอิงประสบการณ์ คือ ศาสตราจารย์ ดร. ชัยยงค์ พรหมวงศ์ เมื่อปี 2540 เพื่อเป็นวิธีการสอนเต็มรูปแบบที่ต่อยอดจากวิธีการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้

2.2 องค์ประกอบของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ประกอบด้วย คู่มือการใช้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ประมวลสาระและสื่ออื่น ๆ และคู่มือเผชิญประสบการณ์ (วาสนา ทวีกุลทรัพย์ 2541 : 231)

1) คู่มือการใช้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เป็นการชี้แนะแนวทางการใช้ชุดให้ผู้ใช้ง่าย ประกอบด้วย 3 ภาค คือ

ภาค 1 บทนำ ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของการใช้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์รายละเอียดวิชาในหลักสูตร การเตรียมตัวของครูและนักเรียน แผนผังการจัดห้องเรียน บริบทและสิ่งที่ต้องการเตรียมตัวล่วงหน้า

ภาค 2 รายละเอียดประสบการณ์ ประกอบด้วย แผนการสอนแบบอิงประสบการณ์ แผนเผชิญประสบการณ์ แผนกำกับประสบการณ์ แผนผลิตสื่อ ชุดประสบการณ์ เครื่องมือประเมินประสบการณ์ เช่นแบบสังเกต แบบสอบถามความคิดเห็น และภาคผนวก

ภาค 3 คู่มือเผชิญประสบการณ์ (สำหรับนักเรียน) ประกอบด้วยแบบประเมินก่อนเผชิญประสบการณ์พร้อมเฉลย แผนเผชิญประสบการณ์ แบบฝึกปฏิบัติพร้อมเฉลย แบบประเมินหลังเผชิญประสบการณ์พร้อมเฉลย และภาคผนวก (ถ้ามี)

2) ประมวลสาระและสื่ออื่น ๆ ประกอบด้วย แผนผังแนวคิด ส่วนนำ ความจำเป็นที่ต้องเรียน ขอบข่ายสาระ วัตถุประสงค์ เนื้อหาตามหัวเรื่อง ภาพประกอบ และสื่ออื่น ๆ ที่ใช้เป็นสื่อเสริมประมวลสาระ ได้แก่ สไลด์คอมพิวเตอร์ประกอบการเผชิญประสบการณ์

3) คู่มือเผชิญประสบการณ์ (สำหรับนักเรียน) ประกอบด้วย แบบประเมินก่อนเผชิญประสบการณ์ แผนเผชิญประสบการณ์ แบบฝึกปฏิบัติ / พร้อมเฉลย แบบประเมินหลังเผชิญประสบการณ์ และภาคผนวก (ถ้ามี)

โดยสรุป องค์ประกอบของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ประกอบด้วย

(1) คู่มือการใช้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ (2) ประมวลสาระและสื่ออื่น ๆ และ (3) คู่มือเผชิญประสบการณ์

2.3 ทฤษฎีและหลักการสอนแบบอิงประสบการณ์

ทฤษฎีและหลักการสอนแบบอิงประสบการณ์ กล่าวใน 2 ประเด็นคือ (1) ปรัชญาสำหรับการสอนแบบอิงประสบการณ์ และ (2) จิตวิทยาสำหรับการสอนแบบอิงประสบการณ์

2.3.1 ปรัชญาสำหรับการสอนแบบอิงประสบการณ์

การสอนแบบอิงประสบการณ์ ยึดปรัชญากลุ่มพิพัฒนาการนิยม (Progressivism) และกลุ่มสวภาพนิยม (Existentialism) โดยมีกลุ่มสารนิยม (Essentialism) และกลุ่มจริย-สุทรียนิยม (Perennialism) สนับสนุน ดังที่ ศาสตราจารย์ ดร.ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2538: 181 – 183) ได้กล่าวไว้ดังนี้ คือ

ตารางที่ 2.1 ปรัชญาการสอนแบบอิงประสบการณ์

ปรัชญาการสอน กลุ่มพิพัฒนาการนิยม	ปรัชญาการสอน กลุ่มสวภาพนิยม	ปรัชญาการสอน กลุ่มสารนิยม	ปรัชญาการสอนกลุ่ม จริย – สุนทรียนิยม
หลักการ ครูในกลุ่มนี้เชื่อว่าการศึกษาคควรเน้นประสบการณ์ตรงจากการลงมือกระทำกิจกรรมด้วยตนเอง เรียนเนื้อหาแต่พอควร เน้นการปฏิบัติ	หลักการ ครูในกลุ่มนี้ ยึดความแตกต่างระหว่างบุคคลจัดสอนในระดับเปิดให้นักเรียนก้าวหน้าไปตามความสามารถ ความสนใจ และความพร้อมของนักเรียนแต่ละคน	หลักการ ครูในกลุ่มนี้เชื่อว่าเนื้อหาสาระในวิชาต่างๆ มีความสำคัญมาก ครูมีหน้าที่และความรับผิดชอบที่จะสอนให้นักเรียนมีความรู้มากที่สุด	หลักการ ครูในกลุ่มนี้เชื่อว่าการศึกษาคหาความรู้ทำให้นักเรียนเป็นคนดีมีศีลธรรม มีระเบียบวินัย เพื่อจะนำไปสู่ความสุขนิรันดร์
พฤติกรรมการสอนของครู 1. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ โดยลงมือประกอบกิจกรรมด้วยตนเองเป็นรายบุคคลหรือเป็นรายกลุ่ม 2. จัดกิจกรรมการเรียนตามความสนใจและความพร้อมของนักเรียน 3. ครูไม่เชื่อว่าจะสอนนักเรียนได้ทุกอย่าง จึงพยายามกระตุ้นให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม	พฤติกรรมการสอนของครู 1. จัดการสอนตามอัธยาศัยบังคับนักเรียนให้เรียนแต่เตรียมสื่อการเรียนรายบุคคลให้ 2. ไม่จำกัดการเรียนเพียงแต่ในห้องเรียนหรือโรงเรียนถือว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาและสถานที่ 3. ไม่กำหนดชั้นแต่เปิดโอกาสให้นักเรียนเรียนไปเรื่อย ๆ จนครบเนื้อหาตามหลักสูตรที่กำหนด	พฤติกรรมการสอนของครู 1. ครูสอนด้วยการพูดหรือเขียนให้ลอกตามกระดานดำ ครูเป็นผู้รอบรู้ทุกด้านและครูผิดไม่ได้ 2. ครูมีกว้างอำนาจในห้องเรียน นักเรียนถูกบังคับให้เรียงแถวหันหน้าเข้าหาครู และตั้งใจฟังครู 3. ครูมีสิทธิ์ลงโทษดุด่านักเรียนคนใดก็ได้ ทำหน้าเคร่งเครียดและพูดเสียงดัง	พฤติกรรมการสอนของครู 1. ครูเน้นความเป็นระเบียบเรียบร้อยของห้องเรียนและนักเรียน 2. ครูพยายามสอนนักเรียนให้เป็นคนดีและปฏิบัติตามคำสั่งสอนของศาสนาในศาสนาต่าง ๆ 3. ครูพยายามสอนให้นักเรียนชื่นชมศิลปะดนตรีทุกรูปแบบ

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ปรัชญาการสอน กลุ่มพัฒนาการนิยม	ปรัชญาการสอน กลุ่มสวภาพนิยม	ปรัชญาการสอน กลุ่มสารนิยม	ปรัชญาการสอนกลุ่ม จริย – สุนทรียนิยม
4. ครูไม่เน้นเนื้อหาวิชา จะสอนเฉพาะสิ่งที่ นักเรียนนำไปใช้ประโยชน์ ในชีวิตประจำวันได้	4. ไม่กำหนดระเบียบ วินัยแต่ให้นักเรียนช่วยกัน กำหนดระเบียบวินัย ข้อบังคับและบทลงโทษ เอง	4. ครูชอบยืนอยู่หน้าชั้น เรียนตลอดเวลา ชอบถือ ไม้เรียวและการลงโทษใน รูปแบบอื่น ๆ	4. ครูในกลุ่มนี้เชื่อว่าการ เรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพควร เกิดจากการลงมือปฏิบัติ ใคร่ครวญจนเกิดความรู้ เฉพาะตน
5. จัดสื่อในรูปชุดการ สอนเน้นชุดการสอน ประเภทกิจกรรมกลุ่ม และชุดการสอนรายบุคคล	5. จัดเนื้อหาสาระให้อยู่ ในรูปของ “โมดูล” หรือ ชุดการสอนหน่วยย่อย เป็นการเรียนด้วยตนเอง โดยครูให้ความช่วยเหลือ น้อยที่สุด	5. สื่อการสอนที่ใช้มาก คือ แบบเรียน และชอล์ก กับกระดานดำ	
6. บรรยากาศในชั้นเรียน อย่างมีอิสระ เปิดโอกาส ให้นักเรียนทำงาน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ได้อย่างเต็มที่	6. จัดชั้นเรียนให้เป็น แบบเปิดโล่งและจัดศูนย์ การเรียนรู้ให้นักเรียนได้ ศึกษาหาความรู้ตามความ สนใจ	6. ลักษณะสภาพ ห้องเรียนส่วนใหญ่จัดอยู่ ในห้องสี่เหลี่ยม ไม่มีการ จัดกระดานนิเทศหรือ ตกแต่งห้องเรียนให้น่าอยู่	
7. จัดห้องเรียนให้น่าอยู่ นำเรียนด้วยการจัดมุม หนังสือและมุมต่าง ๆ ที่ เอื้อต่อการเสริมความรู้ ของนักเรียน	7. จัดบรรยากาศการ เรียนแบบอิสระเสรี ครูเป็น กันเองกับนักเรียนและ คอยช่วยเหลือกันเหมือนพี่ น้อง	7. บรรยากาศทางจิต ภาพของห้องเรียนส่วน ใหญ่เคร่งเครียดเพราะครู ไม่ชอบคุยกับนักเรียน	
		8. การประเมินผลมัก เน้นความจำมากกว่า ความสามารถในด้านอื่น ครูถือว่าคะแนนสอบได้ สำคัญที่สุด	

โดยสรุป การสอนแบบอิงประสบการณ์ ยึดหลักปรัชญาพัฒนาการนิยม เน้นให้นักเรียน ได้รับประสบการณ์ตรงจากการลงมือกระทำกิจกรรมด้วยตนเอง กลุ่มสวภาพนิยม เน้นให้นักเรียนก้าวหน้าไปตามความสามารถ ความสนใจ และความพร้อมของนักเรียน กลุ่มสารนิยมเน้นเนื้อหา ครูเป็นแหล่งความรู้หลัก และกลุ่มจริย – สุนทรียนิยมเน้นให้นักเรียนเป็นคนดี มีศีลธรรม และมีระเบียบวินัยในตนเอง

2.3.2 จิตวิทยาสำหรับการสอนแบบอิงประสบการณ์

การสอนแบบอิงประสบการณ์ ยึดหลักจิตวิทยาผสมผสานกันระหว่างกลุ่ม เชื่อมโยงนิยม (SR Theories) กลุ่มประสบการณ์นิยม (Gestalt/Field Theories) ดังรายละเอียดต่อไป (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์ 2539 : 55 – 60)

ตารางที่ 2.2 จิตวิทยาสำหรับการสอนแบบอิงประสบการณ์

จิตวิทยากลุ่มเชื่อมโยงนิยม	จิตวิทยากลุ่มประสบการณ์นิยม
การเรียนรู้เกิดขึ้นเมื่อนักเรียนได้รับสิ่งเร้าและได้รับการเสริมแรง โดยครูมีหน้าที่หาสิ่งเร้าด้วยการพูดหรือบรรยายให้นักเรียนฟัง ครูสอนโดยการบรรยายล้วน ไม่มีสื่อการสอน	การเรียนรู้เกิดขึ้นเมื่อนักเรียนมีปัญหาและมีความจำเป็นที่จะต้องเรียน ด้วยการลงมือปฏิบัติหรือประกอบกิจกรรม ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมทั้งทางกาย จิตภาพ และทางสังคม

โดยสรุป การสอนแบบอิงประสบการณ์ ยึดหลักจิตวิทยากลุ่มเชื่อมโยงนิยมที่ให้นักเรียนได้รับสิ่งเร้าและการเสริมแรง และกลุ่มประสบการณ์นิยมที่ให้นักเรียนเรียนด้วยการลงมือปฏิบัติหรือประกอบกิจกรรมภายใต้สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

2.4 รูปแบบของการสอนแบบอิงประสบการณ์

รูปแบบของการสอนแบบอิงประสบการณ์ ได้กำหนดรูปแบบการให้ประสบการณ์ในการสอนโดยใช้วิธีการผสมผสาน 3 รูปแบบ คือ (1) การเรียนกับครู (Teacher Directed learning-TDL) (2) การเรียนกับเพื่อน (Peer Directed learning-PDL) และ (3) การเรียนด้วยตนเอง (Self - Directed Learning-SDL) (วาสนา ทวีกุลทรัพย์ 2541 : 224)

2.4.1 การเรียนกับครู

1) ความหมายของการเรียนกับครู

การเรียนกับครู เป็นวิธีการเรียนการสอนที่ยึดครูเป็นศูนย์กลาง ครูเป็นแหล่งความรู้หลัก มีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดความรู้ กำกับดูแลให้การเรียนการสอนดำเนินไปตามขั้นตอนที่ควรจะเป็น คือ การวางแผน การกำกับควบคุม การประสานงาน การได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร และการประเมินผลการเรียนการสอน (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์ 2539 : 53-54)

2) ความสำคัญของการเรียนกับครู

การเรียนกับครู มีความสำคัญดังนี้ (1) เป็นวิธีการเรียนการสอนที่สอนนักเรียนได้จำนวนมากๆ พร้อมกัน ถ้าครูเตรียมการสอนอย่างดีจะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ (2) เป็นวิธีการเรียนการสอนที่เหมาะสมสำหรับถ่ายทอดเนื้อหาสาระด้านพุทธิพิสัยที่มีปริมาณมาก แต่มีเวลาสอนจำกัด (3) ครูสามารถควบคุมการเสนอเนื้อหาสาระได้ตามความต้องการ และปรับเปลี่ยนอัตราไปตามลักษณะของกลุ่มเรียน (4) นักเรียนทั้งกลุ่มสามารถรับเนื้อหาสาระได้พร้อมกัน การอธิบายประเด็นต่าง ๆ ทำได้ในเวลาเดียวกัน และ (5) ครูสามารถใช้วิธีการบรรยายให้นักเรียนเกิดความเข้าใจคล้อยตาม หรือมีความคิดเห็นโต้แย้ง และศึกษาเพิ่มเติมต่อไปได้ (ประศักดิ์ หอมสนธิ 2539: 251-252)

ข้อจำกัดของการเรียนกับครู มีดังนี้ (1) เป็นการสื่อสารทางเดียวนักเรียนมีคำถามหรือแสดงความคิดเห็นน้อย (2) ครูและนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันน้อย (3) การตรวจสอบความรู้ความเข้าใจนักเรียนได้ไม่ทั่วถึง และ (4) เป็นวิธีการที่ไม่คำนึงถึงความแตกต่าง

ระหว่างบุคคล เพราะนักเรียนต้องรับรู้และเรียนเนื้อหาสาระในเวลาเดียวกัน (ประศักดิ์ หอมสนิท 2539 : 251-252)

2.4.2 การเรียนกับเพื่อน

1) ความหมายของการเรียนกับเพื่อน

การเรียนกับเพื่อน เป็นวิธีการเรียนการสอนที่นักเรียนจะต้องช่วยกัน แสวงหาแลกเปลี่ยนความรู้เนื้อหาสาระตามที่กำหนดให้ ประกอบกิจกรรมเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม โดยครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก และประสานการเรียนการสอน ดังนั้น การเรียนการสอนยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง จึงมีการวางแผนให้นักเรียนมีส่วนร่วมมากที่สุด ด้วยการดำเนินการสอนตามขั้นตอน ดังนี้ (1) ทดสอบก่อนเรียน (2) นำเข้าสู่บทเรียน (3) ทำการสอน (4) สรุปบทเรียน และ (5) ทดสอบหลังเรียน (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และ วาสนา ทวีกุลทรัพย์ 2539 : 58-59)

2) ความสำคัญของการเรียนกับเพื่อน

การเรียนกับเพื่อนช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ช่วยให้นักเรียนเกิดความพร้อม กระตือรือร้นที่จะเรียน ค้นหาและพบคำตอบได้ด้วยตนเอง (ประศักดิ์ หอมสนิท 2539 : 254)

โดยสรุปการเรียนกับเพื่อน เป็นวิธีการเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง มีการวางแผนให้นักเรียนมีส่วนร่วมมากที่สุดในการประกอบกิจกรรมกลุ่ม

2.4.3 การเรียนด้วยตนเอง

1) ความหมายการเรียนด้วยตนเอง

การเรียนด้วยตนเอง เปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ตลอดจนวิธีการบรรลุวัตถุประสงค์เหล่านั้นด้วยตนเอง กิจกรรมที่จัดขึ้นมุ่งส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ ครูเป็นเพียงผู้คอยแนะนำและจัดเตรียมอุปกรณ์ตลอดจนสถานที่ศึกษาค้นคว้าไว้ให้พร้อม การเรียนการสอนควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ในด้านความสามารถ สติปัญญา ความต้องการ และความสนใจ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2540 : 30)

2) ความสำคัญของการเรียนด้วยตนเอง

การเรียนด้วยตนเอง มีความสำคัญดังนี้ (1) ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนอย่างอิสระ มีความรับผิดชอบ และมีวินัยในตนเอง (2) ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนตามวิธีการที่ตนเองเป็นผู้เลือก เกิดความภาคภูมิใจ ทำให้นักเรียนแสวงหาความรู้อยู่เสมอ (3) ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามความสามารถและประสบการณ์เดิม (4) เปิดโอกาสให้นักเรียนเรียนรู้ตามความสามารถของตนเอง (5) นักเรียนมีความแตกต่างกันด้านสถานภาพทางสังคม สามารถเรียนรู้ได้เหมือนกัน และ (6) มีกระบวนการวัดและประเมินผลความรู้อย่างเที่ยงตรงและชัดเจน (ประศักดิ์ หอมสนิท 2539 : 226)

โดยสรุป การเรียนด้วยตนเอง เน้นการเรียนที่นักเรียนกำกับการเรียนด้วยตนเอง กิจกรรมที่จัดขึ้นมุ่งส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ ครูเป็นผู้คอยแนะนำจัดเตรียมอุปกรณ์ตลอดจนสถานที่ศึกษาค้นคว้าไว้ให้พร้อม ข้อจำกัด คือ นักเรียนเลือกวิธีการเรียนของตนเอง หากเป็นวิธีการที่ไม่เหมาะสม ย่อมส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

2.5 ขั้นตอนการผลิตชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545 : 149-151) และ วาสนา ทวีกุลทรัพย์ (2555 : 55-63) กล่าวถึงขั้นตอนการผลิตชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ซึ่งมีขั้นตอนในการผลิต 11 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์เนื้อหา (หลักสูตร / วิชา) เป็นการแบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยอย่างน้อย 15 หน่วย 1 หน่วยใช้เวลาในการเรียนเท่ากับ 1 สัปดาห์ สำหรับในภาคการศึกษา

ขั้นที่ 2 การกำหนดชุดประสบการณ์ เป็นการกำหนดหน่วยประสบการณ์เป็น 15 หน่วยประสบการณ์ ซึ่งมีวิธีการ และข้อคำนึง ดังนี้

1) วิธีการกำหนดประสบการณ์

(1) การอิงหน่วยเนื้อหา โดยการเติมอาการนาม (การ+ คำกริยา) ไว้หน้าเนื้อหา เช่นการศึกษาประโยคชนิดต่าง ๆ การงอกของเมล็ด ฯลฯ หรือบูรณาการประสบการณ์ใหม่ที่มีอาการนำหน้า

(2) เมื่อได้หน่วยประสบการณ์ทั้ง 15 หน่วยแล้ว แยกหน่วยประสบการณ์เป็นหน่วยประสบการณ์หลักอย่างน้อย 2 ประสบการณ์หลัก

(3) พิจารณาแต่ละประสบการณ์หลักแล้วแยกประสบการณ์รองอย่างน้อย 2 ประสบการณ์รอง

(4) ใส่รหัสหมายเลขของหน่วยประสบการณ์ ประสบการณ์หลัก และประสบการณ์รอง

2) ข้อคำนึงในการกำหนดหน่วยประสบการณ์ มีดังนี้

(1) ชื่อหน่วยประสบการณ์ อาจซ้ำกับหน่วยเนื้อหา แต่ควรเปลี่ยนเป็นการกระทำ (Action Word)

(2) ชื่อประสบการณ์หลักและประสบการณ์รองต้องมีคำกริยานำหน้า

(3) ต้องมีการกำหนดหน่วยประสบการณ์ ประสบการณ์หลัก

ประสบการณ์รอง

(4) ควรใส่รหัสประสบการณ์ โดยยึดหมายเลขหน่วยประสบการณ์ เป็นหลัก 5.1.1 หมายถึง หน่วยประสบการณ์ที่ 5 ประสบการณ์หลักที่ 1 ประสบการณ์รองที่ 1

(5) ชื่อหน่วยประสบการณ์ ประสบการณ์หลัก และประสบการณ์รอง ไม่ควรใช้ชื่อเดียวกัน

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์และกำหนดภารกิจ / งาน เป็นการนำประสบการณ์รองมาแยกเป็นขั้นตอนย่อย 2 ระดับ คือ ภารกิจ และงาน

1) ภารกิจ (Job) เป็นกิจกรรมหลักที่ต้องทำตามลำดับต้นไปจนจบ การกำหนดภารกิจให้กำหนดภารกิจ 1 2 3 หรือ (1) Job (2) Job (3) Job.....(N)

2) งาน (Task) เป็นกิจกรรมย่อยที่ต้องทำ เพื่อให้บรรลุแต่ละภารกิจ การกำหนดงานให้ระบุกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องทำตามลำดับ เป็นงาน 1 2 3 หรือ Task (1)Task

(2) Task (3).....Task (N) ในการเขียนภารกิจ และงาน ให้ใช้คำกริยา โดยไม่ต้องมีอากรนามประกอบ

ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์และกำหนดเนื้อหาสาระสำหรับแต่ละภารกิจและงาน
เป็นการจำแนกเนื้อหาเป็นหัวข้อย่อย ตามภารกิจและงาน

ขั้นที่ 5 การเลือกรูปแบบและวิธีการให้ประสบการณ์ เป็นการกำหนดรูปแบบและวิธีการให้ประสบการณ์ให้สอดคล้องกับภารกิจและงาน

5.1 รูปแบบการให้ประสบการณ์ มี 3 รูปแบบ คือ (1) การเรียนกับครู หรือ TLD (Teacher – Directed Learning) (2) การเรียนกับเพื่อนหรือ PDL (Peer – Directed Learning) และ (3) การเรียนเอง หรือ SDL (Self – Directed Learning)

5.2 วิธีการให้ประสบการณ์ มีวิธีการให้ประสบการณ์ที่หลากหลาย ได้แก่ กลุ่มสัมพันธ์ (Group Process) สถานการณ์จำลอง (Simulation) เกม (Game) วิทยานิพนธ์ (Case Studies) การสอนแบบอิงปัญหา (Problem – Based Teaching) การทดลอง (Experiment) การสอนแบบโครงการ (Projects Teaching) การฝึกงาน (On The Job Training) และการปฏิบัติงานจริง (Real Life Practice)

ขั้นที่ 6 การกำหนดบริบทและสถานการณ์สำหรับเผชิญประสบการณ์ เป็นการระบุบริบทและสถานการณ์ในหน่วยประสบการณ์ ประสบการณ์หลัก ประสบการณ์รอง

บริบท (Setting) เป็นเงื่อนไข ผู้ที่เกี่ยวข้อง สิ่งที่ต้องมี สถานที่ เวลา ประสบการณ์จะต้องเกิดขึ้น (อะไร ใคร ที่ไหน อย่างไร)

สถานการณ์ (Situation) เป็นเหตุการณ์เรื่องย่อที่เกี่ยวข้องหรือนำไปสู่ประสบการณ์ (การผูกเรื่องต้องสอดคล้องกับความจริง)

การกำหนดบริบทและสถานการณ์ มีแนวทางดังนี้

- 1) การกำหนดบริบทและสถานการณ์หน่วยประสบการณ์ ให้กำหนดบริบทและสถานการณ์ของหน่วยประสบการณ์ และเขียนแผนการสอนอิงประสบการณ์
- 2) กำหนดบริบทและสถานการณ์สำหรับประสบการณ์หลัก ให้กำหนดบริบท และสถานการณ์ของประสบการณ์หลักในแผนเผชิญประสบการณ์ โดยเขียนบรรยายสั้น ๆ เพื่อแสดงว่านักเรียนต้องทำอะไร (ในประสบการณ์รอง) มีรายละเอียดอย่างไร (ภารกิจ / งาน) ที่ไหน เมื่อไร และต้องเตรียมการอย่างไร
- 3) การกำหนดบริบทและสถานการณ์สำหรับประสบการณ์รอง ให้สรุปบริบทและสถานการณ์อย่างย่อ โดยเขียนเวลา และสถานที่เผชิญประสบการณ์อย่างเดียวในแผนเผชิญประสบการณ์

ขั้นที่ 7 การเลือกและผลิตสื่อสำหรับชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ สื่อสำหรับชุดประสบการณ์ ประกอบด้วยสื่อหลัก และสื่อเสริม สื่อหลัก ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเสริม ได้แก่ สไลด์คอมพิวเตอร์ และตัวอย่างชิ้นงาน ก่อนเลือกและผลิตสื่อควรจะศึกษาทบทวนภารกิจและงาน และกำหนดเนื้อหาสื่อหลักและสื่อเสริม ในแต่ละภารกิจและงาน จากนั้นจึงเลือกผลิตสื่อหลักและสื่อเสริมในแต่ละหน่วย

การผลิตสื่อสำหรับชุดประสบการณ์ เป็นการระบุสื่อที่ใช้ในประสบการณ์ว่าเป็นสื่อประเภทใด และระบุว่า เป็นสื่อที่มีอยู่แล้วหรือต้องผลิตใหม่

ขั้นที่ 8 การเขียนแผนเผชิญประสบการณ์ แผนการสอนแบบอิงประสบการณ์ แผนกำกับประสบการณ์ และแผนผลิตสื่อการสอน

8.1 การเขียนแผนการสอนแบบอิงประสบการณ์ เป็นการเขียนแผนหน่วยประสบการณ์ที่ได้ศึกษาวิเคราะห์แล้วให้อยู่ในรูปสิ่งจัดแนวคิดล่วงหน้าประกอบด้วย หน่วยประสบการณ์ ประสบการณ์หลัก ประสบการณ์รอง วัตถุประสงค์ บริบท และสถานการณ์ ขั้นตอน การเผชิญ ประสบการณ์ สื่อ และแหล่งประสบการณ์ และการประเมิน

การเขียนแผนเผชิญประสบการณ์ เป็นการเขียนแผนเผชิญประสบการณ์ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ ประสบการณ์ และบริบท รายละเอียดของการเผชิญประสบการณ์ ครอบคลุมประสบการณ์รอง ภารกิจ งาน ขั้นตอน / วิธีการ เนื้อหา / ข้อมูล บริบท สื่อ / และแหล่งการเรียนรู้ สิ่งอำนวยความสะดวก และประเมิน

8.2 การเขียนแผนกำกับประสบการณ์ เป็นการระบุขั้นตอนการสอนอิงประสบการณ์ มี 7 ขั้นตอน (1) ประเมินก่อนเผชิญประสบการณ์ (2) ปฐมนิเทศประสบการณ์ (3) เผชิญประสบการณ์ (4) รายงานความก้าวหน้า (5) รายงานผลการเผชิญประสบการณ์ (6) สรุปผลการเผชิญประสบการณ์ และ (7) ประเมินหลังเผชิญประสบการณ์

8.3 การเขียนแผนผลิตสื่อการสอน เป็นการระบุรายละเอียดของสื่อการสอนที่มีอยู่แล้ว หรือต้องผลิตใหม่ที่ครอบคลุมประเภทสื่อ ชื่อเรื่อง ความยาวของสื่อ วัตถุประสงค์ สรุปเนื้อหา (Synopsis) แหล่ง / ที่มาของสื่อ ขั้นตอนการผลิต และทรัพยากรที่ต้องใช้ผลิตสื่อการสอน

ขั้นที่ 9 การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก เส้นทางการเรียน และการออกแบบสถานที่เผชิญประสบการณ์

9.1 สิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง สิ่งที่จะช่วยให้การเผชิญประสบการณ์บรรลุผลตามที่ตั้งไว้ ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่อง โปรเจคเตอร์ ปลั๊กไฟ ฯลฯ

9.2 เส้นทางการเรียน เป็นการลำดับขั้นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องผ่านเผชิญประสบการณ์ต่าง ๆ มักเขียนในรูปแผนภูมิ (Flowchart)

9.3 การออกแบบสถานที่เผชิญประสบการณ์ เป็นการกำหนดสถานที่เผชิญประสบการณ์ การเขียนแผนที่เส้นทางการเรียนของอาคารที่เกี่ยวข้อง และการเขียนแผนผังการจัดชั้นเรียน

1) การกำหนดสถานที่เผชิญประสบการณ์ ได้แก่ ห้องเรียน ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ ฯลฯ

2) การเขียนแผนที่เส้นทางการเรียนของอาคารที่เกี่ยวข้อง เป็นการเขียนอาคารที่ห้องเรียนตั้งอยู่และอาคารอื่นที่นักเรียนต้องออกไปค้นคว้าตามสื่อและแหล่งความรู้ที่กำหนดไว้ในแผนเผชิญประสบการณ์ โดยเขียนเส้นทาง ถนน ชื่ออาคาร และลูกศรอย่างชัดเจน

3) การเขียนแผนผังการจัดชั้นเรียน เป็นการเขียนแผนผังแสดงห้องเรียนประกอบด้วย ระเบียบ ประตูเข้าออก หน้าต่าง กระดานดำ โต๊ะครู มุมหนังสือ หิ้ง

หนังสือ โต้ะปฏิบัติกร ฯลฯ และตำแหน่งของการเผชิญประสบการณ์แบบเดี่ยว (SDL) แบบกลุ่ม (PDL) และเรียนกับครู (TDL) รวมทั้งชุดประกอบกิจกรรมอื่น ๆ ที่ระบุไว้ในแผนเผชิญประสบการณ์

ขั้นที่ 10 การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เป็นกระบวนการนำชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง เพื่อให้ทราบว่าชุดการสอนมีคุณภาพการทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

ขั้นที่ 11 การปรับปรุงชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เป็นการนำชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ที่ได้ผ่านการทดสอบประสิทธิภาพแล้ว ปรับปรุงในด้านประสบการณ์ร่องภารกิจ งาน สื่อ เพื่อให้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์มีคุณภาพสูงขึ้น

โดยสรุป การผลิตชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ มีขั้นตอนที่สำคัญ 11 ขั้นตอน ดังนี้ (1) การวิเคราะห์เนื้อหา (หลักสูตร / วิชา) (2) การกำหนดชุดประสบการณ์ที่คาดหวัง (3) วิเคราะห์และกำหนดภารกิจ / งาน (4) การวิเคราะห์และกำหนดเนื้อหาสาระสำหรับแต่ละภารกิจและงาน (5) การเลือกรูปแบบและวิธีการให้ประสบการณ์ (6) การกำหนดบริบทและสถานการณ์สำหรับเผชิญประสบการณ์ (7) การเลือกและผลิตสื่อสำหรับชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ (8) การเขียนแผนเผชิญประสบการณ์ (9) การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก เส้นทาง การเรียน และการออกแบบสถานที่เผชิญประสบการณ์ (10) การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ และ (11) การปรับปรุงชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

2.6 ขั้นตอนการสอนและผลกระทบของวิธีการสอนแบบอิงประสบการณ์

2.6.1 ขั้นตอนการสอนแบบอิงประสบการณ์

วาสนา ทวีกุลทรัพย์ (2555 : 52-53) ได้แบ่งขั้นตอนการสอนแบบอิงประสบการณ์ไว้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ประเมินก่อนเผชิญประสบการณ์ เป็นการศึกษาประสบการณ์เดิมของนักเรียนก่อนที่จะเผชิญประสบการณ์ โดยให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์

ขั้นที่ 2 ปฐมนิเทศประสบการณ์ ในการปฐมนิเทศประสบการณ์ครูเป็นผู้อธิบายถึงวัตถุประสงค์ของประสบการณ์ เสนอประสบการณ์ที่คาดหวังให้เกิดขึ้นกับนักเรียน

ขั้นที่ 3 เผชิญประสบการณ์ เป็นการเข้าสู่กระบวนการเผชิญประสบการณ์ด้วยการดำเนินการตามขั้นตอนหลักของการเผชิญ ผจญ เผด็จ จนกระทั่งเกิดประสบการณ์สมบูรณ์ขึ้น

ขั้นที่ 4 รายงานความก้าวหน้า เป็นการทำให้ทราบว่าภารกิจที่นักเรียนทำในขั้นเผชิญประสบการณ์แต่ละประสบการณ์ได้ดำเนินการในขั้นตอนใด และมีปัญหาอุปสรรคอย่างไร

ขั้นที่ 5 รายงานผลการเผชิญประสบการณ์ เป็นการรายงานผลงานที่นักเรียนได้เผชิญประสบการณ์แต่ละประสบการณ์

ขั้นที่ 6 สรุปผลการเผชิญประสบการณ์ เป็นการสรุปการเผชิญประสบการณ์ โดยครูและนักเรียนช่วยกันสรุป

ขั้นที่ 7 ประเมินหลังเผชิญประสบการณ์ เป็นการศึกษาความก้าวหน้าของนักเรียนโดยการทำแบบทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์

โดยสรุป ขั้นตอนการสอนแบบอิงประสบการณ์มี 7 ขั้นตอน คือ (1) ประเมินก่อนเผชิญประสบการณ์ (2) ประเมินนิเทศประสบการณ์ (3) เผชิญประสบการณ์ (4) รายงานความก้าวหน้า (5) รายงานผลการเผชิญประสบการณ์ (6) สรุปผลการเผชิญประสบการณ์ และ (7) ประเมินหลังเผชิญประสบการณ์

2.6.2 ผลกระทบจากผลกระทบจากการสอนแบบอิงประสบการณ์

วาสนา ทวีกุลทรัพย์ (2555 : 53) กล่าวถึงผลกระทบจากการสอนแบบอิงประสบการณ์ ดังนี้

- 1) ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่สามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตและการทำงานโดยมุ่งให้ “ทำได้” มากกว่า “มุ่งให้รู้” แต่ไม่มีเป้าหมายเด่นชัดว่านำความรู้ไปทำอะไร
- 2) เป็นการเลียนแบบระบบธรรมชาติของชีวิตจริง ที่เมื่อมีปัญหาที่ต้องประสบผู้เรียนก็จะชวนช่วยหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการแก้ปัญหา ทำให้ได้กระบวนการในการทำงานที่สามารถนำติดตัวไปใช้ได้
- 3) สร้างคุณลักษณะที่สำคัญในการเป็นสมาชิก คือ ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีความเชื่อมั่นในตนเอง รู้จักแสวงหาความรู้ รู้จักตัดสินใจ และการทำงานเป็นกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะทำให้คิดและทำอย่างเป็นมืออาชีพ
- 4) บทบาทของผู้สอนจะเปลี่ยนไป
 บทบาทของผู้เรียน จะต้องรับผิดชอบในการแสวงหาความรู้ มาใช้ในการเผชิญประสบการณ์จากผู้รู้และแหล่งความรู้ต่าง ๆ
 บทบาทของผู้สอน จะทำหน้าที่เกื้อกูล อำนวยความสะดวกในการเรียน เป็นผู้ประสาน ให้กำลังใจ ให้คำปรึกษา และให้ข้อมูลตามที่คุณเรียนร้องขอ และทำหน้าที่ประเมินการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่กำหนดให้นักเรียนทำ
- 5) ระบบการเรียนแบบอิงประสบการณ์ จะเป็นระบบที่เป็นสากล และเป็นระบบแห่งอนาคต

2.7 วิธีการให้ประสบการณ์ในการสอนแบบอิงประสบการณ์

วิธีการให้ประสบการณ์ในการสอนแบบอิงประสบการณ์มีหลายวิธี ในที่นี้ผู้วิจัยใช้การสอนแบบกลุ่มกิจกรรม การสอนแบบฝึกปฏิบัติ วิธีการสอนแบบบรรยาย และการสอนแบบสาธิต ดังนี้

2.7.1 การสอนแบบกลุ่มกิจกรรม

- 1) ความหมายของการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม
 การสอนแบบกลุ่มกิจกรรมหมายถึง การเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ประกอบกิจกรรมร่วมกัน โดยเน้นการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง (วาสนา ทวีกุลทรัพย์ 2540 : 60)
- 2) ความสำคัญของการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม
 การสอนแบบกลุ่มกิจกรรมช่วยสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนรู้ นักเรียนรู้จักการทำงานกลุ่ม มีโอกาสแสดงความคิดเห็น รู้จักตัดสินใจอย่างมีเหตุผลมากขึ้น และมีระเบียบวินัยในตนเองมากขึ้น (วาสนา ทวีกุลทรัพย์ 2540 : 60)

3) *หลักการจัดกิจกรรมการสอนแบบกลุ่ม* ควรเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างทั่วถึง เป็นกิจกรรมที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง มีลักษณะดังนี้ (1) ส่งเสริมให้นักเรียนได้ค้นพบ และสร้างความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ (2) ส่งเสริมให้นักเรียนได้ค้นพบ และสร้างความรู้ด้วยตัวเองจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ (2) ส่งเสริมให้นักเรียนได้คิด ทำ และแสดงออกเพื่อแก้ปัญหาหรือสร้างผลงาน (3) ส่งเสริมให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนหรือกลุ่มได้เรียนและแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์แก่กันและกันให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ (4) ส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้และปฏิบัติอย่างมีขั้นตอน (5) ส่งเสริมให้นักเรียนมีผลงานจากการปฏิบัติ (6) ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินตนเองและเพื่อน และ (7) ส่งเสริมให้นักเรียนได้นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ (วัฒนาพร รัชชบุทกซ์ 2542 : 268)

โดยสรุป การสอนแบบกิจกรรมกลุ่ม เป็นการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ประกอบกิจกรรมร่วมกัน มีความสำคัญช่วยการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ นักเรียนรู้จักการทำงานกลุ่ม มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายร่วมกัน และเป็นการส่งเสริมให้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ที่จัดเตรียมไว้เพื่อแก้ปัญหาร่วมกัน และมีส่วนร่วมในการเรียน

2.7.2 การสอนแบบฝึกปฏิบัติ

1) ความหมายของการสอนแบบฝึกปฏิบัติ

การสอนแบบฝึกปฏิบัติหมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ฝึกทักษะนักเรียนที่ยังทำงานไม่เป็น และฝึกฝนนักเรียนที่ทำงานเป็นแล้วให้เกิดความชำนาญยิ่งขึ้น เป็นการให้ประสบการณ์ตรงกับนักเรียน ที่มุ่งให้เกิดการผสมผสานกันระหว่างภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ (กรมวิชาการ 2527 : 1)

2) ความสำคัญของการสอนแบบฝึกปฏิบัติ

การสอนแบบฝึกปฏิบัติ ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียนรู้ ฝึกฝนและปฏิบัติตามความรู้ ความเข้าใจ เกิดทักษะในการทำงาน นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ (กรมวิชาการ 2527 : 1)

3) *ข้อดีของการสอนด้วยวิธีการฝึกปฏิบัติ* เป็นการให้ความรู้ขั้นพื้นฐาน เพื่อการศึกษาเพิ่มเติม ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความสนใจ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีความสนุกสนานเพลิดเพลิน ไม่เกิดความเบื่อหน่ายเพราะลงมือปฏิบัติจริง นักเรียนมีโอกาสพบปัญหา และรู้จักคิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง ฝึกนิสัยที่ดีในการทำงาน เช่น ความรับผิดชอบ ความเพียรพยายาม ความสามัคคี ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความระหัด การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาสาระ ได้ดีจากการได้ปฏิบัติจริง ทำให้จดจำไปนาน (กรมวิชาการ 2527 : 2)

4) *ข้อจำกัดของการสอนด้วยวิธีการฝึกปฏิบัติ* ผู้สอนจะต้องกำหนดจุดมุ่งหมายให้แน่นอน และจัดขั้นตอนการปฏิบัติให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ ควรเลือกเนื้อหาสาระให้เหมาะสมกับการปฏิบัติแต่ละแบบ (กรมวิชาการ 2527 : 4)

โดยสรุป การสอนแบบฝึกปฏิบัติเป็นการสอนทักษะมุ่งให้นักเรียนเกิดความชำนาญ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ แต่ผู้สอนต้องกำหนดจุดมุ่งหมายให้แน่นอน และขั้นตอนการปฏิบัติให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

2.7.3 รูปแบบของการสอนแบบฝึกปฏิบัติ มี 3 รูปแบบได้แก่ สอนทฤษฎีก่อนปฏิบัติ สอนปฏิบัติก่อนทฤษฎี และสอนทฤษฎีและปฏิบัติพร้อม ๆ กัน (นวลจิตต์ เขาวงกิตพิงศ์ 2544 : 210-211)

1) สอนทฤษฎีก่อนปฏิบัติ มีลักษณะดังนี้

(1) เนื้อหาของงานมีลักษณะซับซ้อน นักเรียนจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักพื้นฐาน ความเป็นเหตุเป็นผลซึ่งจะส่งผลให้เกิดความเข้าใจเพื่อนำไปสู่การเรียนงานปฏิบัติได้ผลดี

(2) ลักษณะเนื้อหาการสอนภาคทฤษฎีสามารถแยกออกจากส่วนที่เป็นเนื้อหาภาคปฏิบัติได้ชัดเจน

(3) ผู้สอนต้องการให้นักเรียนเรียนรู้ผลงานปฏิบัติเพื่อยืนยันความรู้ทางทฤษฎี

(4) งานปฏิบัติที่ผู้สอนต้องการเป็นเรื่องใหม่ที่นักเรียนไม่เคยเรียนรู้มาก่อน หรืองานที่มีระดับความยากสูงกว่าความรู้ที่นักเรียนมีอยู่เดิม

2) สอนปฏิบัติก่อนทฤษฎี มีลักษณะดังนี้

(1) เนื้อหาของงานปฏิบัติมีลักษณะไม่ซับซ้อนหรือเป็นงานปฏิบัติที่นักเรียนเคยมีประสบการณ์มาบ้างแล้ว

(2) ผู้สอนต้องการให้นักเรียนได้ค้นพบความรู้โดยการให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเองก่อน แล้วจึงเชื่อมโยงให้เกิดความรู้ ความเข้าใจทางทฤษฎีได้ชัดเจนภายหลัง

(3) ผู้สอนต้องการให้นักเรียนแสดงฝีมือ ผลงาน หรือความคิดสร้างสรรค์ของตนเองอย่างมีอิสระเต็มที่ก่อนที่จะได้รับข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาความรู้จากครูผู้สอน

3) สอนทฤษฎีและปฏิบัติพร้อม ๆ กัน มีลักษณะดังนี้

(1) นักเรียนที่ต้องการสอนมีลักษณะเนื้อหาทฤษฎี และปฏิบัติไม่สามารถแยกออกจากกันอย่างชัดเจน

(2) เนื้อหาของงานปฏิบัติมีความซับซ้อน ไม่สามารถแยกงานปฏิบัติเป็นงานย่อย ๆ ได้ชัดเจน หรืองานที่ต้องใช้เวลาทำอย่างต่อเนื่องจนผู้สอนไม่สามารถสาธิตการทำงานตั้งแต่ต้นจนจบได้ หรือเป็นงานที่ต้องใช้วัสดุฝึกจำนวนมาก มีจำกัด ราคาแพง และเป็นวัสดุอุปกรณ์ที่ต้องใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษ

(3) นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ทฤษฎีงานปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ มาบ้างแล้ว แต่ยังไม่สามารถลงมือปฏิบัติงานได้

(4) มีลักษณะของการสอน การทำงานภายในกลุ่มย่อย เป็นงานเฉพาะกิจที่ผู้สอนและนักเรียนได้รับรู้ลักษณะงานหรือปัญหาในเวลาเดียวกัน ต้องช่วยกันทำงานหรือแก้ปัญหาหนึ่งไปพร้อม ๆ กัน

โดยสรุป รูปแบบการสอนด้วยวิธีการฝึกปฏิบัติ มี 3 รูปแบบ คือ สอนทฤษฎีก่อนปฏิบัติ สอนปฏิบัติก่อนทฤษฎี และสอนทฤษฎีและปฏิบัติพร้อม ๆ กัน

วิธีการสอนด้วยวิธีการฝึกปฏิบัติ ครูต้องเตรียมตัวให้แน่นอนว่าสิ่งจำเป็นที่จะสอนให้นักเรียนมีอะไรบ้าง มีการบรรยายอย่างสั้น ๆ ติดตามด้วยวิธีการสาธิตหรือตัวอย่าง นักเรียนร่วมถามคำถาม ความพยายามให้นักเรียนทำด้วยตนเอง และสังเกตทักษะอื่นของเพื่อน ๆ ปฏิบัติซ้ำ ภายใต้คำแนะนำจนเกิดความชำนาญ ครูควรอธิบายชี้แนะตลอดช่วงปฏิบัติถึงสิ่งที่นักเรียนต้องทำ (วีระ ไทยพานิช 2529 : 20)

กรมวิชาการ (2527 : 1-3) ได้กำหนดวิธีการสอนด้วยการฝึกปฏิบัติไว้ดังนี้

(1) จัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนให้พร้อม (2) ครูผู้สอนให้มีความรู้และทักษะพื้นฐานในการปฏิบัติ และ (3) สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน เช่น ความสนใจ ความร่วมมือ ความรับผิดชอบในการทำงานและการแสดงความคิดเห็น

โดยสรุป วิธีการสอนด้วยวิธีการฝึกปฏิบัติ ครูผู้สอนต้องเตรียมสิ่งที่จำเป็นในการสอนอย่างดี พยายามให้นักเรียนทำด้วยตัวเอง และสังเกตทักษะอื่น ๆ ของเพื่อนและครูผู้สอนคอยช่วยเหลือชี้แนะแนวทางการเรียนรู้ในช่วงฝึกปฏิบัติ

2.7.4 การสอนแบบบรรยาย

ทศนา แคมมณี (2551 : 13 – 15) ได้กล่าวถึงการสอนแบบบรรยายไว้ดังนี้

1) ความหมายของการสอนแบบบรรยาย เป็นกระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการเตรียมเนื้อหาสาระ เพื่อบอกอธิบายเนื้อหาแก่ผู้เรียน ผู้เรียนเป็นผู้รับการถ่ายทอด โดยการจดบันทึกหรือท่องจำ ถาม-ตอบ การแสดงบทบาท การใช้สื่อการสอน เช่น สไลด์ วีดิทัศน์ หรือภาพยนตร์ ประกอบการบรรยาย เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม

2) วัตถุประสงค์ของการสอนแบบบรรยาย

(1) เพื่อให้ผู้เรียนที่มีจำนวนมากได้เรียนรู้เนื้อหาสาระหรือความรู้จำนวนมาก ในลักษณะ คม ชัด ลึก พร้อมๆกันในเวลาที่จำกัด

(2) เพื่อให้ความรู้ประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นความรู้ที่ค้นหายากหรือเป็นประสบการณ์เฉพาะของผู้สอนเอง

3) องค์ประกอบ การจัดการเรียนรู้แบบบรรยายมีองค์ประกอบสำคัญดังนี้

(1) เนื้อหาสาระหรือข้อความที่ต้องการให้เรียนรู้

(2) การบรรยาย

(3) ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

4) ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

(1) ขั้นเตรียมการ ครอบคลุมการดำเนินการดังนี้ กำหนดจุดประสงค์ ศึกษานูมิหลังผู้เรียน เตรียมเนื้อหาสาระ กำหนดเค้าโครง จัดลำดับเนื้อหา เตรียมเทคนิคการสอน เตรียมสื่อประกอบการบรรยาย เตรียมการประเมินผล

(2) ชั้นบรรยาย ครอบคลุมการดำเนินการดังนี้ (1) ชั้นนำ เป็นการเตรียมความพร้อมก่อนการเรียน (2) ชั้นอธิบาย เป็นขั้นตอนสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และ (3) ชั้นสรุป

(3) ชั้นประเมินผลการเรียนรู้ ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันประเมินผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการต่างๆ เช่น ทดสอบหลังบรรยาย ทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

5) ข้อดีของการสอนแบบบรรยาย

(1) เป็นวิธีการที่ให้ความรู้เนื้อหาสาระแก่ผู้เรียนได้มาก แต่ใช้เวลาน้อย
 (2) เป็นวิธีการที่สะดวกที่ใช้กับผู้เรียนจำนวนมาก
 (3) เป็นวิธีที่สะดวก ผู้สอนดำเนินการคนเดียว
 (4) เหมาะสมสำหรับเนื้อหาที่มีความซับซ้อนยุ่งยาก ผู้เรียนฟังการบรรยายแล้วเข้าใจมากกว่าการศึกษาด้วยตนเอง

6) ข้อจำกัดของการสอนแบบบรรยาย

(1) เป็นวิธีที่ไม่สามารถสนองตอบความต้องการและความแตกต่างระหว่างบุคคลได้เพราะต้องรับรู้เรื่องเดียวกัน
 (2) เป็นวิธีการที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้น้อยมาก ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย

2.7.5 การสอนแบบสาธิต

ชม ภูมิภาค (2544 : 272) ได้กล่าวถึงการสอนแบบสาธิต ไว้ดังนี้

1) ความหมายของการสาธิต หมายถึง การทำให้ดูหรือแสดงให้เห็นตัวอย่างเพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เกิดความเข้าใจในเนื้อหาวิชานั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี การสาธิตเป็นการรวมความสนใจและความตั้งใจของผู้เรียนเป็นการแสดงวิธีการที่ถูกต้องที่สุดหรือสั้นที่สุด

2) ความสำคัญของการสาธิต มีดังนี้

(1) เพื่อกระตุ้นความสนใจให้นักเรียนมีความสนใจในบทเรียน
 (2) เพื่อช่วยอธิบายเนื้อหาที่ยากให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น
 (3) เพื่อพัฒนาการฟัง การสังเกต และการสรุปทำความเข้าใจในการสอน โดยใช้วิธีการสังเกต นักเรียนฟังคำอธิบายตลอดจนผลที่ได้จากการสาธิตแล้วจึงสรุปผลจากการสาธิตนั้น

(4) เพื่อแสดงวิธีการหรือกลวิธีในการปฏิบัติงานซึ่งไม่สามารถอธิบายด้วยคำพูด

(5) เพื่อสรุปและประเมินผลความเข้าใจในบทเรียน

โดยสรุป การสอนแบบสาธิตเป็นการสอนที่ผู้สอนแสดงให้เห็นตัวอย่างแล้วผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนต่าง ๆ ตามผู้สอน การสอนแบบสาธิตมีความสำคัญเพื่อกระตุ้นความสนใจในบทเรียน อธิบายเนื้อหาที่เข้าใจยากให้ง่ายขึ้น และช่วยสรุปและประเมินผล

2.9 ระบบการสอนแบบอิงประสบการณ์

ระบบการสอนแบบอิงประสบการณ์ ครอบคลุม (1) องค์ประกอบของการสอนแบบอิงประสบการณ์ (2) ประเภทประสบการณ์ และ (3) เครื่องมือเผชิญประสบการณ์ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2545 : 149)

2.9.1 องค์ประกอบของการสอนแบบอิงประสบการณ์ ได้แก่

- 1) สถานการณ์ / ฉาก
- 2) วิทยาการในชุมชน
- 3) แหล่งวิทยาการ
- 4) เนื้อหาสาระ
- 5) สื่อการสอน
- 6) เครื่องมือ / สิ่งอำนวยความสะดวก

2.9.2 ประเภทประสบการณ์

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2542 : 6-7) ได้แบ่งประสบการณ์ออกเป็น 3 ประเภท คือ

1) ประสบการณ์ตรง หมายถึงประสบการณ์ที่เราได้ประสบด้วยตนเอง ทำให้แยกเรื่องต่าง ๆ ออกเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ซึ่งสามารถพบเห็นและต้องได้ และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ความนึกคิดด้านจิตใจ ในส่วนที่เกี่ยวกับธรรมชาติพบว่าทั้งเรื่องที่เป็นธรรมชาติโดยตรงและเรื่องที่คนยื่นมือเข้าไปดัดแปลงแปรเปลี่ยนปรากฏการณ์ตามธรรมชาติมาใช้ให้เป็นประโยชน์ ในส่วนที่เกี่ยวกับอารมณ์และความนึกคิดจำแนกออกเป็นด้านความสวยงาม (สุนทรียภาพ) ด้านความงาม (จริยภาพ) และด้านการคิดค้นให้ได้มาซึ่งความรู้ใหม่ (ปรัชญา) เป็นต้น

2) ประสบการณ์อ้อมหมายถึง ประสบการณ์ที่เราได้รับการบอกเล่าของผู้อื่น เช่นการเล่าเรียนที่ครูสอนด้วยการพูดให้ฟัง หรือการอ่านหนังสือตำราที่มีผู้เขียนไว้แล้ว

3) ประสบการณ์ทางญาณทรรศนะ หมายถึง ประสบการณ์ที่เราได้รับเองในลักษณะการผุดรู้ ทำให้เรามีความรู้หรือความเชื่อในเรื่องใดด้วยตนเอง โดยที่ตนเองไม่เคยมีประสบการณ์ตรง หรือไม่มีใครพูดให้ฟัง เขียนให้อ่านหรือนำมาสอน เช่นการสังหรณ์ใจ การประดิษฐ์คิดค้นสิ่งต่าง ๆ ขึ้นมาได้เอง เป็นต้น

2.9.3 เครื่องมือเผชิญประสบการณ์ ได้แก่

- 1) ชุดประสบการณ์ (Experience package) ได้แก่ ประมวลสาระแนวการศึกษา และแผนกิจกรรม
- 2) ฐานความรู้ (Knowledge Base-KR) ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ AV และ CAI
- 3) สิ่งอำนวยความสะดวก (Learning Facilities) ได้แก่ ห้องสมุด ห้อง LAB และ Internet

โดยสรุป ระบบการสอนแบบอิงประสบการณ์ ครอบคลุม (1) องค์ประกอบของการสอนแบบอิงประสบการณ์ เช่นสถานการณ์ แหล่งวิทยาการ เนื้อหาสาระ สื่อการสอนและเครื่องมือ (2) ประเภทประสบการณ์ ได้แก่ ประสบการณ์ตรง ประสบการณ์อ้อม

และประสบการณ์ทางญาณทรรศนะ และ (3) เครื่องมือเผชิญประสบการณ์ ได้แก่ ชุดประสบการณ์ ฐานความรู้ และสิ่งอำนวยความสะดวก

3. สื่อที่ใช้ในชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับสื่อที่ใช้ในชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ครอบคลุม สื่อสิ่งพิมพ์เป็นสื่อหลักได้แก่ (1) ประมวลสาระ (2) แบบฝึกปฏิบัติ และ (3) สไลด์คอมพิวเตอร์ที่เป็นสื่อเสริม

3.1 ประมวลสาระ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2540 : 220) ได้กำหนดส่วนประกอบของประมวลสาระของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ดังนี้ (1) คำนำ (2) เนื้อหาสาระ ประกอบด้วยแผนผังแนวคิด ส่วนนำ ความจำที่ต้องเรียน ขอบข่ายสาระ วัตถุประสงค์ เนื้อหาตามหัวเรื่องพร้อมภาพประกอบและส่วนสรุป

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2540 : 168) ได้กำหนดส่วนประกอบตำราทางไกลหรือประมวลสาระไว้ ดังนี้ (1) แผนการสอนระดับหน่วย ประกอบด้วยชื่อชุดวิชาและชื่อหน่วย ชื่อตอน แนวคิด วัตถุประสงค์ กิจกรรม สื่อการสอน และการประเมิน (2) แผนการสอนระดับตอน ประกอบด้วย ชื่อชุดวิชาและชื่อหน่วย ตอนและเลขหมาย และ (3) เนื้อหาสาระ

การเขียนประมวลสาระในการวิจัยครั้งนี้ ได้ยึดแนวทางการเขียนของศาสตราจารย์ ดร. ชัยยงค์ พรหมวงศ์ คือ (1) ความหมายของประมวลสาระ (2) ความสำคัญของประมวลสาระ และ (3) การผลิตประมวลสาระ

3.1.1 ความหมายของประมวลสาระ หรือตำราทางไกลเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่ออกแบบให้ผู้เรียนเรียนได้ตามลำพัง ด้วยการลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่กำหนดให้ส่วนหนึ่งส่วนใดหรือท้ายสุดของเรื่อง ให้ได้รับแนวตอบที่เป็นผลย้อนกลับทันทีที่ได้รับการเสริมแรงและประสบการณ์ที่เป็นความภาคภูมิใจในการศึกษา และให้นักเรียนได้เรียนรู้ไปทีละน้อยตามลำดับขั้น (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์ 2540 : 161)

โดยสรุป ประมวลสาระคือสื่อสิ่งพิมพ์ที่ออกแบบให้นักเรียนเรียนได้โดยลำพัง ด้วยการลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่กำหนดให้ และได้รับแนวตอบที่เป็นผลย้อนกลับทันทีและเรียนรู้ทีละน้อยตามลำดับขั้น

3.1.2 ความสำคัญของประมวลสาระ ช่วยให้นักเรียนสามารถศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพและพึ่งพาครูน้อยที่สุด ช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์ 2540 : 148)

โดยสรุป ประมวลสาระมีความสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพโดยพึ่งพาความช่วยเหลือจากครูน้อยที่สุด

3.1.3 การผลิตประมวลสาระ ประกอบด้วย การเขียนแผนผังแนวคิด การเขียนแผนการสอน การเขียนเนื้อหาสาระ และการกำหนดภาพประกอบในประมวลสาระ

1) การเขียนแผนผังแนวคิด ครอบคลุม (1) ความจำเป็นในการเขียนแผนผังแนวคิด เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถเสนอเนื้อหาสาระที่ครบถ้วน (2) ความหมายของแผนผังแนวคิด เป็นแผนผังแสดงความสัมพันธ์ของแนวคิดในตอนเดียวกันและความสัมพันธ์กับแนวคิดในตอนอื่น ๆ เพื่อแสดงลำดับและความต่อเนื่องของแนวคิด และ (3) วิธีเขียนแผนผังแนวคิด โดยนำเรื่องที่เขียนเป็นหน่วย มาแบ่งเป็นเรื่องที่แยกย่อยลงไป แล้วกำหนดให้มีชื่อแทนแนวคิดของเรื่องย่อย ซึ่งเรื่องย่อยที่แยกออกมาจะเริ่มจากชื่อหน่วยลงมาจนถึงชื่อตอนหัวเรื่อง หัวเรื่องย่อย และหัวข้อต่าง ๆ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์ 2540 : 172 – 175)

2) การเขียนแผนการสอน เป็นการกำหนดขั้นตอนการสอน เพื่อให้ครูสามารถถ่ายทอดเนื้อหาสาระแก่นักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มี 2 ประเภท คือ (1) แผนการสอนระดับหน่วย มีองค์ประกอบ คือ ชุดวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ชื่อหน่วย ชื่อตอน แนวคิด วัตถุประสงค์ กิจกรรม สื่อการสอนและการประเมิน (2) แผนการสอนระดับตอน เป็นส่วนนำของแต่ละตอน โดยบรรจุหัวเรื่อง แนวคิด และวัตถุประสงค์ของตอนเพื่อให้นักเรียนทราบขอบเขตของเรื่องที่จะเรียนได้ล่วงหน้า องค์ประกอบของแผนการสอนระดับตอน ประกอบด้วยชื่อชุดวิชา หน่วยตอน ตอนที่และเลขหมาย แนวทางการเขียนแผนการสอนระดับตอนมีสิ่งที่ควรคำนึง คือ การเขียนหัวเรื่องแต่ละตอนอาจแบ่งเป็น 2 – 6 หัวเรื่อง เป็นแบบง่าย แบบตายตัว แบบบูรณาการ หรือแบบยี่ดระดับสติปัญญา การเขียนแนวคิดควรให้มี 1 หัวเรื่อง มีแนวคิดอย่างน้อย 1 แนวคิด และการเขียนวัตถุประสงค์ต้องเป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เป็นวัตถุประสงค์ที่สังเกตหรือวัดได้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์ 2540 : 168 – 169)

3) การเขียนเนื้อหาสาระ ครอบคลุม การเกริ่นนำ เป็นการดึงความสนใจของนักเรียนสู่เรื่องที่จะเรียน การเสนอเนื้อหา เป็นการนำเสนอเนื้อหาตามลำดับหัวเรื่องหรือหัวข้อย่อย และ (3) การสรุปเนื้อหา เป็นการทบทวนเนื้อหาที่ได้อ่านไปแล้ว แต่มีข้อควรระวังคือ ไม่นำสิ่งที่ไม่ได้สอนหรือเสนอมาใส่ไว้ในสรุปเนื้อหา (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์ 2540 : 128 – 129)

4) การกำหนดภาพประกอบในประมวลสาระ หมายถึงภาพถ่ายภาพเขียนหรืองานลายเส้นในรูปแบบต่าง ๆ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยให้นักเรียนได้เข้าใจแนวคิด และเนื้อหาสาระชัดเจนยิ่งขึ้น วัตถุประสงค์การใช้ภาพประกอบ เพื่อให้เห็นลักษณะรูปร่างของสิ่งที่กล่าวถึง ช่วยบรรยายลักษณะให้เด่นชัดขึ้น ระวังให้เกิดความสนใจ และคล้อยตามสิ่งที่เขียน ขนาดและการให้รายละเอียดของภาพประกอบ โดยทั่วไปกำหนดขนาดมาตรฐานของภาพไว้ 4 ขนาด คือ ภาพเต็มหน้า ภาพครึ่งหน้าแนวนอน ภาพ $\frac{1}{3}$ ของหน้าแนวนอน และภาพ $\frac{1}{4}$ ของหน้าแนวตั้ง และแนวทางการกำหนดภาพประกอบ ทำได้ 2 แนวทาง คือ กำหนดภาพพร้อมกับเขียนเรื่องนั้น หมายถึงขณะที่เขียนก็นึกถึงภาพประกอบไปด้วยพร้อมกัน และเว้นที่ไว้ตามขนาดที่ต้องการ พร้อมกับเขียนคำอธิบายภาพ โดยให้มีคำว่า “ภาพที่” หรือ “รูปที่” ตามด้วยหมายเลขลำดับภาพและคำอธิบายภาพ และเขียนหน่วยเสร็จเรียบร้อยแล้วจึงกำหนดภาพ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์ 2540 : 195 - 197)

โดยสรุป การผลิตประมวลสาระ ครอบคลุม การเขียนแผนผังแนวคิด การเขียนแผนการสอน การเขียนเนื้อหาสาระ และการกำหนดภาพประกอบในประมวลสาระ

3.2 แบบฝึกปฏิบัติ

3.2.1 ความหมายของแบบฝึกปฏิบัติ แบบฝึกปฏิบัติ หรือ Work Book เป็นเอกสาร ที่ให้นักเรียนได้ศึกษาควบคู่กับประมวลสาระ เพื่อประเมินตนเองก่อนเรียน บันทึกสาระสำคัญแต่ละหัวเรื่อง ทำกิจกรรมที่กำหนดให้ เขียนรายงานผลกิจกรรมภาคปฏิบัติ และทำแบบประเมินตนเองหลังเรียน (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์ 2540 : 163)

โดยสรุป แบบฝึกปฏิบัติ เป็นเอกสารที่นักเรียนศึกษาควบคู่กับประมวลสาระในแต่ละหน่วยประสบการณ์ เพื่อให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมตามที่กำหนดให้

3.2.2 ความสำคัญของแบบฝึกปฏิบัติ เมื่อศึกษาประมวลสาระแล้ว นักเรียนควรบันทึกสาระสำคัญของเนื้อหาที่เรียน เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจมากขึ้น การที่จะให้นักเรียนมีส่วนร่วมอย่างกระฉับกระเฉง ต้องใช้แบบฝึกปฏิบัติเป็นเครื่องมือที่จะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ “ลงมือทำ” กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ตรวจสอบคำตอบในตอนหลังได้ การแยกประมวลสาระและแบบฝึกปฏิบัติออกจากกัน เพื่อให้แบบฝึกปฏิบัติเป็นสมบัติส่วนตัวของนักเรียน มิให้คนอื่นหยิบยืม และสามารถปรับปรุงแบบฝึกปฏิบัติโดยไม่ต้องรื้อโครงสร้างของประมวลสาระ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์ 2540 : 162 - 163)

โดยสรุป แบบฝึกปฏิบัติ เป็นเครื่องมือสำคัญในการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลงมือทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น

3.2.3 องค์ประกอบของแบบฝึกปฏิบัติ มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ คำชี้แจง การใช้แบบฝึกปฏิบัติ แบบประเมินตนเองก่อนเรียน กระดาษคำตอบแบบประเมินตนเองก่อนเรียน และหลังเรียนที่อยู่ในแผ่นเดียวกัน การบันทึกสาระสำคัญและกิจกรรม โดยเว้นที่ว่างไว้ให้นักเรียนบันทึกทางซ้ายมือและทำกิจกรรมทางขวามือ หรือเว้นที่บันทึกสาระสำคัญก่อนแล้วตามด้วยกิจกรรมแบบประเมินตนเองหลังเรียน และเฉลยแบบประเมินตนเองก่อนและหลังเรียน (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์ 2540 : 162 - 163)

โดยสรุป องค์ประกอบของแบบฝึกปฏิบัติ ครอบคลุม คำชี้แจง แบบประเมินก่อนเรียน กระดาษคำตอบ การบันทึกสาระสำคัญ แบบประเมินหลังเรียน และแบบเฉลยแบบประเมินก่อนเรียนและหลังเรียน

3.2.4 แนวทางการกำหนดเนื้อหาที่ให้นักเรียนบันทึกสาระสำคัญและการกำหนดที่ให้นักเรียนตอบภารกิจและงาน สรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์ 2540 : 163 - 164)

1) แนวทางการกำหนดเนื้อหาที่ให้นักเรียนบันทึกสาระสำคัญ อาจกำหนดให้นักเรียนบันทึกสาระสำคัญของแต่ละหัวเรื่อง โดยมีแนวปฏิบัติ คือ (1) ให้เขียนเรื่องที่ และชื่อหัวเรื่องกำกับไว้ทุกครั้ง (2) ให้มีข้อความ “บันทึกสาระสำคัญ” หลังจากชื่อหัวเรื่อง (3) แต่ละหัวเรื่องอาจมีหัวข้อย่อยลงไปอีก จึงควรเว้นที่บันทึกสาระสำคัญให้พอเหมาะแล้วเขียนหัวข้อย่อยกำกับไว้ และ (4) ไม่ควรเว้นเนื้อที่ไว้มากเกินไป แต่ละหัวเรื่องควรเว้นที่ให้บันทึกสาระสำคัญเพียง 1 - 2 คอลัมน์ หรือไม่เกิน 1 หน้ากระดาษ

2) แนวทางในการกำหนดเนื้อหาให้นักเรียนตอบภารกิจและงาน มีแนวปฏิบัติ คือ (1) ควรมีข้อความชี้แนะลักษณะภารกิจและงานที่ทำโดยลอกคำสั่งของภารกิจและงานที่เขียนไว้ในประมวลสาระ แล้วเว้นที่ตีสั้นให้นักเรียนตอบ ในกรณีที่หัวข้อเรื่องเดียวมีมากกว่า 1 ภารกิจและงาน อาจมีการแบ่งส่วนกัน หรือเพิ่มคอลัมน์ในหน้าถัดไป (2) ในแต่ละภารกิจและงาน หากมีมากกว่าหนึ่งข้อควรเขียนข้อกำกับไว้ (3) กำหนดเนื้อหาที่พ้องเหมาะแก่ที่ให้นักเรียนตอบ และ (4) ภารกิจและงานที่นักเรียนต้องทำรายงาน ควรมีสำเนาให้นักเรียนเพื่อให้ครู 1 ชุด

โดยสรุป แนวทางในการกำหนดเนื้อหาในการบันทึกสาระสำคัญและการตอบภารกิจและงาน ควรมีข้อความชี้แนะภารกิจและงานไว้อย่างชัดเจน และมีที่ว่างสำหรับการบันทึกสาระสำคัญที่พ้องเหมาะ

3.3 สไลด์คอมพิวเตอร์

นิวัต โขติวงษ์ (2540 : 19) ได้กล่าวถึงความหมาย คุณลักษณะ และรูปแบบการนำเสนอสไลด์คอมพิวเตอร์ ไว้ดังนี้

3.3.1 ความหมายของสไลด์คอมพิวเตอร์

สไลด์คอมพิวเตอร์ หมายถึง การเสนอข้อความ หรือรูปภาพประกอบกันหลาย ๆ ภาพ โดยนำเสนอเรื่องราวผ่านหน้าจอคอมพิวเตอร์ หรือผ่านจอภาพอื่น ๆ เพื่อใช้ประกอบการบรรยายสำหรับเรื่องราวที่นำเสนอ นั้นเราจะเรียกว่า Presentation

3.3.2 คุณลักษณะของสไลด์คอมพิวเตอร์

สไลด์คอมพิวเตอร์ ควรมีคุณลักษณะ ดังนี้

- 1) นำเสนอได้ทั้งข้อความ เสียง และภาพที่เหมือนจริง
- 2) ย่อหรือขยายภาพได้
- 3) เพิ่มหรือลดจำนวนสไลด์ขณะนำเสนอได้

3.3.3 รูปแบบการนำเสนอสไลด์คอมพิวเตอร์

สไลด์คอมพิวเตอร์ มีรูปแบบการนำเสนอ ดังนี้

- 1) กำหนดเวลาในการนำเสนอ สไลด์คอมพิวเตอร์สามารถกำหนดเวลาในการนำเสนอในแต่ละสไลด์ได้โดยการกำหนดเป็นวินาที/ภาพ
- 2) ไม่กำหนดเวลาในการนำเสนอ สไลด์คอมพิวเตอร์สามารถเลื่อนภาพได้ตามที่ผู้ใช้อยู่ต้องการ

3.3.4 การผลิตสไลด์คอมพิวเตอร์

นิวัต โขติวงษ์ (2540 : 51 - 53) ได้กล่าวถึงการผลิตสไลด์คอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม Microsoft PowerPoint ไว้ 2 ลักษณะ คือ สร้างตามแม่แบบสำเร็จรูป และสร้างบนสไลด์ว่าง

1. สร้างตามแม่แบบสำเร็จรูป คือ การนำเอารูปแบบที่มีอยู่แล้วมาใช้งาน ผู้ใช้จะกำหนดรายละเอียดต่าง ๆ เช่น ชนิดตัวหนังสือ ขนาดข้อความ การจัดวางตำแหน่งข้อความ สีพื้น ลวดลายหลายแบบสามารถเลือกได้จากแม่แบบสำเร็จรูป

2. สร้างสไลด์ว่าง คือ สไลด์ที่ว่างไม่ได้มีการกำหนดสีพื้น หรือลวดลายใด ๆ บนสไลด์ ผู้ใช้ต้องสร้างสรรค์งานทุกอย่างด้วยตนเอง ออกแบบงานเอง

วาสนา ทวีกุลทรัพย์ (2552 : 4) ได้กล่าวถึงข้อควรคำนึงในการผลิตสไลด์
คอมพิวเตอร์ ดังนี้
คอมพิวเตอร์
ชมพู่อ่อน
กว่าข้อความ

1. สีพื้นกับตัวอักษรไม่ควรกลมกลืนกัน เช่น พื้นสีม่วงตัวอักษรไม่ควรใช้สี
2. พื้นสีไม่ควรไล่ลดตาย ทำให้รก
3. ตัวอักษรควรมีขนาดใหญ่ และมีความแตกต่างกัน หัวเรื่องต้องไม่ใหญ่
4. ทุกแผ่นสไลด์คอมพิวเตอร์ควรมีชื่อหัวเรื่อง
5. ไม่ควรถ่ายข้อความ/ตัวอักษรทั้งหน้ามาเป็นสไลด์คอมพิวเตอร์
6. ควรนำเฉพาะคำสำคัญ (Keywords) มาแสดง
7. ตัวอักษรไม่ควรมีมาก ไม่น่าสนใจ
8. ควรอยู่ในรูปของแผนภูมิ แผนภาพ และกราฟ
9. ควรมีภาพประกอบ เพื่ออธิบายเนื้อหาให้เข้าใจดียิ่งขึ้น
10. ใช้เครื่องมือ Sing post ในการอธิบายภาพ
11. ข้อความที่อยู่บนสไลด์คอมพิวเตอร์ ต้องสะกดและเว้นวรรคถูกต้อง
12. วางตำแหน่งของภาพประกอบให้เหมาะสมกับข้อความ
13. ภาพประกอบต้องตรงกับเนื้อหา และช่วยอธิบายเนื้อหาให้เข้าใจ
14. เทคนิคที่นำมาใช้อย่าทำให้ขาดความสนใจ

โดยสรุป การผลิตสไลด์คอมพิวเตอร์ มี 2 แนวทาง คือ สร้างตามแม่แบบสำเร็จรูป และสร้างตามสไลด์ว่าง แต่มีข้อควรคำนึง คือ พื้นสีและตัวอักษรไม่กลมกลืนกัน พื้นสีไม่ควรมีลดตาย ตัวอักษรควรมีขนาดใหญ่พอเหมาะ ควรมีชื่อหัวเรื่องทุกแผ่น ควรนำเฉพาะคำสำคัญมาแสดง การนำเสนอควรอยู่ในรูปแผนภูมิ แผนภาพ กราฟ ควรมีภาพประกอบ ควรมีเครื่องมือ Sign post ในการอธิบาย ข้อความต้องสะกดและเว้นวรรคให้ถูกต้อง และวางตำแหน่งของภาพประกอบให้เหมาะสม ตรงตามเนื้อหา

3.3.5 ข้อดีและข้อจำกัดของสไลด์คอมพิวเตอร์

- 1) ข้อดีของสไลด์คอมพิวเตอร์
 - (1) ข้อความและภาพสวยงามน่าชม มีการเคลื่อนไหวน่าติดตาม
 - (2) สร้างง่าย สร้างได้รวดเร็ว
 - (3) ประหยัดค่าใช้จ่ายเมื่อเทียบกับแผ่นใส หรือสไลด์ที่ถ่ายจากฟิล์ม
 - (4) จัดเก็บง่ายโดยอาจจะใส่ลงในแผ่นดิสก์ ซีดีรอม หรือเก็บไว้ในฮาร์ดดิสก์ในเครื่องคอมพิวเตอร์
- 2) ข้อจำกัดของสไลด์คอมพิวเตอร์
 - (1) ต้องใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือหลักในการนำเสนอ
 - (2) สมรรถนะของเครื่องคอมพิวเตอร์ต้องมีความเร็วสูง และหน่วยความจำมาก
 - (3) เคลื่อนย้ายเครื่องมืออุปกรณ์ในการนำเสนอลำบาก

โดยสรุป สไลด์คอมพิวเตอร์มีข้อดี คือ มีความสวยงาม มีการเคลื่อนไหวสร้างง่ายประหยัดค่าใช้จ่าย เก็บรักษาง่าย แต่มีข้อจำกัดคือ ต้องใช้คอมพิวเตอร์ที่มีความเร็วสูง และการเคลื่อนย้ายอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ทำได้ลำบาก

4. การทดสอบประสิทธิภาพ

ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น ใช้กระบวนการทดสอบประสิทธิภาพของศาสตราจารย์ ดร. ชัยยงค์ พรหมวงศ์ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทดสอบประสิทธิภาพ ครอบคลุม ความหมายของการทดสอบประสิทธิภาพ การกำหนดเกณฑ์การทดสอบประสิทธิภาพ และการยอมรับหรือไม่ยอมรับประสิทธิภาพ

4.1 ความหมายของการทดสอบประสิทธิภาพ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ สมเชาว์ เนตรประเสริฐ และสุดา สิ้นสกุล (2520 : 134) ได้ให้ความหมายของการทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ว่า เป็นการตรวจสอบคุณภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เพื่อให้ทราบว่ามีความคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยการนำไปทดลองใช้เบื้องต้น ปรับปรุงและนำไปใช้จริงจนแน่ใจว่ามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

การทดลองใช้เบื้องต้น หมายถึง การนำชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ที่ผลิตขึ้นเป็นต้นแบบ (Prototype) ไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแต่ละระบบ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพเท่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

การทดลองใช้จริง หมายถึงการนำชุดการสอนอิงประสบการณ์ที่ได้ทดลองใช้และปรับปรุงแล้วทุกหน่วยในแต่ละวิชาไปสอนในชั้นเรียน หรือในสถานการณ์การเรียนที่แท้จริงเป็นเวลา 1 ภาคการศึกษาเป็นอย่างน้อย

โดยสรุป การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เป็นการตรวจสอบคุณภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยนำไปทดลองใช้เบื้องต้น ปรับปรุง และนำไปใช้สอนจริง

4.2 การกำหนดเกณฑ์การทดสอบประสิทธิภาพ

เกณฑ์การทดสอบประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้ผลิตพึงพอใจว่า หากชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์มีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว ชุดการสอนนั้นก็มีความคุ้มค่าที่จะนำไปสอนนักเรียน และคุ้มค่าแก่การลงทุนผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2541 : 494 – 495)

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำได้โดยการประเมินผลพฤติกรรมของนักเรียน 2 ประเภทคือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) E_2 (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์)

4.2.1 ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (Transitional Behavior) คือ ประเมินผลต่อเนื่อง ประกอบด้วยพฤติกรรมย่อย หลาย ๆ พฤติกรรม เรียกว่า “กระบวนการ” (Process)

ของนักเรียนที่สังเกตจากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม (รายงานของกลุ่ม) และรายงานบุคคล ได้แก่ งานที่มอบหมายและกิจกรรมอื่นใดที่ผู้สอนกำหนดไว้

4.2.2 ประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (Terminal Behavior) คือ ประเมินผลลัพธ์ (Products) ของนักเรียน โดยพิจารณาจากการสอบหลังเรียนและการสอบไล่

ประสิทธิภาพของชุดการสอนจะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่านักเรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่พึงพอใจ โดยกำหนดให้เป็นเปอร์เซ็นต์ของผลทดสอบหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมด นั่นคือ E_1/E_2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ตัวอย่าง 80/80 หมายความว่าเมื่อเรียนจากชุดการสอนแล้ว นักเรียนจะสามารถทำแบบฝึกหัด หรืองานได้ผลเฉลี่ย 80% และทดสอบหลังเรียนได้ผลเฉลี่ย 80%

การที่จะกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้นให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจ โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำ มักจะตั้งไว้ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ไม่ควรตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำเพราะตั้งเกณฑ์ไว้เท่าใดก็มักจะได้ผลเท่านั้น

โดยสรุป การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์เป็นเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นโดยพิจารณาจากลักษณะของเนื้อหาสาระของชุดการสอน ที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนมี 2 ประเภทคือ พฤติกรรมต่อเนื่อง และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย

4.3 วิธีการคำนวณหาประสิทธิภาพ

4.3.1 โดยใช้สูตร กระทำโดยใช้สูตร ดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2541 : 495)

$$\text{สูตรที่ 1} \quad E_1 = \frac{\left[\frac{\sum X}{N} \right]}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum X$ คือ คะแนนรวมของภารกิจและงาน
 A คือ คะแนนเต็มของภารกิจและงาน
 N คือ จำนวนนักเรียน

$$\text{สูตรที่ 2} \quad E_2 = \frac{\left[\frac{\sum F}{N} \right]}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum F$ คือ คะแนนรวมของการทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์
 B คือ คะแนนเต็มของการทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์
 N คือ จำนวนนักเรียน

การคำนวณหารประสิทธิภาพโดยใช้สูตร จะมีการนำคะแนนแบบฝึกปฏิบัติหรือผลงานในขณะประกอบกิจกรรมกลุ่ม/เดี่ยว และคะแนนทดสอบหลังเรียนมาเข้าตารางแล้วจึงคำนวณหาค่า E_1 / E_2

4.3.2 การคำนวณโดยใช้วิธีการคำนวณธรรมดา ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2541: 495) กล่าวว่า หากไม่ใช้สูตรก็สามารถใช้วิธีการคำนวณธรรมดาหาค่า E_1 / E_2 ได้ สำหรับค่า E_1 ของแต่ละชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ไม่ปัญหาในการคำนวณมากนัก เพราะอาจทำได้โดยการเอาคะแนนของนักเรียนทั้งหมดรวมกัน หาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบส่วนร้อยเพื่อหาค่าร้อยละสำหรับค่า E_1 คือค่าประสิทธิภาพของงานและแบบฝึกปฏิบัตินั้น กระทำได้โดยการเอาคะแนนงานทุกชิ้นของนักเรียนแต่ละคนมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยและเทียบส่วนโดยเป็นส่วนร้อยหลังจากคำนวณหาค่า E_1 และ E_2 แล้วผลลัพธ์ที่ได้มักจะใกล้เคียงกันและห่างกันไม่เกิน $\pm 2.5\%$ ซึ่งเป็นตัวชี้ที่ยืนยันได้ว่านักเรียนได้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างต่อเนื่องตามลำดับขั้นหรือไม่ ก่อนจะมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมขั้นสุดท้าย

โดยสรุป วิธีการคำนวณหาค่าประสิทธิภาพมี 2 วิธี คือ การใช้สูตรในการคำนวณ และการใช้วิธีการคำนวณธรรมดา

4.4 ขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพ

เมื่อผลิตชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ขึ้นเป็นต้นแบบแล้ว ต้องนำชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ไปทดสอบประสิทธิภาพตามขั้นตอนต่อไปนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2541: 496-497)

4.4.1 1:1 (แบบเดี่ยว) เป็นการทดลองกับนักเรียน 1 - 3 คน โดยใช้เด็กก่อนเด็กปานกลาง และเด็กเก่ง คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น โดยปกติคะแนนที่ได้จากการทดลองแบบเดี่ยวจะได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาก เมื่อปรับปรุงแล้วจะสูงขึ้นมากก่อนนำไปทดลองแบบกลุ่ม ในขั้นนี้ E_1 / E_2 ที่ได้จะมีค่าประมาณ 60/60

4.4.2 1:10 (แบบกลุ่ม) เป็นการทดลองกับนักเรียน 6-10 คน (ละนักเรียนที่เก่งกับอ่อน) คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วทำการปรับปรุง ในคราวนี้คะแนนของนักเรียนจะเพิ่มขึ้นอีกเกือบเท่าเกณฑ์โดยเฉลี่ยจะห่างจากเกณฑ์ประมาณ 10% นั่นคือ E_1 / E_2 ที่ได้จะมีค่าประมาณ 70/70

4.4.3 1:100 (ภาคสนาม) เป็นการทดลองกับนักเรียนทั้งสิ้น 40 - 100 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ หากต่ำกว่าเกณฑ์ไม่เกิน $\pm 2.5\%$ ก็ให้ยอมรับ หากแตกต่างกันมากผู้สอนต้องกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ใหม่ โดยยึดสภาพความจริงเป็นเกณฑ์ สมมุติเมื่อทดลองหาประสิทธิภาพแล้วได้ 83.5/85.4 แสดงว่าชุดการสอนนั้นมีประสิทธิภาพใกล้เคียงกับเกณฑ์ 85/85 ที่ตั้งไว้ แต่ถ้าตั้งเกณฑ์ไว้ 75/75 เมื่อผลการทดลองเป็น 83.5/85.4 ก็อาจเลื่อนเกณฑ์ขึ้นมาเป็น 85/85 ได้

โดยสรุป การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ มี 3 ขั้นตอน คือ การทดสอบแบบเดี่ยว การทดสอบแบบกลุ่ม และการทดสอบภาคสนาม

4.5 การยอมรับหรือไม่ยอมรับประสิทธิภาพ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ สมเชาว์ เนตรประเสริฐและสุดา สิ้นสกุล (2520 : 142) กล่าวถึงการยอมรับประสิทธิภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ให้ถือว่า ความคลาดเคลื่อนที่ระดับ .05 นั่นคือ ประสิทธิภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ไม่ควรต่ำหรือสูงกว่า $\pm 2.5\%$ การยอมรับประสิทธิภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์จะยอมรับได้เมื่อมีค่าเท่ากับเกณฑ์หรือสูงกว่าเกณฑ์ไม่เกิน 2.5% กำหนดไว้ 3 ระดับ คือ

4.5.1 สูงกว่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ไม่เกิน 2.5% ขึ้นไป ต้องปรับกิจกรรมและแบบทดสอบแล้วทดลองใหม่ หากค่ายังสูงเกิน 2.5% ต้องปรับเกณฑ์ให้สูงขึ้น

4.5.2 เท่ากับเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์เท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ไม่เกิน 2.5%

4.5.3 ต่ำกว่าเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้มีค่าต่ำกว่า 2.5%

โดยสรุป การยอมรับหรือไม่ยอมรับประสิทธิภาพ เป็นการเทียบค่า E_1 / E_2 ที่หาได้จากชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กับค่า E_1 / E_2 ของเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ในระดับ $\pm 2.5\%$ หมายความว่าต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ไม่เกิน 2.5 และสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ไม่เกิน 2.5

5. ความพึงพอใจ

5.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นปัจจัยที่สำคัญที่มีผลต่อความสำเร็จของงานให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นผลจากการได้รับการตอบสนองความต้องการและแรงจูงใจของแต่ละบุคคลในแนวทางที่พึงประสงค์ ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของความพึงพอใจพอสรุปได้ดังนี้

กิตติมา ปริติดิลก (2532 : 31) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือพอใจที่องค์ประกอบและสิ่งจูงใจในด้านต่าง ๆ และเขาได้รับการตอบสนองต่อความต้องการของเขาได้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 22) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการทำงานเป็นความรู้สึกรวมของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวก เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงานและได้รับการตอบแทน คือผลที่เป็นความพึงพอใจที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญกำลังใจ สิ่งเหล่านี้มีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานรวมทั้งการส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร

โดยสรุป ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกหรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงานหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เขาได้รับการตอบสนองในทางบวก ส่งผลให้เกิดแรงจูงใจ มีขวัญกำลังใจ มีความมุ่งมั่นและกระตือรือร้นที่จะทำให้บรรลุเป้าหมาย

5.2 ทฤษฎีการสร้างความพึงพอใจ

ทฤษฎีการสร้างความพึงพอใจมีหลายทฤษฎี แต่ที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางคือ ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs) กล่าวว่ามนุษย์ทุกคนมีความต้องการเหมือนกัน แต่ความต้องการนั้นเป็นไปตามลำดับขั้น กล่าวคือ มนุษย์มีความต้องการไม่สิ้นสุด เมื่อความต้องการสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการก็จะเกิดขึ้นอีกไม่มีวันจบสิ้น ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่เป็นสิ่งจูงใจสำหรับพฤติกรรมอื่นต่อไป ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองเท่านั้นที่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรม ความต้องการของมนุษย์จะเรียงเป็นลำดับขั้นความสำคัญ คือ เมื่อความต้องการในระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการระดับสูงก็จะเรียกร้องให้มีการตอบสนอง ลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์เรียงจากต่ำไปหาสูง 5 ชั้น ดังนี้ (Maslow. 1970B)

1. ความต้องการด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการเบื้องต้นเพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย และความต้องการทางเพศ ความต้องการทางร่างกายจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนต่อเมื่อความต้องการทั้งหมดยังไม่ได้รับการตอบสนอง

2. ความต้องการด้านความปลอดภัยหรือความมั่นคง (Security of Safety Needs) ถ้าความต้องการด้านร่างกายได้รับการตอบสนองความสมควรแล้วมนุษย์จะต้องการขั้นสูงต่อไปคือความรู้สึกต้องการความปลอดภัยหรือความมั่นคงในปัจจุบันและอนาคต รวมถึงความก้าวหน้าและความอบอุ่นใจ

3. ความต้องการด้านสังคม (Social or Belonging Needs) เมื่อมนุษย์ได้รับการตอบสนองในสองขั้นดังกล่าวแล้วก็จะมีความต้องการสูงขึ้นอีก คือความต้องการทางสังคม เป็นความต้องการที่จะเข้าร่วมและได้รับการยอมรับในสังคม ความเป็นมิตรและความรักจากเพื่อน

4. ความต้องการที่จะได้รับการยอมรับนับถือ (Esteem Needs) เป็นความต้องการให้คนอื่นยกย่อง ให้เกียรติและเห็นความสำคัญของตนเองอย่างเด่นในสังคม รวมถึงความสำเร็จความรู้ความสามารถความเป็นอิสระ และเสรีภาพ

5. ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self Actualization) เป็นความต้องการระดับสูงสุดของมนุษย์ เป็นการอยากจะเป็นอยากจะได้ตามความคิดของตนหรือต้องการจะเป็นมากกว่าที่ตัวเองเป็นอยู่ขณะนั้น

โดยสรุป ความต้องการตามทฤษฎีของมาสโลว์เป็นความต้องการของมนุษย์เป็นไปตามลำดับ 5 ชั้นจากต่ำไปสูงคือ ความต้องการด้านร่างกาย ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย ความต้องการด้านสังคม ความต้องการได้รับการยอมรับนับถือ และความต้องการความสำเร็จในชีวิตที่เป็นความต้องการขั้นสูงสุด

5.3 การวัดความพึงพอใจโดยใช้เครื่องมือ

ถวัลย์ ธาราโภชน (2536 : 77 อ้างถึงในปัญญา ทราญแก้ว 2552 : 41) กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจเป็นการวัดความรู้สึกที่วัดออกมาในลักษณะ 2 ทิศทาง คือทางบวกหรือทางลบ และการวัดในลักษณะปริมาณ ซึ่งเป็นความเข้มข้นหรือความรุนแรง ซึ่งวิธีวัดมีอยู่หลายวิธี เช่น การใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการสังเกต ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

1. การใช้แบบสอบถาม เป็นการใช้แบบสอบถามที่มีคำอธิบายไว้เรียบร้อยแล้ว เพื่อให้ทุกคนตอบออกมาเป็นแนวเดียวกัน วิธีนี้เป็นที่นิยมมากที่สุดในการวัดความพึงพอใจ มาตราวัดที่นิยมและใช้อยู่ในปัจจุบัน คือ มาตราส่วนประมาณค่าลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงความพึงพอใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง มีระดับความพึงพอใจอยู่ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจทางตรงทางหนึ่ง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดีจึงจะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริง

3. การสังเกต เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจ โดยสังเกตพฤติกรรมของบุคคล เป้าหมายไม่ว่าจะแสดงออกด้วยการพูด กิริยาท่าทาง วิธีนี้ต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจังและการสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

โดยสรุป การวัดความพึงพอใจ เป็นการวัดความรู้สึที่วัดออกมาในลักษณะทางบวกและทางลบ เครื่องมือที่ใช้ในการวัดได้แก่ แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการสังเกต

6. การเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ครอบคลุม (1) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (2) โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (3) สาระมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดภาษาต่างประเทศ (4) การสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร

6.1 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กรมวิชาการ (2551: 1-59) กล่าวว่าหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มีกรอบและแนวทางในการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ที่จะช่วยให้เกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ คือ (1) ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งข่าวสาร การถ่ายทอดความคิดความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเพื่อพัฒนาตนเอง (2) ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (3) ความสามารถในการแก้ปัญหา (4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และ (5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

6.2 โครงสร้างของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้

กรมวิชาการ (2551: 221) กล่าวว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ คือ

1) ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูลความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องราวต่าง ๆ

2) ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือน ความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3) ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

4) ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

6.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ และ ตัวชี้วัด

กรมวิชาการ (2551: 228–243) ได้กำหนดสาระและ มาตรฐานการเรียนรู้ และ ตัวชี้วัดเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษา ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด มาตรฐาน ต 1.1

1. ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่าง ๆ ที่ฟังและอ่าน
2. อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา ได้ถูกต้องตาม

หลักการอ่าน

3. อธิบายและเขียนประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงในรูปแบบต่างๆ

4. จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ จากการฟังหรืออ่าน เรื่องที่เป็นสารคดี และบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด มาตรฐาน ต 1.2

1. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม

2. เลือกและใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำชี้แจง คำอธิบายอย่าง

คล่องแคล่ว

3. พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ได้อย่างเหมาะสม

4. พุดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่าน อย่างเหมาะสม

5. พุดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ อย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพุดและเขียน

ตัวชี้วัด มาตรฐาน ต 1.3

1. พุดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม

2. พุดและเขียนสรุปใจความสำคัญจากเรื่องราวและสถานการณ์ต่าง ๆ ตามความสนใจ

3. พุดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ในสังคม พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด มาตรฐาน ต 2.1

1. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับระดับของบุคคลโอกาส และสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. อธิบาย ความคิด ความเชื่อ และขนบธรรมเนียมของเจ้าของภาษา

3. เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่าง

เหมาะสม

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรม เจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด มาตรฐาน ต 2.2

1. อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยคข้อความสำนวน คำพังเพย สุภาษิต ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

2. วิเคราะห์/อธิบายความเหมือนและความแตกต่างของวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างมีเหตุผล

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด มาตรฐาน ต 3.1

1. ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ และนำเสนอด้วยการพุดและการเขียน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษาชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด มาตรฐาน ต 4.1

1. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลอง ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด มาตรฐาน ต 4.2

1. ใช้ภาษาต่างประเทศ ในการสืบค้น/ค้นคว้า ความรู้/ข้อมูลต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

2. เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน และชุมชนเป็นภาษาต่างประเทศ

6.4 การสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร

6.4.1 ความหมายของการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร

นักการศึกษาอธิบายเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารว่า เป็นการสอนที่เน้นสมรรถภาพในการสื่อสาร ดังนี้

สุพิทย์ กาญจนพันธุ์ (2541 : 49) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นกลวิธีการสอนภาษาต่างประเทศที่เน้นวิธีการสอนสาระของภาษา และวัสดุอุปกรณ์ เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการสื่อสารได้

กรมวิชาการ (2544 : 132) อธิบายว่า การสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญที่ตัวผู้เรียนจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟังไปสู่อ่าน การพูด การจับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจ จดจำแล้วนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้

โดยสรุป การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ใช้ สื่อที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบและหน้าที่ของภาษา โดยเริ่มจากการฝึกทักษะฟัง พูด แล้วจึงอ่าน เขียนสื่อสารกับบุคคลอื่นได้ตามสถานการณ์ต่าง ๆ

6.4.2 แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

นักการศึกษาเสนอแนวการสอนภาษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่เรียนให้ได้ในสถานการณ์จริง ดังนี้

ลิตเติลวูด (Littlewood. 1983; อ้างถึงใน กรมวิชาการ. 2544: 133)

กล่าวว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการสอนที่ไม่จำกัดความสามารถของผู้เรียนไว้เพียงแค่ความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์เท่านั้น แต่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาทุกทักษะ โดยสัมพันธ์กับความสามารถทางไวยากรณ์เข้ากับยุทธศาสตร์การสื่อสารด้วยวิธีการที่ถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ

ฮาร์เมอร์ (Harmer. 1999 : 52) อธิบายว่า ผู้เรียนจะเรียนรู้ภาษาเมื่อได้ฝึกจากกิจกรรม 4 ด้าน คือ การได้พบเห็นภาษาใหม่ ความเข้าใจรูปแบบ ความเข้าใจความหมาย และการได้ฝึกหัดใช้ภาษา

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540 : 111) เสนอหลักการทั่วไปของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่า เป็นการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ผู้สอนจะให้ความสำคัญทั้งกับความคล่องแคล่ว และความถูกต้องของภาษา การเรียนการสอนตามแนวนี้จะเน้นการทำกิจกรรมเพื่อฝึกการใช้ภาษาที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง โดยฝึกในลักษณะทักษะสัมพันธ์ ผู้สอนอาจสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้สนทนา หรือมีปฏิริยาโต้ตอบซึ่งกันและกัน ในหลายลักษณะ เช่น ปฏิบัติเป็นคู่ เป็นกลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่ มีการประเมินผลหลายวิธี เช่น สังเกตจากการแสดงออกในการมีส่วนร่วมในกิจกรรม และอาจประเมินอย่างเป็นทางการด้วยการเขียน

อัจฉรา วงศ์โสธร (2544 : 25-26) กล่าวถึงการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยอาศัยความเข้าใจและความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของภาษา (national-functional-communicative approach) ว่า แนวคิดนี้ สอดคล้องกับปรัชญาการศึกษาแบบการเลือกและใช้สิ่งที่เห็นว่าดีที่สุดจากหลายแหล่ง มีหลักการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ตามจุดประสงค์ในสภาพการใช้ภาษาที่แท้จริงในสังคม

แคนเนล (Canale. 1983; อ้างถึงใน อัจฉรา วงศ์โสธร. 2544 : 25) เสนอว่าในการนำเสนอเนื้อหาใหม่ ครูควรสอนรูปแบบภาษาที่พบในสถานการณ์จริง เพื่อนำไปสู่การสอนคำศัพท์ โครงสร้างการออกเสียง มีการฝึกฝนจนเกิดความเข้าใจในเนื้อหา โครงสร้าง สามารถใช้ได้ถูกต้อง แล้วจึงนำความรู้ที่ได้ไปฝึกใช้ในสถานการณ์จริง

โดยสรุป แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีขั้นตอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการใช้ภาษา จนสามารถแสดงออกโดยใช้วิธีการใช้ภาษาในการสื่อสาร ผู้สอนฝึกทำกิจกรรมในลักษณะของการมีปฏิสัมพันธ์ และฝึกภาษาแบบทักษะสัมพันธ์ เน้นความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ

6.4.3 ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

นักภาษาศาสตร์ได้เสนอและพัฒนาแนวคิดในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

ลิตเติลวูด (Littlewood. 1983; อ้างถึงใน ละเอียด จุฑานันท์. 2544: 112 – 114) เสนอขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เรียกว่าเป็นการสอนแบบ PPP มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) เป็นขั้นเริ่มต้นการเรียนรู้ ซึ่งครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน การสอนในขั้นนี้มุ่งเน้นให้นักเรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้จริงโดยทั่วไป รวมทั้งวิธีการใช้ภาษา ตั้งแต่การออกเสียง ความหมายคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง

2. ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นขั้นฝึกให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่เรียนได้อย่างถูกต้องในลักษณะของการฝึกแบบควบคุม ไปสู่การฝึกแบบค่อย ๆ ปล่อยให้ปฏิบัติเองมากขึ้น

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) เป็นขั้นนำภาษาที่เรียนไปใช้จริงจัดเป็นชั้นถ่ายโอนสิ่งที่เรียนรู้ในชั้นเรียน ไปสู่การนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน การฝึกในขั้นนี้มุ่งให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่เรียนแล้วอย่างอิสระ และมีความมั่นใจที่จะสื่อสารตามความต้องการของตน

ฮาร์เมอร์ (Harmer. 1999 : 4 – 5, 27 – 30, 64 – 66) ได้เสนอขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอีกรูปแบบหนึ่งเรียกว่า ESA sequence มีองค์ประกอบหลัก ดังนี้

1. ขั้นสร้างความสนใจ (Engage) เป็นขั้นตอนที่ครูเรียกความสนใจ และนำผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในด้านอารมณ์ เมื่อผู้เรียนได้รับการกระตุ้นให้รู้สึกสนุก จะเกิดอารมณ์ตามสถานการณ์ และอยากเรียน ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี

2. ขั้นสอนเนื้อหาทางภาษา (Study) เป็นขั้นการเรียนรู้ ครูจะจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนตั้งใจและจดจ่ออยู่กับภาษาหรือข้อมูล เช่นการสร้างรูปประโยค การออกเสียงสระ การใช้สรรพนาม การใช้ภาษาในสถานการณ์เชื้อเชิญ กฎการใช้ make และ do เป็นต้น ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้หลายแบบ เช่นเรียนไวยากรณ์จากคำอธิบายของครู ศึกษาและค้นพบกฎไวยากรณ์ด้วยตนเอง ทำงานกลุ่ม ศึกษาบทอ่านคำศัพท์กับเพื่อน การเรียนภาษาที่ประสบความสำเร็จขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้กับการรับรู้ภาษาโดยไม่รู้ตัว เช่นการเรียนรู้และรับรู้จากการฟังและการอ่าน

3. ขั้นกระตุ้นการใช้ภาษา (Activate) เป็นขั้นที่ครูกระตุ้นให้นักเรียนใช้ภาษาที่เรียนโดยการออกแบบแบบฝึกหัดและกิจกรรมที่ผู้เรียนมีโอกาสเลือกใช้ภาษาตามความเหมาะสมในสถานการณ์หรือหัวข้อที่กำหนด

อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด (2546 : 116) กล่าวถึงขั้นตอนสุดท้ายของการสอน ที่เรียกว่า Wrap up โดยเสนอแนะให้จัดกิจกรรมเสริมบทเรียนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนสำหรับเวลาที่เหลือหลังจากการให้ฝึกหัดจนเกิดความเข้าใจกันแล้ว

โดยสรุป ลิตเติลวูด เสนอขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เรียกว่าเป็นการสอนแบบ PPP มี 3 ขั้นตอน ได้แก่ (1) ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) (2) ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) (3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) ฮาร์เมอร์เสนอขั้นตอนการสอนภาษา เรียกว่า ESA sequence มีองค์ประกอบหลัก คือ (1) ขั้นสร้างความสนใจ (Engage) (2) ขั้นสอนเนื้อหาทางภาษา (Study) และ (3) ขั้นกระตุ้นการใช้ภาษา (Activate) อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด เสนอแนะการจัดกิจกรรมหลังเรียนเรียกว่า Wrap up

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับชุดการสอน การสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ดังนี้

7.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

วาทีณี ศรีแป๊ะบัว (2538) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวินิตศึกษา ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพฯ อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีการลักษณะ ประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนตามคู่มือครู เครื่องมือในการทดลองคือ แบบทดสอบ วัดความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีการลักษณะประกอบกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ มีความสามารถในการฟัง-พูด สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นฤมล คำชมพู (2551) ได้ทำการวิจัย การพัฒนาชุดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ผลการวิจัย พบว่า ชุดการสอนที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

โดยสรุป จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษตามแนวของการสอนเพื่อการสื่อสาร พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอน สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ

7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

7.2.1 งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ พบว่า ยังไม่มีใครทำการวิจัยเกี่ยวกับชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ผู้วิจัยจึงนำผลงานวิจัยเกี่ยวกับชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์กลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ ดังนี้

นารีรัตน์ สกลกิจผล (2546) ได้ทำการวิจัยพัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์วิชาวิทยาศาสตร์กายภาพชีวภาพ เรื่อง สารสังเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่า ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 นักเรียนมีความก้าวหน้าจากการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

เจษฎาวดี อินทรสุด (2551) ได้ทำการวิจัยพัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการอาชีพ เรื่อง การทำพวงหรีดจากผ้า สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิ์นิมิตวิทยาฯ จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัย พบว่า ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

โดยสรุป จากการศึกษาพบว่าชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนหลังจากที่ได้รับการสอนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์เพิ่มขึ้น

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด (2) ศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ และ (3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ในการดำเนินการวิจัยครอบคลุมหัวข้อดังนี้ คือ (1) การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (2) การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (3) การเก็บรวบรวมข้อมูล และ (4) การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนปิยะชาติพัฒนา ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จังหวัดนครนายก มีนักเรียนจำนวน 200 คน จำนวน 5 ห้องเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนปิยะชาติพัฒนา ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 45 คน ได้มาด้วยการสุ่มแบบกลุ่ม ดังนี้

1.2.1 สุ่มห้องเรียน ได้ห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 มีนักเรียนจำนวน 45 คน จาก 5 ห้องเรียน คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1, 5/2, 5/3, 5/4 และ 5/5

1.2.2 จำแนกนักเรียน ที่เรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 ออกเป็น 3 กลุ่มโดยใช้ระดับผลการเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ผลการเรียนของนักเรียนที่เก่งอยู่ในระดับ 4 ผลการเรียนของนักเรียนที่เรียนปานกลาง อยู่ในระดับ 2 – 3.5 และผลการเรียนของนักเรียนที่เรียนอ่อน อยู่ในระดับ 0 – 1.5 (ตามเกณฑ์การวัดและประเมินผลของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2548) จัดเรียงระดับผลการเรียนของนักเรียนในแต่ละกลุ่ม ดังนี้

ระดับผลการเรียน	จำนวนนักเรียน (คน)
เก่ง	11
ปานกลาง	28
อ่อน	6

1.2.3 สุ่มนักเรียนเพื่อเข้ากลุ่มทดลองเพื่อทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว ที่จำแนกผลการเรียน ได้นักเรียนจำนวน 3 คน ที่มีระดับผลการเรียน ดังนี้

ระดับผลการเรียน	จำนวนนักเรียน (คน)
เก่ง	1
ปานกลาง	1
อ่อน	1

1.2.4 สุ่มนักเรียนเพื่อเข้ากลุ่มทดลองเพื่อทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม ที่จำแนกผลการเรียนได้นักเรียนจำนวน 6 คน ที่มีระดับผลการเรียน ดังนี้

ระดับผลการเรียน	จำนวนนักเรียน (คน)
เก่ง	2
ปานกลาง	2
อ่อน	2

1.2.5 เหลือนักเรียนเข้ากลุ่มทดลองเพื่อทดสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนาม เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 จำนวน 36 คน มีระดับผลการเรียน ดังนี้

ระดับผลการเรียน	จำนวนนักเรียน (คน)
เก่ง	8
ปานกลาง	25
อ่อน	3

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ มี 3 ประเภท ได้แก่ (1) ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ (2) แบบทดสอบก่อนและหลังการเผชิญประสบการณ์ และ (3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

2.1 ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร โดยยึดระบบการผลิตชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ของศาสตราจารย์ ดร.ชัยยงค์ พรหมวงศ์ มี 1 หน่วยประสบการณ์ คือ หน่วยประสบการณ์ที่ 4 การประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสารและตำรา ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับการผลิตชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ และเนื้อหาสาระกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ขั้นที่ 2 ผลิตชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ผู้วิจัยได้ผลิตชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ 1 หน่วยประสบการณ์ โดยยึดระบบการผลิตชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ของศาสตราจารย์ ดร. ชัยยงค์ พรหมวงศ์ ซึ่งมีขั้นตอนการผลิตชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ดังนี้

1) วิเคราะห์เนื้อหา (หลักสูตร/กลุ่มสาระการเรียนรู้) โดยนำเนื้อหา มาจำแนกได้ 3 กลุ่มเนื้อหา ดังนี้

ตารางที่ 3.1 การจำแนกสาระเนื้อหา หน่วยเนื้อหา และประเภทเนื้อหา

สาระเนื้อหา	หน่วยเนื้อหา	ประเภทเนื้อหา
1. ประโยคกับการสื่อสาร	1. การใช้ประโยคบอกปัจจุบันกาล และประโยคบอกการกำลังกระทำ เพื่อการสื่อสาร	พุทธิพิสัยและทักษะพิสัย
	2. การใช้ประโยคบอกอดีตเพื่อการสื่อสาร	พุทธิพิสัยและทักษะพิสัย
	3. การใช้ประโยคบอกอนาคตกาลเพื่อการสื่อสาร	พุทธิพิสัยและทักษะพิสัย
	4. การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร	พุทธิพิสัยและทักษะพิสัย
	5. การใช้ประโยคบอกประสบการณ์ในอดีตเพื่อการสื่อสาร	พุทธิพิสัยและทักษะพิสัย
2. อ่านและคิดวิเคราะห์ (Critical Reading)	6. การอ่านเรื่อง Wish you weren't Here) เพื่อการคิดวิเคราะห์	พุทธิพิสัยและทักษะพิสัย
	7. การอ่านเรื่อง การช่วยเหลือผู้ประสบภัยเบื้องต้น (First aid) เพื่อการคิดวิเคราะห์	พุทธิพิสัยและทักษะพิสัย
	8. การอ่านเรื่อง Cracking Career!) เพื่อการคิดวิเคราะห์	พุทธิพิสัยและทักษะพิสัย
	9. การอ่านเรื่อง อาหารที่คุณรับประทานปลอดภัยเพียงใด (Good enough to eat?) เพื่อการคิดวิเคราะห์	พุทธิพิสัยและทักษะพิสัย
	10. การอ่านเรื่อง มารยาทเป็นสิ่งต้องระมัดระวัง (Mind your Manners!) เพื่อการคิดวิเคราะห์	พุทธิพิสัยและทักษะพิสัย

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

สาระเนื้อหา	หน่วยเนื้อหา	ประเภทเนื้อหา
3. สนทนาในชีวิตประจำวัน (Conversation in Daily Life)	11. การสนทนาเรื่อง การแนะนำตนเอง (Talking about introducing oneself & others)	พุทธิพิสัยและทักษะพิสัย
	12. การสนทนาเรื่อง การใช้คำขอร้องที่สุภาพตามมารยาทสังคม (Talking about making polite request etiquette)	พุทธิพิสัยและทักษะพิสัย
	13. การสนทนาเรื่อง การให้คำแนะนำ (Talking about making suggestions)	พุทธิพิสัยและทักษะพิสัย
	14. การสนทนาเรื่อง การเชิญการตอบรับ หรือปฏิเสธการเชิญ (Talking about inviting & accepting or refusing an invitation)	พุทธิพิสัยและทักษะพิสัย
	15. การสนทนาเรื่องเกี่ยวกับความปรารถนา การวางแผนและความใฝ่ฝันในอนาคต (Talking about wishes, plan and intentions)	พุทธิพิสัยและทักษะพิสัย

2) กำหนดชุดประสบการณ์ โดยนำกลุ่มเนื้อหาจามาจำแนกเป็น 15 หน่วยเนื้อหา และกำหนดเป็นหน่วยประสบการณ์ ดังนี้

ตารางที่ 3.2 การจำแนกหน่วยเนื้อหาและหน่วยประสบการณ์

รายชื่อหน่วยเนื้อหา	รายชื่อหน่วยประสบการณ์
1. การใช้ประโยคบอกปัจจุบันกาลและประโยคบอกการกำลังกระทำเพื่อการสื่อสาร	1. การเขียนจดหมายอิเล็กทรอนิกส์
2. การใช้ประโยคบอกอดีตเพื่อการสื่อสาร	2. การเขียนจดหมายถึงเพื่อน
3. การใช้ประโยคบอกอนาคตกาลเพื่อการสื่อสาร	3. การเขียนข่าวการพยากรณ์อากาศ
4. การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร	4. การเขียนอนุทินชีวิต
5. การใช้ประโยคบอกประสบการณ์ในอดีตเพื่อการสื่อสาร	5. การเขียนเรื่องสั้นประกอบภาพ
6. การอ่านเรื่อง Wish you weren't Here) เพื่อการคิดวิเคราะห์	6. การเขียนแผนปลิวเรื่อง "ข้อควรปฏิบัติก่อนเดินทางท่องเที่ยว"

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

รายชื่อหน่วยเนื้อหา	รายชื่อหน่วยประสบการณ์
7. การอ่านเรื่อง การช่วยเหลือผู้ประสบภัยเบื้องต้น (First aid) เพื่อการคิดวิเคราะห์	7. การเขียนคู่มือการให้คำแนะนำ การช่วยเหลือผู้ประสบภัยที่ถูกต้อง
8. การอ่านเรื่อง Cracking Career!) เพื่อการคิดวิเคราะห์	8. การเขียนบทสัมภาษณ์เพื่อสัมภาษณ์ในรายการโทรทัศน์
9. การอ่านเรื่อง อาหารที่คุณรับประทานปลอดภัยเพียงใด (Good enough to eat?) เพื่อการคิดวิเคราะห์	9. การเขียนหนังสือ เรื่อง “อาหารที่ควรรับประทาน”
10. การอ่านเรื่อง มารยาทเป็นสิ่งต้องระมัดระวัง (Mind your Manners!) เพื่อการคิดวิเคราะห์	10. การเขียนนิทานประกอบภาพ เรื่อง “ข้อควรปฏิบัติในการรับประทานอาหารในประเทศไทย”
11. การสนทนาเรื่อง การแนะนำตนเอง (Talking about introducing oneself & others)	11. การเขียนบันทึกเกี่ยวกับชีวิตของตนเอง
12. การสนทนาเรื่อง การใช้คำขอร้องที่สุภาพตามมารยาทสังคม (Talking about making polite request etiquette)	12. การทำสมุดภาพสำนวนสุภาษิตเกี่ยวกับมารยาททางสังคม
13. การสนทนาเรื่อง การให้คำแนะนำ (Talking about making suggestions)	13. การเขียนจดหมายเพื่อขอข้อมูลและคำแนะนำในการเรียนต่อ
14. การสนทนาเรื่อง การเชิญ การตอบรับ หรือปฏิเสธ การเชิญ (Talking about inviting & accepting or refusing an invitation)	14. การเขียนบัตรเชิญ และบัตรตอบรับการเชิญ
15. การสนทนาเรื่อง ความปรารถนา การวางแผนและความใฝ่ฝันในอนาคต (Talking about wishes, plan and intentions)	15. การเขียนสารคดี เรื่อง “อาชีพที่รอเป็นในวันนั้น”

ผู้วิจัยได้เลือกหน่วยประสบการณ์มา 1 หน่วยประสบการณ์ คือ หน่วยประสบการณ์ที่ 4 เพราะเป็นการสุมอย่างง่ายแบบจับฉลาก ได้กลุ่มเนื้อหาประโยคกับการสื่อสาร มีหน่วยประสบการณ์คือ การเขียนอนุทินชีวิต

จากนั้นนำหน่วยประสบการณ์ที่เลือกมากำหนดเป็นประสบการณ์หลักและประสบการณ์รอง โดย 1 หน่วยประสบการณ์มี 2 ประสบการณ์หลัก 1 ประสบการณ์หลักมี 2 ประสบการณ์รอง ใช้เวลาในการเรียน 3 ชั่วโมงต่อ 1 หน่วยประสบการณ์ ดังนี้

ตารางที่ 3.3 การจำแนกประสบการณ์หลักและประสบการณ์รองหน่วยประสบการณ์ที่ 4

หน่วยประสบการณ์	ประสบการณ์หลัก	ประสบการณ์รอง
4. การเขียนอนุทินชีวิต โดยใช้ประโยชน์เพื่อการสื่อสาร	4.1 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง “ชีวิตในวัยเรียน”	4.1.1 การศึกษาประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง 4.1.2 การดำเนินการเขียนอนุทินชีวิตโดยใช้ประโยชน์บอกสิ่งที่เป็นจริง
	4.2 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง “สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่”	4.2.1 การศึกษาประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ และบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต 4.2.2 การดำเนินการเขียนอนุทินชีวิตโดยใช้ประโยชน์บอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ และประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต

3) วิเคราะห์และกำหนดภารกิจ/งาน ในหน่วยประสบการณ์รอง จะมีอย่างน้อย 2-4 ภารกิจ

หน่วยประสบการณ์ที่ 4 การเขียนอนุทินชีวิตโดยใช้ประโยชน์

ประสบการณ์หลักที่ 4.1 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน

ภารกิจ ได้แก่ (1) ศึกษาโครงสร้างและหลักการใช้ประโยคเงื่อนไขที่เป็นจริง (2) ศึกษาโครงสร้างและหลักการใช้ประโยคคำสั่งอย่างมีเงื่อนไข (3) เตรียมการเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน (4) ปฏิบัติการเขียนอนุทินชีวิต เรื่องชีวิตในวัยเรียน และ (5) นำเสนอผลงาน

งาน ได้แก่ (1) อ่านประมวลสาระ ฟังบรรยายประกอบสไลด์ คอมพิวเตอร์ บันทึกสาระสำคัญ และทำแบบฝึกปฏิบัติ (2) เขียนแผนผังแนวคิด เขียนหัวเรื่องและคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องลงในตาราง เตรียมกระดาษ เตรียมดินสอ เตรียมสี และภาพ (3) ปฏิบัติการเขียนอนุทินชีวิตและตรวจสอบความถูกต้องของคำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่ใช้ จัดรูปแบบเข้าเล่ม และ (4) นำเสนอผลงาน ประเมินชิ้นงาน วิพากษ์ และสรุปผล

ประสบการณ์หลักที่ 4.2 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่ มีภารกิจและงาน ดังนี้

ภารกิจ ได้แก่ (1) ศึกษาโครงสร้างและการใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ (2) ศึกษาโครงสร้างและการใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต (3) เตรียมการเขียนอนุทินชีวิต (4) ปฏิบัติการเขียนอนุทินชีวิต และ (5) นำเสนอผลงาน

งาน ได้แก่ (1) อ่านประมวลสาระ ฟังบรรยายประกอบสไลด์ คอมพิวเตอร์ บันทึกสาระสำคัญ และทำแบบฝึกหัด (2) เขียนแผนผังแนวคิด เขียนหัวเรื่องและ คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องลงในตาราง เตรียมกระดาษ ดินสอ สี และภาพ (3) ปฏิบัติการเขียนอนุทิน ชีวิต และตรวจสอบความถูกต้องของคำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่ใช้ จัดรูปแบบเข้าเล่ม และ (4) นำเสนอผลงาน ประเมินชิ้นงาน วิพากษ์ และสรุปผล

4) วิเคราะห์และกำหนดเนื้อหาสาระ โดยกำหนดให้สอดคล้องกับภารกิจ และงานผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาสาระในแต่ละหน่วยประสบการณ์ ดังนี้

ตารางที่ 3.4 การกำหนดเนื้อหาสาระในประมวลสาระ

หน่วยเนื้อหา	เรื่อง	ประสบการณ์หลัก
4	การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร	4.1 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน 4.2 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่

5) เลือกรูปแบบและวิธีการให้ประสบการณ์ ใช้รูปแบบในการให้ ประสบการณ์ 3 รูปแบบ คือ การเรียนกับครู หรือ TDL (Teacher Directed Learning) การ เรียนกับเพื่อน หรือ PDL (Peer Directed Learning) และการเรียนด้วยตนเอง หรือ SDL (Self Directed Learning)

การเรียนกับครู หรือ TDL ได้แก่ การฟังบรรยายประกอบสไลด์ คอมพิวเตอร์ การเขียนแผนผังแนวคิด การเขียนหัวข้อที่กำหนดลงในตาราง การเขียนอนุทินชีวิต การตรวจสอบความถูกต้องของคำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่ใช้ การวิพากษ์ให้ข้อเสนอแนะ สรุป การเขียนอนุทินชีวิตและการตรวจแบบฝึกหัด

การเรียนกับเพื่อน หรือ PDL ได้แก่ การบันทึกสาระสำคัญ การเขียน แผนผังแนวคิด การกำหนดหัวเรื่องและเขียนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องลงในตาราง การเขียนอนุทินชีวิต การตรวจสอบความถูกต้องของคำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่ใช้ การจัดรูปแบบเข้าเล่ม การ นำเสนอผลงาน การวิพากษ์ให้ข้อเสนอแนะ และการสรุปการเขียนอนุทินชีวิต

การเรียนด้วยตนเอง หรือ SDL ได้แก่ อ่านประมวลสาระ ฟังบรรยาย ประกอบสไลด์คอมพิวเตอร์ ทำแบบฝึกหัด เขียนแผนผังแนวคิด เขียนหัวข้อที่กำหนดและคำศัพท์ที่ เกี่ยวข้องลงในตาราง การเตรียมกระดาษ เตรียมดินสอ เตรียมปากกา เตรียมสี และภาพ การ ออกแบบรูปแบบการเขียนอนุทินชีวิต การเขียนอนุทินชีวิต การตรวจสอบความถูกต้องของคำศัพท์ และโครงสร้างประโยคที่ใช้ การจัดรูปแบบเข้าเล่ม การนำเสนอผลงาน และการสรุปการเขียน อนุทินชีวิต

สำหรับการให้ประสบการณ์ในชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่องการใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร ใช้วิธีการให้ประสบการณ์ที่หลากหลาย ได้แก่ การปฏิบัติการกลุ่ม และการฝึกปฏิบัติ

1) กำหนดบริบทและสถานการณ์สำหรับเผชิญประสบการณ์ บริบทที่ใช้ ได้แก่ ห้องเรียนประกอบด้วยมุมต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนได้เผชิญประสบการณ์ ดังนี้

(1) มุมสื่อ เป็นแหล่งความรู้ที่อยู่ในรูปแบบสื่อต่าง ๆ ประกอบด้วย ประมวลสาระ สไลด์คอมพิวเตอร์สำหรับปฐมนิเทศ สไลด์คอมพิวเตอร์ประกอบการเผชิญประสบการณ์ ซีดีเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งจัดอยู่ในรูปแบบซีดีรอม และตัวอย่างการเขียนอนุทินชีวิต

(2) มุมแสดงผลงาน เป็นสถานที่ที่จัดไว้สำหรับแสดงผลงานของนักเรียน ได้แก่ อนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน และอนุทินชีวิต เรื่อง สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่

(3) มุมวัสดุอุปกรณ์ เป็นมุมที่จัดไว้เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนที่ไม่มีวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็น เช่น กระดาษ ปากกา ไม้บรรทัด ดินสอ ยางลบ ฯลฯ

(4) มุมตัวอย่างชิ้นงาน เป็นมุมที่จัดไว้ให้นักเรียนได้ชมตัวอย่างชิ้นงานการเขียนอนุทินชีวิตของนักเรียนโรงเรียนอื่น ๆ การเขียนอนุทินชีวิตของนักเรียนต่างชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้นักเรียนได้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถนำไปพัฒนาผลงานได้

สถานการณ์

หน่วยประสบการณ์ที่ 4 นักเรียนเขียนบันทึกชีวิตของตนเองเกี่ยวกับชีวิตในวัยเรียน และสิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่

2) จัดทำแผนการเผชิญประสบการณ์ ได้แก่ แผนการสอนแบบอิงประสบการณ์แผนเผชิญประสบการณ์ และแผนกำกับประสบการณ์ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างดังนี้

ตารางที่ 3.5 แผนการสอนประกอบชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

แผนการสอนแบบอิงประสบการณ์	แผนเผชิญประสบการณ์	แผนกำกับประสบการณ์
มี 1 แผน คือ แผนการสอนแบบอิงประสบการณ์ หน่วยประสบการณ์ที่ 4 เรื่องการใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร	มี 2 แผน ได้แก่ 1.แผนเผชิญประสบการณ์หลักที่ 4.1 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน 2.แผนเผชิญประสบการณ์หลักที่4.2 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่	มี 2 แผน ได้แก่ 1.แผนกำกับประสบการณ์หลักที่4.1 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน 2.แผนกำกับประสบการณ์หลักที่4.2 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่

(1) เขียนแผนการสอนแบบอิงประสบการณ์ เป็นแผนหลักของการสอนแบบอิงประสบการณ์ประกอบด้วย หน่วยประสบการณ์ ประสบการณ์หลัก ประสบการณ์รอง วัตถุประสงค์ บริบทและสถานการณ์ ขั้นตอนการเผชิญประสบการณ์ สื่อและแหล่งประสบการณ์ และการประเมิน

(2) เขียนแผนเผชิญประสบการณ์ เป็นการกำหนดรายละเอียดในการเผชิญประสบการณ์หลัก และประสบการณ์รอง ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ บริบท และสถานการณ์

(3) เขียนแผนกำกับประสบการณ์ เป็นการระบุขั้นตอนการสอนแบบอิงประสบการณ์ 7 ขั้นตอน คือ (1) ประเมินก่อนเผชิญประสบการณ์ (2) ปฐมนิเทศประสบการณ์ (3) เผชิญประสบการณ์ (4) รายงานความก้าวหน้า (5) รายงานผลการเผชิญประสบการณ์ (6) สรุปผลการเผชิญประสบการณ์ และ (7) ประเมินหลังเผชิญประสบการณ์ ในแต่ละขั้นตอนมีการระบุสื่อ สถานที่ และระยะเวลากำกับ

3) ผลิตสื่อสำหรับชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ผู้วิจัยได้ผลิตสื่อสำหรับชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ คือ (1) ประมวลสาระ และ (2) สไลด์คอมพิวเตอร์ ปฐมนิเทศ และสไลด์คอมพิวเตอร์ประกอบการเผชิญประสบการณ์ และ (3) แบบฝึกปฏิบัติ

(1) การผลิตประมวลสาระ ประมวลสาระเป็นสื่อหลักในชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ มีจำนวน 1 เล่ม คือ หน่วยที่ 4 เรื่อง การใช้ประโยชน์เงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร จำนวน 2 หัวเรื่อง ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริงและประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ไม่เป็นจริง

การผลิตประมวลสาระ มีวิธีการผลิต ดังนี้ (1) เขียนแผนผังแนวคิดในรูปแผนภูมิ ประกอบด้วย ชื่อหน่วยและหัวเรื่อง (2) เขียนแผนการสอนประจำหัวเรื่อง ประกอบด้วย หัวเรื่อง แนวคิด และวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม (3) เขียนเนื้อหาสาระ ประกอบด้วย การเกริ่นนำ รายละเอียดเนื้อหาสาระ และการสรุปเนื้อหา (4) ตรวจสอบความถูกต้องของตัวสะกดและวรรคตอน คำศัพท์ โครงสร้างประโยค และ (6) จัดพิมพ์เข้ารูปเล่ม

(2) การผลิตสไลด์ปฐมนิเทศ และสไลด์ประกอบการเผชิญประสบการณ์

- สไลด์ปฐมนิเทศ เป็นสื่อที่ใช้ในการปฐมนิเทศก่อนที่จะเผชิญประสบการณ์หน่วยประสบการณ์ที่ 4 เรื่อง การใช้ประโยชน์เงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร จำนวน 5 นาที

- สไลด์คอมพิวเตอร์ประกอบการเผชิญประสบการณ์ สไลด์คอมพิวเตอร์ประกอบการเผชิญประสบการณ์เป็นสื่อเสริมที่ใช้ในการประกอบการเผชิญประสบการณ์หน่วยประสบการณ์ที่ 4 เรื่อง การใช้ประโยชน์เงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร จำนวน 10 นาที

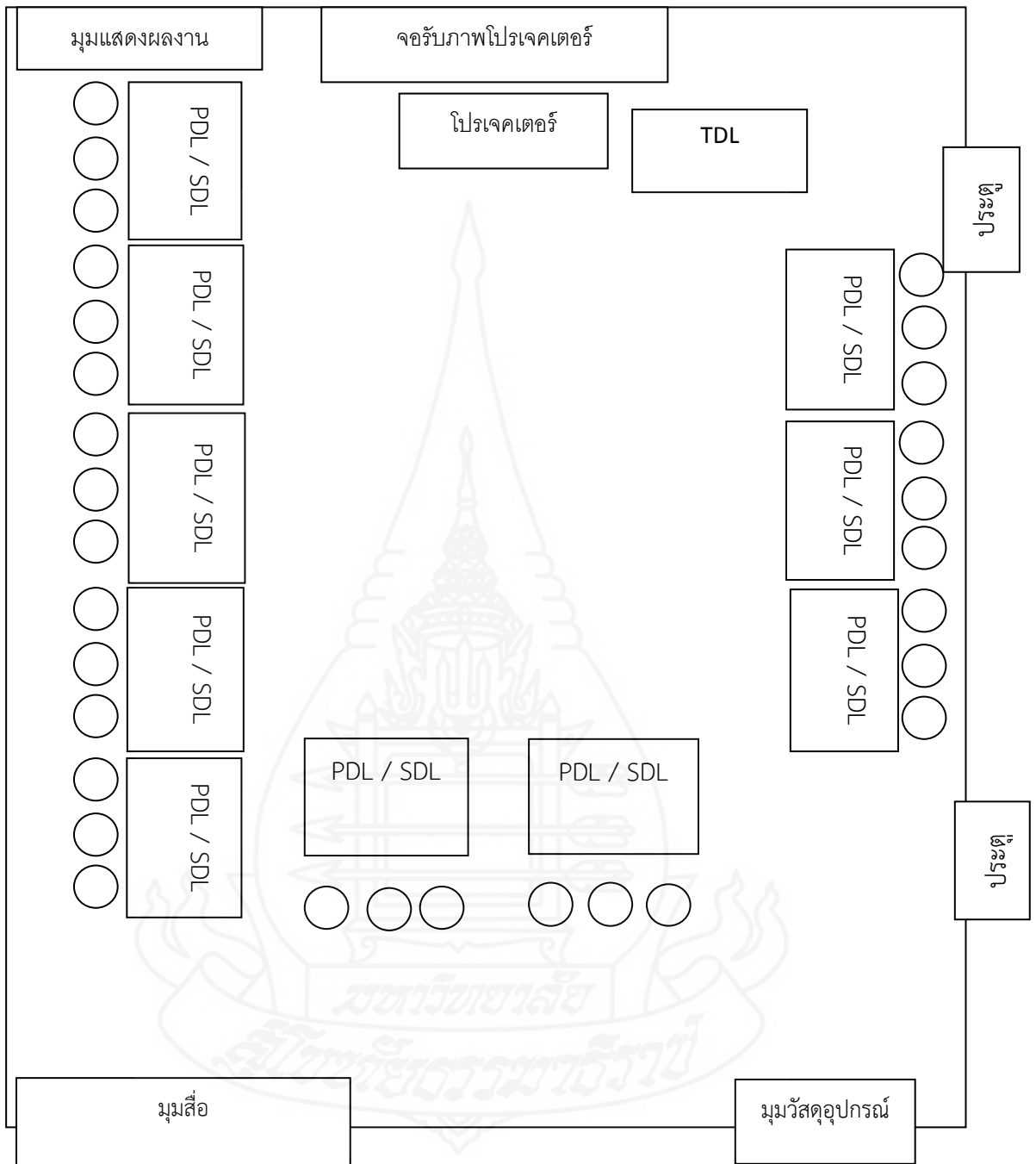
- การจัดเตรียมสถานที่สำหรับการเผชิญประสบการณ์ ดังนี้ สถานที่เผชิญประสบการณ์ ได้แก่ ห้องเรียน ประกอบด้วย

(1) มุมสื่อ เป็นมุมที่หนังสือเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นแหล่งค้นคว้าข้อมูลสำหรับนักเรียนในการเผชิญประสบการณ์

(2) มุมแสดงผลงาน เป็นมุมที่จัดไว้เพื่อให้นักเรียนได้แสดงผลงานของตนเองให้เพื่อนๆ ได้ชม

(3) มุมวัสดุอุปกรณ์ เป็นมุมที่จัดไว้เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนในเรื่องของวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็น ที่นักเรียนไม่มีหรือไม่ได้เตรียมมา โดยเขียนแผนผังการจัดห้องเรียน ดังแผนภูมิ

หมายเหตุ

- PDL หมายถึง การเผชิญประสบการณ์แบบเรียนกับเพื่อน
- SDL หมายถึง การเผชิญประสบการณ์แบบเรียนด้วยตนเอง
- TDL หมายถึง การเผชิญประสบการณ์แบบเรียนกับครู
- หมายถึง เก้าอี้นั่งปฏิบัติงานของสมาชิกในกลุ่ม
- หมายถึง โต๊ะปฏิบัติงานที่จัดไว้เป็นกลุ่ม ๆ

ภาพที่ 3.1 แผนผังการจัดชั้นเรียน

4) การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ผู้วิจัยได้ทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ในชั้นทดลองใช้เบื้องต้น 3 ชั้นตอน ได้แก่ การทดลองแบบเดี่ยว การทดลองแบบกลุ่ม และการทดลองแบบภาคสนาม

5) ปรับปรุงชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เมื่อผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ แล้ว

ขั้นที่ 3 ตรวจสอบและปรับปรุง ผู้วิจัยได้ตรวจสอบและปรับปรุงก่อนการทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ดังนี้

1) ผู้วิจัยได้นำชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา จำนวน 1 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัดและประเมินผล จำนวน 1 ท่าน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีการศึกษา จำนวน 1 ท่าน (รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิแสดงไว้ในภาคผนวก ก) ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับ ดี (แบบประเมินคุณภาพแสดงไว้ในภาคผนวก ข) และได้ข้อเสนอแนะ ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ดังนี้

ตารางที่ 3.6 การตรวจสอบคุณภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์หน่วยประสบการณ์ที่ 4

ที่	รายการสื่อ	ข้อเสนอแนะ/สิ่งแก้ไข	ปรับปรุง
1.	ประมวลสาระ	1. มีการสะกดคำศัพท์ผิดบางแห่ง 2. ตัวอย่างประโยคมีความหมายไม่ชัดเจน	1. แก้ไขคำศัพท์ที่สะกดผิดให้ถูกต้อง 2. แก้ไขเป็นประโยคตัวอย่างใหม่
2.	แบบทดสอบก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์	1. คำสั่งเขียนให้กระชับเข้าใจง่าย ใส่กรอบเพื่อให้ดูง่ายขึ้น 2. ข้อคำถามบางข้อไม่ชัดเจน 3. คำตอบบางข้อซ้ำกัน	1. ได้เขียนคำสั่งโดยแยกเป็นตอน ๆ ใส่กรอบข้อความ 2. ปรับข้อคำถามบางข้อที่ไม่ชัดเจนให้อ่านเข้าใจได้ง่าย 3. แก้ไขข้อคำตอบบางข้อที่ซ้ำกัน
3.	คู่มือเผชิญประสบการณ์	1. แบบฝึกหัดมีจำนวนมากเกินไป	1. ปรับให้มีจำนวนข้อแบบฝึกหัดในแบบฝึกปฏิบัติที่น้อยลง
4.	สไลด์คอมพิวเตอร์ ปฐมนิเทศ	1. ขนาดตัวหนังสือเล็กเกินไป 2. พื้นหลังมีสี เข้ม และหลากหลาย	1. ปรับขนาดตัวอักษรให้เหมาะสม 2. เปลี่ยนสีพื้นหลังให้ เป็นสีพื้นเรียบเรียบไม่สะดุดตา
5.	สไลด์คอมพิวเตอร์ประกอบกรเผชิญประสบการณ์	1. ขนาดตัวอักษรเล็กเกินไป 2. จำนวนข้อความมากเกินไปในแต่ละสไลด์	1. ปรับขนาดตัวอักษรให้เหมาะสม 2. เพิ่มจำนวนสไลด์และให้มีข้อความไม่มากเกินไปในแต่ละสไลด์

ขั้นที่ 4 ทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ผู้วิจัยได้ทดสอบประสิทธิภาพในขั้นทดลองใช้เบื้องต้น ขั้นตอนการทดลองใช้เบื้องต้นของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ มี 3 ขั้นตอน ได้แก่ (1) การทดลองแบบเดี่ยว (2) การทดลองแบบกลุ่ม และ (3) การทดลองแบบภาคสนาม (ผลการทดลองแสดงในบทที่ 4)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เมื่อผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์แล้ว ได้นำมาปรับปรุงก่อนนำไปทดลองใช้จริงต่อไป

2.2 แบบทดสอบก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์ : แบบทดสอบแบบพุทธิพิสัยและแบบทดสอบแบบทักษะพิสัย

แบบทดสอบก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์ เป็นแบบทดสอบภาคทฤษฎีวัดพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบจำนวน 4 ตัวเลือกแบบคู่ขนาน และทดสอบภาคปฏิบัติวัดพฤติกรรมด้านทักษะพิสัย ผู้วิจัย ได้สร้างแบบทดสอบก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์เพื่อวัดพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย มีดังนี้

2.2.1 การสร้างแบบทดสอบก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์วัดพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย จำนวน 10 ข้อ

ขั้นที่ 1 สร้างตารางวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย และทักษะพิสัย โดยยึดรูปแบบของ จามิน บลูม มี 6 ระดับ คือ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า สำหรับแบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 5 ระดับ (ตารางวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมแสดงในภาคผนวก ค)

ตารางที่ 3.7 วิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย

หน่วยประสบการณ์	พุทธิพิสัย							รวม	ทักษะพิสัย
	ความรู้	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	การสังเคราะห์	การประมาณค่า	รวม		
4	4	3	2	1	-	-	10	10	

ขั้นที่ 2 ศึกษาตำราและเอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบ และเนื้อหาที่ใช้สร้างแบบทดสอบ เพื่อนำมากำหนดรูปแบบของแบบทดสอบ และวิธีสร้างแบบทดสอบแบบคู่ขนานที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

ขั้นที่ 3 กำหนดรูปแบบของแบบทดสอบก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์ ได้กำหนดรูปแบบของแบบทดสอบเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบจำนวน 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ เป็นแบบคู่ขนาน เป็นแบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์ 20 ข้อ และแบบทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์ 20 ข้อ และแบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 40 ข้อ เป็นแบบคู่ขนาน เป็นแบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์ จำนวน 20 ข้อ และแบบทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์ จำนวน 20 ข้อ รวมข้อสอบทั้งหมด 80 ข้อ

ขั้นที่ 4 เขียนแบบทดสอบก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์เป็นรายข้อ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 4 ตัวเลือก เป็นแบบคู่ขนาน และแบบทดสอบอัตนัยประเภทเติมคำและเขียนประโยคประเภทเงื่อนไข แบ่งเป็นแบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์ จำนวน 40 ข้อ และหลังเผชิญประสบการณ์ จำนวน 40 ข้อ รวม 80 ข้อ

ขั้นที่ 5 ตรวจสอบคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิและปรับปรุงแก้ไข ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบที่สร้างเสร็จให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัดและประเมินผลและด้านเนื้อหาตรวจสอบ และให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพของแบบทดสอบจากแบบประเมินคุณภาพ ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ปรับข้อคำถามที่ของแบบทดสอบบางข้อที่ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และตัวเลือกของแบบทดสอบบางข้อไม่สอดคล้องกับข้อคำถาม หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

ขั้นที่ 6 ทดลองใช้กับแบบทดสอบกับกลุ่มตัวแทนกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยทดลองใช้แบบทดสอบกับกลุ่มตัวแทนกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 40 คน ที่เคยเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร ที่เรียนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2556

ขั้นที่ 7 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบเป็นรายข้อ เพื่อทำการคัดเลือกแบบทดสอบจำนวน 80 ข้อ ให้เหลือ 40 ข้อ เป็นแบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย จำนวน 10 ข้อและแบบอัตนัย จำนวน 10 ข้อ รวม 20 ข้อ และแบบทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย จำนวน 10 ข้อและแบบอัตนัย จำนวน 10 ข้อ รวม 20 ข้อ เป็นแบบทดสอบแบบคู่ขนาน วิเคราะห์โดยใช้เทคนิค 27% ของจุงเตฟาน (Chung Teh Fan) และเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบที่นำไปทดลองใช้มาแล้ว เพื่อหาความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ (แบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.70-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.32-0.70 แบบทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.75-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.33-0.76) หลังจากวิเคราะห์แบบทดสอบเป็นรายข้อแล้ว ผู้วิจัยได้คัดเลือกแบบทดสอบที่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดโดยพิจารณาความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกที่ใกล้เคียงกันคำถามในแนวเดียวกันมาเป็นข้อสอบแบบคู่ขนาน จำนวน 40 ข้อ ซึ่งเป็นแบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์ จำนวน 20 ข้อ และแบบทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์ จำนวน 20 ข้อ จากนั้นวิเคราะห์ความเที่ยงของแบบทดสอบปรนัยด้วยวิธีของคูเดอร์และริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson) หรือ KR₂₀ (ค่าความเที่ยง (r_{KT}) ของแบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์มีค่าเท่ากับ 0.75 และค่าความเที่ยง (r_{KT}) ของแบบทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์มีค่าเท่ากับ 0.79)

ขั้นที่ 8 จัดทำแบบทดสอบฉบับสมบูรณ์ เป็นแบบทดสอบก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์จำนวน 20 ข้อ เพื่อนำไปใช้ในการทดลองจริง

2.2.2 สร้างแบบทดสอบก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์วัดพฤติกรรมด้าน

ทักษะพิสัย

แบบทดสอบภาคปฏิบัติ เป็นแบบทดสอบที่วัดในระดับทักษะพิสัยมีวัตถุประสงค์ให้นักเรียนสามารถเขียนโครงสร้างประโยคเงื่อนไขได้ถูกต้อง **คำสั่งของข้อสอบ** คือ

(1) ให้นักเรียนเขียนประโยคเงื่อนไขโดยใช้คำกริยาที่กำหนดให้ จำนวน 10 ข้อ และ (2) ให้นักเรียนเรียงข้อความต่อไปนี้ให้เป็นประโยคเงื่อนไขที่ถูกต้อง จำนวน 10 ข้อ เป็นจำนวน 20 ข้อ แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนเป็นแบบคู่ขนาน เกณฑ์การให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์
เรื่องการใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร เป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่าจำนวน 18 ข้อ และแบบสอบถามแบบเขียนตอบ จำนวน 1 ข้อ มีขั้นตอนการสร้าง 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดสิ่งที่จะสอบถาม ครอบคลุมบริบท รูปแบบการเรียน วิธีการเรียน สื่อที่ใช้ และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

ขั้นที่ 2 ศึกษาเอกสารและตำราการสร้างแบบสอบถาม ครอบคลุมประเภทการสร้างแบบสอบถาม และหลักการสร้างแบบสอบถาม

ขั้นที่ 3 กำหนดรูปแบบของแบบสอบถาม การกำหนดรูปแบบของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้กำหนดเป็นข้อคำถาม แบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 อันดับ มีค่าน้ำหนักและค่าคะแนนดังนี้

ระดับความพึงพอใจ	5	หมายถึง	ความพึงพอใจระดับมากที่สุด
ระดับความพึงพอใจ	4	หมายถึง	ความพึงพอใจระดับมาก
ระดับความพึงพอใจ	3	หมายถึง	ความพึงพอใจระดับปานกลาง
ระดับความพึงพอใจ	2	หมายถึง	ความพึงพอใจระดับน้อย
ระดับความพึงพอใจ	1	หมายถึง	ความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

ขั้นที่ 4 สร้างแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า มี 5 หัวเรื่อง ดังนี้ (1) ความพึงพอใจด้านบริบทในชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ (2) ความพึงพอใจด้านรูปแบบที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์ (3) ความพึงพอใจด้านวิธีการเรียนแบบเผชิญประสบการณ์ (4) ความพึงพอใจด้านสื่อที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์ และ (5) ความพึงพอใจด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแบบเขียนตอบ เกี่ยวกับข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม จำนวน 1 ข้อ

ขั้นที่ 5 ตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิและปรับปรุง โดยการนำแบบสอบถามความพึงพอใจ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัดและประเมินผล และผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีการศึกษา จากนั้นตรวจสอบความถูกต้องเกี่ยวกับสิ่งที่ประเมิน และภาษาที่ใช้ ผลการตรวจสอบพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี

ขั้นที่ 6 ทดลองใช้แบบสอบถามและปรับปรุง นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว ไปใช้กับนักเรียนในการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยวและแบบกลุ่ม จำนวน 9 คน โดยสัมภาษณ์เกี่ยวกับความเข้าใจของข้อคำถามและภาษาที่ใช้ นักเรียนส่วนใหญ่มีความเข้าใจในข้อคำถาม และภาษาที่ใช้เป็นอย่างดี

ขั้นที่ 7 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ ดำเนินการจัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจ เพื่อนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ (แบบสอบถามแสดงในภาคผนวก ซ)

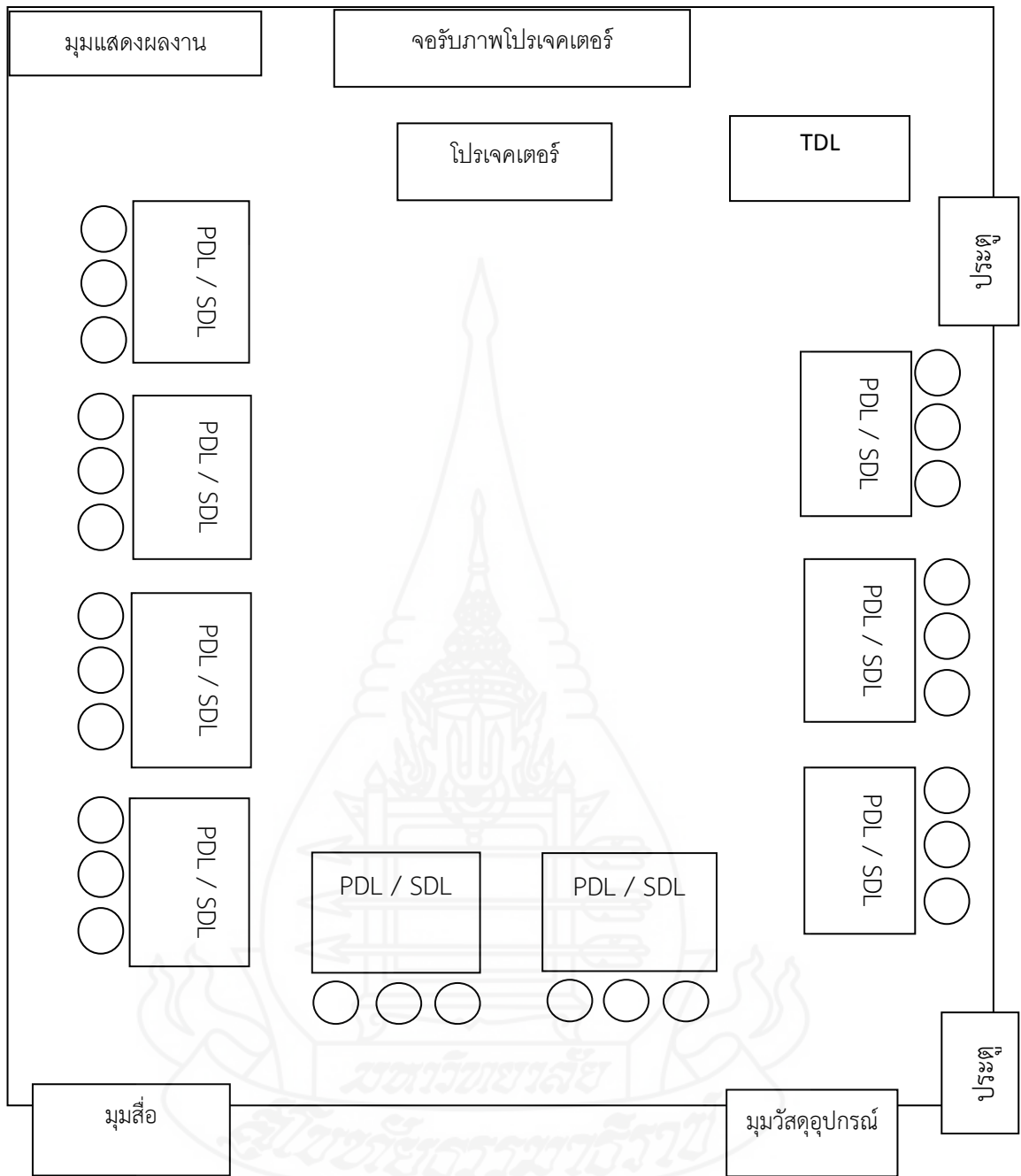
3. การรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลในการทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ผู้วิจัยได้นำชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ไปทดลองสอนด้วยตนเองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนปิยชาติพัฒนา ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จังหวัดนครนายก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 45 คน การรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน คือ ทดลองแบบเดี่ยว การทดลองแบบกลุ่ม และการทดลองแบบภาคสนาม ทั้ง 3 ขั้นตอนมีการเก็บรวบรวมข้อมูลเหมือนกัน คือ การเตรียมการก่อนทดลอง วันเวลาในการทดลอง ขั้นตอนการทดลองใช้ และการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

3.1 การเตรียมการก่อนการทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์
ครอบคลุม การเตรียมสถานที่ และการเตรียมความพร้อมของเครื่องคอมพิวเตอร์

3.1.1 การเตรียมสถานที่ ได้จัดเตรียมสถานที่ และมุมต่าง ๆ ประกอบด้วย มุมสื่อ มุมแสดงผลงาน และมุมวัสดุอุปกรณ์ ตามแผนผังการจัดห้องเรียน โดยใช้ห้องเรียนของโรงเรียนปิยชาติพัฒนา ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เป็นสถานที่ในการทดลอง ผู้วิจัยได้จัดเตรียมสถานที่ตามแผนผังการจัดชั้นเรียน ดังนี้

ภาพที่ 3.2 แผนผังการจัดชั้นเรียน

หมายเหตุ	PDL	หมายถึง การเผชิญประสบการณ์แบบเรียนกับเพื่อน
	SDL	หมายถึง การเผชิญประสบการณ์แบบเรียนด้วยตนเอง
	TDL	หมายถึง การเผชิญประสบการณ์แบบเรียนกับครู
	○	หมายถึง เก้าอี้นั่งปฏิบัติงานของสมาชิกในกลุ่ม
	□	หมายถึง โต๊ะปฏิบัติงานที่จัดไว้เป็นกลุ่ม ๆ

3.1.2 การเตรียมความพร้อมของเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยการตรวจสอบ

เครื่องคอมพิวเตอร์ พร้อมติดตั้งโปรแกรมให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน เพื่อให้นักเรียนได้สัมผัสสไลด์คอมพิวเตอร์ปฐมนิเทศ และสไลด์คอมพิวเตอร์ประกอบการเผชิญประสบการณ์ของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

3.2 วันเวลาในการทดสอบประสิทธิภาพ ผู้วิจัยได้นำชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร ไปทดสอบประสิทธิภาพ 3 ชั้นตอนกับนักเรียน โรงเรียนปิยชาติพัฒนา ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จังหวัด นครนายก ดังนี้

ตารางที่ 3.8 วัน เดือน ปี ในการทดสอบประสิทธิภาพ

การทดสอบประสิทธิภาพ	วัน เดือน ปี	จำนวนนักเรียน
การทดสอบประสิทธิภาพ แบบเดี่ยว	2 ธันวาคม 2556	3
การทดสอบประสิทธิภาพ แบบกลุ่ม	9 ธันวาคม 2556	6
การทดสอบประสิทธิภาพ ภาคสนาม	16 ธันวาคม 2556	36

3.3 ขั้นตอนการใช้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

ในการทดลองใช้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มนักเรียน โดยคละกันตามระดับผลการเรียน คือ นักเรียนเก่ง นักเรียนปานกลาง และนักเรียนอ่อน

หลังจากได้จัดกลุ่มนักเรียนแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการปฐมนิเทศนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลอง โดยชี้แจงให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย จากนั้นจึงดำเนินการทดลองใช้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ โดยให้นักเรียนศึกษาวิธีการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ และศึกษารายละเอียดของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ก่อนที่จะเริ่มเรียนหลังจากนั้นจึงปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ประเมินก่อนเผชิญประสบการณ์ ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์ ในชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ โดยแต่ละหน่วยจะใช้แบบทดสอบภาคทฤษฎี จำนวน 10 ข้อ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบจำนวน 4 ตัวเลือก และภาคปฏิบัติจำนวน 10 ข้อ เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย เป็นแบบทดสอบแบบคู่ขนาน

ขั้นที่ 2 ปฐมนิเทศ ผู้วิจัยให้นักเรียนชมสไลด์คอมพิวเตอร์ปฐมนิเทศก่อนที่จะเผชิญประสบการณ์ เพื่อให้ทราบวัตถุประสงค์ และขั้นตอนการเผชิญประสบการณ์

ขั้นที่ 3 เผชิญประสบการณ์ ตามภารกิจและงานที่กำหนด

ขั้นที่ 4 รายงานความก้าวหน้า ให้นักเรียนรายงานความก้าวหน้าในแต่ละภารกิจ/งานที่ได้เผชิญ

ขั้นที่ 5 รายงานผลการเผชิญประสบการณ์ ให้นักเรียนนำเสนอผลงานจากการเผชิญประสบการณ์

ขั้นที่ 6 สรุปผลการเผชิญประสบการณ์ ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปขั้นตอนการเผชิญประสบการณ์

ขั้นที่ 7 ประเมินหลังเผชิญประสบการณ์ หลังจากสรุปผลการเผชิญประสบการณ์แล้ว ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์ ในชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์โดยแต่ละหน่วยจะใช้แบบทดสอบภาคทฤษฎีจำนวน 10 ข้อ และแบบทดสอบอัตนัยจำนวน 10 ข้อ

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างการดำเนินการ โดยจัดเก็บข้อมูล ดังนี้

- 1) รวบรวมแบบทดสอบก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์ของนักเรียนมาตรวจเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) และการทดสอบค่าที่
- 2) รวบรวมแบบฝึกปฏิบัติซึ่งประกอบด้วย การบันทึกสาระสำคัญ การทำภารกิจและงาน แบบประเมินพฤติกรรมกลุ่ม และแบบประเมินชิ้นงานที่ได้ประเมินการเรียนระหว่างทำงานเป็นกลุ่ม แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล หาค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)
- 3) การทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว และแบบกลุ่ม ผู้วิจัยได้สังเกตและสัมภาษณ์กลุ่มทดลองแบบเดี่ยว และแบบกลุ่ม เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์เพื่อนำมาทดสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนาม
- 4) การทดสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนามได้สอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล 3 ประเด็น ได้แก่ (1) การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ (2) การวิเคราะห์ความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ และ (3) การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ได้นำค่าคะแนนที่ได้จากการสร้างชิ้นงาน การบันทึกสาระสำคัญ การทำแบบฝึกปฏิบัติ และจากการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม มาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และนำค่าคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์มาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) โดยตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 80/80 ซึ่งยอมรับความคลาดเคลื่อนได้สูงหรือต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ± 2.5 จากสูตร E_1/E_2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ สมเชาว์ เนตรประเสริฐ และสุดา สินสกุล 2520:136-137)

การหาประสิทธิภาพของกระบวนการ ใช้สูตรดังนี้

$$E_1 = \frac{\left[\frac{\sum X}{N} \right]}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1	คือ	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
$\sum X$	คือ	คะแนนรวมของภารกิจและงาน
A	คือ	คะแนนเต็มของภารกิจและงาน
N	คือ	จำนวนนักเรียน

การหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ใช้สูตรดังนี้

$$E_2 = \frac{\left[\frac{\sum F}{N} \right]}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2	คือ	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
$\sum F$	คือ	คะแนนรวมของการทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์
B	คือ	คะแนนเต็มของการทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์
N	คือ	จำนวนนักเรียน

4.2 การวิเคราะห์ความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์และหลังเผชิญประสบการณ์ ที่เรียนจากชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ โดยการทดสอบค่า t (t -test) (William Sealy Gosset and David Wechsler) อ้างใน Glass, Gene V. and Hopkins, Kenneth D., 1984 : 217 และ 240 – 242

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}} \quad \text{เมื่อ } df = n - 1$$

เมื่อ t	คือ	อัตราส่วนวิกฤต
D	คือ	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
$\sum D$	คือ	ผลต่างของคะแนนแต่ละคู่
$\sum D^2$	คือ	ผลรวมของ D แต่ละตัวยกกำลังสอง
$(\sum D)^2$	คือ	ผลรวมของ D ทั้งหมดยกกำลังสอง
n	คือ	จำนวนคู่ของแต่ละคะแนน

4.3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (Lafferty, Peter and Rowe, Julain, 1995 : 561-562)

4.3.1 การหาค่าเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum fX}{n}$$

เมื่อ \bar{X}	คือ	ค่าเฉลี่ย
$\sum X$	คือ	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
f	คือ	จำนวนนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามในแต่ละข้อคำถาม
n	คือ	จำนวนนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

4.3.2 การหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$\text{S.D.} = \sqrt{\frac{n \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D.	คือ	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$n \sum fx^2$	คือ	ผลรวมยกกำลังสองของคะแนนทุกจำนวน
$(\sum fx)^2$	คือ	ผลรวมของคะแนนทุกจำนวนยกกำลังสอง
n	คือ	จำนวนนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร กำหนดช่วงค่าเฉลี่ยตามแนวของจอห์น ดับบลิว เบสท์ และเจมส์ วี คาคัน (John West and James V. Kahn) (Best John W. and Kahn, James V. 1986 : 181 -182) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
4.50 – 5.00	ความพึงพอใจระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	ความพึงพอใจระดับมาก
2.50 – 3.49	ความพึงพอใจระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	ความพึงพอใจระดับน้อย
1.00 – 1.49	ความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ และตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

1.1 ผลการวิเคราะห์การทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว

ผลการวิเคราะห์การทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร จากการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดียวกับนักเรียนจำนวน 3 คน เป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนระดับเก่ง จำนวน 1 คน ปานกลาง จำนวน 1 คน และอ่อน จำนวน 1 คน โดยใช้สูตรการทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ตามเกณฑ์ E_1/E_2 ดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์จากการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว ($n = 3$)

หน่วยประสบการณ์ที่	คะแนนระหว่าง เผชิญประสบการณ์ ร้อยละ (E_1)	คะแนนหลัง เผชิญประสบการณ์ ร้อยละ (E_2)	E_1/E_2
4	77.50	75.00	77.50/75.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ประสิทธิภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ หน่วยประสบการณ์ที่ 4 จากการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว ประสิทธิภาพ 77.50/75.00 หลังจากทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น (แบบสัมภาษณ์แสดงในภาคผนวก ข) กับนักเรียนจำนวน 3 คน ผลการสัมภาษณ์โดยสรุปภาพรวม ดังนี้

หัวข้อสัมภาษณ์	ปัญหา/ข้อเสนอแนะ	ปรับปรุงแก้ไข
1. ประมวลสาระ	เนื้อหาบางส่วนซ้ำกัน	ปรับเนื้อหาให้เข้าใจง่ายไม่ซ้ำซ้อน
2. สไลด์คอมพิวเตอร์ ปฐมนิเทศและสไลด์ คอมพิวเตอร์ประกอบการ เผชิญประสบการณ์	การเปลี่ยนสไลด์เร็ว ตัวอักษรขนาดเล็กไป และมี เนื้อหาในแต่ละสไลด์	ปรับเวลาการเปลี่ยนสไลด์ให้ช้าลง เพิ่มขนาดตัวอักษร และปรับ เนื้อหาในแต่ละสไลด์ให้ เหมาะสม
3. แบบฝึกปฏิบัติ	การเว้นที่ว่างไม่สมดุลกับเนื้อหา ที่ต้องตอบ	เว้นที่ว่างในแบบฝึกปฏิบัติให้ มากขึ้น
4. แบบทดสอบก่อนและหลัง เผชิญประสบการณ์	คำถามบางข้อไม่ชัดเจนและ คำตอบบางข้อซ้ำกัน	ปรับเปลี่ยนคำถามให้ชัดเจน และแก้ไขคำตอบให้ถูกต้อง

1.2 ผลการวิเคราะห์การทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม

ผลการวิเคราะห์การทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร จากการทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่มกับนักเรียน จำนวน 6 คน เป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับเก่ง จำนวน 2 คน ปานกลาง จำนวน 2 คน และอ่อน จำนวน 2 คน โดยใช้สูตรการทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ตามเกณฑ์ E_1/E_2 ดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์จากการทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม (n = 6)

หน่วยประสบการณ์ที่	คะแนนระหว่าง เผชิญประสบการณ์ ร้อยละ (E_1)	คะแนนหลัง เผชิญประสบการณ์ ร้อยละ (E_2)	E_1/E_2
4	79.17	78.33	79.17/78.33

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ประสิทธิภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ หน่วยประสบการณ์ที่ 4 จากการทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม มีประสิทธิภาพ 79.17/78.33

หลังจากทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นที่ใช้ในการสัมภาษณ์ในการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดียวกับนักเรียน จำนวน 6 คน ผลการสัมภาษณ์โดยสรุปภาพรวม ดังนี้

หัวข้อสัมภาษณ์	ปัญหา/ข้อเสนอแนะ	ปรับปรุงแก้ไข
1. ประมวลสาระ	ภาพประกอบมีจำนวนน้อย	เพิ่มจำนวนภาพประกอบ
2. แบบฝึกปฏิบัติ	มีจำนวนแบบฝึกปฏิบัติมาก	ลดจำนวนแบบฝึกปฏิบัติให้เหมาะสมกับเวลาเรียน

1.3 ผลการวิเคราะห์การทดสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนาม

ผลการวิเคราะห์การทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่องการใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร จากการทดสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนามกับนักเรียนจำนวน 36 คน เป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนคละกัน คือ ระดับผลการเรียนดี ปานกลาง และอ่อน โดยใช้สูตรการทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ตามเกณฑ์ E_1 / E_2 ดังแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์จากการทดสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนาม ($n = 36$)

หน่วยประสบการณ์ที่	คะแนนระหว่าง เผชิญประสบการณ์ ร้อยละ (E_1)	คะแนนหลัง เผชิญประสบการณ์ ร้อยละ (E_2)	E_1 / E_2
4	81.39	79.86	81.39/79.86

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ประสิทธิภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์หน่วยประสบการณ์ที่ 4 จากการทดสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนามมีประสิทธิภาพ 81.39/79.86 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์หาความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียน

การวิเคราะห์หาความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร จากการทดสอบแบบภาคสนาม จำนวน 36 คน โดยการทดสอบค่าที (t-test) ดังแสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์จากการทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม (n = 36)

หน่วย ประสบการณ์ที่	คะแนนเฉลี่ยก่อนเผชิญ ประสบการณ์		คะแนนเฉลี่ยหลังเผชิญ ประสบการณ์		t-test
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	
4	7.19	1.41	15.97	0.94	33.94*

*p>0.5 df=35 t= 1.689

จากตารางที่ 4.4 พบว่า จากการทดสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนาม คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์และหลังเผชิญประสบการณ์ของนักเรียนเท่ากับ 7.19 คะแนน และมีคะแนนหลังเผชิญประสบการณ์เฉลี่ยเท่ากับ 15.97 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนสอบทั้งสองครั้งพบว่าคะแนนทดสอบครั้งหลังสูงกว่าก่อนเผชิญประสบการณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน

การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง การใช้ประโยชน์เงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตาราง 4.5

ตารางที่ 4.5 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง การใช้ประโยชน์เงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร ในการทดสอบภาคสนาม (n = 36)

รายการ	\bar{X}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1. ความพึงพอใจด้านองค์ประกอบของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์			
1.1 บริบทที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์			
1) มุมหนังสือทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจที่ได้ศึกษาค้นคว้าตลอดเวลา	3.94	0.70	พึงพอใจมาก
2) มุมแสดงผลงานทำให้นักเรียนพึงพอใจและมีความภาคภูมิใจในชิ้นงานที่นักเรียนทำ	4.06	0.78	พึงพอใจมาก
1.2 ความพึงพอใจด้านรูปแบบที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์			
1) รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง (SDL) นักเรียนพึงพอใจทำให้มีความรู้เรื่องประโยชน์เงื่อนไขแบบต่าง ๆ และหลักการใช้	4.06	0.78	พึงพอใจมาก
2) รูปแบบการเรียนรู้แบบเรียนกับเพื่อน (PDL) นักเรียนพึงพอใจได้ทำงานร่วมกันกับเพื่อนและร่วมกันแก้ปัญหาการทำงานได้	4.11	0.81	พึงพอใจมาก

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

รายการ	\bar{X}	<i>S.D</i>	ระดับความพึงพอใจ
3) รูปแบบการเรียนแบบเรียนกับครู (TDL) นักเรียนพึงพอใจให้ความรู้คำแนะนำและปรับปรุงชิ้นงานแก่นักเรียนได้	4.67	0.47	พึงพอใจมากที่สุด
1.3 ความพึงพอใจด้านวิธีการเรียนแบบเผชิญประสบการณ์			
การเรียนด้วยกิจกรรมกลุ่มนักเรียนพึงพอใจ ได้ทำงานร่วมกัน	4.67	0.47	พึงพอใจมากที่สุด
1.4 ความพึงพอใจด้านสื่อที่ใช้ในการในการเผชิญประสบการณ์			
1.4.1 ประมวลสาระ			
1) แผนรายการสอนนักเรียนมีความพึงพอใจได้ทราบวัตถุประสงค์ของเนื้อหาสาระ	4.06	0.66	พึงพอใจมาก
2) เนื้อหาในประมวลสาระนักเรียนมีความพึงพอใจ ได้มีความรู้พื้นฐานก่อนเผชิญประสบการณ์	4.19	0.70	พึงพอใจมาก
3) สรุปเนื้อหาในประมวลสาระนักเรียนมีความพึงพอใจได้ทราบถึงสาระสำคัญของเนื้อหาทั้งหมด	4.08	0.64	พึงพอใจมาก
1.4.2 ความพึงพอใจด้านสไลด์คอมพิวเตอร์ปฐมนิเทศ			
สไลด์คอมพิวเตอร์ปฐมนิเทศนักเรียนมีความพึงพอใจได้เข้าใจขั้นตอนการเรียนแบบอิงประสบการณ์ทำให้สามารถเผชิญประสบการณ์ได้ถูกต้อง	4.17	0.73	พึงพอใจมาก
1.4.3 ความพึงพอใจด้านสไลด์คอมพิวเตอร์ประกอบการเผชิญประสบการณ์			
สไลด์คอมพิวเตอร์ประกอบการเผชิญประสบการณ์ให้นักเรียนมีความพึงพอใจได้ทราบแนวทางและทำงานกลุ่มร่วมกันได้	4.08	0.76	พึงพอใจมาก
1.4.4 ความพึงพอใจด้านแบบฝึกปฏิบัติ			
แบบฝึกปฏิบัติกำกับแนวทางนักเรียนพึงพอใจได้ทำภารกิจและงานตามที่กำหนด	4.11	0.74	พึงพอใจมาก
1.4.5 ความพึงพอใจด้านแบบทดสอบก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์			
1) แบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์นักเรียนพึงพอใจได้ทราบถึงพื้นฐานความรู้ของตนเอง	4.14	0.75	พึงพอใจมาก
2) แบบทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์นักเรียนพึงพอใจได้ทราบความก้าวหน้าของตนเอง	3.97	0.76	พึงพอใจมาก
2. ความพึงพอใจด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์			
1) การเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์นักเรียนพึงพอใจได้รับประสบการณ์ตรง และนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงได้	4.06	0.81	พึงพอใจมาก
2) การเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์นักเรียนพึงพอใจได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.11	0.70	พึงพอใจมาก

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

รายการ	\bar{X}	<i>S.D</i>	ระดับความพึงพอใจ
3) การเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์นักเรียนพึงพอใจ มีความรับผิดชอบต่อน้ำที่ของตนเอง	4.17	0.69	พึงพอใจมาก
4) การเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์นักเรียนพึงพอใจ มีทักษะในการจัดการและทำงานอย่างเป็นระบบ	4.64	0.48	พึงพอใจมากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.18	0.48	พึงพอใจมาก

จากตาราง ที่ 4.5 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง การใช้ประโยชน์เงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร โดยเฉลี่ยความพึงพอใจในภาพรวมมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$)

ในรายด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดมีจำนวน 3 รายการ ในรายการทั้งหมด 18 รายการ มีจำนวน 2 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน ($\bar{X} = 4.67$) ได้แก่ (1) รูปแบบการเรียนกับครู (TLD) เป็นวิธีให้ความรู้คำแนะนำและปรับปรุงชิ้นงานแก่นักเรียนได้ และ (2) การเรียนด้วยกิจกรรมกลุ่มช่วยให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกันในรายด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจระดับมากที่สุดมีจำนวน 15 รายการ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับแนวเดียวกัน

บทที่ 5

ต้นแบบชิ้นงาน

ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง การใช้
ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนปิยะชาติพัฒนา
ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จังหวัดนครนายก ผู้วิจัยได้
สร้างขึ้น มีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

คู่มือการใช้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ (สำหรับครู)

ภาคที่ 1 บทนำ

- วัตถุประสงค์
- คำอธิบายรายวิชา / หลักสูตร
- การเตรียมตัวของครูและนักเรียน
- แผนผังการจัดชั้นเรียน
- สิ่งที่ต้องเตรียมล่วงหน้า
- ตารางเปรียบเทียบหน่วยเนื้อหาและหน่วยประสบการณ์
- แบบเสนอหน่วยประสบการณ์

ภาคที่ 2 รายละเอียดประสบการณ์ ในหน่วยประสบการณ์ประกอบด้วย

- ปกหน่วยประสบการณ์
- แบบเสนอหน่วยประสบการณ์
- แบบเสนอภารกิจและงาน
- แผนการสอนแบบอิงประสบการณ์
- แผนเผชิญประสบการณ์
- แผนกำกับประสบการณ์
- เส้นทางการเรียน
- แผนผลิตสื่อ
- ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ (ประมวลสาระ สไลด์คอมพิวเตอร์
ปฐมนิเทศและสไลด์คอมพิวเตอร์การเผชิญประสบการณ์)
- เครื่องมือในการประเมิน (แบบประเมินชิ้นงานและแบบประเมิน
พฤติกรรมการทำงาน)

ภาคที่ 3 คู่มือเผชิญประสบการณ์ (สำหรับนักเรียน) ในแต่ละหน่วย
ประสบการณ์ ประกอบด้วย

- ปกคู่มือประสบการณ์
- คำชี้แจง
- แบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์ / พร้อมเฉลย
- แบบฝึกปฏิบัติ / พร้อมเฉลย
- แบบทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์ / พร้อมเฉลย

ภาคที่ 1
บทนำ

วัตถุประสงค์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดเห็นและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ลักษณะโครงสร้างประโยค ปัจจุบันกาล อดีตกาล อนาคตกาล เงื่อนไข ประโยคที่บอกประสบการณ์ในอดีต และหลักการใช้
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนสื่อความที่เป็นความเรียง และไม่ใช้ความเรียง ตามหลักการใช้ภาษา
3. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ กลวิธีการอ่าน การตีความ วิเคราะห์ความ คำศัพท์ สำนวนที่ใช้ จากเรื่องที่เป็นสารคดี และบันเทิงคดี
4. นักเรียนสามารถเขียนสื่อความ แสดงความรู้สึก แสดงความคิดเห็น แนะนำ นำเสนอข้อมูล ที่มีความสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน
5. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือน ความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย
6. เพื่อให้นักเรียนสามารถ เลือกใช้ภาษาในการสนทนา เขียนบอกเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง ข้อควรปฏิบัติตามมารยาททางสังคม การตอบรับและการปฏิเสธ
7. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

รายละเอียดวิชา / หลักสูตร

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

คำอธิบายรายวิชา

สาระภาษาต่างประเทศครอบคลุม เขียนจดหมาย พยากรณ์อากาศ แนะนำ แสดงความคิดเห็น ข้อควรปฏิบัติ เขียนเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ด้วยประโยคปัจจุบันกาล ประโยคกำลังกระทำ ประโยคบอกอดีต ประโยคบอกอนาคต ประโยคเงื่อนไข อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ คติวิเคราะห์ เรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี สนทนาโต้ตอบ นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เลือกใช้คำขอร้องที่สุภาพตามมารยาทสังคม ให้คำชี้แจง คำอธิบาย คำแนะนำ การเชิญ ตอบรับ และปฏิเสธ สนทนาแสดงความปรารถนา การวางแผน และความใฝ่ฝันในอนาคต

หลักสูตร

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ช่วงชั้นที่ 4 - 6) ได้กำหนดสาระการเรียนรู้และมาตรฐานการศึกษาไว้ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

การเตรียมตัวของครูและนักเรียน

1. การเตรียมตัวครู

การเตรียมตัวครูประกอบด้วย การเตรียมตัวก่อนใช้ชุดการสอน ขณะใช้ชุดการสอน และหลังใช้ชุดการสอน

1.1 ก่อนใช้ชุดการสอน

1.1.1 ครูควรศึกษาคู่่มือการใช้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์โดยละเอียด ประกอบด้วย แผนการสอนแบบอิงประสบการณ์ แผนเผชิญประสบการณ์ แผนกำกับประสบการณ์ และเส้นทางการเรียน

1.1.2 ครูจัดชั้นเรียนโดยดูจากแผนผังการจัดชั้นเรียน และจัดมุมต่าง ๆ ได้แก่ มุมสื่อ มุมวัสดุอุปกรณ์ และมุมแสดงผลงาน

1.1.3 ครูควรศึกษาประมวลสาระ และคู่มือเผชิญประสบการณ์ พร้อมทั้งจัดเตรียมให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน

1.1.4 ครูต้องเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีสภาพพร้อมใช้งาน ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องโปรเจคเตอร์ ลำโพง และปลั๊กไฟฟ้าสำหรับต่อพ่วง

1.2 ขณะใช้ชุดการสอน

1.2.1 ครูควรชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจถึงวิธีการเรียนแบบอิงประสบการณ์

1.2.2 ครูควรดำเนินตามขั้นตอนการสอนแบบอิงประสบการณ์มี 7 ขั้นตอนดังนี้

- 1) ประเมินก่อนเผชิญประสบการณ์ เป็นการทดสอบผู้เรียนก่อนเผชิญประสบการณ์ โดยใช้แบบทดสอบภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ
- 2) ปฐมนิเทศประสบการณ์ เป็นการชี้แจงให้ทราบประสบการณ์หลักและประสบการณ์รองที่นักเรียนต้องเผชิญ วัตถุประสงค์ของประสบการณ์ บริบทและสถานการณ์ ขั้นตอนการเผชิญประสบการณ์ตามภารกิจและงานที่กำหนดให้ สื่อที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์ และการประเมิน

3) เผชิญประสบการณ์ เป็นการเผชิญประสบการณ์ตามขั้นตอนของภารกิจและงานตามแผนเผชิญประสบการณ์ ประกอบด้วย การเรียนกับครู (SDL) การเรียนกับเพื่อน (PDL) และการเรียนด้วยตนเอง (SDL)

การเรียนกับครู (TDL) เป็นการเรียนที่ครูเป็นผู้กำกับนักเรียน ได้แก่ ให้คำแนะนำขณะที่นักเรียนปฏิบัติแต่ละภารกิจและงาน สาธิตขั้นตอนการสร้างชิ้นงาน สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม วิพากษ์ผลงาน สรุปผลงาน และตรวจแบบฝึกหัด

การเรียนรู้กับเพื่อน (PDL) เป็นการเรียนที่เพื่อนกำกับการเรียนรู้ ได้แก่ จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์สำหรับสร้างชิ้นงาน กำหนดรูปแบบชิ้นงาน ร่วมกันสร้างชิ้นงาน นำเสนอและประเมินชิ้นงาน

การเรียนรู้ด้วยตนเอง (SDL) เป็นการเรียนที่ให้นักเรียน เรียนรู้ตามความสามารถของตนเอง โดยคำนึงถึงความแตกต่างของแต่ละบุคคล ได้แก่ ศึกษาประมวลสาระ บันทึกสาระสำคัญ ชมสไลด์คอมพิวเตอร์ ปฐมนิเทศ ศึกษาตัวอย่างชิ้นงาน และทำแบบฝึกหัด

4) รายงานความก้าวหน้า โดยให้นักเรียนรายงานความก้าวหน้าในแต่ละภารกิจที่ได้เผชิญประสบการณ์แล้วให้ครูทราบ

5) รายงานผลการเผชิญประสบการณ์ ให้นักเรียนนำเสนอผลงานจากการเผชิญประสบการณ์

6) สรุปผลการเผชิญประสบการณ์ ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปขั้นตอนการเผชิญประสบการณ์

7) ประเมินหลังเผชิญประสบการณ์ เป็นการทดสอบนักเรียนหลังเผชิญประสบการณ์ โดยใช้แบบทดสอบภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ

1.3 หลังใช้ชุดการสอน

1.3.1 ครูควรตรวจสอบส่วนประกอบของชุดการสอน ได้แก่ ประมวลสาระ สไลด์คอมพิวเตอร์ และคู่มือเผชิญประสบการณ์ ให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย

1.3.2 ครูควรเก็บกระดาษคำตอบและคู่มือเผชิญประสบการณ์ แล้วนำมาตรวจสอบเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูล

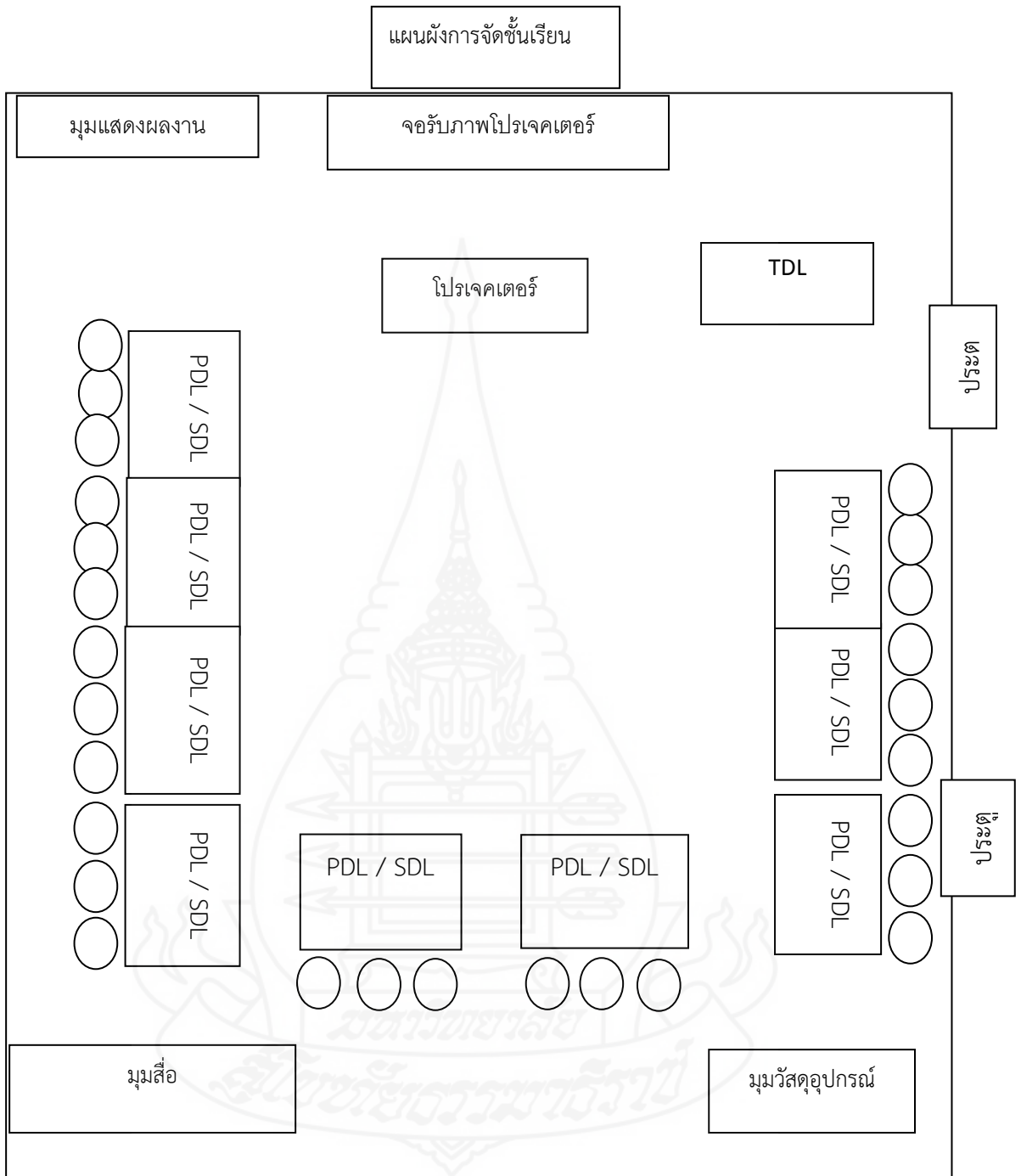
2. การเตรียมตัวนักเรียน

การเตรียมตัวนักเรียนในการเผชิญประสบการณ์ มีดังนี้

2.1 นักเรียนต้องศึกษาคู่มือการเผชิญประสบการณ์ ภารกิจและงานอย่างละเอียดก่อนเผชิญประสบการณ์

2.2 การเผชิญประสบการณ์ในแต่ละภารกิจและงานที่ปฏิบัติงานเป็นกลุ่ม ต้องมีหัวหน้ากลุ่มเพื่อดูแลให้กิจกรรมของกลุ่มดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย สมาชิกในกลุ่มต้องร่วมมือกันทำงาน ร่วมรับผิดชอบ ช่วยกันแก้ปัญหาหากพบปัญหาในการเผชิญประสบการณ์ และยอมรับคำแนะนำจากเพื่อนสมาชิกในกลุ่มและจากครู พร้อมทั้งปรับปรุงงานและพฤติกรรม

2.3 ในการทำแบบทดสอบภาคทฤษฎีและแบบทดสอบภาคปฏิบัติทั้งก่อนเผชิญประสบการณ์ หลังเผชิญประสบการณ์ และภารกิจและงาน ให้นักเรียนตั้งใจทำเต็มความสามารถของตนเอง

หมายเหตุ

- PDL หมายถึง การเรียนกับเพื่อน
- SDL หมายถึง การเรียนด้วยตนเอง
- TDL หมายถึง การเรียนกับครู
- หมายถึง เก้าอี้นั่งปฏิบัติงานของสมาชิกในกลุ่ม
- หมายถึง โต๊ะปฏิบัติงานที่จัดไว้เป็นกลุ่ม ๆ

สิ่งที่ต้องเตรียมตัวล่วงหน้า

ในการสอนแบบอิงประสบการณ์ ครูต้องจัดเตรียมสื่อ วัสดุ และอุปกรณ์ให้เพียงพอกับจำนวนผู้เรียนและกลุ่มไว้ล่วงหน้า ดังนี้

หน่วยประสบการณ์ที่ 4 เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

ประสบการณ์หลักที่ 4.1 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน ต้องจัดเตรียมดังนี้ ประมวลสาระ คู่มือเผชิญประสบการณ์ สไลด์คอมพิวเตอร์ประกอบการเผชิญประสบการณ์ และวัสดุอุปกรณ์ ได้แก่ กระดาษ ดินสอ ปากกา สี และภาพประกอบ

ประสบการณ์หลักที่ 4.2 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่ ต้องจัดเตรียมดังนี้ ประมวลสาระ คู่มือเผชิญประสบการณ์ สไลด์คอมพิวเตอร์ประกอบการเผชิญประสบการณ์ และวัสดุอุปกรณ์ ได้แก่ กระดาษ ดินสอ ปากกา สี และเครื่องคอมพิวเตอร์

ตารางเปรียบเทียบหน่วยเนื้อหาและหน่วยประสบการณ์
--

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

สาระเนื้อหา	หน่วยที่	หน่วยประสบการณ์
ประโยคกับการสื่อสาร	1. การใช้ประโยคบอก ปัจจุบันกาลและประโยคบอกการ กำลังกระทำ เพื่อการสื่อสาร	1. การเขียนจดหมาย อิเล็กทรอนิกส์
	2. การใช้ประโยคบอก อดีตเพื่อการสื่อสาร	2. การเขียนจดหมายถึงเพื่อน
	3. การใช้ประโยคบอก อนาคตกาลเพื่อการสื่อสาร	3. การเขียนข่าวการพยากรณ์ อากาศ
	4. การใช้ประโยคเงื่อนไข เพื่อการสื่อสาร	4. การเขียนอนุทินชีวิต
	5. การใช้ประโยคบอก ประสบการณ์ในอดีต เพื่อการสื่อสาร	5. การเขียนเรื่องสั้นประกอบ ภาพ

ตารางเปรียบเทียบหน่วยเนื้อหาและหน่วยประสบการณ์
--

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

สาระเนื้อหา	หน่วยที่	หน่วยประสบการณ์
อ่านและคิดวิเคราะห์ (Critical Reading)	1. การอ่านเรื่อง Wish you weren't Here) เพื่อการคิดวิเคราะห์	1. การเขียนแผนปลิวเรื่อง "ข้อควรปฏิบัติก่อนเดินทางท่องเที่ยว"
	2. การอ่านเรื่อง การช่วยเหลือผู้ประสบภัยเบื้องต้น (First aid) เพื่อการคิดวิเคราะห์	2. การเขียนคู่มือการให้คำแนะนำ การช่วยเหลือผู้ประสบภัยที่ถูกต้อง
	3. การอ่านเรื่อง Cracking Career!) เพื่อการคิดวิเคราะห์	3. การเขียนบทสัมภาษณ์เพื่อสัมภาษณ์ในรายการโทรทัศน์
	4. การอ่านเรื่อง อาหารที่คุณรับประทานปลอดภัยเพียงใด (Good enough to eat?) เพื่อการคิดวิเคราะห์	4. การเขียนหนังสือ เรื่อง "อาหารที่ควรรับประทาน"
	5. การอ่านเรื่อง มารยาทเป็นสิ่งต้องระมัดระวัง (Mind your Manners!) เพื่อการคิดวิเคราะห์	5. การเขียนนิทานประกอบภาพ เรื่อง "ข้อควรปฏิบัติในการรับประทานอาหารในประเทศไทย"
สนทนาในชีวิตประจำวัน (Conversation in Daily Life)	1. สนทนาเกี่ยวกับ การแนะนำตนเอง (Talking about introducing oneself & others)	1. การเขียนบันทึกเกี่ยวกับชีวิตของตนเอง
	2. สนทนาเกี่ยวกับ การใช้คำขอร้องที่สุภาพตามมารยาทสังคม (Talking about making polite request etiquette)	2. การทำสมุดภาพสำนวนสุภาพเกี่ยวกับมารยาททางสังคม

ตารางเปรียบเทียบหน่วยเนื้อหาและหน่วยประสบการณ์
--

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

สาระเนื้อหา	หน่วยที่	หน่วยประสบการณ์
สนทนาในชีวิตประจำวัน (Conversation in Daily Life)	1. สนทนาเกี่ยวกับ การให้คำแนะนำ (Talking about making suggestions)	1. การเขียนจดหมายเพื่อขอข้อมูลและคำแนะนำในการเรียนต่อ
	2. สนทนาเกี่ยวกับการเชิญ การตอบรับ หรือปฏิเสธการเชิญ (Talking about inviting & accepting or refusing an invitation)	2. การเขียนบัตรเชิญและบัตรตอบรับการเชิญ
	3. สนทนาเกี่ยวกับความปรารถนา การวางแผนและความใฝ่ฝันในอนาคต (Talking about wishes, plan and intentions)	3. การเขียนสารคดี เรื่อง “อาชีพที่รอเป็นในวันนั้น”

แบบเสนอหน่วยประสบการณ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

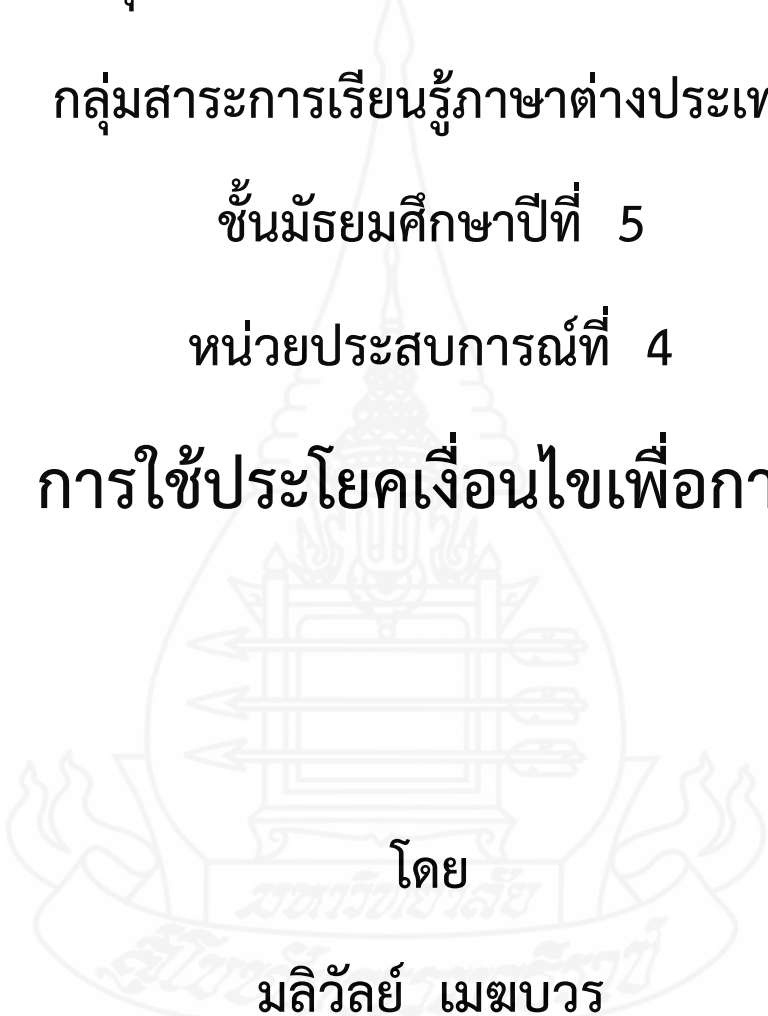
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

หน่วยประสบการณ์ที่ 4 การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

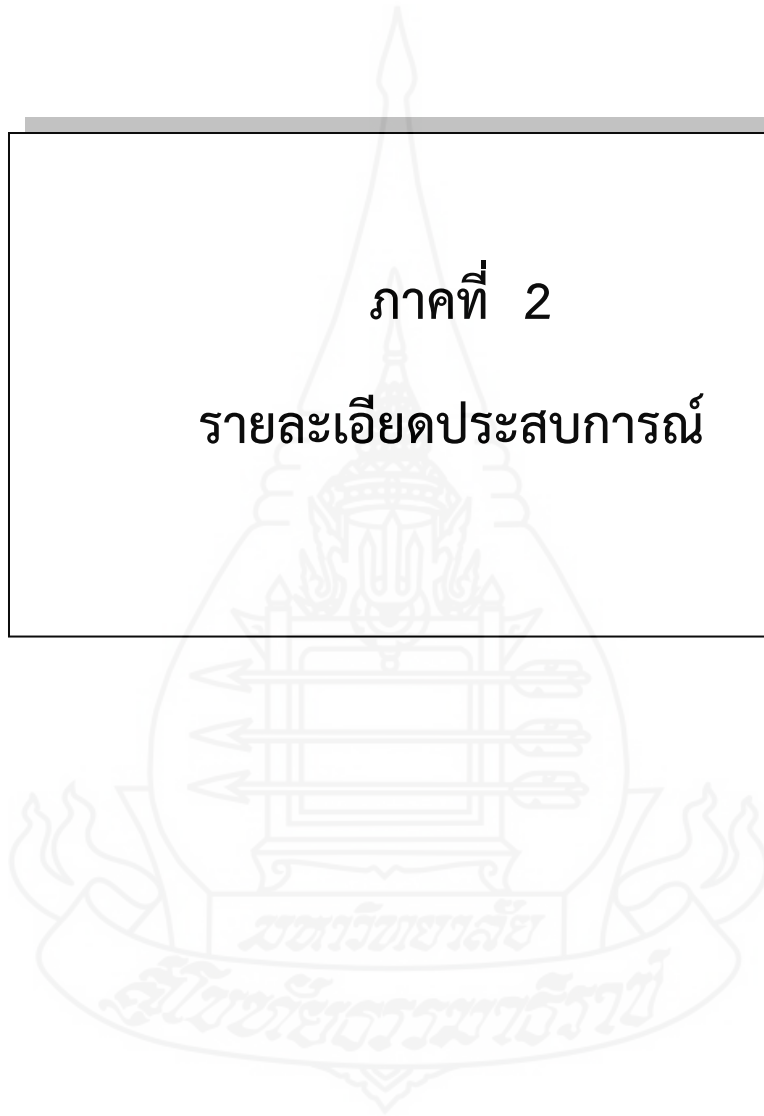
หน่วยประสบการณ์	ประสบการณ์หลัก	ประสบการณ์รอง
4. การเขียนอนุทินชีวิต โดยใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร	4.1 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง “ชีวิตในวัยเรียน”	4.1.1 การศึกษาประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง
		4.1.2 การดำเนินการเขียนอนุทินชีวิต โดยใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง
	4.2 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง “สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่”	4.2.1 การศึกษาประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ และประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต
		4.2.2 การดำเนินการเขียนอนุทินชีวิต โดยใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ และบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต

ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
หน่วยประสบการณ์ที่ 4
เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

โดย
มลิวัลย์ เมฆบวร

ภาคที่ 2
รายละเอียดประสบการณ์

แบบเสนอหน่วยประสบการณ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

หน่วยประสบการณ์ที่ 4 การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

หน่วยประสบการณ์	ประสบการณ์หลัก	ประสบการณ์รอง
4. การเขียนอนุทินชีวิต โดยใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร	4.1 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง “ชีวิตในวัยเรียน”	4.1.1 การศึกษาประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง
		4.1.2 การดำเนินการเขียนอนุทินชีวิต โดยใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง
	4.2 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง “สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่”	4.2.1 การศึกษาประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ และประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต
		4.2.2 การดำเนินการเขียนอนุทินชีวิต โดยใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ และบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต

แบบเสนอภารกิจและงาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

หน่วยประสพการณ์ที่ 4 การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

หน่วยประสพการณ์ที่ 4.1 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน

ประสพการณ์รอง	ภารกิจ	งาน
4.1.1 การศึกษา รูปแบบประโยคเงื่อนไข บอกสิ่งที่เป็นจริงและ ประโยคคำสั่งอย่างมี เงื่อนไข	1. ศึกษาโครงสร้างและการใช้ ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง	1.1 อ่านประมวลสาระ เรื่อง ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง 1.2 ฟังบรรยายประกอบสไลด์ คอมพิวเตอร์ เรื่อง ประโยค เงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง 1.3 สรุปสาระสำคัญ 1.4 ทำแบบฝึกหัด
	2. ศึกษาโครงสร้างและการใช้ ประโยคคำสั่งอย่างมีเงื่อนไข	2.1 อ่านประมวลสาระ เรื่อง ประโยคคำสั่งอย่างมีเงื่อนไข 2.2 ฟังบรรยายประกอบ สไลด์คอมพิวเตอร์ เรื่อง ประโยค คำสั่งอย่างมีเงื่อนไข 2.3 สรุปสาระสำคัญ 2.3 ทำแบบฝึกหัด

ประสบการณ์รอง	ภารกิจ	งาน
4.1.2 การดำเนินการเขียนอนุทินชีวิต	1. เตรียมการเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง “ชีวิตในวัยเรียน”	1.1 เขียนแผนผังแนวคิด เรื่อง “ชีวิตในวัยเรียน” <ul style="list-style-type: none"> - ครอบครัว - เพื่อน - การเรียน - ความสนใจ 1.2 เขียนหัวเรื่องที่กำหนด ลงในตาราง
	2. ปฏิบัติการเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง “ชีวิตในวัยเรียน”	1.3 ระบุคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับแต่ละหัวเรื่อง ลงในตาราง
	3. นำเสนอผลงาน	1.4 เตรียมกระดาษ ดินสอ ปากกา สี และภาพ
		1.5 ออกแบบรูปแบบการเขียนอนุทินชีวิต
		2.1 เขียนอนุทินชีวิตโดยใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริงในหัวเรื่องเกี่ยวกับ ครอบครัว เพื่อน การเรียนและความสนใจ
		2.2 ตรวจสอบความถูกต้องของคำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่ใช้ โดยแลกเปลี่ยนกับเพื่อน
		2.3 จัดรูปแบบเข้าเล่มโดยใช้คอมพิวเตอร์
		3.1 อ่านอนุทินชีวิตให้เพื่อนฟัง
		3.2 วิพากษ์ให้ข้อเสนอแนะ
		3.3 สรุปการเขียนอนุทินชีวิต โดยใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง

แบบเสนอภารกิจและงาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

หน่วยประสพการณ์ที่ 4 การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

ประสพการณ์หลักที่ 4.2 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง “สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่”

ประสพการณ์รอง	ภารกิจ	งาน
4.2.1 การศึกษาประโยคเงื่อนไข บอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ และประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต	1. ศึกษาโครงสร้างและการใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้	1.1 อ่านประมวลสาระ เรื่อง ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ 1.2 ฟังบรรยายประกอบสไลด์คอมพิวเตอร์ เรื่อง ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ 1.3 สรุปสาระสำคัญ 1.4 ทำแบบฝึกหัด
	2. ศึกษาโครงสร้างและการใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต	2.1 อ่านประมวลสาระ เรื่อง ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต 2.2 ฟังบรรยายประกอบสไลด์คอมพิวเตอร์ เรื่อง ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต 2.3 สรุปสาระสำคัญ 2.4 ทำแบบฝึกหัด

ประสพการณ์รอง	ภารกิจ	งาน
4.2.2 การดำเนินการเขียน อนุทินชีวิต	1. เตรียมการเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง “สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็น ผู้ใหญ่”	1.1 เขียนแผนผังแนวคิดเกี่ยวกับ สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่ - ครอบครัว - งาน/อาชีพ - การศึกษา - กิจกรรมที่สนใจ 1.2 เขียนรายการคำศัพท์ที่ เกี่ยวข้องกับหัวเรื่องในตาราง 1.3 เตรียมกระดาษ ดินสอ ปากกา สี และ ภาพ 1.4 ออกแบบรูปแบบการเขียน อนุทินชีวิต
	2. ปฏิบัติการเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง “สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็น ผู้ใหญ่”	2.1 เขียนอนุทินชีวิต โดยใช้ ประโยคเงื่อนไข บอกสิ่งที่เป็นไปได้ ไม่ได้ และประโยคเงื่อนไขบอกสิ่ง ตรงข้ามกับความจริงในอดีต 2.2 ตรวจสอบความถูกต้องการใช้ โครงสร้างประโยคด้วยการ แลกเปลี่ยนกับเพื่อน 2.3 จัดรูปแบบและทำเล่มให้ สวยงาม
	3. นำเสนอผลงาน	3.1 อ่านอนุทินชีวิตให้เพื่อนฟัง 3.2 วิพากษ์แสดงความเห็น 3.3 สรุปรายการเขียนอนุทินชีวิต

แผนการสอนแบบอิงประสบการณ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

หน่วยประสบการณ์ที่ 4 การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

เวลา 3 ชั่วโมงประสบการณ์

ประสบการณ์

ประสบการณ์หลัก

ประสบการณ์รอง

4.1 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน

4.1.1 การศึกษารูปแบบประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง

4.1.2 การดำเนินการเขียนอนุทินชีวิต เรื่องชีวิตในวัยเรียน

4.2 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่

4.2.1 การศึกษาประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ และประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต

4.2.2 การดำเนินการเขียนอนุทินชีวิต สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่

วัตถุประสงค์

1. หลังจากเผชิญประสบการณ์ “การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน” แล้ว นักเรียนสามารถบอกโครงสร้างและวิธีการใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง และดำเนินการเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน ได้ถูกต้อง

2. หลังจากเผชิญประสบการณ์ “การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่” แล้ว นักเรียนสามารถบอกโครงสร้างและหลักการใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ และบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต และดำเนินการเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่ ได้ถูกต้อง

บริบทและสถานการณ์

บริบท

การเผชิญประสบการณ์ที่ 4 เรื่อง การใช้ประโยชน์เงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร มีกิจกรรม 2 อย่างที่นักเรียนต้องเผชิญประสบการณ์ตามลำดับก่อนหลัง คือ (1) การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน และ (2) การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่ ใช้เวลาในการเผชิญประสบการณ์ 3 ชั่วโมง

ในการศึกษาเรื่อง การเขียนอนุทิน เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน และการเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่ ต้องเตรียมเครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องโปรเจคเตอร์ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรม สถานที่เผชิญประสบการณ์ ได้แก่ ห้องเรียน ห้องคอมพิวเตอร์ มุมสื่อ มุมวัสดุและอุปกรณ์ และมุมแสดงผลงาน

สถานการณ์

นักเรียนได้เขียนบันทึกชีวิตของตนเองเกี่ยวกับชีวิตในวัยเรียน และสิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่

ขั้นตอนการเผชิญประสบการณ์

ขั้นที่ 1 ประเมินก่อนเผชิญประสบการณ์

ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์ เรื่อง การใช้ประโยชน์เงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร โดยใช้แบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ และแบบทดสอบภาคปฏิบัติ

ขั้นที่ 2 ปฐมนิเทศการเผชิญประสบการณ์

ชี้แจงวัตถุประสงค์ ประสบการณ์ บริบท / สถานการณ์ ภารกิจ / งาน สื่อ และการประเมิน

1. วัตถุประสงค์ มีดังนี้ คือ (1) นักเรียนสามารถบอกวิธีการใช้ และเขียนประโยชน์เงื่อนไขที่แสดงว่าสิ่งที่พูดเป็นจริง หรือเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ และดำเนินการเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน ได้ และ (2) นักเรียนสามารถบอกวิธีการใช้ และเขียนประโยชน์เงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ บอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต และดำเนินการเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่ ได้

- ประสบการณ์ที่นักเรียนต้องเผชิญมี 2 ประสบการณ์หลัก คือ (1) การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน และ (2) การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่
- บริบท ในการเผชิญประสบการณ์ คือ ห้องเรียน ห้องคอมพิวเตอร์ มุมสื่อ มุมวัสดุ

อุปกรณ์ และมุมแสดงผลงาน เวลาที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์ 3 ชั่วโมง สิ่งที่นักเรียนต้องเตรียม คือ กระดาษ ปากกา และรูปภาพ

- สถานการณ์ นักเรียนได้เขียนบันทึกชีวิตของตนเองเกี่ยวกับชีวิตในวัยเรียน และสิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่
- ภารกิจ / งาน ในการเผชิญประสบการณ์ ครอบคลุม ศึกษาโครงสร้างและการใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง ศึกษาโครงสร้างและการใช้ประโยคคำสั่งอย่างมีเงื่อนไข เตรียมการเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน ปฏิบัติการเขียนอนุทินชีวิต นำเสนอผลงาน ศึกษาโครงสร้างและการใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ ศึกษาโครงสร้างและการใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต เตรียมการเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่ ปฏิบัติการเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่ และนำเสนอผลงาน
- สื่อที่ใช้ ได้แก่ ประมวลสาระ สไลด์คอมพิวเตอร์ คู่มือเผชิญประสบการณ์และตัวอย่างชิ้นงาน
- การประเมิน เป็นการประเมินจากการจัดทำแบบทดสอบก่อนและหลังเผชิญสถานการณ์ ชิ้นงาน และการทำแบบฝึกปฏิบัติ

ขั้นที่ 3 เผชิญประสบการณ์

นักเรียนต้องเผชิญประสบการณ์หลัก 2 ประสบการณ์ คือ (1) การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน และ (2) การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่

ขั้นที่ 4 รายงานความก้าวหน้า

เมื่อนักเรียนได้เผชิญประสบการณ์ตามภารกิจและงานแล้ว นักเรียนต้องรายงานความก้าวหน้าเกี่ยวกับโครงร่างการเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน และ สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่ ตรวจสอบความถูกต้องของคำศัพท์ โครงสร้างประโยค และ เครื่องหมายวรรคตอน

ขั้นที่ 5 รายงานผลการเผชิญประสบการณ์

เมื่อนักเรียนได้เผชิญประสบการณ์แล้ว นักเรียนต้องรายงานผลการเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน และอนุทินชีวิตเรื่อง สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่

ขั้นที่ 6 สรุปผลการเผชิญประสบการณ์

ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปขั้นตอนการเผชิญประสบการณ์ และครูเป็นผู้ดำเนินการและชี้แนะแหล่งความรู้ คำศัพท์สำนวน และรูปแบบและวิธีการเขียนเพิ่มเติม

ขั้นที่ 7 ประเมินหลังเผชิญสถานการณ์

ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์ เรื่องการใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร โดยใช้แบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ และแบบทดสอบภาคปฏิบัติ

สื่อและแหล่งประสบการณ์

สื่อเผชิญประสบการณ์	แหล่งประสบการณ์
1. ประมวลสาระ	1. ห้องเรียน / มุมสื่อ / ห้องคอมพิวเตอร์
2. สไลด์คอมพิวเตอร์ประกอบการเผชิญประสบการณ์	2. ห้องเรียน
3. คู่มือเผชิญประสบการณ์	3. ห้องเรียน
4. ตัวอย่างชิ้นงาน	

การประเมิน

1. จากการทดสอบก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์
2. จากชิ้นงาน ได้แก่ การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน และการเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่
3. จากการทำงานกลุ่ม
4. จากการทำแบบฝึกปฏิบัติ

แผนเผชิญประสพการณ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

หน่วยประสพการณ์ที่ 4 การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

หน่วยประสพการณ์ที่ 4.1 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน

วัตถุประสงค์

1. เมื่อเผชิญประสพการณ์เรื่อง “การศึกษาประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง” แล้ว นักเรียนสามารถอธิบายโครงสร้างและหลักการใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง และอธิบายโครงสร้างและหลักการใช้ประโยคคำสั่งอย่างมีเงื่อนไข ได้ถูกต้อง
2. เมื่อเผชิญประสพการณ์เรื่อง “การดำเนินการเขียนอนุทินชีวิตโดยใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง” แล้ว นักเรียนสามารถเตรียมการเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน และปฏิบัติตามการเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน ได้ถูกต้อง

ประสพการณ์ที่คาดหวัง

ก. ประสพการณ์ที่คาดหวัง

นักเรียนได้รับประสพการณ์การเขียนอนุทินชีวิต โดยใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง แล้วสามารถดำเนินการเขียนอนุทินชีวิตโดยใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง ได้

ข. บริบทและสถานการณ์

บริบท

นักเรียนศึกษารูปแบบประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง และดำเนินการเขียนอนุทินชีวิตโดยใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง ที่ห้องเรียน มุมสื่อ มุมวัสดุอุปกรณ์ และมุมแสดงผลงาน และห้องคอมพิวเตอร์ นักเรียนต้องจัดหา กระดาษ ดินสอ ปากกา สี และภาพ

สถานการณ์

นักเรียนเขียนบันทึกชีวิตของตนเองเกี่ยวกับชีวิตในวัยเรียน โดยรูปแบบการเผชิญประสพการณ์ เป็นกลุ่ม และเดี่ยว นักเรียนต้องปฏิบัติ 3 ขั้นตอน ดังนี้ (1) อ่านประมวลสาระ และฟังบรรยายประกอบสไลด์คอมพิวเตอร์ (2) ปฏิบัติการเขียนอนุทินชีวิต และ (3) นำเสนอผลงาน

รายละเอียดการเผชิญประสบการณ์ที่ 4.1 เรื่อง การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน

ประสบการณ์	ภารกิจ	งาน	วิธีการ	เนื้อหา	บริบท	สื่อ/แหล่ง ความรู้	สิ่งอำนวยความสะดวก	การ ประเมิน
4.1.1 การศึกษา ประโยค เงื่อนไขบอกสิ่ง ที่เป็นจริง	1. ศึกษา โครงสร้างและ การใช้ประโยค เงื่อนไขบอกสิ่ง ที่เป็นจริง	1.1 อ่านประมวลสาระ เรื่อง ประโยคเงื่อนไข บอกสิ่งที่เป็นจริง 1.2 ฟังบรรยาย ประกอบสไลด์ คอมพิวเตอร์ เรื่อง ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่ง ที่เป็นจริง 1.3 บันทึกสาระสำคัญ 1.4 ทำแบบฝึกหัดใน แบบฝึกปฏิบัติ	SDL TDL / SDL SDL SDL	-ความหมาย -โครงสร้าง ประโยค และ หลักการใช้	-ห้องเรียน -มุมสื่อ	-ประมวลสาระ -สไลด์ คอมพิวเตอร์ -แบบฝึกปฏิบัติ	-เครื่อง คอมพิวเตอร์ -เครื่อง โปรเจคเตอร์	- จากการ บันทึก สาระสำคัญ - จากการ ทำ แบบฝึกหัด

ประสบการณ์	ภารกิจ	งาน	วิธีการ	เนื้อหา	บริบท	สื่อ/แหล่ง ความรู้	สิ่งอำนวยความสะดวก	การ ประเมิน
	2 ศึกษา โครงสร้างและ หลักการใช้ ประโยคคำสั่ง อย่างมีเงื่อนไข	2.1 อ่านประมวลสาระ เรื่องประโยคคำสั่งอย่าง มีเงื่อนไข 2.2 ฟังบรรยาย สไลด์คอมพิวเตอร์ เรื่อง ประโยคคำสั่งอย่างมี เงื่อนไข 2.3 บันทึกสาระสำคัญ 2.4 ทำแบบฝึกหัดใน แบบฝึกปฏิบัติ	SDL TDL / SDL SDL SDL	-ความหมาย -โครงสร้าง ประโยค และ หลักการใช้	-ห้องเรียน -มูมสื่อ	-ประมวลสาระ -สไลด์ คอมพิวเตอร์ -แบบฝึกปฏิบัติ	-เครื่อง คอมพิวเตอร์ -เครื่อง โปรเจคเตอร์	- จากการ บันทึก สาระสำคัญ - จากการ ทำ แบบฝึกหัด

ประสบการณ์	ภารกิจ	งาน	วิธีการ	เนื้อหา	บริบท	สื่อ/แหล่ง ความรู้	สิ่งอำนวยความสะดวก	การ ประเมิน
4.1.2 ดำเนินการ เขียนอนุทิน ชีวิตโดยใช้ ประโยค เงื่อนไขบอกสิ่ง เป็นจริง	1. เตรียมการ เขียนอนุทิน ชีวิตอนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตใน วัยเรียน	1.1 เขียนแผนผังแนวคิด เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน 1.2 เขียนหัวข้อที่ กำหนดลงในตาราง 1.3 เขียนคำศัพท์ที่ เกี่ยวข้องในแต่ละหัว เรื่อง ลงในตาราง 1.4 เตรียมกระดาษ ดินสอ ปากกา สี และ ภาพ 1.5 ออกแบบรูปแบบ การเขียน อนุทินชีวิต	PDL /SDL/ TDL PDL / SDL/ TDL PDL / SDL SDL/ PDL SDL/ PDL		-มุมสื่อ -ห้อง คอมพิวเตอร์	-พจนานุกรม ภาษาอังกฤษ -อินเทอร์เน็ต	-คอมพิวเตอร์	จากการ ปฏิบัติงาน กลุ่ม

ประสบการณ์	ภารกิจ	งาน	วิธีการ	เนื้อหา	บริบท	สื่อ/แหล่ง ความรู้	สิ่งอำนวยความสะดวก	การ ประเมิน
	2 ปฏิบัติการ เขียนอนุทิน ชีวิต เรื่อง ชีวิต ในวัยเรียน	2.1 เขียนอนุทินชีวิตโดย ใช้ประโยคเงื่อนไขบอก สิ่งที่เป็นจริง ในหัวเรื่อง เกี่ยวกับ ครอบครัว เพื่อน โรงเรียนและ ความสนใจ 2.2 ตรวจสอบความถูกต้อง ของคำศัพท์และ โครงสร้างประโยคที่ใช้ โดยแลกเปลี่ยนกับเพื่อน 2.3 จัดรูปแบบเข้าเล่ม โดยใช้คอมพิวเตอร์	SDL / PDL / TDL SDL / PDL / TDL SDL / PDL		-ห้องเรียน -ห้อง คอมพิวเตอร์ -มุมสื่อ	-ตัวอย่างการ เขียนอนุทิน ชีวิต -พจนานุกรม ภาษาอังกฤษ -ประมวลสาระ	-คอมพิวเตอร์ -พจนานุกรม ภาษาอังกฤษ	จากการ ปฏิบัติงาน กลุ่ม

ประสบการณ์	ภารกิจ	งาน	วิธีการ	เนื้อหา	บริบท	สื่อ/แหล่ง ความรู้	สิ่งอำนวยความสะดวก	การประเมิน
	3. นำเสนอ ผลงาน	3.1 อ่านอนุทินชีวิตให้ เพื่อนฟัง 3.2 วิพากษ์ให้ ข้อเสนอแนะ 3.3 สรุปการเขียนอนุทิน ชีวิต โดยใช้ประโยค เงื่อนไข บอกสิ่งที่เป็น จริง	SDL PDL / TDL TDL / SDL / PDL		-ห้องเรียน -มุมแสดงผล งาน			-จาก ชิ้นงาน

แผนกำกับประสบการณ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

หน่วยประสบการณ์ที่ 4 การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

ประสบการณ์หลักที่ 4.1 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน

นางมลวิวัลย์ เมฆบวร

จำนวนผู้เรียน SDL = 40

PDL = 5

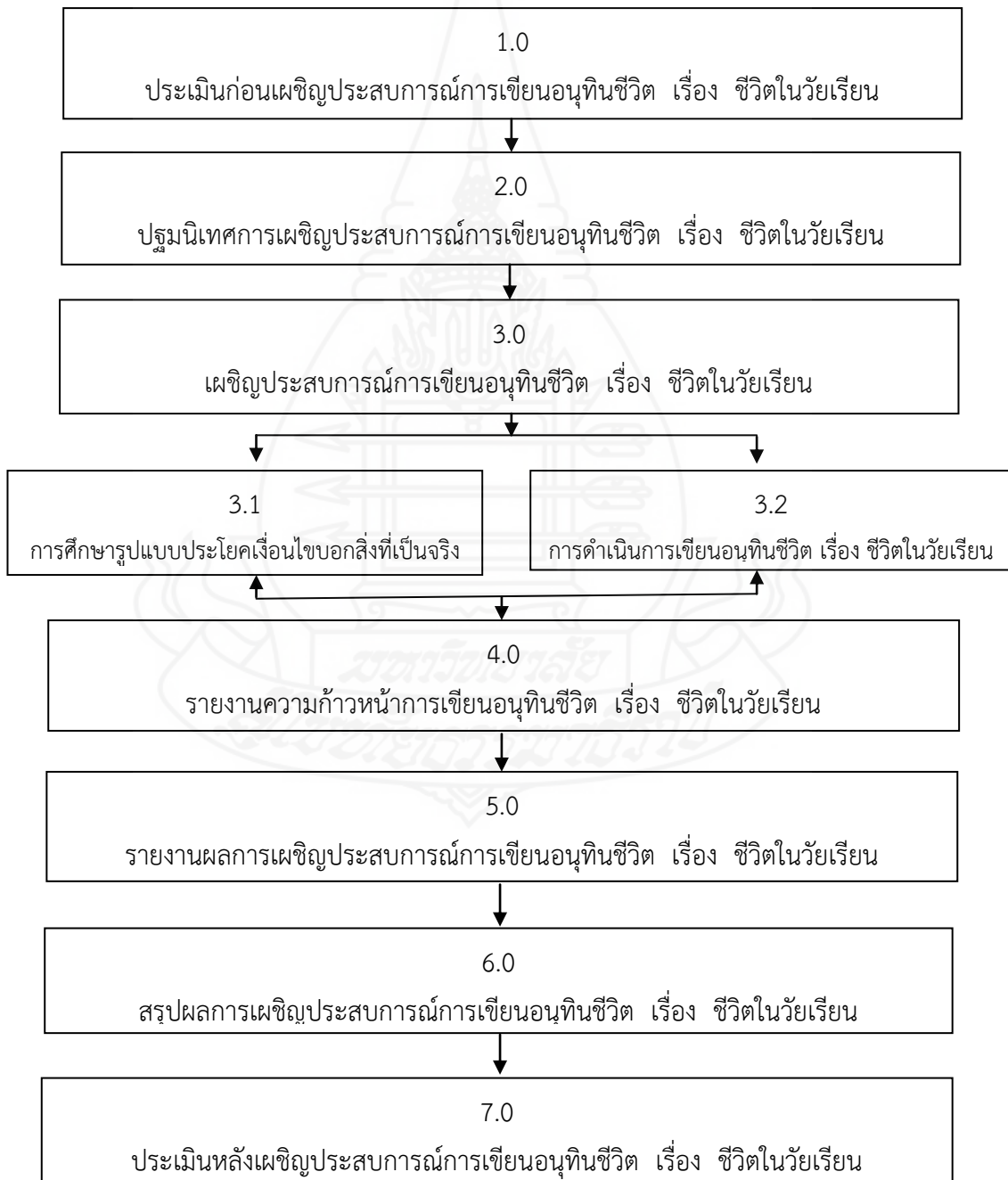
TDL = 1

ลำดับ ที่	กิจกรรม/ภารกิจ	สื่อ	สถานที่	เวลา (นาที)
1	ประเมินก่อนเผชิญประสบการณ์ - ทดสอบภาคทฤษฎีและทดสอบ ภาคปฏิบัติ	- แบบทดสอบ	- ห้องเรียน	10
2	ปฐมนิเทศประสบการณ์ 2.1 วัตถุประสงค์ 2.2 ประสบการณ์ 2.3 บริบท / สถานการณ์ 2.4 ภารกิจ / งาน 2.5 ชี้นำแหล่งความรู้ / สื่อ 2.6 การประเมิน	- สไลด์คอมพิวเตอร์ สำหรับปฐมนิเทศ	- ห้องเรียน	10
3	เผชิญประสบการณ์ 3.1 ศึกษารูปแบบประโยคเงื่อนไขบอกสิ่ง ที่เป็นจริง 3.2 ดำเนินการเขียนอนุทินชีวิตโดยใช้ ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งเป็นจริง	- ประมวลสาระ - สไลด์คอมพิวเตอร์ ประกอบการเผชิญ ประสบการณ์ - คู่มือเผชิญ ประสบการณ์	- ห้องเรียน - มุมสื่อ - มุมแสดงผลงาน - ห้องคอมพิวเตอร์	40
4	รายงานความก้าวหน้า	- ชิ้นงาน	- ห้องเรียน	5
5	รายงานผลการเผชิญประสบการณ์	- ชิ้นงาน	- ห้องเรียน	5
6	สรุปผลการเผชิญประสบการณ์	- ชิ้นงาน	- ห้องเรียน	10
7	ประเมินหลังเผชิญประสบการณ์ - ทดสอบภาคทฤษฎีและทดสอบ ภาคปฏิบัติ	-	- ห้องเรียน	10

เส้นทางการเรียนและการออกแบบสถานที่เผชิญประสบการณ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
หน่วยประสบการณ์ที่ 4 การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร	
ประสบการณ์หลักที่ 4.1 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน	
ประสบการณ์รอง ที่ 4.1.1 – 4.1.2	เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

เส้นทางการเรียน

แผนเผชิญประสบการณ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

หน่วยประสบการณ์ที่ 4 การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

ประสบการณ์หลักที่ 4.2 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่

วัตถุประสงค์

1. เมื่อเผชิญประสบการณ์เรื่อง “การศึกษาประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ และประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต” แล้ว นักเรียนสามารถอธิบายโครงสร้างและหลักการใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ และศึกษาโครงสร้างและหลักการใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต ได้

2. เมื่อเผชิญประสบการณ์เรื่อง “การดำเนินการเขียนอนุทินชีวิตด้วยประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ และประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต” แล้ว นักเรียนสามารถเตรียมการเขียนอนุทินชีวิตและปฏิบัติการเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่ ได้

ประสบการณ์และบริบท

ก. ประสบการณ์ที่คาดหวัง

นักเรียนได้รับประสบการณ์การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่ โดยใช้ประโยคเงื่อนไข บอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ และประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต แล้ว สามารถดำเนินการเขียนอนุทินชีวิตด้วยประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ และประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต

ข. บริบทและสถานการณ์

บริบท

นักเรียนศึกษาประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ และประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต และดำเนินการเขียนอนุทินชีวิต ที่ห้องเรียน มุมสื่อ มุมวัสดุอุปกรณ์ และมุมแสดงผลงาน และที่ห้องคอมพิวเตอร์ นักเรียนต้องจัดหา กระดาษ ดินสอ ปากกา สี และภาพ

สถานการณ์

นักเรียนเขียนความคาดหวังของชีวิตตนเอง เมื่อเป็นผู้ใหญ่ โดยรูปแบบการเผชิญประสบการณ์เป็นกลุ่ม และเดี่ยว นักเรียนต้องปฏิบัติ 3 ขั้นตอน ดังนี้ (1) อ่านประมวลสาระและฟังบรรยายประกอบสไลด์คอมพิวเตอร์ (2) ปฏิบัติการเขียนอนุทินชีวิต และ (3) นำเสนอผลงาน

รายละเอียดการเผชิญประสบการณ์ที่ 4.2 เรื่อง การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่

ประสบการณ์	ภารกิจ	งาน	วิธีการ	เนื้อหา	บริบท	สื่อ/แหล่ง ความรู้	สิ่งอำนวยความสะดวก	การ ประเมิน
4.2.1 การศึกษา ประโยค เงื่อนไขบอกสิ่ง ที่ไม่เป็นไป ไม่ได้ และ ประโยค เงื่อนไขบอกสิ่ง ที่ตรงข้ามกับ ความจริงใน อดีต	1. ศึกษา โครงสร้างและ การใช้ประโยค เงื่อนไขบอกสิ่ง ที่ไม่เป็นไปไม่ได้	1.1 อ่านประมวลสาระ เรื่องประโยคเงื่อนไข บอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ 1.2 ฟังบรรยาย ประกอบสไลด์ คอมพิวเตอร์ เรื่อง ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่ง ที่เป็นไปไม่ได้ 1.3 บันทึกสาระสำคัญ 1.4 ทำแบบฝึกหัดใน แบบฝึกปฏิบัติ	SDL TDL / SDL SDL / PDL SDL / PDL	-ความหมาย -โครงสร้าง ประโยค และ หลักการใช้	-ห้องเรียน -มูมนหนังสือ	-ประมวลสาระ -สไลด์ คอมพิวเตอร์ -แบบฝึกปฏิบัติ	-เครื่อง คอมพิวเตอร์ -เครื่อง โปรเจคเตอร์	-จากบันทึก สาระสำคัญ -จากการ ทำ แบบฝึกหัด

รายละเอียดการเผชิญประสบการณ์ที่ 4.2 เรื่อง การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่

ประสบการณ์	ภารกิจ	งาน	วิธีการ	เนื้อหา	บริบท	สื่อ/แหล่ง ความรู้	สิ่งอำนวยความสะดวก	การ ประเมิน
	2. ศึกษา โครงสร้างและ หลักการใช้ ประโยค เงื่อนไข บอก สิ่งที่ตรงข้าม กับความจริงใน อดีต	2.1 อ่านประมวลสาระ เรื่องประโยคเงื่อนไข บอกสิ่งที่ตรงข้ามกับ ความจริงในอดีต 1.2 ฟังบรรยาย ประกอบสไลด์ คอมพิวเตอร์ เรื่อง ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่ง ที่ตรงข้ามกับความจริง ในอดีต 1.3 บันทึกสาระสำคัญ 1.4 ทำแบบฝึกปฏิบัติ ในแบบฝึกหัด	SDL TDL / SDL SDL / PDL SDL / PDL	-ความหมาย -โครงสร้าง ประโยค และ หลักการใช้	-ห้องเรียน -มูมหนังสือ	-ประมวลสาระ -สไลด์ คอมพิวเตอร์ -แบบฝึกหัด	-เครื่อง คอมพิวเตอร์ -เครื่อง โปรเจคเตอร์	- จากการ บันทึก สาระสำคัญ -จากการ ทำ แบบฝึกหัด

รายละเอียดการเผชิญประสบการณ์ที่ 4.2 เรื่อง การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่

ประสบการณ์	ภารกิจ	งาน	วิธีการ	เนื้อหา	บริบท	สื่อ/แหล่ง ความรู้	สิ่งอำนวยความสะดวก	การ ประเมิน
4.2.2 การ ดำเนินการ เขียนอนุทิน ชีวิตด้วย ประโยค เงื่อนไขบอกสิ่ง ที่เป็นไปไม่ได้ และประโยค เงื่อนไขบอกสิ่ง ที่ตรงข้ามกับ ความจริงใน อดีต	1. เตรียมการ เขียนอนุทิน ชีวิต เรื่องสิ่งที่ ต้องการเมื่อ เป็นผู้ใหญ่	1.1 เขียนแผนผัง แนวคิดเกี่ยวกับ สิ่งที่ ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่ 1.2 เขียนหัวข้อที่ กำหนดลงในตาราง 1.3 เขียนคำศัพท์ที่ เกี่ยวข้องในแต่ละหัวข้อ เรื่อง ลงในตาราง 1.4 เตรียมกระดาษ ดิน สอ ปากกา สี และ ภาพ 1.5 ออกแบบรูปแบบ การเขียนอนุทินชีวิต	TDL / PDL SDL / PDL / TDL SDL / PDL / TDL SDL SDL / PDL	-คำศัพท์	-มูมนั่งสี่ -ห้อง คอมพิวเตอร์	-พจนานุกรม ภาษาอังกฤษ -อินเทอร์เน็ต	-พจนานุกรม ภาษาอังกฤษ -คอมพิวเตอร์	- การ ปฏิบัติงาน กลุ่ม

รายละเอียดการเผชิญประสบการณ์ที่ 4.2 เรื่อง การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่

ประสบการณ์	ภารกิจ	งาน	วิธีการ	เนื้อหา	บริบท	สื่อ/แหล่ง ความรู้	สิ่งอำนวยความสะดวก	การ ประเมิน
	2. ปฏิบัติการเขียนอนุทินชีวิต เรื่องสิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่	<p>2.1 เขียนอนุทินชีวิต โดยใช้โครงสร้างประโยคเงื่อนไข บอกสิ่งที่เป็นไปได้ หรือไม่ได้ เชื่อว่าจะเป็นไปได้ และประโยคเงื่อนไข บอกสิ่งตรงข้ามกับความจริงในอดีต</p> <p>2.2 ตรวจสอบความถูกต้อง ด้วยการแลกเปลี่ยนกับเพื่อน</p> <p>2.3 จัดรูปแบบและทำเล่มให้สวยงาม</p>	<p>SDL</p> <p>SDL / PDL / TDL</p> <p>SDL / PDL / TDL</p>	-ตัวอย่างการเขียนอนุทินชีวิต	-ห้องเรียน -ห้องคอมพิวเตอร์ -มุมหนังสือ	-ตัวอย่างการเขียนอนุทินชีวิต -พจนานุกรมภาษาอังกฤษ -ประมวลสาระ	-คอมพิวเตอร์ -พจนานุกรมภาษาอังกฤษ	-จากการปฏิบัติงานกลุ่ม -จากการเขียนและสร้างรูปเล่ม

รายละเอียดการเผชิญประสบการณ์ที่ 4.2 เรื่อง การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่

ประสบการณ์	ภารกิจ	งาน	วิธีการ	เนื้อหา	บริบท	สื่อ/แหล่ง ความรู้	สิ่งอำนวยความสะดวก	การ ประเมิน
	3. นำเสนอ ผลงาน	3.1 อ่านอนุทินชีวิตให้ เพื่อนฟัง 3.2 วิพากษ์ให้ ข้อเสนอแนะ 3.3 สรุปการเขียน อนุทินชีวิต	SDL PDL / TDL TDL / SDL / PDL		-ห้องเรียน -มุมแสดงผล งาน			-จากการ อ่านอนุทิน ชีวิต -การ นำเสนอ ผลงาน

แผนกำกับประสบการณ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

หน่วยประสบการณ์ที่ 4 การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

ประสบการณ์หลักที่ 4.2 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่

นางมลิวลัย เมฆบวร

จำนวนผู้เรียน SDL = 40

PDL = 5

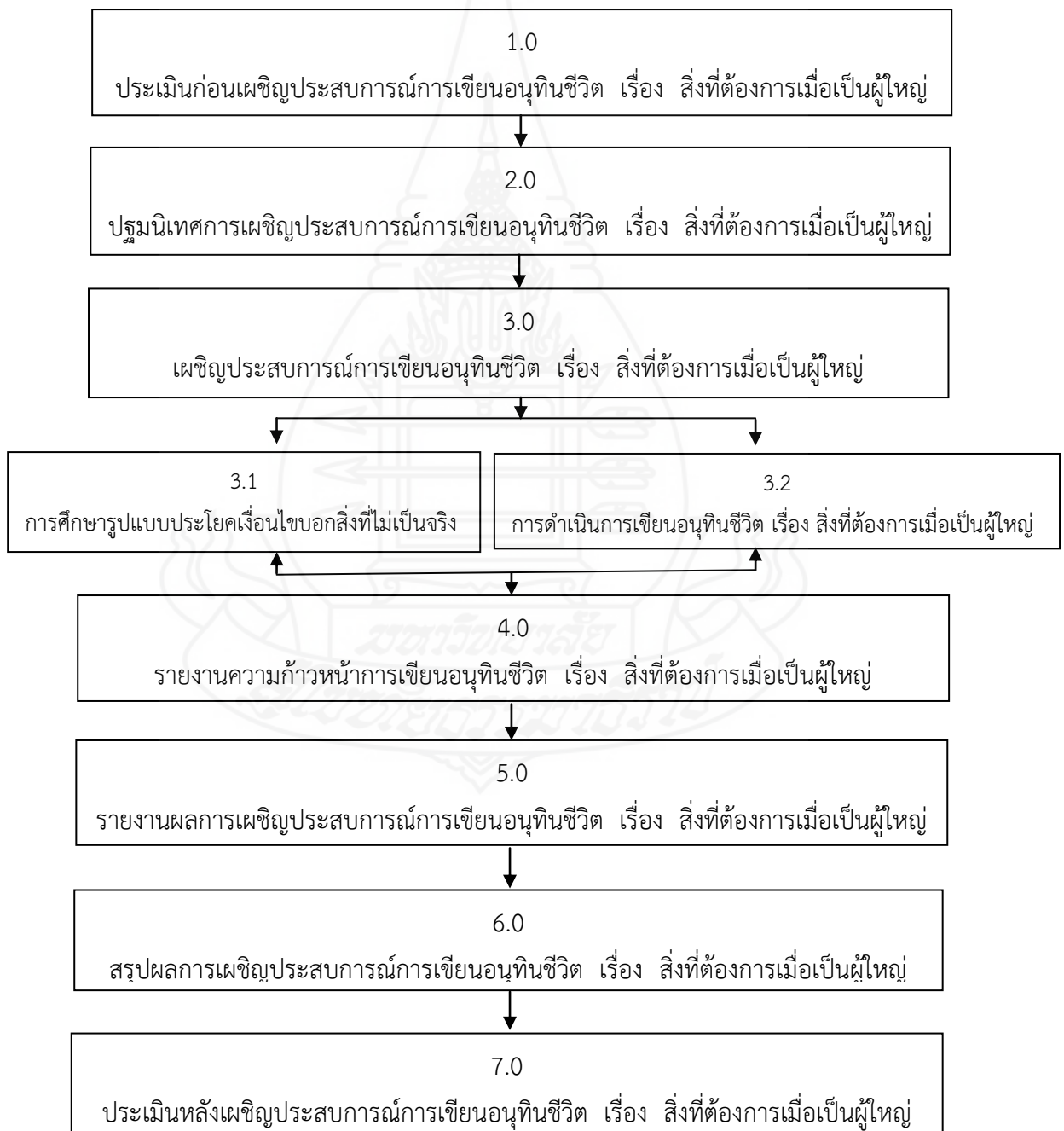
TDL = 1

ลำดับ ที่	กิจกรรม/ภารกิจ	สื่อ	สถานที่	เวลา (นาที)
1	ประเมินก่อนเผชิญประสบการณ์ - ทดสอบภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	- แบบทดสอบ	- ห้องเรียน	10
2	ปฐมนิเทศประสบการณ์ 2.1 วัตถุประสงค์ 2.2 ประสบการณ์ 2.3 บริบท / สถานการณ์ 2.4 ภารกิจ / งาน 2.5 ชี้นำแหล่งความรู้ / สื่อ 2.6 การประเมิน	- สไลด์คอมพิวเตอร์ สำหรับปฐมนิเทศ	- ห้องเรียน	10
3	เผชิญประสบการณ์ 3.1 ศึกษารูปแบบประโยคเงื่อนไขบอกสิ่ง ที่ไม่เป็นจริง 3.2 ดำเนินการเขียนอนุทินชีวิตโดยใช้ ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ไม่เป็นจริง	- ประมวลสาระ - สไลด์คอมพิวเตอร์ ประกอบการเผชิญ ประสบการณ์ - คู่มือเผชิญ ประสบการณ์	- ห้องเรียน - มุมหนังสือ - มุมแสดงผลงาน - ห้องคอมพิวเตอร์	40
4	รายงานความก้าวหน้า	- ชิ้นงาน	- ห้องเรียน	5
5	รายงานผลการเผชิญประสบการณ์	- ชิ้นงาน	- ห้องเรียน	5
6	สรุปผลการเผชิญประสบการณ์	- ชิ้นงาน	- ห้องเรียน	10
7	ประเมินหลังเผชิญประสบการณ์ - ทดสอบภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ		- ห้องเรียน	10

เส้นทางการเรียนและการออกแบบสถานที่เผชิญประสบการณ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
หน่วยประสบการณ์ที่ 4 การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร	
ประสบการณ์หลักที่ 4.2 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่	
ประสบการณ์รอง ที่ 4.2.1 – 4.2.2	เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

เส้นทางการเรียน

แผนผลิตสื่อสไลด์คอมพิวเตอร์ปฐมนิเทศประสบการณ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ประสบการณ์ที่ 4 การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

ประสบการณ์ที่ 4.1 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน

ประสบการณ์ที่ 4.2 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่

ประเภทสื่อ สไลด์คอมพิวเตอร์ปฐมนิเทศ มีอยู่แล้ว ต้องผลิตใหม่
เรื่อง ปฐมนิเทศประสบการณ์หลักที่ 4.1 – 4.2

วัตถุประสงค์

หลังจากชมสไลด์คอมพิวเตอร์ เรื่อง “ปฐมนิเทศการเผชิญประสบการณ์หลักที่ 4.1 – 4.2” แล้ว นักเรียนสามารถระบุวัตถุประสงค์ของประสบการณ์หลักที่ 4.1 – 4.2 บริบท / สถานการณ์ ภารกิจ / งาน สื่อที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์ และการประเมิน ได้

สรุปเนื้อหา

การเผชิญประสบการณ์ในหน่วยประสบการณ์ที่ 4 เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร แบ่งเป็น 2 ประสบการณ์หลัก คือ (1) ประสบการณ์หลักที่ 4.1 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนประโยคตามโครงสร้างและบอกวิธีการใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง และดำเนินการเขียนอนุทินชีวิต โดยใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง ได้ (2) ประสบการณ์หลักที่ 4.2 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนประโยคตามโครงสร้างและบอกวิธีการใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ และประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต และดำเนินการเขียนอนุทินชีวิต โดยใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ และประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต ได้ บริบทได้แก่ห้องเรียน ห้องคอมพิวเตอร์ มุมหนังสือ มุมวัสดุอุปกรณ์ และมุมแสดงผลงาน สถานการณ์ นักเรียนเขียนบันทึกชีวิตของตนเองเกี่ยวกับชีวิตในวัยเรียนและสิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่ นักเรียนต้องเผชิญประสบการณ์ตามภารกิจและงานที่กำหนดให้ สื่อที่ใช้ ได้แก่ ประมวลสาระ สไลด์คอมพิวเตอร์ปฐมนิเทศ สไลด์คอมพิวเตอร์ ประกอบการเผชิญประสบการณ์ และคู่มือเผชิญประสบการณ์ การประเมินจากแบบทดสอบก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์ งานที่กำหนดให้ทำ และการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

แหล่งที่มาของสื่อ -

ขั้นตอนการผลิต

การผลิตสไลด์คอมพิวเตอร์ปฐมนิเทศ มีขั้นตอนการผลิต ครอบคลุม (1) ขั้นตอนวางแผน (2) ขั้นตอนเตรียมการ (3) ขั้นตอนดำเนินการ และ (4) ขั้นตอนประเมิน

1. ขั้นตอนวางแผน

1.1 กำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เป็นการกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ครอบคลุม พฤติกรรม เกณฑ์ และเงื่อนไข

1.2 กำหนดหัวข้อการปฐมนิเทศที่จะนำเสนอในสไลด์คอมพิวเตอร์

2. ขั้นตอนเตรียมการ

2.1 เตรียมบุคลากร ได้แก่ผู้บรรยาย และผู้บันทึกเสียง

2.2 เตรียมวัสดุอุปกรณ์การผลิต ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องพิมพ์ไมโครโฟน และแผ่นซีดีรอม

3. ขั้นตอนดำเนินการ

3.1 เขียนบทสไลด์คอมพิวเตอร์ปฐมนิเทศ ตามแผนการผลิตที่ได้กำหนดไว้

3.2 สร้างสไลด์คอมพิวเตอร์

3.3 บันทึกเสียง

3.4 บันทึกสไลด์คอมพิวเตอร์ที่ผลิตเสร็จลงในแผ่นซีดีรอม

4. ขั้นตอนประเมิน

ประเมินจากการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีการศึกษา ในส่วนที่เกี่ยวข้อง (1) ข้อความ ได้แก่ความถูกต้องของข้อความ ความชัดเจนของตัวอักษร ขนาดของตัวอักษร สีตัวอักษร และสีพื้น และ (2) เสียงบรรยาย ได้แก่ ความชัดเจนของเสียงบรรยาย และความน่าสนใจของเสียงบรรยาย

ทรัพยากรที่ต้องใช้

1. งบประมาณ 300 บาท
2. บุคลากร 3 คน
3. อุปกรณ์การผลิต ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องพิมพ์ และไมโครโฟน
4. วัสดุการผลิต ได้แก่ กระดาษ เอ 4 แผ่นซีดีรอม และหมึกสำหรับเครื่องพิมพ์

บทสไลด์คอมพิวเตอร์
 สำหรับเผชิญประสบการณ์
 หน่วยประสบการณ์ที่ 4 การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

ลำดับที่	ข้อความภาพ	เสียง
1	 <p>สไลด์ประกอบการปฐมนิเทศ ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ หน่วยประสบการณ์ที่ 4 เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร Conditional Clause</p>	ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ หน่วยประสบการณ์ที่ 4 ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร
2	 <p>กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 Play, Learn and Grow... Together!</p>	-
3	 <p>หน่วยประสบการณ์ที่ 4</p> <p>1ST CONDITIONAL, 2ND CONDITIONAL, 3RD CONDITIONAL</p>	ก่อนที่นักเรียนจะเข้าสู่การเผชิญประสบการณ์ในหน่วยประสบการณ์ที่ 4 มีคำแนะนำนักเรียนในการเผชิญประสบการณ์ ดังนี้

ลำดับที่	ข้อความภาพ	เสียง
4	<pre> graph TD A[ประสพการณ์หลัก] --> B[ประสพการณ์หลักที่ 4.1] A --> C[ประสพการณ์หลักที่ 4.2] B --> D[การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน] C --> E[การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่] </pre>	<p>ประสพการณ์ที่ต้องเผชิญมี 2</p> <p>ประสพการณ์หลักคือ ประสพการณ์หลักที่ 4.1 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน และประสพการณ์หลักที่ 4.2 การเขียนอนุทินชีวิตเรื่อง สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่</p>
5	<pre> graph TD A[ประสพการณ์หลักที่ 4.1 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน] --> B[ประสพการณ์รอง] B --> C[4.1.1 การศึกษาประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง] B --> D[4.1.2 การดำเนินการเขียนอนุทินชีวิต] </pre>	<p>ประสพการณ์รองที่ 4.1.1 การศึกษาประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง และ</p> <p>ประสพการณ์รองที่ 4.1.2 การดำเนินการเขียนอนุทินชีวิต</p>
6	<pre> graph TD A[ประสพการณ์หลักที่ 4.2 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่] --> B[ประสพการณ์รอง] B --> C[4.2.1 การศึกษาประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปได้] B --> D[4.2.2 การดำเนินการเขียนอนุทินชีวิต] </pre>	<p>ประสพการณ์รองที่ 4.2.1 การศึกษาประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปได้</p> <p>ประสพการณ์รองที่ 4.2.2 การดำเนินการเขียนอนุทินชีวิต</p>
7	<pre> graph TD A[วัตถุประสงค์ ประสพการณ์ที่ 4.1] --> B[1. นักเรียนสามารถบอกวิธีการใช้และเขียนประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง ได้] A --> C[2. นักเรียนสามารถเขียนอนุทินชีวิต ได้] </pre>	<p>วัตถุประสงค์ประสพการณ์ที่ 4.1 ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> นักเรียนสามารถบอกวิธีการใช้และเขียนประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง ได้ นักเรียนสามารถเขียนอนุทินชีวิต ได้

ลำดับที่	ข้อความภาพ	เสียง
8	 <p>วัตถุประสงค์ประสพการณ์ที่ 4.2</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนสามารถบอกหลักการใช้และเขียนประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ไม่เป็นจริง และบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต ได้ 2. นักเรียนสามารถเขียนอนุทินชีวิต โดยใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ไม่เป็นจริงในปัจจุบัน และบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต ได้ 	<p>และวัตถุประสงค์ของการเผชิญประสพการณ์ที่ 4.2 มีดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนสามารถบอกหลักการใช้และเขียนประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ไม่เป็นจริง และบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต ได้ 2. นักเรียนสามารถเขียนอนุทินชีวิตโดยใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ไม่เป็นจริงในปัจจุบัน และบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต ได้
9	 <p>บริบท และ สถานการณ์</p>	บริบทและสถานการณ์
10	 <p>บริบท</p> <p>ห้องเรียน มุมวัสดุอุปกรณ์ มุมแสดงผลงาน</p> <p>ห้องคอมพิวเตอร์ มุมหนังสือ</p>	บริบทที่นักเรียนต้องเผชิญ ได้แก่ ห้องเรียน ห้องคอมพิวเตอร์ มุมหนังสือ มุมวัสดุอุปกรณ์ และมุมแสดงผลงาน
11	 <p>สถานการณ์</p> <p>(1) การเขียนบันทึกชีวิตของตนเองเกี่ยวกับชีวิตในวัยเรียน</p> <p>(2) การเขียนบันทึกชีวิตของตนเองเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่</p>	สถานการณ์ที่นักเรียนต้องเผชิญ ได้แก่ การเขียนบันทึกชีวิตของตนเองเกี่ยวกับการเขียนบันทึกชีวิตในวัยเรียน และการเขียนบันทึกชีวิตของตนเองเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่

ลำดับที่	ข้อความภาพ	เสียง
12	<p style="text-align: center;">ภารกิจ</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ ศึกษาประมวลสาระ ▪ ฟังบรรยายประกอบสไลด์คอมพิวเตอร์ ▪ บันทึกสาระสำคัญ ▪ ทำแบบฝึกปฏิบัติ 	<p>จากสถานการณ์ที่กำหนด มีภารกิจและงานที่ต้องเผชิญ ดังนี้ ภารกิจ ได้แก่ การศึกษาประมวลสาระ และฟังบรรยายประกอบสไลด์คอมพิวเตอร์ เรื่องการใช้ประโยชน์อินเทอร์เน็ตเพื่อการสื่อสาร บันทึกสาระสำคัญ และทำแบบฝึกปฏิบัติ</p>
13	<p style="text-align: center;">งาน</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ ดำเนินการเขียนอนุทินชีวิต ▪ นำเสนอผลงาน 	<p>จากนั้นม้งานที่นักเรียนต้องทำ คือ การดำเนินการเขียนอนุทินชีวิตของตนเอง แล้วนำเสนอผลงาน</p>
14	<p style="text-align: center;">สื่อที่ใช้</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ ประมวลสาระ ▪ สไลด์คอมพิวเตอร์ ▪ ตัวอย่างชิ้นงาน 	<p>สื่อที่นักเรียนต้องใช้ในการเผชิญประสบการณ์ คือ ประมวลสาระ สไลด์คอมพิวเตอร์ ตัวอย่างชิ้นงานการเขียนอนุทินชีวิต</p>
15	<p style="text-align: center;">การประเมิน</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ แบบทดสอบก่อนเรียน ▪ แบบทดสอบหลังเรียน ▪ แบบประเมินชิ้นงาน ▪ แบบประเมินพฤติกรรม 	<p>การประเมิน ประเมินจาก การทดสอบก่อนเรียน ประเมินจากภาคทฤษฎีจำนวน 10 ข้อ และภาคปฏิบัติจำนวน 10 ข้อ การประเมินหลังเรียนได้แก่การทดสอบหลังเรียนที่เป็นภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ อย่างละ 10 ข้อ การประเมินระหว่างเรียน ได้แก่การทำแบบฝึกปฏิบัติ และการประเมินการทำงานกลุ่ม</p>

ลำดับที่	ข้อความภาพ	เสียง
16		-

แผนผลิตสื่อสไลด์คอมพิวเตอร์ประกอบการเผชิญประสบการณ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ประสบการณ์ที่ 4 การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

ประสบการณ์หลักที่ 4.1 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน

ประสบการณ์หลักที่ 4.2 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่

ประเภทสื่อ สไลด์คอมพิวเตอร์ประกอบการเผชิญประสบการณ์ มีอยู่แล้ว ต้องผลิตใหม่
เรื่อง ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

วัตถุประสงค์

หลังจากชมสไลด์คอมพิวเตอร์ประกอบการเผชิญประสบการณ์ เรื่อง “การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร” แล้ว นักเรียนสามารถ เขียนอนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน และเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่ ได้

สรุปเนื้อหา

ประโยคเงื่อนไข (Conditional Sentence/If-Clause) ประกอบด้วย 2 อนุประโยค คือ If-clause และ Main clause ทั้งสองอนุประโยคจะคั่นด้วยเครื่องหมาย คอมา (,) ถ้าอนุประโยคส่วนที่เป็น If-clause แต่อนุประโยคที่เป็น Main clause ขึ้นต้นประโยคไม่ต้องมีเครื่องหมาย คอมา (,) คั่น ประโยคเงื่อนไข มี 3 รูปแบบคือ (1) ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง ใช้บอกความจริงที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติหรือหลักวิทยาศาสตร์ ใช้บอกการกระทำที่เกิดขึ้นเป็นประจำทั่วไป เชื่อว่าสิ่งนั้นต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน และใช้ในประโยคคำสั่งอย่างมีเงื่อนไข (2) ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ในปัจจุบัน ใช้บอกเหตุการณ์หรือสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ยาก หรือเป็นไปไม่ได้เลยในปัจจุบัน และ (3) ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความเป็นจริงในอดีต ที่ผู้พูดเชื่อว่าสิ่งที่พูดเป็นสิ่งที่ตรงข้ามกับความเป็นจริงในอดีต

แหล่งที่มาของสื่อ

รำไพ ดวงเพชร (2538) “If – Clause” *วารสารแม่ค ม.ปลาย ศิลป์* 8,8 (ธันวาคม): 104-112

Cunningham, Sarah and Moor, Peter. (2013). *Real Life Pre-Intermediate*.

กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช

Edwards, Lynda. (2007). *Elevator Student's book*. กรุงเทพมหานคร พัฒนาคุณภาพ

วิชาการ

Evans, Virginia and Dooley, Jenny. (2013). *Upstream 5*. 3 rd ed. กรุงเทพมหานคร:

อักษรเจริญทัศน์

Kesorncam, Lert. (1997). *Standard Grammar & Expression 5*. 3 rd ed. Thailand:

Watana Panit.

McKinlay, Stuart and Hastings, Bob. (2007). *Success 2*. กรุงเทพมหานคร: วัฒนา

พานิช

ขั้นตอนการผลิต

การผลิตสไลด์คอมพิวเตอร์ประกอบการเผชิญประสบการณ์ มีขั้นตอนการผลิต ครอบคลุม (1) ขั้นตอนวางแผน (2) ขั้นตอนเตรียมการ (3) ขั้นตอนดำเนินการ และ (4) ขั้นตอนประเมิน

1. ขั้นตอนวางแผน

1.1 วิเคราะห์ผู้เรียน เป็นการศึกษาผู้เรียนในด้านความรู้ และคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

1.2 กำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เป็นการกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ครอบคลุมพฤติกรรม เกณฑ์ และเงื่อนไข

1.3 วิเคราะห์และกำหนดเนื้อหาสาระ เป็นการรวบรวมเนื้อหาสาระจากเอกสาร หนังสือ และตำราที่เกี่ยวข้องกับเรื่องประโยคเงื่อนไข

1.4 กำหนดหัวข้อที่จะนำเสนอ ในสไลด์คอมพิวเตอร์ประกอบการเผชิญประสบการณ์

2. ขั้นตอนเตรียมการ

2.1 เตรียมบุคลากร ได้แก่ ผู้ทำสไลด์คอมพิวเตอร์ ผู้บรรยาย และผู้ทำการบันทึกเสียง

2.2 เตรียมวัสดุอุปกรณ์การผลิต ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องพิมพ์ ไมโครโฟน และแผ่นซีดีรอม

3. ขั้นตอนการ

3.1 เขียนบทสไลด์คอมพิวเตอร์ประกอบการเผชิญประสบการณ์ ตามแผนการผลิตสไลด์คอมพิวเตอร์ประกอบการเผชิญประสบการณ์ที่ได้กำหนดไว้

3.2 ทำสไลด์คอมพิวเตอร์

3.3 บันทึกเสียง

3.4 ตรวจสอบความชัดเจนของสไลด์และเสียง

3.5 บันทึกสไลด์คอมพิวเตอร์ที่ผลิตเสร็จลงแผ่นซีดีรอม

4. ชั้นประเมิน

ประเมินจากการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีการศึกษา ในส่วนที่เกี่ยวข้อง (1) ข้อความ ได้แก่ ความถูกต้องของข้อความ ความชัดเจนของตัวอักษร ขนาดของตัวอักษร สี ตัวอักษร และสีพื้น (2) เนื้อหา ได้แก่ ความถูกต้องของเนื้อหาและความสอดคล้องกับเนื้อหาในประมวลสาระ และ (3) เสียง ได้แก่ ความชัดเจนของเสียงบรรยาย ความถูกต้องการออกเสียง และความน่าสนใจของเสียงบรรยาย

ทรัพยากรที่ต้องใช้

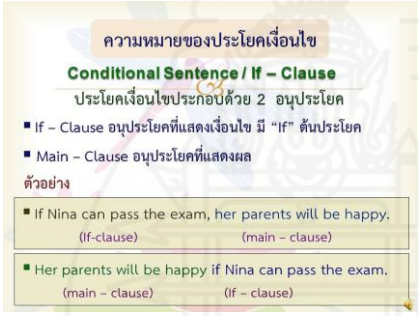

1. งบประมาณ 500 บาท
2. บุคลากร 3 คน
3. อุปกรณ์การผลิต ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องพิมพ์ และ ไมโครโฟน
4. วัสดุการผลิต ได้แก่ กระดาษเอ 4 แผ่นซีดีรอม และหมึกสำหรับเครื่องพิมพ์

บทสไลด์คอมพิวเตอร์

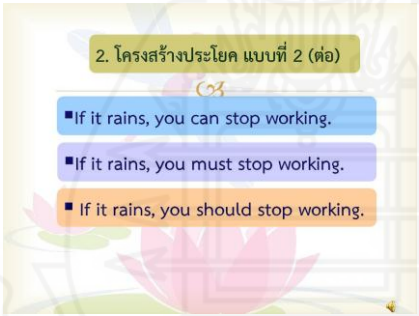

สำหรับเผชิญประสบการณ์

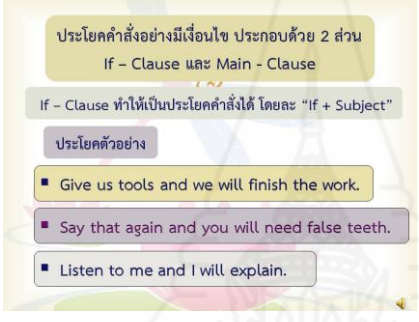
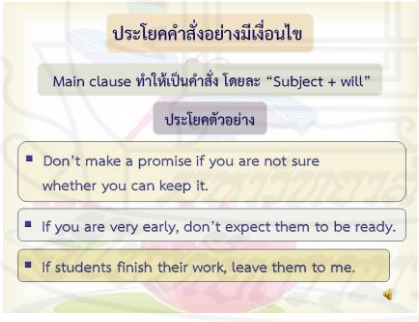
หน่วยประสบการณ์ที่ 4 การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

เรื่องที่ 4.1 ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง

ลำดับที่	ข้อความ / ภาพ	เสียง
1	 <p>สไลด์ประกอบคำบรรยาย หน่วยที่ 4 เรื่อง ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร: ▪ บอกรายละเอียดเกี่ยวกับประเภทของประโยคเงื่อนไข ▪ เชื่อว่าเป็นไปได้ในปัจจุบัน Conditional Sentence: Factual or Likely</p>	<p>หน่วยที่ 4 ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริงหรือเชื่อว่าเป็นไปได้ในปัจจุบัน Conditional Sentence: Factual or Likely</p>
2	 <p>ความหมายของประโยคเงื่อนไข Conditional Sentence / If - Clause ประโยคเงื่อนไขประกอบด้วย 2 อนุประโยค ▪ If - Clause อนุประโยคที่แสดงเงื่อนไข มี "if" ต้นประโยค ▪ Main - Clause อนุประโยคที่แสดงผล ตัวอย่าง ▪ If Nina can pass the exam, her parents will be happy. (if-clause) (main - clause) ▪ Her parents will be happy if Nina can pass the exam. (main - clause) (if - clause)</p>	<p>ประโยคเงื่อนไขประกอบด้วย 2 ประโยคย่อย แต่ละประโยคย่อยนี้เรียกว่า อนุประโยค อนุประโยคที่แสดงเงื่อนไข มี "if" อยู่ต้นประโยค เรียกว่า "If - Clause" อนุประโยคที่แสดงผลเรียกว่า "Main - Clause" - If Nina can pass the exam, her parent will be happy. - Her parents will be happy if Nina can pass the exam.</p>
3	 <p>โครงสร้างและหลักการใช้ประโยคเงื่อนไข ▪ บอกรายละเอียดเกี่ยวกับประเภทของประโยคเงื่อนไข หรือเชื่อว่าเป็นไปได้ในปัจจุบัน มี 3 รูปแบบ รูปแบบที่ 1 มี 2 โครงสร้าง If + Present Simple, Future Simple If+ Present Simple, Present Simple</p>	<p>โครงสร้างประโยคและหลักการใช้ โครงสร้างประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริงหรือเชื่อว่าเป็นไปได้ในปัจจุบัน มี 3 รูปแบบคือ รูปแบบที่ 1 If + Present Simple, Future Simple รูปแบบที่ 2 If + Present Simple, Present Simple</p>

ลำดับที่	ข้อความ / ภาพ	เสียง
4	<p style="text-align: center;">หลักการใช้</p> <p style="text-align: center;">ใช้กับความจริง 2 ประการ</p> <p>(1) ความจริงตามธรรมชาติ หรือตามหลักวิทยาศาสตร์</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ If ice is placed in the sun, it melts. ■ If ice is placed in the sun, it will melt. ■ If water is heated, it boils. ■ If water is heated, it will boil. ■ If you eat so much, you get fat. ■ If you eat so much, you will get fat. 	<p>หลักการใช้ ใช้กับความจริง 2 ประการ คือ</p> <p>1. ความจริงตามธรรมชาติ หรือหลักวิทยาศาสตร์</p> <ul style="list-style-type: none"> - If ice is placed in the sun, it melts. - If ice is placed in the sun, it will melt. - If water is heated, it boils. - If water is heated, it will boil. - If you eat so much, you get fat. - If you eat so much, you will get fat.
5	<p style="text-align: center;">หลักการใช้</p> <p style="text-align: center;">ใช้กับการกระทำที่เกิดขึ้นเป็นประจำทั่วไป</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ If all students are serious, their teachers are happy. ■ If all students are serious, their teachers will be happy. ■ If you don't study hard, you fail. ■ If you don't study hard, you will fail. ■ If they have time in the weekend, they come to see us. ■ If they have time in the weekend, they will come to see us. 	<p>หลักการใช้ที่ 2 ใช้กับการกระทำที่เกิดขึ้นเป็นประจำทั่วไป</p> <ul style="list-style-type: none"> - If all students are serious, their teachers are happy. - If all students are serious, their teachers will be happy. - If you don't study hard, you fail. - If you don't study hard, you will fail. - If they have time at the weekend, they come to see us. - If they have time at the weekend, they will come to see us.

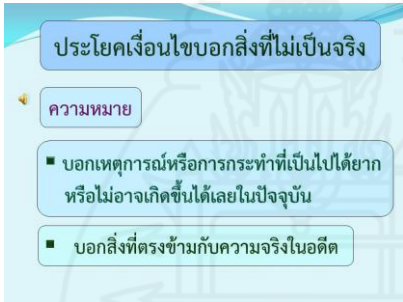
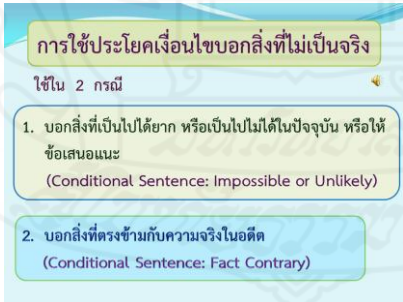
ลำดับที่	ข้อความ / ภาพ	เสียง
6		<p>โครงสร้างประโยคแบบที่ 2 If + Present Simple, Future Simple หลักการใช้ เมื่อผู้พูดเชื่อว่าสิ่งนั้นต้องเกิดขึ้นหรือเป็นจริง</p> <ul style="list-style-type: none"> - If you pay her a visit, she will be very happy. - Susan will accompany her sister if she gets home before noon. - If John hurries, he will catch the train. - If Susan comes, I will speak to her. - If you say that again, she will hit you. - If I finish my work in time, I will go to the football match.
7		<ul style="list-style-type: none"> - If it rains, you can stop working. - If it rains, you must stop working. - If it rains, you should stop working.
8		<p>โครงสร้างประโยคแบบที่ 3 ประโยคคำสั่งมีเงื่อนไข มีการใช้ 2 รูปแบบ คือ</p> <p>รูปแบบที่ 1 V₁ + complement + and + S + will V₁ + complement</p> <p>รูปแบบที่ 2 If + S + V₁ + complement, V₁ + complement</p>

ลำดับที่	ข้อความ / ภาพ	เสียง
9	 <p>หลักการใช้ ประโยคคำสั่งอย่างมีเงื่อนไข</p> <ul style="list-style-type: none"> เมื่อต้องการออกคำสั่ง คำขอร้อง คำเตือน คำแนะนำ แสดงอารมณ์ ความรู้สึก 	<p>หลักการใช้</p> <ul style="list-style-type: none"> - เมื่อต้องการออกคำสั่ง - คำขอร้อง คำเตือน คำแนะนำ - แสดงอารมณ์ ความรู้สึก
10	 <p>ประโยคคำสั่งอย่างมีเงื่อนไข ประกอบด้วย 2 ส่วน If - Clause และ Main - Clause</p> <p>If - Clause ทำให้เป็นประโยคคำสั่งได้ โดยละ "If + Subject"</p> <p>ประโยคตัวอย่าง</p> <ul style="list-style-type: none"> Give us tools and we will finish the work. Say that again and you will need false teeth. Listen to me and I will explain. 	<p>ประโยคคำสั่งประกอบด้วย 2 ส่วน If - Clause, Main - Clause If - Clause สามารถทำให้เป็นประโยคคำสั่ง โดยละ "If + Subject" Main - Clause มักขึ้นต้นด้วยคำกริยา</p> <ul style="list-style-type: none"> - Give us tools and we will finish the work. - Say that again and you will need false teeth. - Listen to me and I will explain.
11	 <p>ประโยคคำสั่งอย่างมีเงื่อนไข</p> <p>Main clause ทำให้เป็นคำสั่ง โดยละ "Subject + will"</p> <p>ประโยคตัวอย่าง</p> <ul style="list-style-type: none"> Don't make a promise if you are not sure whether you can keep it. If you are very early, don't expect them to be ready. If students finish their work, leave them to me. 	<ul style="list-style-type: none"> - Don't make a promise if you are not sure whether you can keep it. - If you are very early, don't expect them to be ready. - If students finish their work, leave them to me.

ลำดับที่	ข้อความ / ภาพ	เสียง
12	<p>สรุป</p> <p>ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง มีหลักการใช้ 3 กรณี</p> <ul style="list-style-type: none"> บอกความจริงตามธรรมชาติหรือหลักวิทยาศาสตร์ ผู้พูดเชื่อว่าสิ่งนั้นต้องเกิดขึ้น ผู้พูดต้องการสั่ง ขอร้อง เตือน แนะนำ แสดงอารมณ์ ความรู้สึก 	<p>เสียง</p> <p>โดยสรุป ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง มีหลักการใช้ 3 กรณี คือ</p> <ul style="list-style-type: none"> บอกความจริงตามธรรมชาติหรือหลักวิทยาศาสตร์ ผู้พูดเชื่อว่าสิ่งนั้นต้องเกิดขึ้น ผู้พูดต้องการสั่ง ขอร้อง เตือน แนะนำ แสดงอารมณ์ ความรู้สึก
13	<p>ผลิตโดย</p> <p>มลิวัลย์ เมฆบวร</p>	-

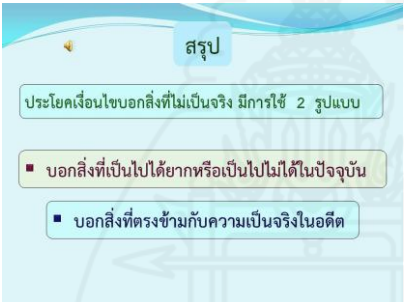
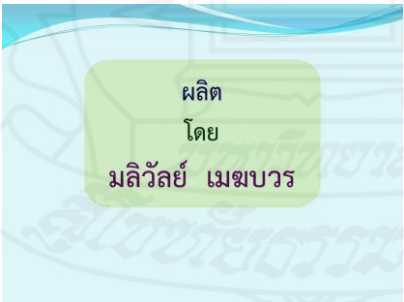

บทสไลด์คอมพิวเตอร์
 สำหรับเผชิญประสบการณ์
 หน่วยประสบการณ์ที่ 4 การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร
 เรื่องที่ 4.2 ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ไม่เป็นจริง

ลำดับที่	ข้อความภาพ	เสียง
1	 <p>สไลด์ประกอบคำบรรยาย เรื่อง ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร : ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ไม่เป็นจริง</p>	ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ไม่เป็นจริง
2	 <p>ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ไม่เป็นจริง</p> <p>ความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> บอกเหตุการณ์หรือการกระทำที่เป็นไปไม่ได้ยาก หรือไม่อาจเกิดขึ้นได้เลยในปัจจุบัน บอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต 	ความหมายประโยคเงื่อนไขที่ไม่เป็นจริง บอกเหตุการณ์หรือการกระทำที่เป็นไป ได้ยาก หรือไม่อาจเกิดขึ้นได้เลยใน ปัจจุบัน บอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริง ในอดีต
3	 <p>การใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ไม่เป็นจริง</p> <p>ใช้ใน 2 กรณี</p> <ol style="list-style-type: none"> บอกสิ่งที่เป็นไปได้ยาก หรือเป็นไปได้ในปัจจุบัน หรือให้ข้อเสนอแนะ (Conditional Sentence: Impossible or Unlikely) บอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต (Conditional Sentence: Fact Contrary) 	การใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ไม่เป็น จริงมี 2 กรณี คือ 1. บอกสิ่งที่เป็นไปได้ยาก หรือเป็นไปได้ ไม่ได้ในปัจจุบัน หรือให้ข้อเสนอแนะ (Conditional Sentence: Impossible or Unlikely) 2. บอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงใน อดีต (Conditional Sentence: Fact Contrary)

ลำดับที่	ข้อความภาพ	เสียง
4	<p>1. โครงสร้างประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ยาก (Conditional Sentence: Impossible or Unlikely)</p> <p>If + Past Simple, past future form (If + S + V₂ + Complement, S + would + V₁ + complement)</p> <p>would ใช้คำต่อไปนี้แทนในประโยค แต่จะมีความหมายเปลี่ยนไป</p> <p>should ใช้กับสิ่งที่ควรเกิดขึ้น</p> <p>could ใช้กับสิ่งที่น่าจะเป็นไปได้</p> <p>might ใช้กับสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้น</p>	<p>โครงสร้างประโยคเงื่อนไขที่เป็นไปไม่ได้ยาก</p> <p>If + Past Simple, Past Future form (If + S + V₂ + complement, S + would + V₁ + complement)</p> <p>Would ใช้คำต่อไปนี้แทนในประโยค แต่จะมีความหมายเปลี่ยนไปคือ should ใช้กับสิ่งที่ควรเกิดขึ้น could ใช้กับสิ่งที่น่าจะเป็นไปได้ might ใช้กับสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้น</p>
5	<p>หลักการใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ยาก</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ บอกเหตุการณ์ที่เป็นไปไม่ได้ยาก ▪ บอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้เลยในปัจจุบัน 	<p>หลักการใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ยาก</p> <p>บอกเหตุการณ์ที่เป็นไปไม่ได้ยาก หรือบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้เลยในปัจจุบัน</p>
6	<p>ตัวอย่างการใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ยาก</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ If I had a chance to go to Mars, I would take you with me. ▪ If I had enough money, I would buy a new car. ▪ If she tried hard, she could win the medal. ▪ He might buy a new house if he had enough money. ▪ They should be very disappointed if they learnt the truth. 	<p>ตัวอย่างการใช้ประโยคเงื่อนไขที่ไม่เป็นจริง</p> <ul style="list-style-type: none"> - If I had a chance to go to Mars, I would take you with me. - If I have enough money, I would buy a new car. - If she tried hard, she could win the medal. - He might buy a new house if he had enough money. - They should be very disappointed if they learnt the truth.

ลำดับที่	ข้อความภาพ	เสียง
7	<p>โครงสร้างประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปได้อีก</p> <p>ข้อสังเกต</p> <p>กริยาใน If - Clause เป็น Verb to be ให้ใช้ "were" เท่านั้น</p> <ul style="list-style-type: none"> If I were you, I would accept the proposal. If you were in my shoes, you would not say that. Alfred would tell you the truth if he were here. 	<p>ข้อสังเกต กริยาใน If - Clause เป็น verb to be ให้ใช้ "were" เท่านั้น</p> <ul style="list-style-type: none"> If I were you, I would accept the proposal. If you were in my shoes, you would not say that. Alfred would tell you the truth if he were here.
8	<p>2. ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งตรงข้ามกับความจริงในอดีต (Conditional Sentence: Fact Contrary)</p> <p>ความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> ผู้พูดรู้ว่าสิ่งนั้นไม่ได้เกิดขึ้นจริง ผู้พูดรู้ว่าสิ่งนั้นตรงข้ามกับความเป็นจริงในอดีต <p>โครงสร้างประโยค</p> <p>If + Past perfect form, past future perfect form</p>	<p>ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งตรงข้ามกับความจริงในอดีต (Conditional Sentence: Fact Contrary) ความหมาย ผู้พูดรู้ว่าสิ่งนั้นไม่ได้เกิดขึ้นจริง ผู้พูดรู้ว่าสิ่งนั้นตรงข้ามกับความจริงในอดีต โครงสร้างประโยค If + past perfect form, past future perfect form</p>
9	<p>โครงสร้างประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งตรงข้ามกับความจริงในอดีต(ต่อ)</p> <p>(If + S + had + V₃ + Complement, S + would + have + V₃ + Complement)</p> <p>would สามารถแทนด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> should could might 	<p>โครงสร้างประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งตรงข้ามกับความจริงในอดีต เพิ่มเติมคือ If + S + had + V₃ + complement, S + would + have + V₃ + complement would สามารถแทนได้ด้วย should, could might</p>
10	<p>หลักการใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งตรงข้ามกับความจริงในอดีต</p> <ul style="list-style-type: none"> ใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตรงข้ามกับความจริงในอดีต บอกกระทำที่เป็นไปไม่ได้ในอดีตและแก้ไขไม่ได้แล้ว 	<p>หลักการใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งตรงข้ามกับความจริงในอดีต ใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตรงข้ามกับความเป็นจริงในอดีต บอกการกระทำที่เป็นไปไม่ได้ในอดีต และแก้ไขไม่ได้แล้ว</p>

ลำดับที่	ข้อความภาพ	เสียง
11		<p>ตัวอย่างการใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งตรงข้ามกับความจริงในอดีต</p> <ul style="list-style-type: none"> - Maria would have forgiven if you had apologized. - If you had been here yesterday, I should have seen you. - They could have passed the test if they had concentrated on their studies. - If Laura had seen that evening beautiful dress, she might have bought it.
12		<p>โดยสรุป ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ไม่เป็นจริงมีการใช้ 2 รูปแบบคือ บอกสิ่งที่เป็นไปได้ยาก หรือเป็นไปได้ไม่ได้เลยในปัจจุบัน และ บอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความเป็นจริงในอดีต</p>
13		-

โรงเรียนปิยชาติพัฒนา ในพระราชูปถัมภ์
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

ประมวลสาระ ประมวลสาระ

หน่วยที่ 4

ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

โดย

มลิวัลย์ เมฆบวร

คำนำ

ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ หน่วยที่ 4 เรื่องการใช้ประโยคเงื่อนไข เพื่อการสื่อสาร เป็นชุดการสอนที่มีเนื้อหาสาระเรื่องการใช้ประโยคเงื่อนไข ทั้ง 3 รูปแบบ คือ ประโยคเงื่อนไข บอกสิ่งที่เป็นจริง ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปได้ยากหรือเป็นไปได้ไม่ได้ในปัจจุบัน และประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความเป็นจริงในอดีต

ประมวลสาระชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์นี้ ประกอบด้วยส่วนที่เป็นสาระที่ให้ความรู้ และตัวอย่างการใช้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียน สามารถบอกวิธีการใช้ เขียนประโยคตามโครงสร้างได้ และสามารถเขียนอนุทินชีวิตโดยใช้โครงประโยคทั้ง 3 รูปแบบได้

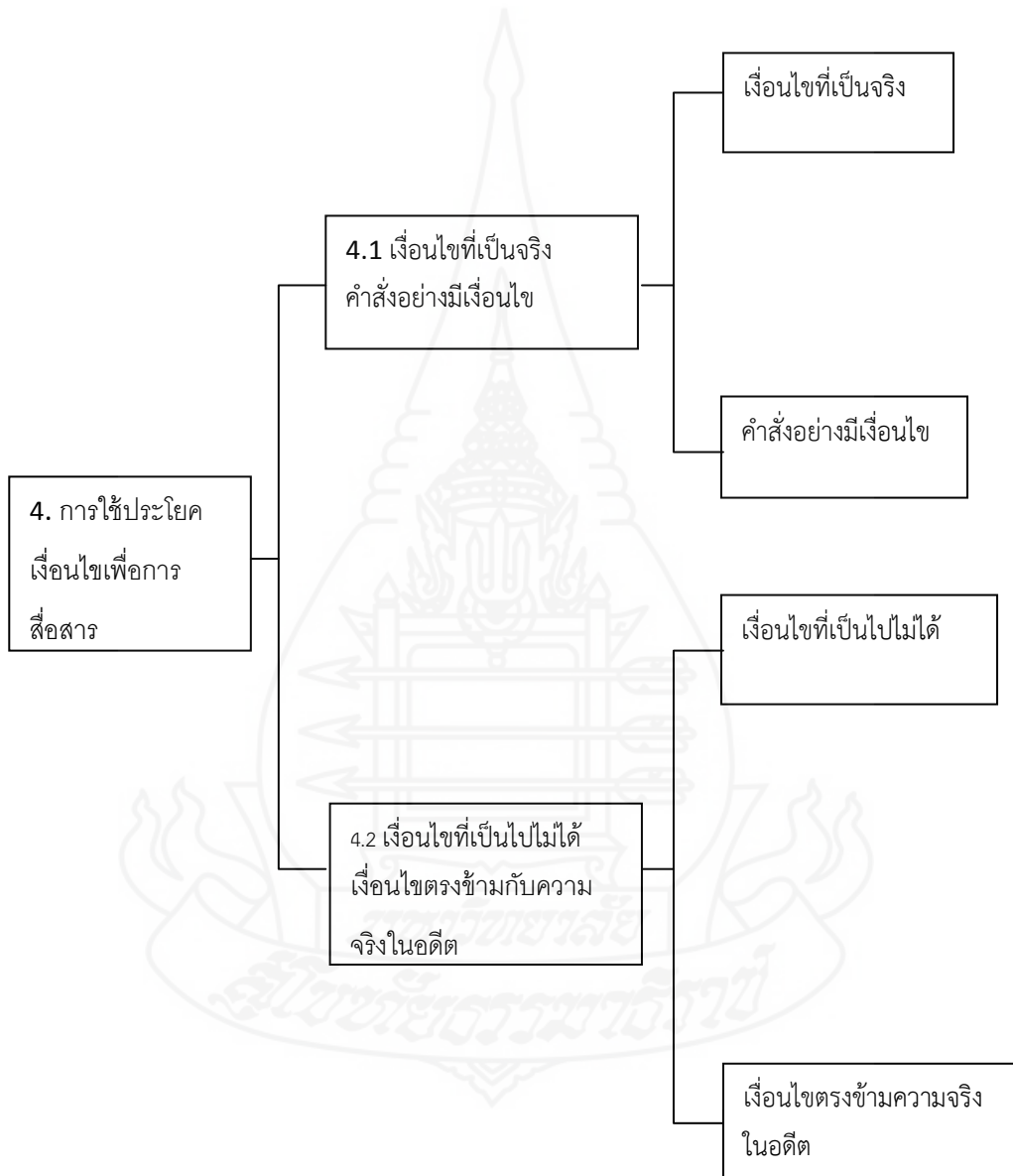
จึงหวังว่านักเรียนและผู้สนใจจะได้รับความรู้และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ และประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาอังกฤษ ต่อไป

มลิวัลย์ เมฆบวร

แผนผังแนวคิด

หน่วยที่ 4 การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

แผนการสอนประจำหัวเรื่อง

หน่วยที่ 4 การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

โปรดอ่านหัวเรื่อง แนวคิด และวัตถุประสงค์ แล้วจึงศึกษาเนื้อหาสาระพร้อมปฏิบัติกิจกรรมตามลำดับ

หัวเรื่อง

- 4.1 ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง
- 4.2 ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้

แนวคิด

1. ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง มีการใช้ 3 แบบ คือ (1) ใช้กับความจริงที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติหรือตามหลักวิทยาศาสตร์ และการกระทำที่เกิดขึ้นเป็นประจำทั่วไป (2) ใช้กับเหตุการณ์ที่เป็นผลสืบเนื่องกัน กล่าวคือหากเหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้น อีกเหตุการณ์ก็จะเกิดตามมา และ (3) ใช้ในการออกคำสั่งที่มีเงื่อนไข
2. ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ ใช้กับเหตุการณ์ที่เป็นไปได้อีก หรือเป็นไปไม่ได้และประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งตรงข้ามกับความจริงในอดีต กริยาในประโยคถ้าเป็น กริยา Verb to be จะต้องเป็น “were” เท่านั้น

วัตถุประสงค์

1. หลังจากศึกษาเรื่อง “ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง” แล้ว นักเรียนสามารถ บอกวิธีการใช้ประโยคเงื่อนไขที่เป็นจริง ได้ถูกต้อง
2. หลังจากศึกษาเรื่อง “ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง” แล้ว นักเรียนสามารถเขียนประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง ได้ถูกต้อง
3. หลังจากศึกษาเรื่อง “ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง” แล้ว นักเรียนสามารถเขียนสรุปความด้วยเป็นประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง ได้ถูกต้อง
4. หลังจากศึกษาเรื่อง “ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง” แล้ว นักเรียนสามารถเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน ได้ถูกต้อง
5. หลังจากศึกษาเรื่อง “ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ และประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งตรงข้ามกับความจริงในอดีต” แล้ว นักเรียนสามารถ บอกวิธีการใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ และประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งตรงข้ามกับความจริงในอดีต ได้ถูกต้อง
6. หลังจากศึกษาเรื่อง “ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ และประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งตรงข้ามกับความจริงในอดีต” แล้ว นักเรียนสามารถเขียนประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ และประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งตรงข้ามกับความจริงในอดีต ได้ถูกต้อง

7. หลังจากศึกษาเรื่อง “ประโยชน์เงื่อนไขที่เป็นไปไม่ได้ และประโยชน์เงื่อนไขบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต” แล้ว นักเรียนสามารถเขียนสรุปความด้วยประโยชน์เงื่อนไขที่เป็นไปไม่ได้ และประโยชน์เงื่อนไขบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต ได้ถูกต้อง

8. หลังจากศึกษาเรื่อง “ประโยชน์เงื่อนไขที่เป็นไปไม่ได้ และประโยชน์เงื่อนไขบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต” แล้ว นักเรียนสามารถเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่ ได้ถูกต้อง

เรื่องที่ 4.1

ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง

(Conditional Sentence: Factual or Likely)

1. ความหมายประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง

ประโยคเงื่อนไขที่บอกเหตุการณ์หรือการกระทำที่จะเกิดขึ้นในอนาคตว่าสิ่งนั้นต้องเป็นจริงหรืออาจเป็นไปได้ Conditional Sentence /If – Clause ประโยคเงื่อนไขที่ประกอบด้วย 2 ประโยคย่อย แต่ละประโยคย่อยนี้เรียกว่า อนุประโยค (Clause) กล่าวคือ

- อนุประโยค (Clause) ที่แสดงเงื่อนไข มี “If” อยู่ต้นประโยค เรียกว่า “If – Clause”
- อนุประโยคที่แสดงผล เรียกว่า Main – Clause

เช่น : If Nina can pass the exam, her parents will be happy.

If-clause

main clause

สองอนุประโยค (clause) นี้จะสลับตำแหน่งกันได้ ถ้า ส่วน if-clause ขึ้นต้นประโยค จะต้องมี เครื่องหมาย คอμμα (,) คั่นตรงกลางระหว่างอนุประโยค

(clause) อนุประโยคส่วนที่เป็น Main – Clause -

ขึ้นต้นประโยคไม่ต้องมีเครื่องหมาย คอμμα (,) คั่น เพราะ “if” จะทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมประโยค

2. โครงสร้างประโยคและหลักการใช้

โครงสร้างประโยค ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง หรือเชื่อว่าอาจเป็นไปได้ในปัจจุบัน (Conditional Sentence: Factual or Likely) มีการใช้ 3 รูปแบบ คือ

1. โครงสร้างประโยค แบบที่ 1 มีรูปแบบที่ใช้ 2 กรณีคือ

รูปแบบที่ 1

If + Subject + V₁ + Complement, Subject + will +

รูปแบบที่ 2

If + Subject + V₁ + Complement, Subject + V₁ +

หลักการใช้ ใช้กับความจริง 2 ประการคือ

(1)

ใช้กับความจริงที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ หรือตามหลักวิทยาศาสตร์

*If you pick a fish out of water,
it dies*

ตัวอย่างการใช้

If - Clause	Main - Clause
- If ice is placed in the sun, - If ice is placed in the sun,	it melts. it will melt.
- If water is heated, - If water is heated,	it boils. it will boil.
- If water boils, - If water boils,	it changes into steam. it will change into steam.
- If you eat so much, - If you eat so much,	you get fat. you will get fat.
- If the sun does not shine, - If the sun does not shine,	all animals die. all animals will die.
- If the light comes on, - If the light comes on,	the battery is OK. the battery will be OK.

(2) ใช้กับการกระทำที่เกิดขึ้นเป็นประจำทั่วไป

ตัวอย่างการใช้

If -Clause	Main - Clause
- If all students are serious, - If all students are serious,	their teachers are happy. their teacher will be happy
- If you don't study hard, - If you don't study hard,	you fail. you will fail.
- If they have time at the weekend, - If they have time at the weekend,	they come to see us. they will come to see us.

2. โครงสร้างประโยค แบบที่ 2

If + V1 + complement, Subject + will
/can/must/should+ V₁ + Complement

หลักการใช้

ใช้เมื่อผู้พูดเชื่อว่าสิ่งนั้นต้องเกิดขึ้น หรือเป็นจริง

ตัวอย่างการใช้

- If you pay her a visit, she will be very happy.
(ถ้าคุณไปเยี่ยมเขา เขาจะดีใจมาก)
- Susan will accompany her sister if she gets home before noon.
(ซูซานจะไปเป็นเพื่อนน้องสาว ถ้าน้องสาวกลับถึงบ้านก่อนเที่ยง)
- If John hurries, he will catch the train.

(ถ้าจอห์นรีบ เขาก็จะไปทันรถไฟ)

- If Susan comes, I will speak to her.
(ถ้าซูซานมา ฉันจะพูดกับเขา)
- If you say that again, she will hit you.
(ถ้าคุณพูดอย่างนั้นอีกครั้ง ฉันจะตีคุณ)
- If I finish my work in time, I will go to the football match.
(ถ้าฉันทำงานเสร็จทันเวลา ฉันจะไปชมการแข่งขันฟุตบอล)
- If it rains, you can stop working.
(ถ้าฝนตก คุณสามารถหยุดการทำงานได้)
- If it rains, you must stop working.
(ถ้าฝนตก คุณต้องหยุดทำงาน)
- If it rain, you should stop working.
(ถ้าฝนตก คุณควรหยุดทำงาน)

3. โครงสร้างประโยค แบบที่ 3 ประโยคคำสั่งมีเงื่อนไข (Imperative in Conditions) มี
การใช้ 2 รูปแบบ คือ
รูปแบบที่ 1

$V_1 + \text{Complement} + \text{and} + \text{subject} + \text{will} + V_1 + \text{complement}$

"IF I DO MY HOMEWORK, I'LL GET GOOD GRADES,
IF I GET GOOD GRADES, YOU'LL SEND ME TO COLLEGE.
IF I GO TO COLLEGE, I'LL GRADUATE AND GET A JOB.
IF I GET A JOB, I MIGHT GET FIRED. IF I GET FIRED,
I COULD GO BANKRUPT AND LOSE EVERYTHING.
THAT'S WHY I DIDN'T DO MY HOMEWORK!"

รูปแบบที่ 2

If + subject + V₁ + Complement, V₁ + Complement

Write your name.

หลักการใช้

ใช้เมื่อต้องการออกคำสั่ง คำขอร้อง คำเตือน คำแนะนำ แสดงอารมณ์ ความรู้สึก เช่น “Sit down.”, “Don’t walk on the grass” “Watch out” เป็นต้น โดยทั่วไป ประโยคคำสั่งจะขึ้นต้นประโยคด้วยกริยา ตามด้วยส่วนขยายของประโยค โดยละประธานไว้ในฐานที่เข้าใจ ท้ายประโยคคำสั่งสามารถใส่ จุด (.) หรือเครื่องหมาย อัศเจรีย์ (!) เพื่อจบประโยค

ประโยคที่สั่งอย่างมีเงื่อนไข ประโยคประกอบด้วย 2 ส่วนคือ ส่วนที่เป็นเงื่อนไข หรือ If - Clause และส่วน Main - Clause ที่แสดงคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ แสดงอารมณ์ ความรู้สึก เช่น If you feel thirsty, drink some juice. หรือใน If - Clause สามารถทำให้เป็นประโยคคำสั่งได้ โดยละ “If + subject” ไว้ในฐานที่เข้าใจ เช่น If you take away that toy, baby will cry. เป็น “Take away that toy and baby will cry”

ตัวอย่างการใช้

- **If Daniel wants to come along, tell him to inform me in advance.**
(ถ้าแดเนียลต้องการจะไปด้วย บอกให้เขาแจ้งให้ฉันรู้ล่วงหน้าด้วย)
- Don't make a promise if you are not sure whether you can keep it.
(อย่าให้สัญญาถ้าเธอไม่แน่ใจว่าจะทำตามสัญญาที่ให้ไว้ได้)
- If you are worried, wake up me.
(ถ้าคุณกังวลใจ ก็จงปลุกฉัน)
- If students finish their work, leave them to me.
(ถ้านักเรียนทำงานเสร็จแล้ว ให้นำงานนั้นมาให้ฉัน)
- If you are very early, don't expect them to be ready.
(ถ้าคุณมาเช้ามาก คนอื่น ๆ ก็คงยังไม่พร้อม)
- Give us tools and we will finish the work.
(ให้เครื่องมือแก่เราสิ แล้วเราจะทำงานให้เสร็จ)
- If it rain, stop working.
(ถ้าฝนตก ให้หยุดทำงาน)
- If you say that again, you will need false teeth.
(Say that again and you'll need false teeth.)
- If you drive too fast, you will get killed.
(Drive too fast and you will get killed.)
- If you listen to me carefully, I will explain.
(Listen to me and I will explain.)
- If you look out of the window now, you will see him walking down the street.
(Look out of the window now and you will see him walking down the street)

สรุป

การใช้ประโยคเงื่อนไขที่แสดงว่าสิ่งที่พูดเป็นจริง หรือเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ในปัจจุบัน (Conditional Sentence: Factual or Likely) ลักษณะโครงสร้างประโยคและหลักการใช้กับสิ่งที่เป็นจริง 3 กรณีคือ (1) If Subject + V_1 + Complement, Subject + V_1 + Complement หรือ If Subject + V_1 + Complement, Subject + will + V_1 + Complement ใช้บอกความจริงตามธรรมชาติ หรือหลักวิทยาศาสตร์ และใช้กับการกระทำที่เกิดขึ้นเป็นประจำทั่วไป (2) **If + V_1 + complement, Subject + will /can/must/should+ V_1 + Complement** ใช้เมื่อผู้พูดเชื่อว่าสิ่งนั้นต้องเกิดขึ้น และ (3) If + subject + V_1 + Complement, V_1 + Complement หรือ V_1 + Complement + and + subject + will + V_1 + complement ใช้เมื่อผู้พูดต้องการสั่ง ขอร้อง เตือน แนะนำ แสดงอารมณ์ หรือความรู้สึก โดยมีเงื่อนไขต่างๆ

เรื่องที่ 4.2

ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้

If I had won the lottery ...

I would be rich

ความหมายประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้

ประโยคเงื่อนไขที่บอกเหตุการณ์หรือการกระทำ ที่เป็นไปได้อย่างยากหรือไม่อาจเกิดขึ้นได้เลยในปัจจุบัน และบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต

Conditional Sentence /If – Clause รูปแบบที่สอง และสาม (Type 2 and Type 3) เป็นประโยคเงื่อนไข ซึ่งประกอบด้วย 2 ประโยคย่อย แต่ละประโยคย่อยนี้เรียกว่า อนุประโยค (Clause) กล่าวคือ

อนุประโยค (Clause) ที่แสดงเงื่อนไข มี “If” อยู่ต้นประโยค เรียกว่า “If – Clause” และมีประโยคย่อยที่ตามมา เรียกว่า Main – Clause และให้ใส่เครื่องหมาย คอมา มา คั่นระหว่างประโยค (,)

อนุประโยค “If – Clause” และ “Main – Clause” หรือ “result clause” สามารถ สลับตำแหน่งกันได้ ถ้า “Main – Clause” อยู่หน้า “If – Clause” ไม่ต้องมีเครื่องหมาย คอมา มา (,) คั่น เพราะ “if” เป็นตัวเชื่อมประโยคโดยอัตโนมัติ

การใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้มี 2 กรณีคือ

1. Conditional Sentence: Impossible or Unlikely (Type 2)
บอกสิ่งที่เป็นไปได้อย่างยาก หรือเป็นไปไม่ได้ในปัจจุบัน หรือให้ข้อเสนอแนะ
2. Conditional Sentence: Fact Contrary Type 3
บอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต
3. Conditional Sentence: Impossible or Unlikely (Type 2)
บอกสิ่งที่เป็นไปได้อย่างยาก หรือเป็นไปไม่ได้เลยในปัจจุบัน

โครงสร้างประโยคและหลักการใช้

If + Past Simple, past future form
(If + subject + V₂ + Complement, subject + would + V₁ + Complement)

รูปโครงสร้างประโยค If + Past Simple, past future form (Subject + **would** + V₁ + Complement) หรืออาจจะใช้คำอื่นที่มีความหมายต่างกันออกไปแทน would คือ

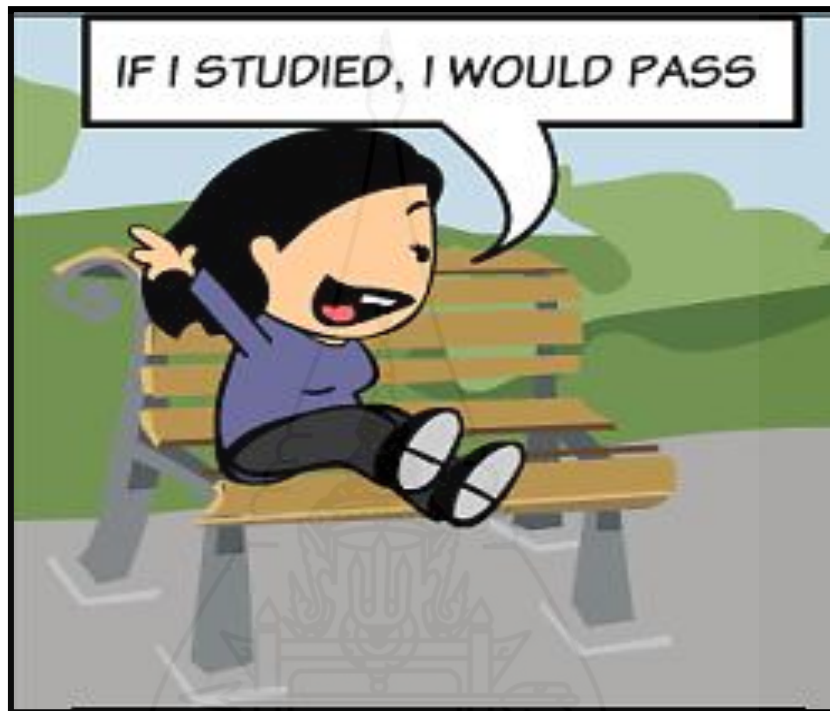
should ใช้กับเหตุการณ์ที่ควรเกิดขึ้น
could ใช้กับเหตุการณ์ที่น่าจะเป็นไปได้
might ใช้กับเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้น

ตัวอย่างเช่น

- If Jim hurried, he **would** catch the bus.
ถ้าจิมรีบเขาจะไปทันรถประจำทาง (ซึ่งในความเป็นจริงขณะนั้นเขาไม่รีบและไม่ทันรถประจำทาง)
- They **should** be very disappointed if they learnt the truth.
พวกเขาคงจะผิดหวังมากถ้าได้รู้ความจริง (แต่พวกเขาไม่รู้ความจริงในขณะนั้น และมีแนวโน้มว่าจะไม่รู้)
- If she tried, she **could** win the medal.
(ถ้าเขาพยายาม ก็อาจจะชนะได้ (แต่ในความจริงเขาไม่พยายาม ดังนั้นการชนะจึงเป็นไปได้ไม่ได้)
- He **might** buy a house for you if he had enough money.
(เขาอาจจะซื้อบ้านให้คุณถ้าเขามีเงินพอ (แต่ในขณะนั้นเขามีเงินไม่พอ)

หลักการใช้

ใช้บอกเหตุการณ์หรือการกระทำที่เป็นไปได้อย่างยาก หรือเป็นไปได้ไม่ได้ในปัจจุบัน

ตัวอย่างการใช้

- If I had a chance to go to Mars, I would take you with me.
(ถ้าฉันมีโอกาสไปดาวอังคาร ฉันจะพาคุณไปด้วย)
- If I had enough money, I would buy the car.
(ถ้าฉันมีเงินเพียงพอ ฉันจะซื้อรถยนต์)
- If we had two suns, we would hotter weather.
(ถ้ามีดวงอาทิตย์ 2 ดวง อากาศจะร้อนกว่านี้)
- If I had my own computer, I would type it myself.
(ถ้าฉันมีเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นของตัวเอง ฉันจะพิมพ์หนังสือด้วยตัวเอง)
- If someone gave you a helicopter, what would you do with it?
(ถ้ามีคนให้เฮลิคอปเตอร์แก่คุณ 1 ลำ คุณจะทำอย่างไรกับเฮลิคอปเตอร์นั้น)
- If he worked more slowly, he would not make so many mistakes.
(ถ้าเขาทำงานช้าลงกว่านี้ เขาก็จะไม่ผิดพลาดมากขนาดนี้)

- More tourists would come to this town if it had a better climate.
(จะมีนักท่องเที่ยวมาที่เมืองนี้มากขึ้น ถ้าอากาศดีกว่านี้)
- If you drove your car into the river, would you be able to get out?
(ถ้าคุณขับรถตกลงไปในแม่น้ำ คุณจะสามารรถออกมาได้หรือไม่)
- If he shaved more often, he would look a lot better.
(ถ้าเขาโกนหนวดบ่อย ๆ เขาจะดูดีกว่านี้)
- If he cleaned his windscreen, he would be able to see where he was going.
(ถ้าเขาทำความสะอาดกระจกหน้ารถ เขาจะสามารถมองเห็นว่าเขากำลังไปที่ไหน)
- If the earth suddenly stopped spinning, we all would fly off it.
(ถ้าหากโลกหยุดหมุนกะทันหัน เราทั้งหมดจะกระเด็นออกไปจากโลก)
- If someone said, "I'll give you 500 dollars to go into the court and swear that this statement is true", what would you do?
(ถ้ามีคนบอกว่า "จะให้เงิน 500 ดอลลาร์ เพื่อให้เป็นพยานในศาลว่าสิ่งนี้เป็นความจริง" คุณจะอย่างไร)

หมายเหตุ การใช้

กริยาใน If – Clause เป็น Verb to be ให้ใช้ were เท่านั้น ไม่ว่าจะประธานจะเป็นเอกพจน์หรือพหูพจน์

ตัวอย่างการใช้

- If I were you, I would accept the proposal.
(ถ้าฉันเป็นคุณ ฉันจะยอมรับข้อเสนอนั้น)
- If you were in my shoes, you would not say that.
(ถ้าคุณอยู่สถานการณ์เดียวกับฉัน คุณจะไม่พูดอย่างนั้น)
- Alfred would tell you the truth if he were here.
(อัลเฟรดจะบอกความจริงกับคุณ ถ้าเขาอยู่ที่นี่)
- If I weren't so busy, I would do it for you.
(ถ้าไม่มีธุระมาก ฉันจะทำให้คุณ)
- If I were you, I would take the money.
(ถ้าฉันเป็นคุณ ฉันจะเอาเงินนั้น)

4. ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต (Conditional Sentence: Fact Contrary Type 3)

ความหมาย

เป็นประโยคที่กล่าวถึงสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีตซึ่งผู้พูดรู้ว่าสิ่งที่พูดไปนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ได้เกิดขึ้นจริงและตรงข้ามกับความเป็นจริงในอดีต

โครงสร้างประโยคและหลักการใช้

If + Past perfect form, past future perfect form

(If + subject + had + V₃ + Complement, subject + would + have + V₃ + Complement)

Would สามารถแทนที่ด้วย should, could, might เหมือนกับการใช้ประโยคเงื่อนไขแบบที่ 2 และจะมีความหมายในทำนองเดียวกัน เช่น

- If John had hurried, he should have caught the train.
ถ้าจอห์นรีบ เขาจะทันรถไฟ (ในความเป็นจริง จอห์นไม่ได้รับ และไม่ทันรถไฟ)
- If Dang had come yesterday, she would have spoken to him.
ถ้าแดงมาเมื่อวานนี้ เขาก็จะพูดกับแดง (ในความเป็นจริง แแดงไม่ได้มา และเขาก็ไม่ได้พูดด้วย)
- If they had concentrated on their studies, they could have passed the test.
ถ้าเขาตั้งใจเรียน เขาก็จะสอบผ่าน (ในความเป็นจริง เขาไม่ตั้งใจเรียน และสอบไม่ผ่าน)
- I should have seen you if you had been here yesterday.
ฉันคงจะเห็นคุณ ถ้าคุณมาที่นี่เมื่อวานนี้ (ในความเป็นจริงเขาไม่ได้มาและฉันไม่เห็นเขา)

หลักการใช้

ใช้กับเหตุการณ์ที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต หรือการกระทำที่เป็นไปไม่ได้ในอดีตและแก้ไขไม่ได้แล้ว

ตัวอย่างการใช้

- Maria would have forgiven if you had apologized.
- มาเรียคงจะยกโทษให้คุณ ถ้าคุณขอโทษ (แต่คุณไม่ได้ขอโทษ และมาเรียก็ไม่ได้ยกโทษให้)
- If you had been here yesterday, I should have seen you.
- ถ้าคุณอยู่ที่นี้เมื่อวานนี้ ฉันก็จะได้เห็นคุณ (แต่ที่จริงคุณไม่ได้อยู่)
- They could have passed the test if they had concentrated on their studies.
- พวกเขาคงจะสอบผ่าน ถ้าพวกเขาสนใจการเรียน (แต่ที่จริงพวกเขาไม่สนใจการเรียน และสอบไม่ผ่าน)
- If Laura had seen that beautiful evening dress, she might have bought it.

สรุป

ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ มีการใช้ 2 รูปแบบคือ (1) Conditional Sentence: Impossible or Unlikely (Type 2) บอกสิ่งที่เป็นไปได้อย่าง หรือเป็นไปได้ในปัจจุบัน โครงสร้างประโยค If +Past Simple , past future form (If +subject + V₂ + Complement, subject + would + V₁ + Complement) แต่ถ้าหากกริยาในส่วน If – Clause เป็น Verb to be จะต้องเป็น “were” เท่านั้น

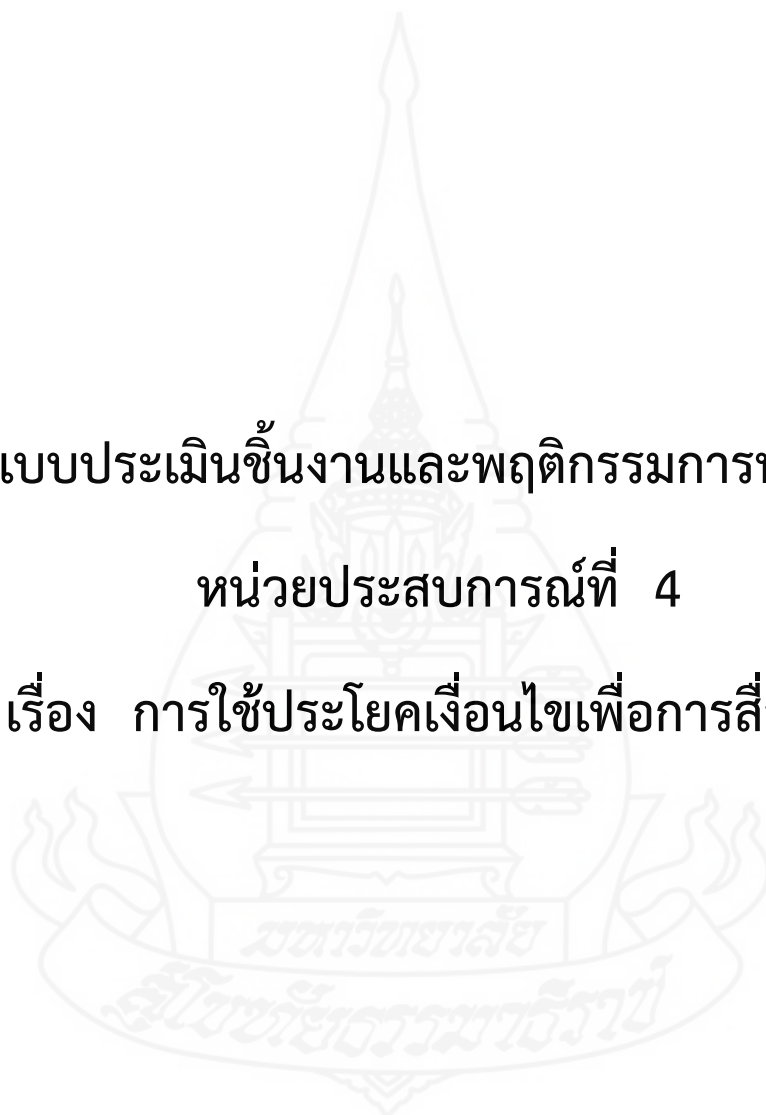
(2) Conditional Sentence: Fact Contrary Type 3 บอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความเป็นจริงในอดีต โครงสร้างประโยค If +Past perfect form, past future perfect form (If + subject +had + V₃ + Complement, subject + would + have + V₃ + Complement)

บรรณานุกรม

- จำเริญ ดวงเพชร (2538) “If – Clause” *วารสารแม่ค ม.ปลาย ศิลป์* 8,8 (ธันวาคม): 104-112
- Cunningham, Sarah and Moor, Peter. (2013). *Real Life Pre-Intermediate*.
กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพานิช
- Edwards, Lynda. (2007). *Elevator Student’s book*. กรุงเทพมหานคร พัฒนาคุณภาพ
วิชาการ
- Evans, Virginia and Dooley, Jenny. (2013). *Upstream 5*. 3 rd ed. กรุงเทพมหานคร
อักษรเจริญทัศน์
- Kesorncam, Lert. (1997). *Standard Grammar & Expression 5*. 3 rd ed. Thailand
Watana Panit.
- McKinlay, Stuart and Hastings, Bob. (2007). *Success 2*. กรุงเทพมหานคร วัฒนา
พานิช

แบบประเมินชิ้นงานและพฤติกรรมการทำงาน
หน่วยประสบการณ์ที่ 4
เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

เกณฑ์การประเมินการเขียนอนุทินชีวิต

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

หน่วยประสพการณ์ที่ 4 เรื่องการใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

หน่วยประสพการณ์หลักที่ 4.1 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน

หน่วยประสพการณ์หลักที่ 4.2 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่

คำชี้แจง	1. แบบประเมินนี้สำหรับผู้สอนใช้ประเมินชิ้นงานของนักเรียน		
	2 ผู้สอนประเมินชิ้นงานของนักเรียน ตามเกณฑ์การประเมินดังนี้		
1.	การใช้โครงสร้างประโยค (3 คะแนน)		
1.1	เขียนโครงสร้างประโยคได้ถูกต้อง	3	คะแนน
1.2	เขียนโครงสร้างประโยคผิด 1 – 2 แห่ง	2	คะแนน
1.3	เขียนโครงสร้างประโยคผิด 3 - 4 แห่ง	1	คะแนน
2.	การสะกตคำศัพท์ (3 คะแนน)		
2.1	เขียนสะกตคำศัพท์ได้ถูกต้องทุกคำ	3	คะแนน
2.2	เขียนสะกตคำศัพท์ผิด 1 – 2 คำ	2	คะแนน
2.3	เขียนสะกตคำศัพท์ผิด 3 – 4 คำ	1	คะแนน
3.	การใช้เครื่องหมายต่าง ๆ ในประโยค (3 คะแนน)		
3.1	ใช้เครื่องหมายในประโยคได้ถูกต้อง	3	คะแนน
3.2	ใช้เครื่องหมายในประโยคผิด 1 – 2 แห่ง	2	คะแนน
3.3	ใช้เครื่องหมายในประโยคผิด 3 – 4 แห่ง	1	คะแนน
4.	การใช้ภาพประกอบ (3 คะแนน)		
4.1	ใช้ภาพประกอบเหมาะสมทุกหัวเรื่อง	3	คะแนน
4.2	ใช้ภาพประกอบเหมาะสม 1 – 2	2	คะแนน
4.3	ใช้ภาพประกอบแต่ไม่เหมาะสม	1	คะแนน

เกณฑ์ประเมินผลรวม = 12

ได้คะแนน 1 – 4 ระดับควรปรับปรุง

ได้คะแนน 5 – 8 ระดับพอใช้

ได้คะแนน 9 – 12 ระดับดีมาก

แบบประเมินการเขียนนวัตินชีวิต

ลำดับ ที่	พฤติกรรม / เกณฑ์ ชื่อ - สกุล	การใช้ โครงสร้าง ประโยค			การสะกด คำศัพท์			การใช้ เครื่องหมาย ต่าง ๆ			การใช้ ภาพประกอบ			รวม
		1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	

บันทึกข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

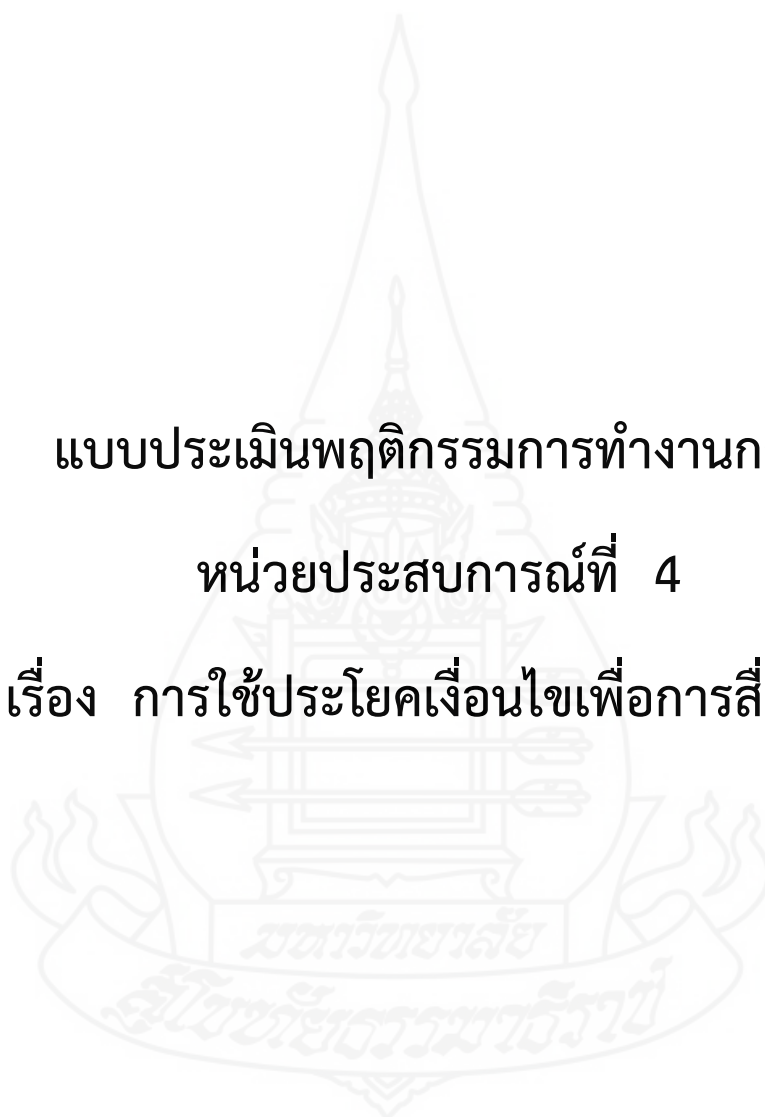
.....

.....

ผู้ประเมิน.....

- 1 หมายถึง ควรปรับปรุง
- 2 หมายถึง ปานกลาง
- 3 หมายถึง ดี

แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
หน่วยประสบการณ์ที่ 4
เรื่อง การใช้ประโยชน์เงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

หน่วยประสพการณ์ที่ 4 เรื่องการใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

คำชี้แจง 1. แบบประเมินนี้สำหรับผู้สอนให้ประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนเป็นรายบุคคล

2. ผู้สอนสังเกตพฤติกรรม โดยการทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องคะแนนตามระดับ

พฤติกรรม

1. ความมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น	
1.1 แสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม	3 คะแนน
1.2 แสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่มบางครั้ง	2 คะแนน
1.3 แสดงความคิดเห็นบางครั้งและไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นสมาชิกในกลุ่ม	1 คะแนน
2. ความกระตือรือร้นในการทำงาน	
2.1 มีความกระตือรือร้นและค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมในงานที่ได้รับมอบหมาย	3 คะแนน
2.2 ทำงานเพียงที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จ	2 คะแนน
2.3 ทำงานเพียงที่ได้รับมอบหมายไม่สำเร็จ	1 คะแนน
3. ความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย	
3.1 มีความรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ	3 คะแนน
3.2 มีความรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายบางครั้ง	2 คะแนน
3.3 มีความรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย	1 คะแนน
4. การทำงานอย่างมีขั้นตอนและเป็นระบบ	
4.1 ทำงานอย่างมีขั้นตอนและเป็นระบบดีมาก	3 คะแนน
4.2 ทำงานอย่างมีขั้นตอนและเป็นระบบดี	2 คะแนน
4.3 ทำงานอย่างมีขั้นตอนแต่ไม่เป็นระบบ	1 คะแนน
5. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	
4.1 มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ผลงานเป็นระเบียบและสวยงาม	3 คะแนน
4.2 มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ผลงานสวยงาม	2 คะแนน
4.3 มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์น้อย ผลงานไม่น่าสนใจ	1 คะแนน

แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
หน่วยประสบการณ์ที่ 4 เรื่อง การใช้ประโยชน์เงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร
สมาชิกกลุ่มที่.....

เกณฑ์การให้คะแนน

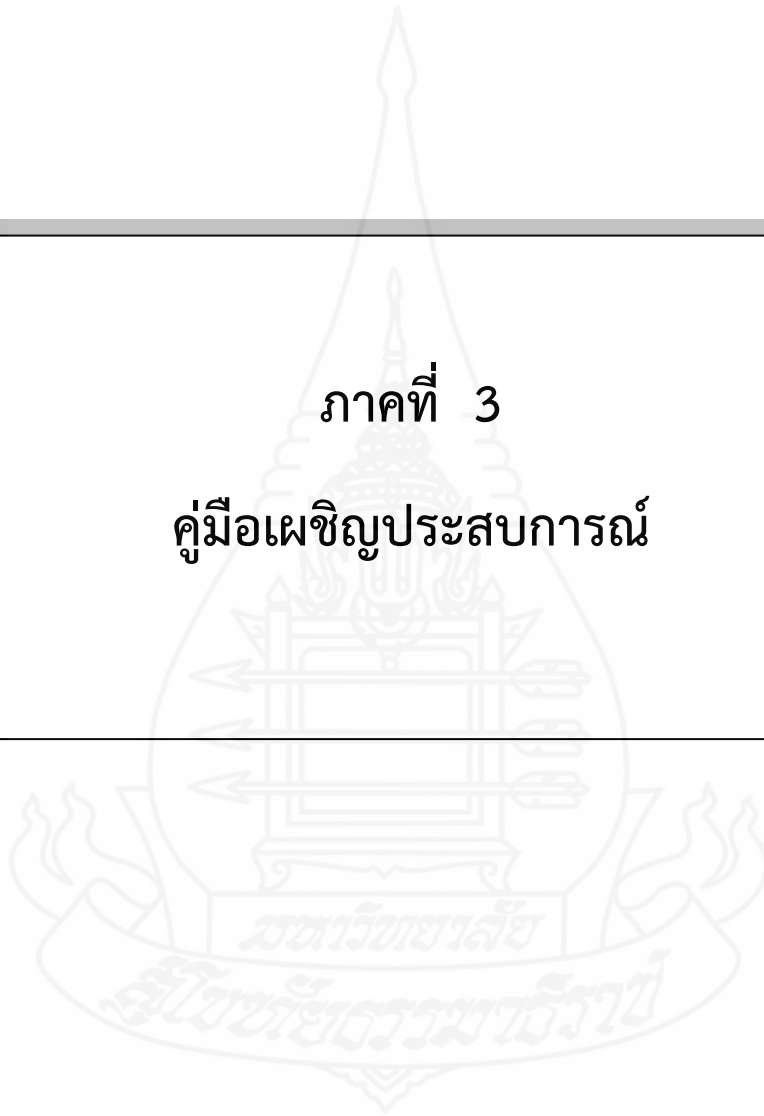
- 1 หมายถึง ต้องปรับปรุง
- 2 หมายถึง พอใช้
- 3 หมายถึง ดี

พฤติกรรม คนที่	การแสดงความคิดเห็น			ความกระตือรือร้นในการทำงาน			ความรับผิดชอบ			การทำงานอย่างมีขั้นตอน			ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์			รวม
	ระดับคะแนน			ระดับคะแนน			ระดับคะแนน			ระดับคะแนน			ระดับคะแนน			
	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	1	2	3	
1																12
2																
3																
4																
5																

เกณฑ์การประเมินรวม

- ได้คะแนน 1 – 4 ระดับพอใช้
- ได้คะแนน 5 – 8 ระดับดี
- ได้คะแนน 9 – 12 ระดับดีมาก

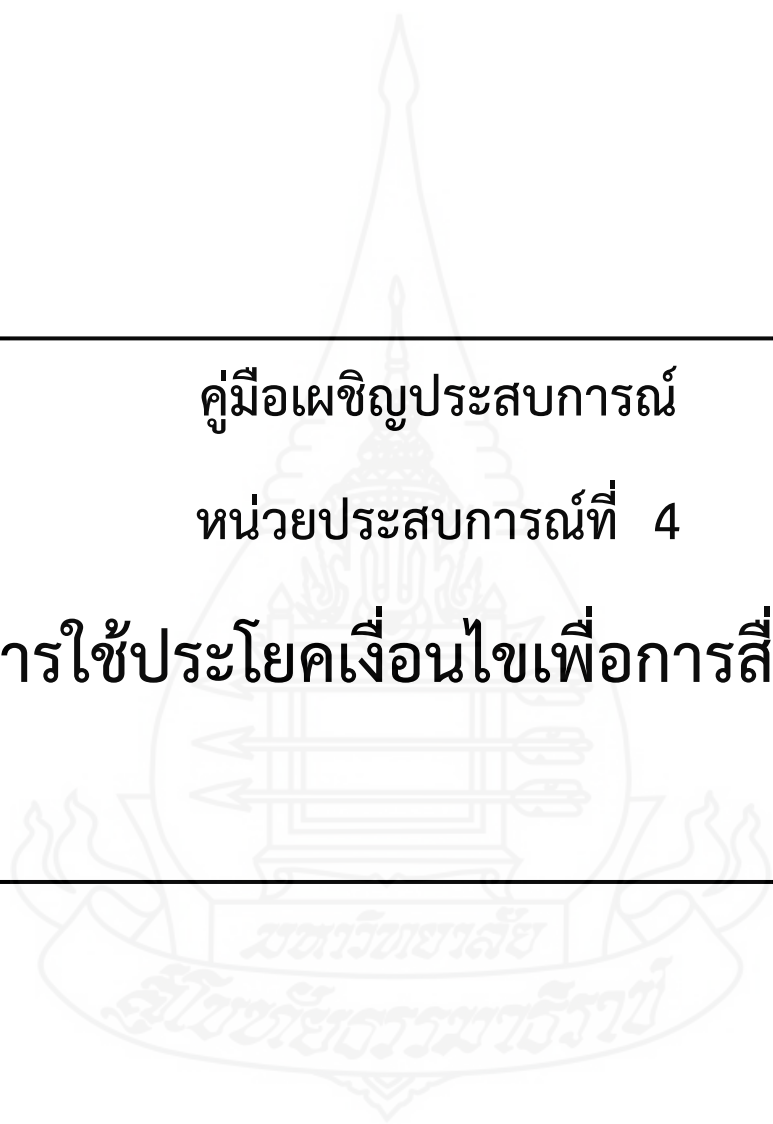
ภาคที่ 3
คู่มือเผชิญประสบการณ์

คู่มือเผชิญประสบการณ์

หน่วยประสบการณ์ที่ 4

การใช้ประโยชน์เงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

คำนำ

คู่มือเผชิญประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง การใช้ประโยค
เงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นส่วนหนึ่งของชุดการสอนแบบอิง
ประสบการณ์

คู่มือเผชิญประสบการณ์ เป็นเอกสารประจำตัวนักเรียน เพื่อประกอบการเผชิญ
ประสบการณ์ ตามภารกิจและงานที่กำหนดให้

ผู้ผลิตหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือเผชิญประสบการณ์นี้ จะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในการ
ปฏิบัติภารกิจและงานให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ความก้าวหน้าของการเรียนและเกิดทักษะในการ
เผชิญประสบการณ์ทั้งสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนทั้งวิชา
ภาษาอังกฤษ และวิชาอื่น ๆ ต่อไป

มลิวัลย์ เมฆบวร

แบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ประสบการณ์ที่ 4 เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

ประสบการณ์หลักที่ 4.1 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง “ชีวิตในวัยเรียน”

ประสบการณ์หลักที่ 4.2 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง “สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่”

คำชี้แจง 1. ข้อสอบชุดนี้มี 2 ตอน รวม 20 ข้อ เวลา 10 นาที

ตอนที่ 1 เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ (ข้อ 1 – 10)

ตอนที่ 2 เป็นข้อสอบแบบอัตนัยชนิดเติมคำและเขียนเรียงประโยค จำนวน 10 ข้อ (ข้อ 11 -10)

คำสั่ง ตอนที่ 1 จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด ในข้อ a), b), c) หรือ d) แล้วกาเครื่องหมาย
 ✕ ลงในกระดาษคำตอบที่กำหนด

ตอนที่ 2 จงเขียนคำตอบลงในกระดาษคำตอบที่กำหนด

ตอนที่ 1 ข้อ 1 – 10

- If I miss the sky train today, I.....(drive) to work.
 - would drive
 - will drive
 - would have driven
 - had driven
- Look at poor Tom trying to start his car by hand again! If I.....(be) Tom, I(get) a new battery.
 - were / will got
 - was / would got
 - were / would get
 - am / will get
- If Marty had gone to the party, Itoo.
 - went
 - would have gone
 - had gone
 - had have gone

4. If it rains tomorrow morning, we
- a) would to take our umbrellas.
 - b) will take our umbrellas.
 - c) won't take our umbrellas.
 - d) will takes our umbrellas.
5. If you saw a thief stealing,
- a) what would you do?
 - b) what are you?
 - c) what are you doing?
 - d) what will you do?
6. You would have slept much better
- a) if you will take your medicine.
 - b) if you took your medicine.
 - c) if you had taken your medicine.
 - d) if you takes medicine.
7. If anyone(call) for me,(tell) them I am not home.
- a) calls / tells
 - b) called / told
 - c) call / will tell
 - d) calls / tell

คำสั่ง: ข้อ 8 – 9 จงเลือกประโยคเงื่อนไข ที่มีความหมายสอดคล้องกับข้อความที่กำหนดให้

8. They speak French to her, not English, so her English doesn't improve.
- a) If they spoke English to her, her English might improve.
 - b) If they speak English to her, her English would have might improve.
 - c) If they had spoken English to her, her English might improve.
 - d) If they spoke English to her, her English would have might improve.

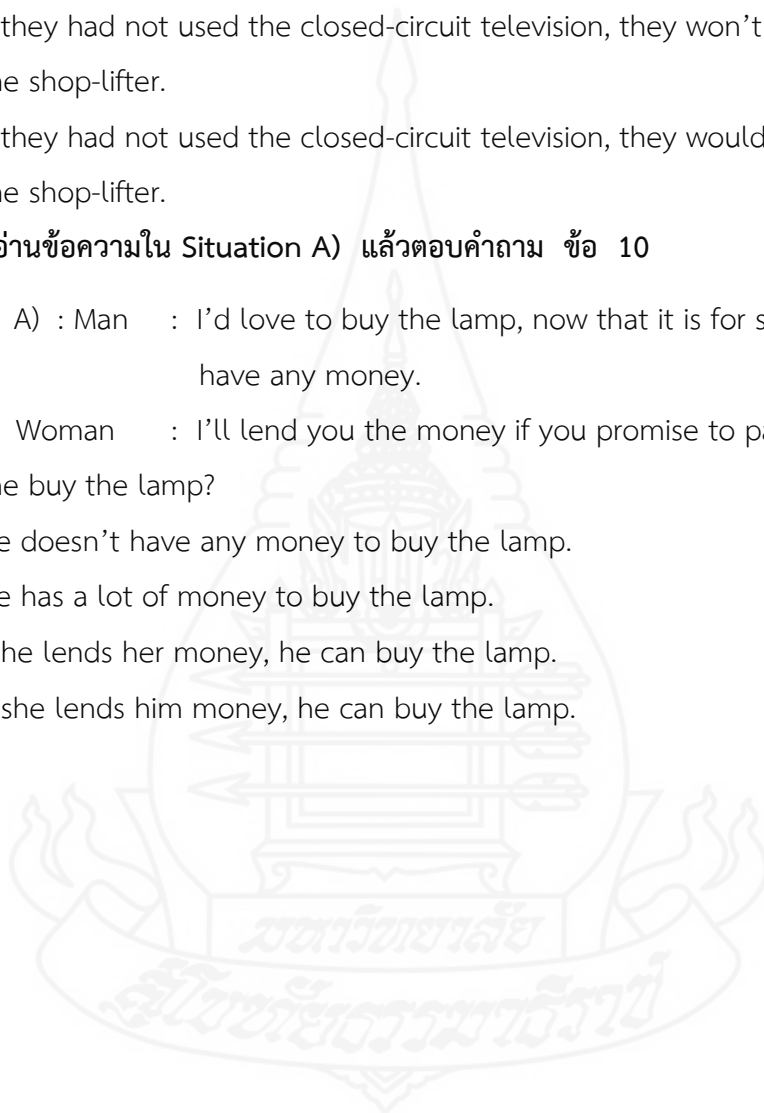
9. They used closed-circuit television. That is how they spotted the shop-lifter.
- a) If they had not used the closed-circuit television, they wouldn't have spotted the shop-lifter.
 - b) If they have not used the closed-circuit television, they wouldn't have spotted the shop-lifter.
 - c) If they had not used the closed-circuit television, they won't have spotted the shop-lifter.
 - d) If they had not used the closed-circuit television, they wouldn't had spotted the shop-lifter.

คำสั่ง: จงอ่านข้อความใน Situation A) แล้วตอบคำถาม ข้อ 10

Situation A) : Man : I'd love to buy the lamp, now that it is for sale but I don't have any money.

Woman : I'll lend you the money if you promise to pay me back soon.

10. Can he buy the lamp?
- a) He doesn't have any money to buy the lamp.
 - b) He has a lot of money to buy the lamp.
 - c) If he lends her money, he can buy the lamp.
 - d) If she lends him money, he can buy the lamp.

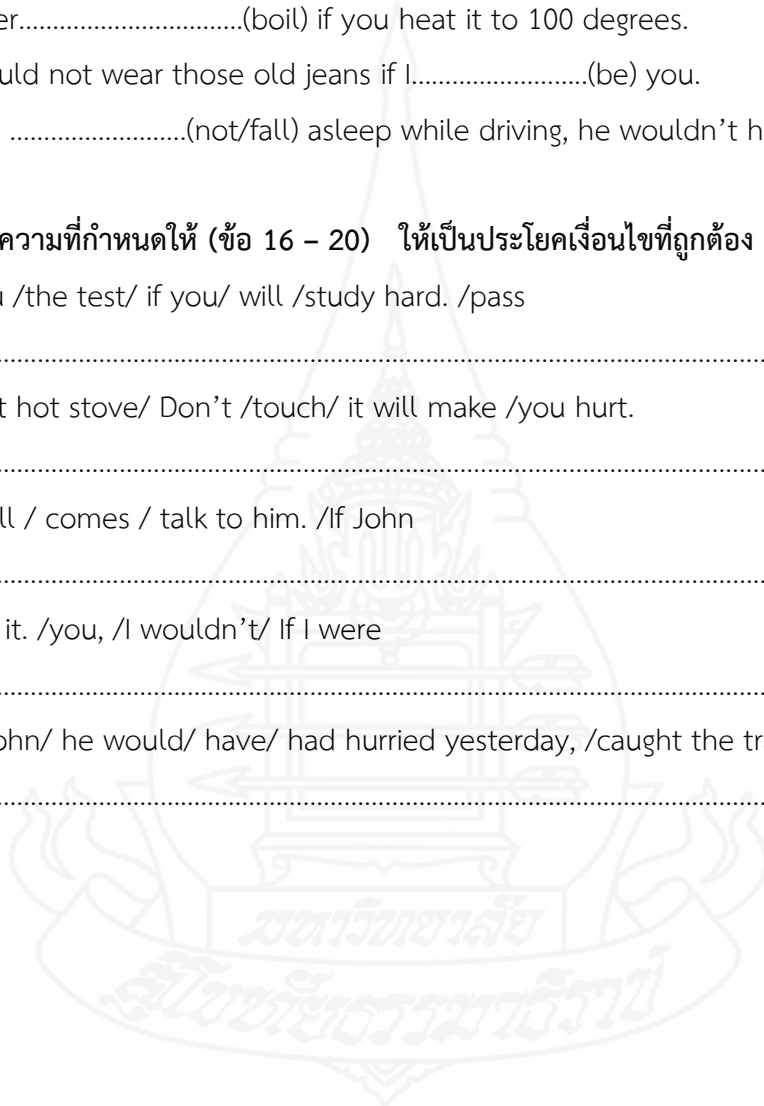
ตอนที่ 2 ข้อ 11 – 15

จงเติมคำในช่องว่าง (ข้อ 11 – 15) ให้ถูกต้องตามโครงสร้างประโยคเงื่อนไข โดยใช้คำกริยา
ในวงเล็บที่กำหนดให้

1. If it rains, I.....(stay) home.
2. If you want to come along,(inform) me in advance.
3. Water.....(boil) if you heat it to 100 degrees.
4. I would not wear those old jeans if I.....(be) you.
5. If he(not/fall) asleep while driving, he wouldn't have crashed his car.

จงเรียงข้อความที่กำหนดให้ (ข้อ 16 – 20) ให้เป็นประโยคเงื่อนไขที่ถูกต้อง

1. You /the test/ if you/ will /study hard. /pass
.....
2. that hot stove/ Don't /touch/ it will make /you hurt.
.....
3. I will / comes / talk to him. /If John
.....
4. risk it. /you, /I wouldn't/ If I were
.....
5. If John/ he would/ have/ had hurried yesterday, /caught the train.
.....

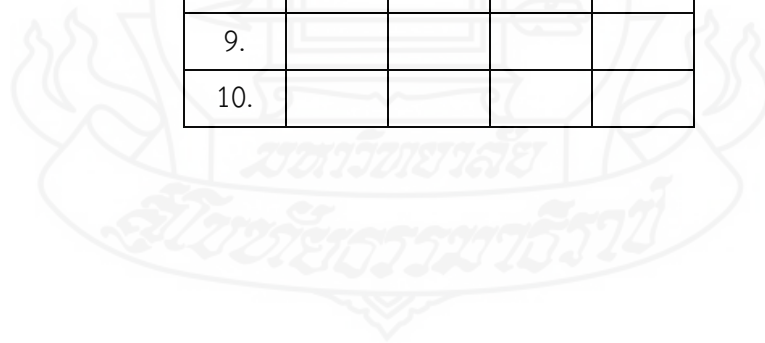

กระดาษคำตอบ ตอนที่ 1
 แบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์
 หน่วยประสบการณ์ที่ 4
 การใช้ประโยชน์เงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

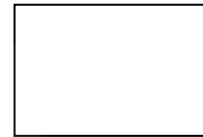
รวมคะแนน

ชื่อ - สกุล ชั้น เลขที่.....

Items	a	b	c	d
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				

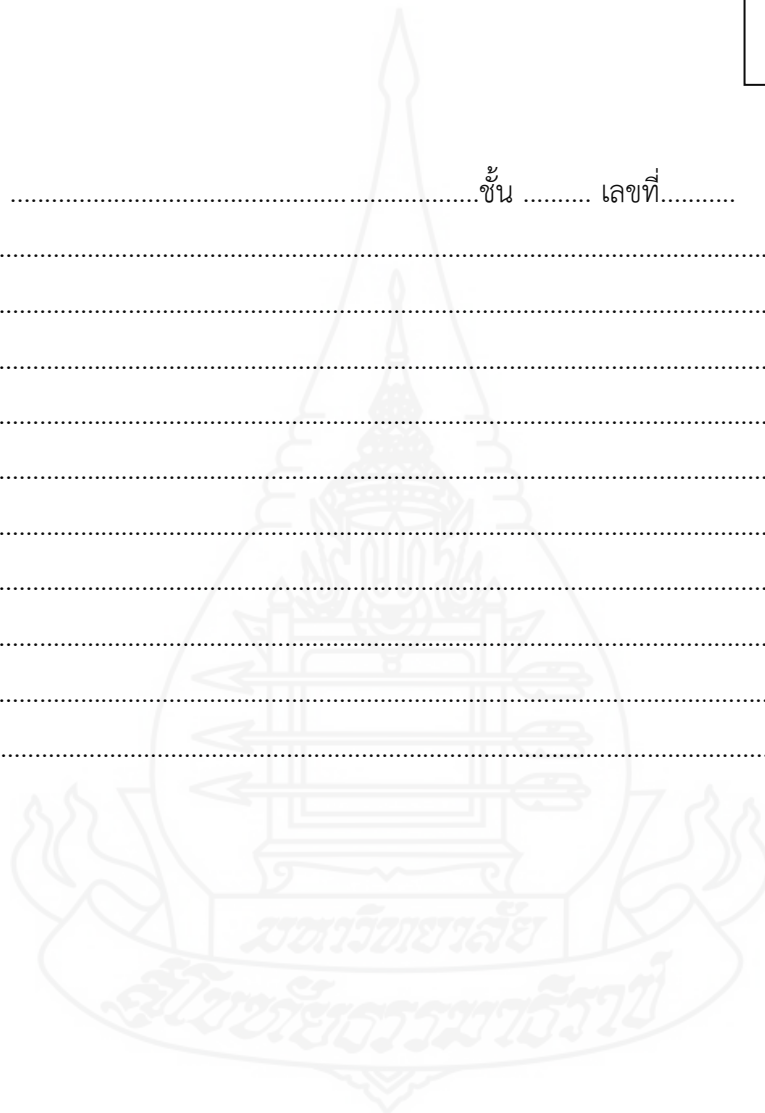
กระดาษคำตอบ ตอนที่ 2
แบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์
หน่วยประสบการณ์ที่ 4
การใช้ประโยชน์เงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

รวมคะแนน

ชื่อ - สกุล ชั้น เลขที่.....

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

แบบฝึกปฏิบัติ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

หน่วยประสภการณ์ที่ 4 เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

ประสภการณ์หลักที่ 4.1 เรื่อง การเขียนอนุทินชีวิตเรื่อง ชีวิตในวัยเรียน โดยใช้ประโยคเงื่อนไข
บอกสิ่งที่เป็นจริง

ประสภการณ์รองที่ 4.1.1 การศึกษาประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง

ภารกิจที่ 1 งานที่ 1.1 – 1.4

งานที่ 1.1 อ่านประมวลสาระ เรื่อง ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง

งานที่ 1.2 ฟังบรรยายประกอบสไลด์คอมพิวเตอร์ เรื่อง ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง

งานที่ 1.3 บันทึกสรุปสาระสำคัญ เรื่อง ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง

1) ความหมาย

.....

.....

.....

2) โครงสร้างประโยค

.....

.....

.....

3) หลักการใช้

.....

.....

.....

4) ตัวอย่างการใช้

.....

.....

.....

งานที่ 1.4 ทำแบบฝึกปฏิบัติ

1.4.1 Exercise 1. The Conditional Sentence: Factual or Likely (first conditional)

Match the two halves of the sentences about ways to help the environment.

a. If you use both sides of a piece of paper,.....
b. If you recycle plastic and glass,.....
c. If you turn off the faucet when you brush your teeth,.....
d. You will pollute less.....
e. If more people use public transport,.....
f. You will save electricity.....
g. There will be fewer forest fires.....

1. if forests are kept clean.
2. if you drive less and walk more.
3. you will save trees.
4. if you use low – energy light bulbs.
5. the air in cities will be cleaner.
6. you will produce less waste.
7. you will save a lot of water.

1.4.2 Exercise 2. Circle the correct word to complete the sentence.

1. If you *place / placed* an order before Friday, we *offer / will offer* you a discount.
2. We'll *give / are giving* you a refund if the sweater *is / will* be too small, sir.
3. If the shirt *will not fit / doesn't fit* my brother, *will you / won't you* give me my money back.
4. If you *will visit / visit* our superstore, you *won't / don't* find a better deal.
5. If you will buy / buy three computer games, you'll receive / receive a \$ 30 gift voucher.
6. You *will / won't* be disappointed if you *don't / do* buy one of our bargains!

1.4.3 Exercise 3 Use the prompts to write the superstitions for each for each picture

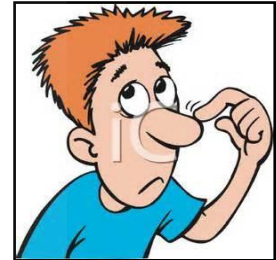
a)

b)

c)

d)

e)

f)

a. find a four-leaf clover / bring good luck

If you find a four – leaf clover, it will bring you good luck.

b. see penny / pickup / good luck all day

.....

c. nose / itch / have a quarrel with someone

.....

d. hang / horseshoe / bedroom / keep nightmares away

.....

e. break/ a mirror / have /seven years' bad luck

.....

f. not get your wish / unless /blow out / all the candles with the first puff

.....

ภารกิจที่ 2 งานที่ 2.1 – 2.4

งานที่ 2.1 อ่านประมวลสาระ เรื่อง ประโยคคำสั่งอย่างมีเงื่อนไข

งานที่ 2.2 ฟังบรรยายประกอบสไลด์คอมพิวเตอร์ เรื่อง ประโยคคำสั่งอย่างมีเงื่อนไข

งานที่ 2.3 บันทึกสรุปสาระสำคัญ เรื่อง ประโยคคำสั่งอย่างมีเงื่อนไข

1) ความหมาย

.....

.....

.....

2) โครงสร้างประโยค

.....

.....

3) หลักการใช้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4) ตัวอย่างการใช้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

งานที่ 2.4 ทำแบบฝึกปฏิบัติ

2.4.1 Change the following sentences in to Imperative Sentence + and + Future

Example If you listen to me carefully, I will explain.

Listen to me carefully and I will explain.

1. If you turn over the page, you will see what I mean.

.....

2. If you leave them alone, they will come home.

.....

3. If you go to the doctor, he will give you some medicine.

.....

4. If you knock the door, he will give you some medicine.

.....

5. If you move, I will shoot you.

.....

6. If you follow my instructions, you won't get lost.

.....

7. If you give me a pencil, I'll explain how to do it.

2.4.2 Complete the main - clause with Imperative sentence.

Example If it rains outside,

If it rains outside, take an umbrella.

1. If you get my message,.....

2. If she finish her homework,

3. If you see your parents,

4. If someone else in this class want me to explain the details,

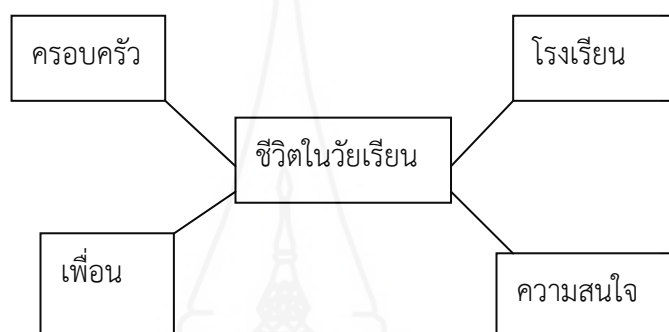
.....

5. If you want to pass the test,

ประสบการณ์รื่องที่ 4.1.2 การดำเนินการเขียนอนุทินชีวิตโดยใช้รูปประโยค บอกสิ่งที่เป็นจริง

ภารกิจที่ 1 งานที่ 1.1 – 1.3

งานที่ 1.1 – 1.3 เขียนแผนผังแนวคิด ชีวิตในวัยเรียน เขียนหัวเรื่องหลักลงในตาราง และเลือกกิจกรรมในแต่ละหัวเรื่องหลักที่ตนเองสนใจ

ชีวิตในวัยเรียน			
ครอบครัว (Family)	เพื่อน (Friends/Relationship)	โรงเรียน (School)	ความสนใจ (Interests)
Activity - visit the zoo - fly kite - clean house together - plant trees or some flowers - go fishing - cooking - visit our relatives etc.	Activity - candle making - Lap dancing - sport - learning foreign language - play free game online	- Teacher - Subject - My further studying	Interests playing....., collecting, fishing, , cooking, singing, running/jogging, reading, painting/drawing, photography, gardening, swimming, flower arranging, running, cycling, listen to music,

ภารกิจที่ 2 งานที่ 2.1 - 2.3

งานที่ 2.1 เขียนอนุทินชีวิตโดยใช้โครงสร้างประโยคเงื่อนไข บอกสิ่งที่เป็นจริง ในหัวเรื่องหลัก ครอบครัว เพื่อน โรงเรียนและความสนใจ

Diary writing

Writing entries in a diary

Name.....

Date.....

(Class.....No.)

Situation: You are a teenager who is studying at a school. You would like to write something about yourself on family, friends, school, and interests by using the first conditional sentence.

Family : - Activities I will have with my family.

.....

.....

.....

.....

Friends : Something I will do with my friends.

.....

.....

.....

.....

School : about teachers, subject , my further studying

.....

.....

.....

.....

Interests : If I have time, I will.....

.....

.....

.....

ตัวอย่างงานเขียน

Family : - Activities I will have with my family.

There are 4 people in my family: my parents, my younger sister and me. We all will do the activities together at home if we have time. We all will often watch TV on the weekends. My younger sister and I will do our homework or read books if we finish from helping our mother on housework.

Friends : Something I will do with my friends.

I will meet my friends at school if they are school days. If I go to school early in the morning, I will chat with my friends. Someone will ask each other about their homework if they have something do not understand about their subjects. If it is a school break, we all will become as lively as monkeys. Some of us will jump and play in a school yard. We will play volleyball, read books, take a walk in a school and chat with each other cheerfully.

School : about teachers, subject , my further studying

In my school there are many teachers and I like them a lot. Teachers will help me in many cases if I have problems. They teach me, provide me some advices and care. I will work harder if I want to have a good job in the future. I also want to be a nurse. I will further study in a nursing college if I can pass the entrance examination.

Interests : If I have time, I will.....

If I have time, I will read books, watch TV. and play computer on line games. I will go camping with my friends outside the village if I have a vacation time. If my father has time, we will go swimming together. I will call my friends to go shopping in a mall if I can save some money.

งานที่ 2.2 ตรวจสอบความถูกต้องของการเขียน

Peer checked

Name.....

Did you.....	Yes	No
use capital letters?		
use punctuation?		
use good spelling?		
use correct modal verb in the sentences?		
write in sequential order?		
write about the topic?		
write neatly?		
color the pictures?		
attach the picture?		

ภารกิจที่ 3 งานที่ 3.1 – 3.3

งานที่ 3.1 อ่านอนุทินชีวิตให้เพื่อนฟัง

อ่านอนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน

ผู้อ่าน

งานที่ 3.2 – 3.3 วิพากษ์โดยใช้แบบประเมิน

ทักษะที่ประเมิน ทักษะการเขียน

ชิ้นงานที่ประเมิน อนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน

เกณฑ์ 12 คะแนน

1. การใช้โครงสร้างประโยคตามที่กำหนดได้อย่างถูกต้อง
2. การสะกดคำศัพท์ถูกต้อง
3. การใช้ใช้เครื่องหมายต่าง ๆ ในประโยค ถูกต้อง เหมาะสม
4. การใช้ภาพประกอบเหมาะสม มีความคิดสร้างสรรค์

เกณฑ์การประเมินการเขียนอนุทินชีวิต

คำชี้แจง	1. แบบประเมินนี้สำหรับผู้สอนใช้ประเมินชิ้นงานของนักเรียน		
	2. ผู้สอนประเมินชิ้นงานของนักเรียน ตามเกณฑ์การประเมินดังนี้		
	1. การใช้โครงสร้างประโยค (3 คะแนน)		
	1.1 เขียนโครงสร้างประโยคได้ถูกต้อง	3	คะแนน
	1.2 เขียนโครงสร้างประโยคผิด 1 – 2 แห่ง	2	คะแนน
	1.3 เขียนโครงสร้างประโยคผิด 3- 4 แห่ง	1	คะแนน
	2. การสะกดคำศัพท์ (3 คะแนน)		
	2.1 เขียนสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้องทุกคำ	3	คะแนน
	2.2 เขียนสะกดคำศัพท์ผิด 1 – 2 คำ	2	คะแนน
	2.3 เขียนสะกดคำศัพท์ผิด 3 – 4 คำ	1	คะแนน
	3. การใช้เครื่องหมายต่าง ๆ ในประโยค (3 คะแนน)		
	3.1 ใช้เครื่องหมายในประโยคได้ถูกต้อง	3	คะแนน
	3.2 ใช้เครื่องหมายในประโยคผิด 1 – 2 แห่ง	2	คะแนน
	3.3 ใช้เครื่องหมายในประโยคผิด 3 – 4 แห่ง	1	คะแนน
	4. การใช้ภาพประกอบเหมาะสม (3 คะแนน)		
	4.1 ใช้ภาพประกอบเหมาะสมทุกหัวเรื่อง	3	คะแนน
	4.2 ใช้ภาพประกอบเหมาะสม 1 – 2	2	คะแนน
	4.3 ใช้ภาพประกอบแต่ไม่เหมาะสม	1	คะแนน

เกณฑ์ประเมินผลรวม

ได้คะแนน 1 – 4 ระดับควรปรับปรุง

ได้คะแนน 5 – 8 ระดับพอใช้

ได้คะแนน 9 – 12 ระดับดีมาก

งานที่ 3 สรุปผลการเขียนอนุทินชีวิต

หัวข้อที่สรุป	ประเด็นสำคัญที่สรุป

เฉลยแบบฝึกปฏิบัติ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

หน่วยประสพการณ์ที่ 4 เรื่อง การเขียนอนุทินชีวิตโดยใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

หน่วยประสพการณ์ที่ 4.1 เรื่อง การเขียนอนุทินชีวิตเรื่อง ชีวิตในวัยเรียน โดยใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง

ประสพการณ์รองที่ 4.1.1 การศึกษาประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง

ภารกิจที่ 1 งานที่ 1.1 – 1.4

งานที่ 1.1 อ่านประมวลสาระ เรื่อง ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง

งานที่ 1.2 ฟังบรรยายประกอบสไลด์คอมพิวเตอร์ เรื่อง ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง

งานที่ 1.3 บันทึกสรุปสาระสำคัญ เรื่อง ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง

1) ความหมาย

Conditional Sentence /If – Clause คือประโยคเงื่อนไข ประกอบด้วย 2 ประโยคย่อย แต่ละประโยคย่อยนี้เรียกว่า อนุประโยค (Clause) กล่าวคือ

- อนุประโยค (Clause) ที่แสดงเงื่อนไข มี “If” อยู่ต้นประโยค เรียกว่า “If – Clause”
- อนุประโยคที่แสดงผล เรียกว่า “Main – Clause”

2) โครงสร้างประโยค มี 3 แบบ คือ

โครงสร้างประโยค แบบที่ 1 มีรูปแบบที่ใช้ 2 กรณีคือ

รูปแบบที่ 1

If + Subject + V₁ + Complement, Subject + will +

รูปแบบที่ 2

If + Subject + V₁ + Complement, Subject + V₁ +

3) หลักการใช้

ใช้กับความจริง 2 ประการคือ

- (3) ใช้กับความจริงที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ หรือตามหลักวิทยาศาสตร์
- (4) ใช้กับการกระทำที่เกิดขึ้นเป็นประจำทั่วไป

โครงสร้างประโยค แบบที่ 2

If + V₁ + complement, Subject + will

/can/must/should+ V₁ + Complement

หลักการใช้

ใช้เมื่อผู้พูดเชื่อว่าสิ่งนั้นต้องเกิดขึ้น หรือเป็นจริง

โครงสร้างประโยค แบบที่ 3 ประโยคคำสั่งอย่างมีเงื่อนไข มีการใช้ 2 กรณี คือ
แบบที่ 1

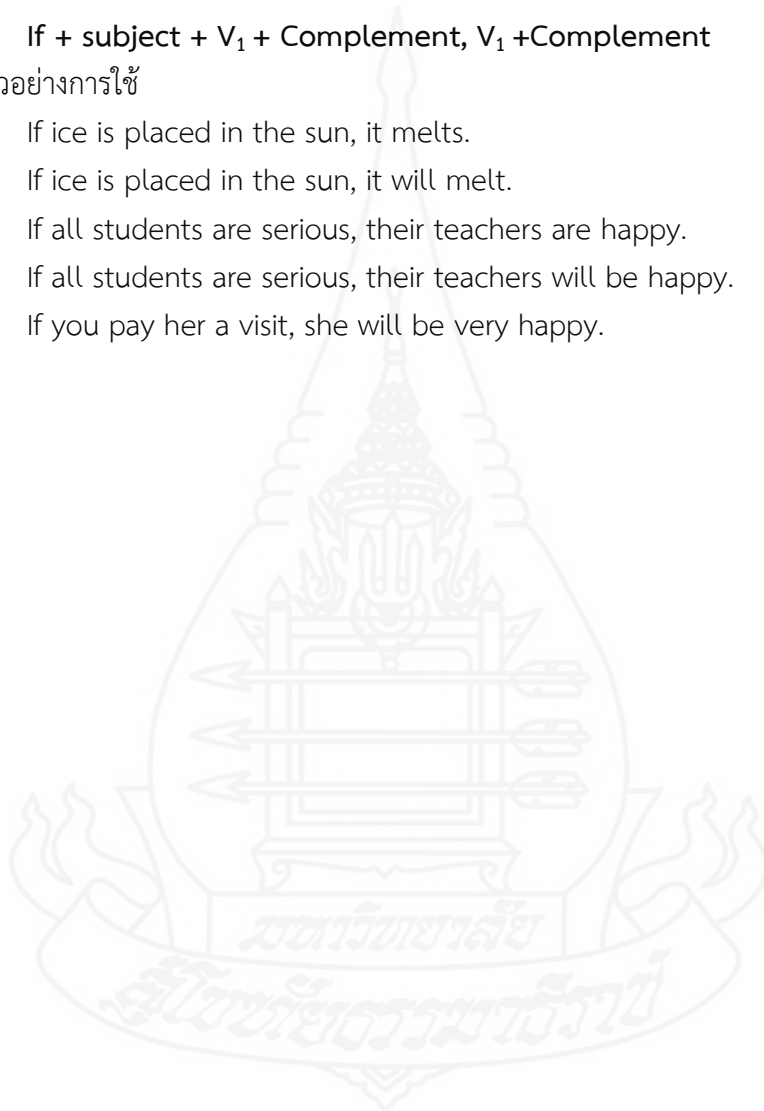
$V_1 + \text{Complement} + \text{and} + \text{subject} + \text{will} + V_1 + \text{complement}$

แบบที่ 2

$\text{If} + \text{subject} + V_1 + \text{Complement}, V_1 + \text{Complement}$

4) ตัวอย่างการใช้

- If ice is placed in the sun, it melts.
- If ice is placed in the sun, it will melt.
- If all students are serious, their teachers are happy.
- If all students are serious, their teachers will be happy.
- If you pay her a visit, she will be very happy.

งานที่ 1.4 ทำแบบฝึกปฏิบัติ

1.4.3 Exercise 1. The Conditional Sentence: Factual or Likely (first conditional)

Match the two halves of the sentences about ways to help the environment.

A. If you use both sides of a piece of paper,.....	... 3.....
B. If you recycle plastic and glass,.....6.....
C. If you turn off the faucet when you brush your teeth,.....7.....
D. You will pollute less.....2.....
E. If more people use public transport,.....5.....
F. You will save electricity.....4.....
G. There will be fewer forest fires.....1.....

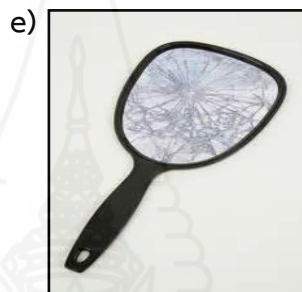
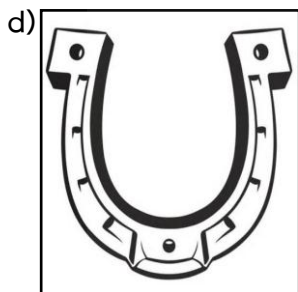
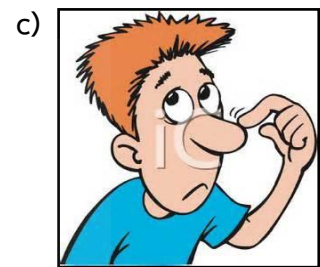
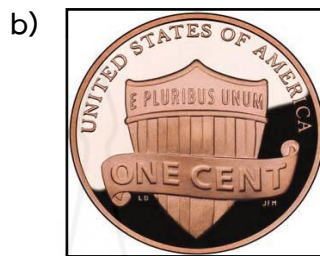
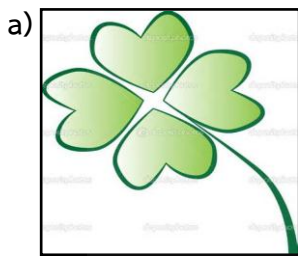
8. if forests are kept clean.
 9. if you drive less and walk more.
 10. you will save trees.
 11. if you use low – energy light bulbs.
 12. the air in cities will be cleaner.
 13. you will produce less waste.
 14. you will save a lot of water.

1.4.2 Exercise 2. Circle the correct word to complete the sentence.

2. If you place / *placed* an order before Friday, we *offer* / will offer you a discount.
7. We'll give / *are giving* you a refund if the sweater is / *will be* too small, sir.
8. If the shirt *will not fit* / doesn't fit my brother, will you / *won't you* give me my money back.
9. If you *will visit* / visit our superstore, you won't / *don't* find a better deal.
10. If you *will buy* / buy three computer games, you'll receive / *receive* a \$ 30 gift voucher.

11. You *will* / ~~*won't*~~ be disappointed if you ~~*don't*~~ / *do* buy one of our bargains!

2.4.3 Exercise 3 Use the prompts to write the superstitions for each for each picture

- g. find a four-leaf clover / bring good luck
If you find a four – leaf clover, it will bring you good luck.
- h. see penny / pickup / good luck all day
If you see penny pick up, it will good luck all day.
- i. nose / itch / have a quarrel with someone
If your nose itches, it will have a quarrel with someone.
- j. hang / horseshoe / bedroom / keep nightmares away
If you hang horseshoe in your bedroom, it will keep nightmares away.
- k. break/ a mirror / have /seven years' bad luck
If you break a mirror, it will have seven years' bad luck.
- l. not get your wish / unless /blow out / all the candles with the first puff
You don't get your wish unless you blow out all the candles with the first puff.

ภารกิจที่ 2 งานที่ 2.1 – 2.4

งานที่ 2.1 อ่านประมวลสาระ เรื่อง ประโยคคำสั่งอย่างมีเงื่อนไข

งานที่ 2.2 ฟังบรรยายประกอบสไลด์คอมพิวเตอร์ เรื่อง ประโยคคำสั่งอย่างมีเงื่อนไข

งานที่ 2.3 บันทึกสรุปสาระสำคัญ เรื่อง ประโยคคำสั่งอย่างมีเงื่อนไข

1. ความหมายของประโยคคำสั่งอย่างมีเงื่อนไข

ประโยคที่สั่งอย่างมีเงื่อนไข ประโยคประกอบด้วย 2 ส่วนคือ ส่วนที่เป็นเงื่อนไข หรือ If – Clause และส่วน Main – Clause ที่แสดงคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ แสดงอารมณ์ ความรู้สึก เช่น If you feel thirsty, drink some juice. หรือใน If – Clause สามารถทำให้เป็นประโยคคำสั่งได้ โดยละ “If + subject” ไว้ในฐานที่เข้าใจ

2. โครงสร้างประโยคคำสั่งอย่างมีเงื่อนไข

มี 2 แบบ คือ

$V_1 + \text{Complement} + \text{and} + \text{subject} + \text{will} + V_1 + \text{complement}$

$\text{If} + \text{subject} + V_1 + \text{Complement}, V_1 + \text{Complement}$

3. หลักการใช้ประโยคคำสั่งอย่างมีเงื่อนไข

ใช้เมื่อต้องการออกคำสั่ง คำขอร้อง คำเตือน คำแนะนำ แสดงอารมณ์ ความรู้สึก เช่น “Sit down.”, “Don’t walk on the grass” “Watch out” เป็นต้น

4. ตัวอย่างการใช้ประโยคคำสั่งอย่างมีเงื่อนไข

- **If Daniel wants to come along, tell him to inform me in advance.**
- Give us tools and we will finish the work.

งานที่ 2.4 ทำแบบฝึกปฏิบัติ

2.4.1 Change the following sentences in to Imperative Sentence + and + Future

Example If you listen to me carefully, I will explain.

Listen to me carefully and I will explain.

8. If you turn over the page, you will see what I mean.

Turn over the page and you will see what I mean.

9. If you leave them alone, they will come home.

Leave them alone and they will come home.

10. If you go to the doctor, he will give you some medicine.

Go to the doctor and he will give you some medicine.

11. If you knock at the door, they will let you in.

Knock at the door and they will let you in.

12. If you move, I will shoot you.

Move and I will shoot you.

13. If you follow my instructions, you won't get lost.

Follow my instruction and you won't get lost.

14. If you give me a pencil, I'll explain how to do it.

2.4.2 Complete the main – clause with Imperative sentence.

Example If it rains outside,

If it rains outside, take an umbrella.

6. If you get my message, call me back.

7. If she finishes her homework, leave it to me.

8. If you see your parents, give the note to them.

9. If someone else in this class wants me to explain the details, raise your hand up.

10. If you want to pass the test, try hard.

ประสบการณ์รื่องที่ 4.1.2 การดำเนินการเขียนอนุทินชีวิตโดยใช้รูปประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง

ภารกิจที่ 1 งานที่ 1.1 – 1.3

งานที่ 1.1 – 1.3 เขียนแผนผังแนวคิด ชีวิตในวัยเรียน เขียนหัวเรื่องหลักลงในตาราง และเลือกกิจกรรมในแต่ละหัวเรื่องหลักที่ตนเองสนใจ

ชีวิตในวัยเรียน			
ครอบครัว (Family)	เพื่อน (Friends/Relationship)	โรงเรียน (School)	ความสนใจ (Interests)
Activity - visit the zoo - fly kite - clean house together - plant trees or some flowers - go fishing - cooking - visit our relatives etc.	Activity - candle making - Lap dancing - sport - learning foreign language - play free game online	- Teacher - Subject - My further studying	Interests playing....., collecting, fishing, , cooking, singing, running/jogging, reading, painting/drawing, photography, gardening, swimming, flower arranging, running, cycling, listen to music,

ภารกิจที่ 2 งานที่ 2.1 - 2.3

งานที่ 2.1 เขียนอนุทินชีวิตโดยใช้โครงสร้างประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นจริง ในหัวเรื่องหลัก
ครอบครัว เพื่อน โรงเรียนและความสนใจ
ตัวอย่างงานเขียน

Diary writing

Writing entries in a diary

Name.....
Date.....
.(Class.....No.)

Situation: You are a teenager who is studying at a school. You would like to write something about yourself on family, friends, school, and interests by using the first conditional sentence.

Family : - Activities I will have with my family.

There are 4 people in my family: my parents, my younger sister and me. We all will do the activities together at home if we have time. We all will watch TV on the weekends. My younger sister and I will do our homework or read books if we finish from helping our mother on housework.

Friends : Something I will do with my friends.

I will meet friends at school if they are school days. If I go to school early in the morning, I will chat with my friends. Someone will ask each other about their homework if they do not understand about their subjects. If there is a school break, we all will become as lively as monkeys. Some of us will jump and play in a school yard. We will play volleyball, read books, take a walk in a school and chat with each other cheerfully.

School : about teachers, subject , my further studying

There are many teachers in my school that I like them a lot. Teachers will help me in many cases if I have problems. They teach me, provide me some advices and care. I will work harder if I want to have a good job in the future. I also want to be a nurse. I will further study in a nursing college if I can pass the entrance examination.

Interests : If I have time, I will.....

If I have time, I will read books, watch TV, play computer on line games etc. I will go camping with my friends outside the village if I have a vacation. If my father has time, we will go swimming together. I will call my friends to go shopping in a mall if I can save some money.

งานที่ 2.2 ตรวจสอบความถูกต้องของการเขียน

Peer checked

Name.....

Did you.....	Yes	No
use capital letters?		
use punctuation?		
use good spelling?		
use correct modal verb in the sentences?		
write in sequential order?		
write about the topic?		
write neatly?		
color the pictures?		
attach the picture?		

ภารกิจที่ 3 งานที่ 3.1 – 3.3

งานที่ 3.1 อ่านอนุทินชีวิตให้เพื่อนฟัง

อ่านอนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน

ผู้อ่าน

งานที่ 3.2 – 3.3 วิพากษ์โดยใช้แบบประเมิน

ทักษะที่ประเมิน ทักษะการเขียน

ชิ้นงานที่ประเมิน อนุทินชีวิต เรื่อง ชีวิตในวัยเรียน

เกณฑ์ 12 คะแนน

1. การใช้โครงสร้างประโยคตามที่กำหนดได้อย่างถูกต้อง
2. การสะกดคำศัพท์ถูกต้อง
3. การใช้ใช้เครื่องหมายต่าง ๆ ในประโยค ถูกต้อง เหมาะสม
4. การใช้ภาพประกอบเหมาะสม มีความคิดสร้างสรรค์

เกณฑ์การประเมินการเขียนอนุทินชีวิต

คำชี้แจง	1. แบบประเมินนี้สำหรับผู้สอนใช้ประเมินชิ้นงานของนักเรียน	
	2 ผู้สอนประเมินชิ้นงานของนักเรียน ตามเกณฑ์การประเมินดังนี้	
	1. การใช้โครงสร้างประโยค (3 คะแนน)	
	1.1 เขียนโครงสร้างประโยคได้ถูกต้อง	3 คะแนน
	1.2 เขียนโครงสร้างประโยคผิด 1 – 2 แห่ง	2 คะแนน
	1.3 เขียนโครงสร้างประโยคผิด 3.- 4 แห่ง	1 คะแนน
	2. การสะกตคำศัพท์ (3 คะแนน)	
	2.1 เขียนสะกตคำศัพท์ได้ถูกต้องทุกคำ	3 คะแนน
	2.2 เขียนสะกตคำศัพท์ผิด 1 – 2 คำ	2 คะแนน
	2.3 เขียนสะกตคำศัพท์ผิด 3 – 4 คำ	1 คะแนน
	3. การใช้เครื่องหมายต่าง ๆ ในประโยค (3 คะแนน)	
	3.1 ใช้เครื่องหมายในประโยคได้ถูกต้อง	3 คะแนน
	3.2 ใช้เครื่องหมายในประโยคผิด 1 – 2 แห่ง	2 คะแนน
	3.3 ใช้เครื่องหมายในประโยคผิด 3 – 4 แห่ง	1 คะแนน
	4. การใช้ภาพประกอบเหมาะสม (3 คะแนน)	
	4.1 ใช้ภาพประกอบเหมาะสมทุกหัวเรื่อง	3 คะแนน
	4.2 ใช้ภาพประกอบเหมาะสม 1 – 2	2 คะแนน
	4.3 ใช้ภาพประกอบแต่ไม่เหมาะสม	1 คะแนน

งานที่ 3 สรุปผลการเขียนอนุทินชีวิต

หัวข้อที่สรุป	ประเด็นสำคัญที่สรุป

แบบฝึกปฏิบัติ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

หน่วยประสพการณ์ที่ 4 เรื่อง การเขียนอนุทินชีวิตโดยใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

ประสพการณ์หลักที่ 4.2 เรื่อง การเขียนอนุทินชีวิตเรื่อง “สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่”

โดยใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปได้ และประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับ
ความจริงในอดีต

ประสพการณ์รองที่ 4.2.1 การศึกษาประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปได้ และบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับ
ความจริงในอดีต

ภารกิจที่ 1 งานที่ 1.1 – 1.4

งานที่ 1.1 อ่านประมวลสาระ เรื่อง ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปได้

งานที่ 1.2 ฟังบรรยายประกอบสไลด์คอมพิวเตอร์ เรื่อง ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปได้

งานที่ 1.3 บันทึกสรุปสาระสำคัญ เรื่อง ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปได้

1) ความหมาย

.....

.....

.....

2) โครงสร้างประโยค

.....

.....

.....

3) หลักการใช้

.....

.....

.....

4) ตัวอย่างการใช้

.....

.....

งานที่ 1.4 ทำแบบฝึกปฏิบัติ

1.4.1 Exercise 1 Write the correct form of the verbs in brackets.

Example 1. If I were you, I(not wear) those old jeans.

If I were you, I would not wear those old jeans.

2. Terence.....(win) the championship if he trained harder.
3. If he(be) taller, he could be a basketball player.
4. If everybody.....(protest), they would stop killing whales.
5. The countryside.....(be) more beautiful if people didn't se fire to the forests every year.
6. If you.....(stop) smoking, you.....(feel) much better.
7. If the temperature.....(drop) a bit more, it(snow) but I don't think it will.
8. I.....(read) the book if it.....(be) interesting, but it's so boring.
9. If my boyfriend.....(treat) me like that, I(break up) with him.
10. If I(have) a million dollars, I.....(buy) a big house.

1.4.2 Exercise 2 Rewrite the sentences using the second conditional.

Example 1. I don't have his phone number. I can't call him.

If I had his phone number, I could call him.

2. I feel terrible I can't go to school
If I
3. My parents don't like him because he looks so strange.
I
4. He doesn't get the good marks because he is lazy.
He
5. You feel so lonely because you don't go out much.
You.....
6. Matthew's overweight because he eats too much fast food.
If Matthew.....
7. My father works very hard, so he can't go to the match with us.
If my father.....

8. It is raining, so I can't watch TV.

If it

9. Everyone doesn't say exactly what he thinks, conversation becomes possible.

If everyone

10. I don't know French, so I can't tell you what this means.

I could.....

ภารกิจที่ 2 งานที่ 2.1 – 2.4

งานที่ 2.1 อ่านประมวลสาระ เรื่อง ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต

งานที่ 2.2 ฟังบรรยายประกอบสไลด์คอมพิวเตอร์ เรื่อง ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความ
จริงในอดีต

งานที่ 2.3 บันทึกสรุปสาระสำคัญ เรื่อง ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต

1) ความหมาย

.....

2) โครงสร้างประโยค

.....

3) หลักการใช้

.....

4) ตัวอย่างการใช้

.....

งานที่ 2.4 ทำแบบฝึกปฏิบัติ

2.4.1 Exercise 1 Write the correct form of the verbs in brackets

Example 1. 1 If you.....(not / be) interrupting me the whole time, I would have enjoyed the movie.

If you hadn't been interrupting me the whole time, I would have enjoyed the movie.

2. If I had your number, I.....(phone) you.

.....

3. They.....(take) that route if they had known that there were road works.

.....

4. I wouldn't have booked that holiday if I(know) there was a cheaper deal.

.....

5. If she hadn't told him, he.....(never find out).

.....

6. If they(stop) to rest they would not have been so tired.

.....

7. If you.....(return) the money that you owe me, I(be able) to go out last night.

.....

8. Thomas.....(not buy) the jacket if it(not be) on sale.

.....

9. If you.....(not call) I(not know) about the party.

.....

10. If I hadn't seen that movie last week, I(go) to see with you yesterday.

.....

2.4.2 Exercise 2 Complete the half of the sentences below by your own word.

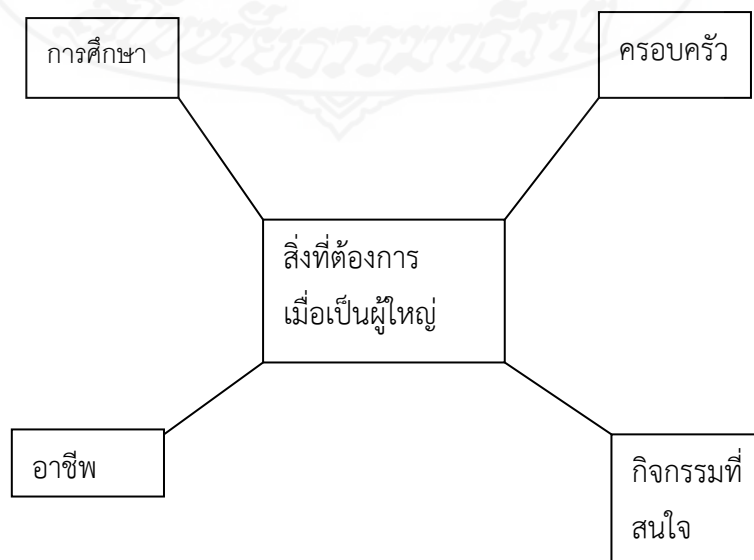
Example 1. If I'd got up just a few minutes ago, **I would have gone to work in time.**

1. If I had never met my best friend.
2. If I had studied more last year,.....
3. If my family had moved aboard when I was kid,
4. If I had married someone famous,
5. If you had not eaten healthy food, you.....
6. If I had enough money, I.....
7. If you had spoken English, she.....
8. If she hadn't taken the bus, she
9. If we had gone to the cinema, we.....

ประสบการณ์รองที่ 4.2.2 การดำเนินการเขียนอนุทินชีวิตด้วยประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ และประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งตรงข้ามกับความเป็นจริงในอดีต

ภารกิจที่ 1 งานที่ 1.1 - 1.4

งานที่ 1.1 -1.2 เขียนแผนผังแนวคิด “สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่” เขียนหัวเรื่องหลักและหัวเรื่องรอง ลงในตาราง

“สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่”			
การศึกษา (Education)	อาชีพ (Job/Career)	ครอบครัว (Family)	กิจกรรมที่สนใจ (Interested)

งานที่ 1.3 ออกแบบการเขียนอนุทินชีวิต โดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตามความเป็นจริง

หัวเรื่อง	วิธีการออกแบบ		
	เลียนแบบจาก ตัวอย่าง	คัดลอก	ออกแบบด้วย ตนเอง
การศึกษา (Education)			
อาชีพ (Job/Career)			
ครอบครัว (Family)			
กิจกรรมที่สนใจ (Interested)			

ภารกิจที่ 2 งานที่ 2.1 - 2.2

งานที่ 2.1 เขียนอนุทินชีวิตตามหัวเรื่องหลัก โดยใช้โครงสร้างประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ และประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต

Diary writing

Name.....

Date.....

(Class.....No.)

Writing entries in a diary

Situation: You are a teenager who is studying at a school. You would like to write something about yourself on further education, jobs/career, family and interests by using the conditional sentence type 2 and type 3.

Educations :

.....

.....

.....

.....

Jobs/careers :

.....

.....

.....

.....

Family:

.....

.....

.....

.....

Interests :

.....

.....

งานที่ 2.2 ตรวจสอบความถูกต้องของการเขียน

Peer checked

Name.....

Did you.....	Yes	No
use capital letters?		
use punctuation?		
use good spelling?		
use correct modal verb in the sentences?		
write in sequential order?		
write about the topic?		
write neatly?		
color the pictures?		
attach the picture?		

ภารกิจที่ 3 งานที่ 3.1 – 3.3

งานที่ 3.1 อ่านอนุทินชีวิตให้เพื่อนฟัง

อ่านอนุทินชีวิต เรื่อง “สิ่งที่ต้องการเมื่อฉันเป็นผู้ใหญ่”

ผู้อ่าน

งานที่ 3.2 – 3.3 วิพากษ์โดยใช้แบบประเมิน

ทักษะที่ประเมิน ทักษะการเขียน

ชิ้นงานที่ประเมิน อนุทินชีวิต เรื่อง “สิ่งที่ต้องการเมื่อฉันเป็นผู้ใหญ่”

เกณฑ์ 12 คะแนน

1. การใช้โครงสร้างประโยคตามที่กำหนดได้อย่างถูกต้อง
2. การสะกดคำศัพท์ถูกต้อง
3. การใช้เครื่องหมายต่าง ๆ ในประโยค ถูกต้อง เหมาะสม
4. การใช้ภาพประกอบเหมาะสม มีความคิดสร้างสรรค์

เกณฑ์การประเมินการเขียนอนุทินชีวิต

คำชี้แจง	1. แบบประเมินนี้สำหรับผู้สอนใช้ประเมินชิ้นงานของนักเรียน		
	2 ผู้สอนประเมินชิ้นงานของนักเรียน ตามเกณฑ์การประเมินดังนี้		
	1. การใช้โครงสร้างประโยค (3 คะแนน)		
	1.1 เขียนโครงสร้างประโยคได้ถูกต้อง	3	คะแนน
	1.2 เขียนโครงสร้างประโยคผิด 1 – 2 แห่ง	2	คะแนน
	1.3 เขียนโครงสร้างประโยคผิด 3.- 4 แห่ง	1	คะแนน
	2. การสะกตคำศัพท์ (3 คะแนน)		
	2.1 เขียนสะกตคำศัพท์ได้ถูกต้องทุกคำ	3	คะแนน
	2.2 เขียนสะกตคำศัพท์ผิด 1 – 2 คำ	2	คะแนน
	2.3 เขียนสะกตคำศัพท์ผิด 3 – 4 คำ	1	คะแนน
	3. การใช้เครื่องหมายต่าง ๆ ในประโยค (3 คะแนน)		
	3.1 ใช้เครื่องหมายในประโยคได้ถูกต้อง	3	คะแนน
	3.2 ใช้เครื่องหมายในประโยคผิด 1 – 2 แห่ง	2	คะแนน
	3.3 ใช้เครื่องหมายในประโยคผิด 3 – 4 แห่ง	1	คะแนน
	4. การใช้ภาพประกอบเหมาะสม (3 คะแนน)		
	4.1 ใช้ภาพประกอบเหมาะสมทุกหัวเรื่อง	3	คะแนน
	4.2 ใช้ภาพประกอบเหมาะสม 1 – 2	2	คะแนน
	4.3 ใช้ภาพประกอบแต่ไม่เหมาะสม	1	คะแนน
งานที่ 3	สรุปผลการเขียนอนุทินชีวิต		

หัวข้อที่สรุป	ประเด็นสำคัญที่สรุป

เฉลยแบบฝึกปฏิบัติ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
 หน่วยประสพการณ์ที่ 4 เรื่อง การเขียนอนุทินชีวิตโดยใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร
 ประสพการณ์หลักที่ 4.2 เรื่อง การเขียนอนุทินชีวิตเรื่อง “สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่”
 โดยใช้ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ และประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ตรงข้าม
 กับความจริงในอดีต

ประสพการณ์รองที่ 4.2.1 การศึกษาประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ และบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับ
 ความจริงในอดีต

ภารกิจที่ 1 งานที่ 1.1 – 1.4

- งานที่ 1.1 อ่านประมวลสาระ เรื่อง ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้
 งานที่ 1.2 ฟังบรรยายประกอบสไลด์คอมพิวเตอร์ เรื่อง ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้
 งานที่ 1.3 บันทึกสรุปสาระสำคัญ เรื่อง ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้
1. ความหมายของประโยคเงื่อนไขที่ไม่เป็นจริง
 ประโยคเงื่อนไขที่กล่าวถึงเหตุการณ์หรือการกระทำ ที่เป็นไปได้อย่างยากหรือไม่อาจเกิดขึ้นได้เลย
 ในปัจจุบัน ประโยคประกอบด้วย 2 อนุประโยค (If-Clause และ Main – Clause) ที่สามารถ
 สลับตำแหน่งกันได้ ถ้า If – Clause อยู่ต้นประโยคให้ใส่เครื่องหมาย คอมมา (,) คั่นระหว่างประโยค
 2. โครงสร้างประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่เป็นไปไม่ได้
 If +Past Simple , past future form
 (If +subject + V₂ + Complement, subject + would + V₁ + Complement)
- หลักการใช้ประโยคเงื่อนไข
- ใช้บอกเหตุการณ์หรือการกระทำที่เป็นไปได้อย่างยาก หรือเป็นไปได้ในปัจจุบัน
1. ตัวอย่างการใช้
 - If I had a chance to go to Mars, I would take you with me.
 - If I had enough money, I would buy the car.
 - If we had two suns, we would hotter weather.

งานที่ 1.4 ทำแบบฝึกปฏิบัติ

1.4.1 Exercise 1 Write the correct form of the verbs in brackets.

Example 1. If I were you, I(not wear) those old jeans.

If I were you, I would not wear those old jeans.

2. Terence would win the championship if he trained harder.
3. If he was taller, he could be a basketball player.
4. If everybody protested, they would stop killing whales.
5. The countryside would be more beautiful if people didn't set fire to the forests every year.
6. If you stopped smoking, you would feel much better.
7. If the temperature dropped a bit more, it would snow but I don't think it will.
8. I would read the book if it was interesting, but it's so boring.
9. If my boyfriend treated me like that, I would break up with him.
10. If I had a million dollars, I would buy a big house.

1.4.3 Exercise 2 Rewrite the sentences using the second conditional.

Example 1. I don't have his phone number. I can't call him.

If I had his phone number, I could call him.

2. I feel terrible I can't go to school
If I didn't feel terrible, I can go to school.
3. My parents don't like him because he looks so strange.
My parents would like him if he didn't look so strange.
4. He doesn't get the good marks because he is lazy.
He could get the good marks if he wasn't lazy.
5. You feel so lonely because you don't go out much.
You wouldn't feel so lonely if go out much.
6. Matthew's overweight because he eats too much fast food.
If Matthew didn't eat so much fast food, he wouldn't have overweight.
7. My father works very hard, so he can't go to the match with us.
If my father didn't work very hard he can go to the match with us.
8. It is raining, so I can't watch TV.
If it wasn't raining I could watch TV.

9. Everyone doesn't say exactly what he thinks, conversation becomes possible.

If everyone said exactly what he thought, conversation would become impossible.

10. I don't know French, so I can't tell you what this means.

I could tell you what this means if I knew French.

ภารกิจที่ 2 งานที่ 2.1 –

งานที่ 2.1 อ่านประมวลสาระ เรื่อง ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต

งานที่ 2.2 ฟังบรรยายประกอบสไลด์คอมพิวเตอร์ เรื่อง ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่

ตรงข้ามกับความจริงในอดีต

งานที่ 2.3 บันทึกสรุปสาระสำคัญ เรื่อง ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต

1. ความหมายประโยคบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต

เป็นประโยคที่กล่าวถึงสิ่งที่ตรงข้ามกับความเป็นจริงในอดีตซึ่งผู้พูดรู้ว่าสิ่งนั้นไม่ได้

เกิดขึ้นจริงและตรงข้ามกับความเป็นจริงในอดีต

2. โครงสร้างประโยคบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต

If +Past perfect form, past future perfect form

(If + subject +had + V₃ + Complement, subject + would + have + V₃ + Complement)

3. หลักการใช้ประโยคบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต

ใช้กับเหตุการณ์ที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต หรือเป็นไปได้ในอดีตและแก้ไขไม่ได้แล้ว

4. ตัวอย่างการใช้ประโยคบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีต

- Maria would have forgiven if you had apologized.
- If you had been here yesterday, I should have seen you.
- They could have passed the test if they had concentrated on their studies.
- If Laura had seen that beautiful evening dress, she might have bought it.

งานที่ 2.4 ทำแบบฝึกปฏิบัติ

2.4.1 Exercise 1 Write the correct form of the verbs in brackets

Example 1. If you(not / be) interrupting me the whole time, I would have enjoyed the movie.

If you hadn't been interrupting me the whole time, I would have enjoyed the movie.

2. If I had your number, I.....(phone) you.

If I had your number, I would have phoned you.

3. They.....(take) that route if they had known that there were road works.

They would have taken that route if they had known that there were road works.

4. I wouldn't have booked that holiday if I(know) there was a cheaper deal.

I wouldn't have booked that holiday if I had known there was a cheaper.

5. If she hadn't told him, he.....(never find out).

If she hadn't told him, he would have never found out.

6. If they(stop) to rest, they would not have been so tired.

If they had stopped to rest, they would not have been so tired.

7. If you.....(return) the money that you owe me, I(be able) to go out last night.

If you had returned the money that you owe me, I would have been able to go out last night.

8. Thomas.....(not buy) the jacket if it(not be) on sale.

Thomas wouldn't have bought the jacket if it had not been on sale.

9. If you.....(not call) I(not know) about the party.

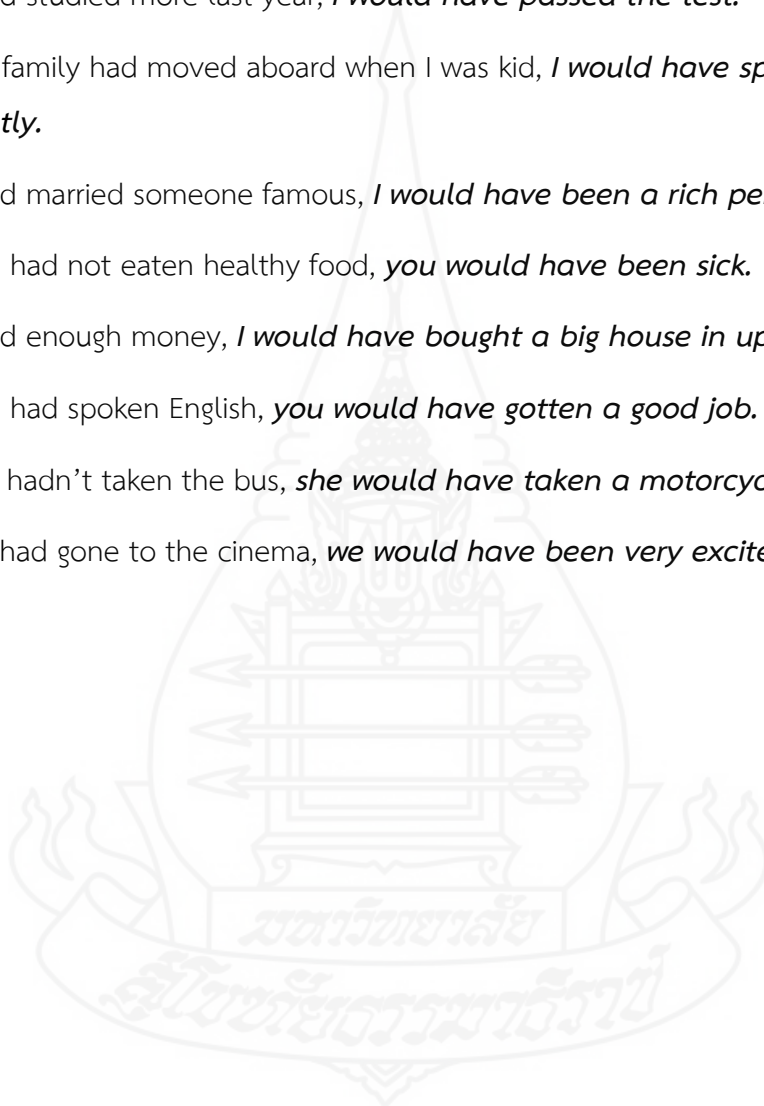
If you had not called, I wouldn't have known about the party.

10. If I hadn't seen that movie last week, I(go) to see with you yesterday.

If I hadn't seen that movie last week, I would have gone to see with you yesterday.

Exercise 2 Complete the half of the sentences below by your own word.

- Example 1. If I'd got up just a few minutes ago, *I would have gone to work in time.*
2. If I had never met my best friend, *I wouldn't have gone aboard.*
 3. If I had studied more last year, *I would have passed the test.*
 4. If my family had moved aboard when I was kid, *I would have spoken English fluently.*
 5. If I had married someone famous, *I would have been a rich person.*
 6. If you had not eaten healthy food, *you would have been sick.*
 7. If I had enough money, *I would have bought a big house in upcountry.*
 8. If you had spoken English, *you would have gotten a good job.*
 9. If she hadn't taken the bus, *she would have taken a motorcycle.*
 10. If we had gone to the cinema, *we would have been very excited.*

ตัวอย่างงานเขียน

Diary writing

Name.....

Date.....

.(Class.....No.)

Writing entries in a diary

Situation: You are a teenager who is studying at a school. You would like to write something about yourself on further education, jobs/career, family and interests by using the conditional sentence type 2 and type 3.

Educations :

If I had more money, I would go to study aboard in psychological science. If my dream came true, I would go to study in Harvard University. Sometimes I would study mathematical science if I had a good grade in mathematics. If I had study hard when I was in primary school, I would have gone to study in a famous school to meet my dreams.

Jobs/careers:

If I graduated from Harvard University in faculty of psychological science, I would be a psychologist. If I graduated in faculty of mathematical science, I would be a teacher. I would work in up country to help poor children. If I were a psychologist, I would have the opportunities to help many people.

Family:

If I married to a man who love me, I would be very happy. I would have three children if my dream came true. We might have a small house in countryside if I worked as a teacher. I would take my parents to stay with us if they wanted to.

Interests:

My interests would be painting, gardening and swimming if I were an adult. Painting would be for my relaxing if I retired from work. If I had some places, I would grow many things that for eating.

แบบทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ประสบการณ์ที่ 4 เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

ประสบการณ์หลักที่ 4.1 การเขียนอนุทินชีวิตเรื่อง “ชีวิตในวัยเรียน”

ประสบการณ์หลักที่ 4.2 การเขียนอนุทินชีวิต เรื่อง “สิ่งที่ต้องการเมื่อเป็นผู้ใหญ่”

คำชี้แจง 1. ข้อสอบชุดนี้มี 2 ตอน รวม 20 ข้อ เวลา 10 นาที

ตอนที่ 1 เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ (ข้อ 1 – 10)

ตอนที่ 2 เป็นข้อสอบแบบอัตนัยชนิดเติมคำและเขียนเรียงประโยค จำนวน 10 ข้อ (ข้อ 11 -20)

- คำสั่ง ตอนที่ 1 จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด ในข้อ a), b), c) หรือ d) แล้วกาเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบที่กำหนด
- ตอนที่ 2 จงเขียนคำตอบลงในกระดาษคำตอบที่กำหนด

ตอนที่ 1 ข้อ 1 - 10

- The road.....(be) very slippery tomorrow if it freezes tonight.
 - Will be
 - Would been
 - Would have been
 - Will is
- If I.....(see) a tiger walking across the park, I.....(climb) a tree.
 - see / climb
 - saw / climbed
 - saw / would climb
 - saw / climb
- If I hadn't taken my umbrella, I..... very wet.
 - got
 - had gotten
 - would have gotten
 - will have gotten

4. Johana is such a hard working student. If she studies hard, she
- will to pass all her school exam.
 - will passed all her school exam.
 - will pass all her school exams.
 - will be passed all her school exams.
5. My uncle would stay longer in London if
- he had been more time.
 - he has more time.
 - he had more time.
 - he had had more time.

คำสั่ง: ข้อ 6 – 10 จงเลือกประโยคเงื่อนไข ที่มีความหมายสอดคล้องกับข้อความที่กำหนดให้

6. People drive very fast. That's why there are so many accidents.
- If people drive more slowly, there wouldn't be so many accidents.
 - If people will drive more slowly, there wouldn't be so many accidents.
 - If people drove more slowly, there wouldn't be so many accidents.
 - If people would drove more slowly, there won't be so many accidents.
7. He doesn't work overtime, so he doesn't earn as much as I do.
- If he worked over time, he would earn as much as I do.
 - If he works over time, he would earn as much as I do.
 - If he worked over time, he will earn as much as I do.
 - If he work over time, he would earn as much as I do.
8. I don't like the city life, perhaps because I wasn't brought up in the city.
- If I had been brought up in the city life, I might have liked the city life.
 - If I had been brought up in the city life, I should might like the city life.
 - If I have been brought up in the city life, I might like the city life.
 - If I had been brought up in the city life, I would might like the city life.
9. She didn't speak, possibly because she was so shy.
- If she hadn't been so shy, she might have spoken.
 - If she hasn't been so shy, she will might have spoken.
 - If she haven't been so shy, she might have spoken.
 - If she hadn't been so shy, she would might have spoken.

คำสั่ง: จงอ่านข้อความใน Situation A) แล้วตอบคำถาม ข้อ 19

Situation : Man: I'm looking for canned fruits and vegetables. Can you tell me which aisle they are in?

Woman: Yes. They're in the third aisle on the left next to the flour and spices. Or if you wait just a second, I will direct you there.

10. Where is the woman?

- a) At the department store.
- b) At a church.
- c) In the garden.
- d) At the grocery.

ตอนที่ 2 ข้อ 11 – 20

จงเติมคำในช่องว่างข้อ 11 – 15 ให้ถูกต้องตามโครงสร้างประโยคเงื่อนไข โดยใช้คำกริยาในวงเล็บที่กำหนดให้

- 11. If he wins, he(get) 1,000 dollars.
- 12. If he wants to come along, (tell) him to inform me in advance.
- 13. It changes into steam if water.....(boil).
- 14. If I(be) a bird, I would be very happy.
- 15. I would have taken a taxi if I(realize) that it such a long way.

จงเรียงข้อความที่กำหนดให้ (ข้อ 16 – 20) ให้เป็นประโยคเงื่อนไขที่ถูกต้อง

- 16. a mistake,/ always finds it. /If I make /the teacher
.....
- 17. needs any assistance, /If anyone/ tell me right away.
.....
- 18. the answer, / my teacher about it. /If I do not know/ I always ask
.....
- 19. more slowly,/ If he worked/so mistake. /he would not make
.....
- 20. that before, /I wouldn't have / If I had known /done it.
.....

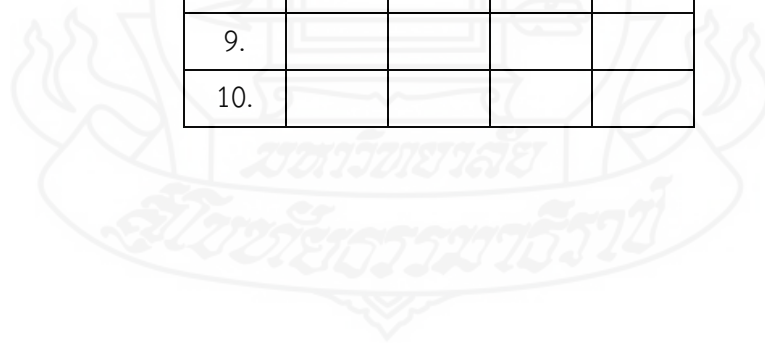
กระดาษคำตอบ ตอนที่ 1
 แบบทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์
 หน่วยประสบการณ์ที่ 4
 การใช้ประโยชน์เงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

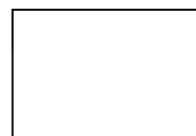
รวมคะแนน

ชื่อ - สกุล ชั้น เลขที่.....

Items	a	b	c	d
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				

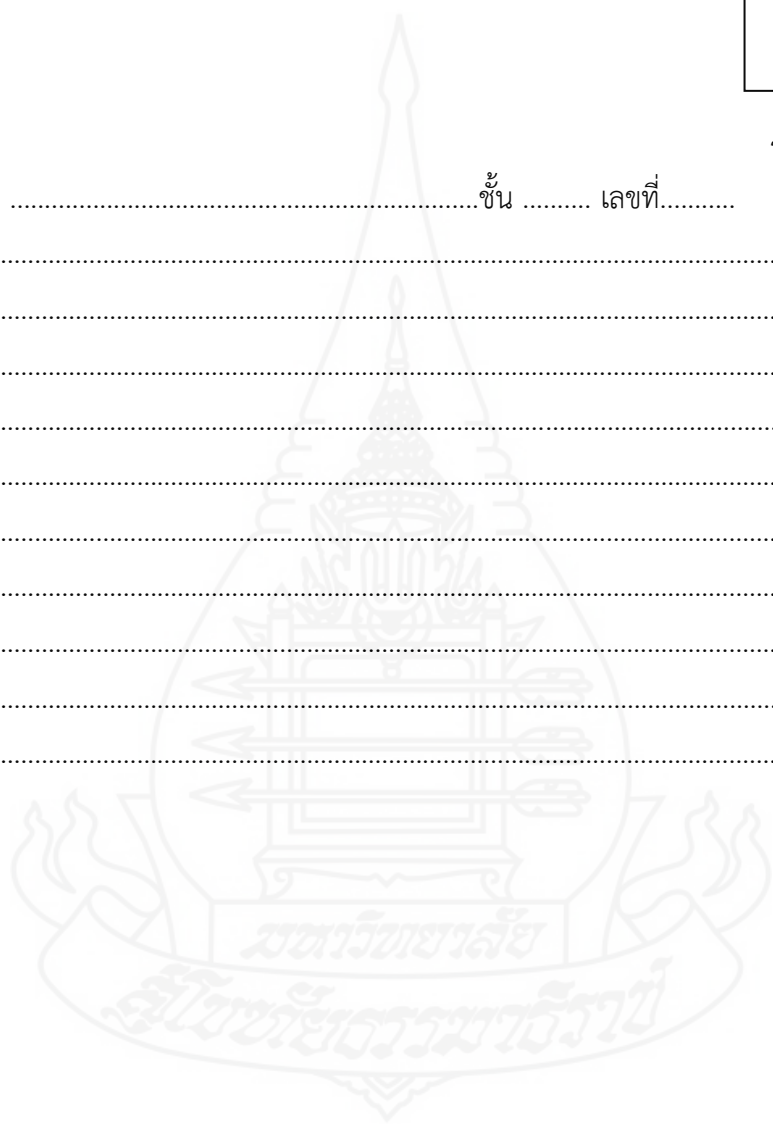
กระดาษคำตอบ ตอนที่ 2
แบบทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์
หน่วยประสบการณ์ที่ 4
การใช้ประโยชน์เงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

รวมคะแนน

ชื่อ - สกุล ชั้น เลขที่.....

- 11.
- 12.
- 13.
- 14.
- 15.
- 16.
- 17.
- 18.
- 19.
- 20.

เฉลยแบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์

หน่วยประสบการณ์ที่ 4

การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

ตอนที่ 1

1. b)	2. c)	3. b)	4. b)	5. a)
6. c)	7. d)	8. c)	9. a)	10. d)

ตอนที่ 2

11. will 12. inform 13. will boil 14. were 15. had not fallen
16. You will pass the test if you study hard.
17. Don't touch that hot stove, it will make you hurt.
18. If John comes, I will talk to him.
19. If I were you I wouldn't risk it.
20. If John had hurried yesterday, he would have caught the train.

เฉลยแบบทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์

หน่วยประสบการณ์ที่ 4

การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

ตอนที่ 1

1. a)	2. c)	3. c)	4. a)	5. c)
6. a)	7. c)	8. c)	9. d)	10. a)

ตอนที่ 2

11. will get 12. tell 13. boils 14. were 15. had realized
16. If I make a mistake the teacher always finds it.
17. If anyone needs any assistance, tell me right away.
18. If I don't know the answer, I always ask my teacher about it.
19. If he works more slowly, he would not make so mistake.
20. If I had known that before, I wouldn't have done it.

บทที่ 6

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนปิยะชาติพัฒนา ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จังหวัดนครนายก ผู้วิจัยได้ ทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนของ นักเรียน และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ นำมาสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยและพัฒนา

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน ปิยะชาติพัฒนา ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จังหวัดนครนายก ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

1.2.2 เพื่อศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอน แบบอิงประสบการณ์ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

1.2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่องการใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

1.3.2 นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่องการใช้ประโยค เงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร มีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นในระดับ .05

1.3.3 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง การใช้ ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร ในระดับมาก

1.4 วิธีดำเนินการวิจัย

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

1) ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนปิยะชาติพัฒนา ใน พระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จังหวัดนครนายก จำนวน 200 คน

2) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนปิยชาติพัฒนา ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จำนวน 45 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม

1.4.2 เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยมี 3 ประเภท ได้แก่ (1) ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร (2) แบบทดสอบก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์เป็นแบบทดสอบวัดพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบจำนวน 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ และแบบอัตนัยด้านทักษะพิสัย จำนวน 10 ข้อ รวม 20 ข้อ แบบคู่ขนาน มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.70-0.80 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.32-0.70 และค่าความเที่ยง 0.79 และ (3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อคุณภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า จำนวน 18 ข้อ และแบบสอบถามแบบเขียนตอบ จำนวน 1 ข้อ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้ง 3 ประเภทได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว

1.4.3 การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ไปทดสอบประสิทธิภาพเบื้องต้น คือ การทดสอบแบบเดี่ยว การทดสอบแบบกลุ่ม และการทดสอบแบบภาคสนาม ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้ (1) จัดเตรียมสถานที่ตามแผนผังการจัดห้องเรียน (2) วัน เวลา ในการทดสอบประสิทธิภาพ จำนวน 3 วัน วันละ 1 ชั่วโมง และ (3) ทดลองชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ใน 7 ขั้นตอน คือ ประเมินก่อนเผชิญประสบการณ์ ปฏิบัติประสบการณ์ ประสบการณ์ เผชิญประสบการณ์ รายงานความก้าวหน้าในการเผชิญประสบการณ์ รายงานผลการเผชิญประสบการณ์ สรุปผลการเผชิญประสบการณ์ และประเมินหลังเผชิญประสบการณ์ จากนั้นผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมแบบทดสอบก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์ แบบฝึกปฏิบัติ แบบประเมินพฤติกรรมกลุ่ม และแบบประเมินชิ้นงานที่ได้ประเมินขณะเรียนในระหว่างที่นักเรียนทำภารกิจและงานกลุ่ม และผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ในการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว แบบกลุ่ม และสอบถามนักเรียนโดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เพื่อปรับปรุงนำมาใช้กับนักเรียนในการทดสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนามแล้วนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ต่อไป

1.4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์โดยการหาค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 การทดสอบค่าที ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.5 ผลการวิจัย

จากการวิจัยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1.5.1 ผลการทดสอบประสิทธิภาพ พบว่า ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสารที่ผลิตขึ้นมีประสิทธิภาพ 81.39/79.86 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

1.5.2 ผลความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียน พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร มีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.5.3 ผลความพึงพอใจของนักเรียน พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร มีความพึงพอใจต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ในระดับมาก

2. อภิปรายผล

การอภิปรายผลเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้

2.1 ประสิทธิภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น พบว่า มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากผู้วิจัยได้นำกระบวนการผลิตชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ที่มีกระบวนการผลิต 11 ขั้นตอนมาใช้เป็นต้นแบบในการผลิต ตามแนวทางของ รองศาสตราจารย์ ดร. ชัยยงค์ พรหมวงศ์ ดังนี้

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เนื้อหาสาระตามโครงสร้างหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโดยคัดเลือกเนื้อหาจากตำราเรียนที่มีความสอดคล้องกับสาระหลักสูตร แล้วแบ่งเนื้อหาเป็นสาระเนื้อหา หน่วยเนื้อหา ทำให้ได้เนื้อหาตรงกับหลักสูตร ตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้ทางการเรียน ซึ่งกำหนดเป็น 15 หน่วยการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใน 1 ภาคการศึกษา ทั้ง 15 หน่วยได้ลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก ขั้นที่ 2 กำหนดชุดประสบการณ์เป็น 15 หน่วยประสบการณ์เน้นกระบวนการให้เกิดทักษะการสื่อสารทางภาษา และเลือกหน่วยประสบการณ์ที่ 4 เรื่องการใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร ให้นักเรียนได้เขียนอนุทินชีวิตของตนเอง ที่เป็นเรื่องใกล้ตัวและนักเรียนมีประสบการณ์ด้วยตนเอง ขั้นที่ 3 วิเคราะห์และกำหนดภารกิจ คือ ให้นักเรียนได้ศึกษาโครงสร้างและหลักการใช้ประโยคเงื่อนไขในรูปแบบต่าง ๆ และงานที่นักเรียนต้องเผชิญ คือ การศึกษาประโยคเงื่อนไขจากประมวลสาระ ฟังบรรยายประกอบสไลด์คอมพิวเตอร์ การสรุปสิ่งที่ได้ศึกษา และทำแบบฝึกหัดในแบบฝึกปฏิบัติ ขั้นที่ 4 วิเคราะห์เนื้อหาสำหรับภารกิจและงาน ผู้วิจัยได้จัดลำดับเนื้อหาโดยแบ่งเนื้อหาจากง่ายไปหายาก เพื่อนำมากำหนดในสื่อประมวลสาระ และกำหนดในภารกิจและงาน นำเนื้อหามาทำให้น้ำหนักที่เรียนเป็นการให้ประสบการณ์แทน ซึ่งทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ทางอ้อมก่อนนำมาสู่ประสบการณ์ตรง ขั้นที่ 5 เลือกรีวิวให้ประสบการณ์ คือ การเรียนกับครู ครูใช้วิธีการบรรยาย การสาธิต การเรียนกับเพื่อนใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม ที่ให้นักเรียนได้มีโอกาสช่วยเหลือกันในการปฏิบัติภารกิจและงานได้สำเร็จ และการเรียนด้วยตนเองด้วยการศึกษาจากประมวลสาระ ฟังบรรยายประกอบสไลด์คอมพิวเตอร์ การฟังบรรยายเพิ่มเติมจากครู การทำแบบฝึกหัด ซึ่งนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.67) โดยวิธีการเรียนกับครู และการเรียนด้วยกิจกรรมกลุ่ม ขั้นที่ 6 ระบุและกำหนดสถานการณ์สำหรับเผชิญประสบการณ์ คือ ให้นักเรียนเขียนอนุทินชีวิตเกี่ยวกับชีวิต

ในวัยเรียน และวัยผู้ใหญ่ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกประสบการณ์จากสิ่งที่ตนเองประสบ และเป็นประสบการณ์จริงของตนเอง จะเห็นได้จากความพึงพอใจของนักเรียนมีอยู่ในระดับมาก (4.06) คือ ได้รับประสบการณ์ตรงและนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ ชั้นที่ 7 เลือกสื่อและผลิตสื่อสำหรับชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ใช้ประมวลสาระเป็นสื่อหลักให้นักเรียนได้ศึกษา ช่วยให้นักเรียนเข้าใจในโครงสร้างทางภาษาและรูปแบบการเขียน หลักเกณฑ์และวิธีการใช้ภาษา นักเรียนได้เรียนด้วยตนเอง มีโอกาสศึกษาทบทวนตลอดเวลา สอดคล้องกับ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และ วาสนา ทวีกุลทรัพย์ (2540 : 148) ประมวลสาระช่วยให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพและช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร นอกจากนี้ยังมีสื่อเสริม คือ สไลด์คอมพิวเตอร์นักเรียนได้ชมสไลด์คอมพิวเตอร์ประกอบการบรรยายของครูเพื่อให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น ชั้นที่ 8 เขียนแผนการสอน แผนเผชิญประสบการณ์ และแผนผลิตสื่อการสอนเพื่อใช้เป็นแนวทางให้นักเรียนเผชิญประสบการณ์ ชั้นที่ 9 จัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียน ได้แก่ การจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียน มีมุมความรู้ที่นักเรียนสามารถค้นคว้าได้ตลอดเวลา จัดให้นักเรียนได้ใช้ห้องคอมพิวเตอร์เพื่อสืบค้นข้อมูลและจัดตกแต่งผลงาน โดยครูคอยให้คำแนะนำ สอดคล้องกับวาสนา ทวีกุลทรัพย์ (2555 : 52-53) กล่าวถึงขั้นตอนการผลิตชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ โดยเฉพาะการจัดสภาพแวดล้อมบทบาทของผู้เรียน จะต้องรับผิดชอบในการเสาะแสวงหาความรู้จากผู้รู้หรือแหล่งความรู้ต่าง ๆ บทบาทของครูทำหน้าที่อำนวยความสะดวกในการเรียนให้คำปรึกษา ให้ข้อมูล และประเมินการเรียนรู้ ชั้นที่ 10 ทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ตามกระบวนการทดสอบประสิทธิภาพ เพื่อให้ทราบข้อบกพร่องเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข และชั้นที่ 11 ปรับปรุงชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ที่ผ่านการทดสอบประสิทธิภาพแล้ว มาปรับปรุงประสบการณ์หลักและประสบการณ์รองให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น จากการดำเนินการผลิตชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ตามกระบวนการผลิตของ ศาสตราจารย์ ดร. ชัยยงค์ พรหมวงศ์ ดังกล่าว ทำให้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่องการใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

2.2 ความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ มีความก้าวหน้าทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนได้เรียนจากสื่อ คือ ประมวลสาระที่เรียนด้วยตนเอง จากนั้นได้ฟังการบรรยายประกอบสไลด์คอมพิวเตอร์ เพื่อให้เข้าใจหลักการใช้ประโยคเงื่อนไขแบบต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนมีประสบการณ์ทางอ้อมก่อน จึงให้นักเรียนเผชิญประสบการณ์ตรง คือ การเขียนอนุทินชีวิต โดยใช้ประโยคเงื่อนไขแบบต่าง ๆ การจัดให้เรียนเป็นกลุ่ม นักเรียนได้ปรึกษาหารือกันช่วยเหลือกันก่อนการเขียนอนุทินชีวิต นักเรียนได้ช่วยกันเขียนโครงร่างการเขียนอนุทินชีวิต ผู้วิจัยใช้หลักจิตวิทยากลุ่มเชื่อมโยงนิยามที่ให้ครูให้สิ่งเร้าโดยการบรรยายประกอบสื่อ และจิตวิทยากลุ่มประสบการณ์นิยม คือ ให้นักเรียนได้เผชิญประสบการณ์ ซึ่งเป็นประสบการณ์ตรงจากการสร้างชิ้นงานที่ได้จากการเรียนด้วยตนเอง จึงทำให้นักเรียนทำภารกิจและงานได้ ดังนั้นนักเรียนทำแบบทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์ซึ่งเป็นข้อสอบทั้งระดับพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย ทำคะแนนหลังเรียนได้สูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจากการเรียนโดยเน้นประสบการณ์ทำให้ได้ลงมือปฏิบัติทำให้จดจำได้ดี สอดคล้องกับ วาสนา ทวีกุลทรัพย์ (2541 : 228) กล่าวว่า การ

สอนแบบเผชิญประสบการณ์ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่สามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตและการทำงานโดยมุ่งให้ “ทำได้” มากกว่า “มุ่งให้รู้”

2.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง การใช้ประโยชน์เงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า (1) นักเรียนมีความเข้าใจในขั้นตอนการเรียนแบบอิงประสบการณ์จากสไลด์คอมพิวเตอร์ที่อยู่ในชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ เมื่อนักเรียนเข้าใจในขั้นตอนการเผชิญประสบการณ์เป็นอย่างดีแล้ว จะทำให้นักเรียนสามารถทำภารกิจและงานได้ตามขั้นตอน (2) เนื้อหาสาระในประมวลสาระช่วยให้นักเรียนมีความรู้พื้นฐานก่อนเผชิญประสบการณ์ (3) การออกแบบการเผชิญประสบการณ์โดยใช้วิธีการเรียนแบบกลุ่มช่วยให้นักเรียนได้ทำงานกลุ่มจากการสังเกตของผู้วิจัย ยังพบว่านักเรียนแต่ละกลุ่มมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและช่วยเหลือกันและกันในการทำภารกิจและงาน ดังนั้น การสอนแบบอิงประสบการณ์ช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการจัดการและทำงานอย่างเป็นระบบ เพราะมีการกำหนดภารกิจและงานให้นักเรียน และมีการตรวจสอบกันและกันเพื่อปรับปรุงงานของแต่ละคนในกลุ่ม ในเรื่องวิธีการใช้ประโยชน์เงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร โดยครูคอยให้คำแนะนำและประเมินผลงาน

3. ข้อเสนอแนะ

การวิจัยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง การใช้ประโยชน์เงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร มีข้อเสนอแนะ 2 ประการ ดังนี้ (1) ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และ (2) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การนำผลการวิจัยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่องการใช้ประโยชน์เงื่อนไขเพื่อการสื่อสารไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพตามที่ได้ทดสอบประสิทธิภาพไว้ควรดำเนินการดังนี้

3.1.1 จากการวิจัยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง การใช้ประโยชน์เงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนปิยะชาติพัฒนา ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จังหวัดนครนายก เนื่องจากผลการทดสอบประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 และนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์มีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้น ดังนั้น โรงเรียนที่สอนวิชาภาษาอังกฤษเรื่องการใช้ประโยชน์เงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร สามารถนำชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ชุดนี้ไปใช้ได้

3.1.2 การจัดกลุ่มการเรียนรู้ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดกลุ่มนักเรียน กลุ่มละ 4 – 5 คน ในการปฏิบัติภารกิจงาน นักเรียนได้ช่วยเหลือกันในการทำงานสามารถแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และการทำงานเป็นระบบและขั้นตอน ส่งผลให้การงานสำเร็จไปได้

3.1.3 การจัดเวลาในการสอน สามารถกำหนดภารกิจและงานให้นักเรียนทำ 2 คาบเรียน ส่วนที่นักเรียนยังไม่เสร็จสามารถทำต่อเป็นการบ้าน และ ครั้งต่อไปจะเป็นการนำเสนอผลงานและการวิพากษ์ผลงานของแต่ละกลุ่ม และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมกับนักเรียนกลุ่มอื่นได้อีกด้วย

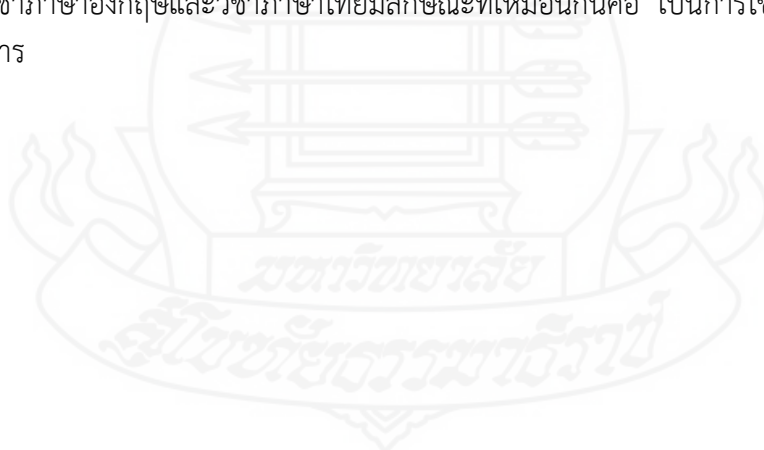
3.1.4 การเตรียมคอมพิวเตอร์ในห้องคอมพิวเตอร์ เพื่อค้นคว้าและตกแต่ง ผลงาน

3.1.5 มุมแสดงผลงาน เป็นสถานที่ที่นักเรียนได้แสดงผลงานและเป็นความภาคภูมิใจแก่นักเรียน และเป็นตัวอย่างงานที่ให้นักเรียนคนอื่นได้ศึกษาและนำไปใช้ได้

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจเกี่ยวกับมุมหนังสือที่ช่วยให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าตลอดเวลาอยู่ในระดับมากที่สุดที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (3.94) กว่าทุกข้อคำถาม ดังนั้น ควรได้มีการวิจัยพัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในหน่วยอื่น ๆ โดยกำหนดเป็นภารกิจและงานให้นักเรียนได้มีการค้นคว้าความรู้ในมุมหนังสือ

3.2.2 จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจจากการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ในระดับมากที่สุด ที่มีค่าเฉลี่ย (4.64) ว่า การเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ทำให้นักเรียนมีทักษะในการจัดการและทำงานอย่างเป็นระบบ ดังนั้น ควรมีการวิจัยพัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่จะทำให้นักเรียนมีทักษะและการจัดการทำงานอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้ เพราะ่วาวิชาภาษาอังกฤษและวิชาภาษาไทยมีลักษณะที่เหมือนกันคือ เป็นการใช้ภาษาเพื่อการติดต่อสื่อสาร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ (2527) *หลักการจัดกระบวนการเรียนการสอน* กรุงเทพมหานคร
กระทรวงศึกษาธิการ
- _____ .(2544) *คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*
กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว
- _____ .(2545) *การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ*
ข่าววิชาการ 1(23) : 1- 2
- กระทรวงศึกษาธิการ (2551) *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*
กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- กษมา วรวรรณ ณ อยุธยา (2539) “นวัตกรรมด้านกระบวนการเรียนรู้” ใน *สารพัฒนาหลักสูตร*
กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว
- กิตติมา ปรีดีดิลก (2532) *การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น* กรุงเทพมหานคร
อักษราพัฒนา
- กศยา แสงเดช (2545) *ชุดการสอน* กรุงเทพมหานคร แม็ค
- เจษฎาวดี อินทรสุด (2551) “ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์สาระการอาชีพ เรื่อง การทำ
พวงหรีดจากผ้า สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิ์นิมิตวิทยา
จังหวัดนนทบุรี” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาเทคโนโลยี
และสื่อสารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ชม ภูมิภาค (2544) *เทคโนโลยีและการสอนการศึกษา* กรุงเทพมหานคร ประสานมิตร
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2520) *ระบบสื่อการสอน* กรุงเทพมหานคร คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
- _____ .(2521) *ระบบผลิตชุดการสอนแผนจุฬา* กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
- _____ .(2523) *นวัตกรรมทางการศึกษา ใน เอกสารการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อสาร
การศึกษา* หน้า 117-120 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชา
ศึกษาศาสตร์
- _____ .(2533) “การใช้สื่อการสอนในวิชาสังคมศึกษา” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาการสอน
สังคมศึกษา* หน่วยที่ 10 หน้า 439 – 440 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2536) “การศึกษาทางไกลกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์” ใน *ประมวลสาระชุด
วิชาเทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษากับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์* หน่วยที่ 12
หน้า 191-237 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- _____ .(2538) “แนวคิดด้านปรัชญาการศึกษา” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาพฤติกรรมกรรมการสอน
ประถมศึกษา* หน่วยที่ 4 หน้า 181 – 183 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2540) *การประชุมเชิงปฏิบัติการ “การผลิตชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์” คู่มือปฏิบัติการ* โรงเรียนเกษมพิทยา (อัสสัมชัญ)
- _____ . (2540) “ชุดการสอนทางไกล” ใน *เอกสารการสอนชุดสื่อการศึกษาพัฒนาสร* หน่วยที่ 5 หน้า 148 – 175 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- _____ .(2540) “ชุดการสอนรายบุคคล” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการศึกษาพัฒนาสร* หน่วยที่ 4 หน้า 128-129, 195-197 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- _____ .(2540) การประชุมเชิงปฏิบัติการ “การผลิตชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์” *คู่มือปฏิบัติการ* โรงเรียนเกษมพิทยา (อัสสัมชัญ)
- _____ .(2540) “ชุดการสอนทางไกล” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการศึกษาพัฒนาสร* หน่วยที่ 5 หน้า 148 – 175 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- _____ (2541) “ชุดการสอนระดับประถมศึกษา” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชา สื่อการสอนระดับประถมศึกษา* หน่วยที่ 14 หน้า 459-500 นนทบุรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- _____ . (2542) “การสอนในฐานะวิทยาการ” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาวิทยาการสอน* หน่วยที่ 1-14 หน้า 36-38, 128 -129, 195 -197 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- _____ . (2545) *มิติที่ 3 ทางการศึกษา : สานฝันสู่ความเป็นจริง* กรุงเทพมหานคร เอส.อาร์.พรีนติ้งแมสโปรดักส์
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และภณิดา มาประเสริฐ (2537) “สื่อกับการพัฒนาการเรียนการสอนสังคมศึกษา” ใน *ประมวลสาระชุดวิชาสารัตถะและวิทยวิธีทางวิชาสังคมศึกษา* หน่วยที่ 13 หน้า 7,11 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- _____ . (2537) “สื่อกับการพัฒนาการเรียนการสอนสังคมศึกษา” ใน *ประมวลสาระชุดวิชาสารัตถะและวิทยวิธีทางวิชาสังคมศึกษา* หน่วยที่ 3 หน้า 7,11 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์ (2539) “การจัดการเรียนการสอน” ใน *เอกสาร การสอนชุดวิชาเทคโนโลยีการสอน* หน่วยที่ 10 หน้า 53-60 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- _____ . (2540) “ชุดการสอนรายบุคคล” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการศึกษาพัฒนาสร* หน่วยที่ 4 หน้า 128 – 129, 195 -197 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- _____ . (2540) “ชุดการสอนทางไกล” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการศึกษาพัฒนาสร* หน่วยที่ 5 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์ (2540) “ชุดการสอนทางไกล” ใน *เอกสารการสอนชุดสื่อการศึกษาพัฒนาสรร* หน่วยที่ 5 หน้า 148 – 175 นนทบุรี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- _____. (2551) “ชุดการเรียนการสอน” ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน* พิมพ์ครั้งที่ 2 หน่วยที่ 14 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ สมเชาว์ เนตรประเสริฐ และสุดา สิ้นสกุล (2520) *ระบบสื่อการสอน*
กรุงเทพมหานคร คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ถวัลย์ ธาราโภชน์ (2536) *จิตวิทยาสังคม* กรุงเทพมหานคร โอเดียนสโตร์
- ทิตนา แคมมณี (2544) *14 วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ* กรุงเทพมหานคร
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- _____. (2551) *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*
กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- _____. (2552) *รูปแบบการเรียนการสอน : ทางเลือกที่หลากหลาย* กรุงเทพมหานคร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- นฤมล คำชมพู (2551) “การพัฒนาชุดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง Food and Health สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสตรีนครสวรรค์” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
- นวลจิตต์ เขาวีร์ติพงศ์ (2544) “การเรียนการสอนอาชีวศึกษา” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา* หน่วยที่ 4 หน้า 208 – 211 นนทบุรี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- นาริรัตน์ สกลกิจผล (2546) “การพัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์วิชาวิทยาศาสตร์ กายภาพชีวภาพ เรื่อง สารสังเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- นิวัติ โชติวงษ์ (2540) *PowerPoint 7.0 : The Presentation* กรุงเทพมหานคร พิมพ์สามัน
- บุญเกื้อ ควรหาเวช (2542) *นวัตกรรมทางการศึกษา* กรุงเทพมหานคร อาร์เอสอาร์พรีนติ้ง
- _____. (2543) *นวัตกรรมทางการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์*
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ประนอม สุรัสวดี (2539) *กิจกรรมและสื่อการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*
กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ประศักดิ์ หอมสนธิ (2539) “วิธีการเรียนการสอน” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีการสอน*
หน่วยที่ 6 หน้า 226 – 254 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชา
ศึกษาศาสตร์
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535) “การบริหารงานวิชาการ” กรุงเทพมหานคร สหมิตรออฟเซต

- พรกมล ช่างทอง (2551) “การพัฒนาความสามารถและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้
บทเรียนสำเร็จรูป เรื่องการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนปราสาทวิทยาคม อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา” วิทยานิพนธ์ปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
- รุ่ง แก้วแดง (2541) *ปฏิวัติการศึกษาไทย* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์มติชน
- ละอียด จุฑานันท์ (2544) *แนวการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตร
ภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539* กรุงเทพมหานคร เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมนเนจเม้นท์
- วรรณทิพา รอดแรงคำ (2540) *CONSTRUCTIVISM* กรุงเทพมหานคร คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2541) *แผนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง* กรุงเทพมหานคร แอล ที เพรส
_____. (2542) *แผนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง พิมพ์ครั้งที่ 2* กรุงเทพมหานคร
แอล ที เพรส
- วาทีณี ศรีแปะบัว (2538) “การเปรียบเทียบความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการฟัง-พูด
ปฏิสัมพันธ์ทางวาจาของครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวินิตศึกษา”
วิทยานิพนธ์ หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- วาสนา ทวีกุลทรัพย์ (2540) “ชุดการสอนแบบกิจกรรมกลุ่ม” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชา
สื่อการศึกษาพัฒนาสรร* หน่วยที่ 3 หน้า 25-60 นนทบุรี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
_____. (2541) “ปฏิบัติการผลิตชุดสื่อประสมเพื่อการศึกษา” ใน *เอกสารการสอนชุดวิชา
ประสบการณ์วิชาชีพเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา* หน่วยที่ 7 หน้า 224-231 นนทบุรี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
_____. (2552) *การผลิตชุดการสอน* นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชา
ศึกษาศาสตร์ (อัดสำเนา)
_____. (2555) “ชุดการสอน” ใน *ประมวลสาระชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการสอนและ
การฝึกอบรม* หน่วยที่ 13 หน้า 2-63 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- วีระ ไทยพานิช (2529) *หนังสือสำหรับผู้สอน 57 วิธีสอน* กรุงเทพมหานคร ภาควิชาเทคโนโลยี
การศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์
- สมบูรณ์ ชิตพงศ์ (2540) “การสร้างและพัฒนาเครื่องมือด้านพุทธิพิสัย” ใน *เอกสารการสอนชุด
วิชาสถิติวิจัย และการประเมินผลการศึกษา* หน่วยที่ 10 หน้า 588-600 นนทบุรี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2553) *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (แก้ไข
เพิ่มเติมครั้งที่ 3 พ.ศ. 2553* กรุงเทพมหานคร พริกหวานกราฟฟิก
- สุพิทย์ กาญจนพันธุ์ (2541) *รวมศัพท์เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา* กรุงเทพมหานคร
ซีเอ็ดยูเคชั่น

- สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535) *การวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ* กรุงเทพมหานคร
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
_____. (2537) *วิธีการสอนภาษาอังกฤษ* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
_____. (2540) *การสอนภาษาอังกฤษ* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
- สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2545) *19 วิธีการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ*
กรุงเทพมหานคร ภาพพิมพ์
- อรุณี วิริยะจิตรา (2532) *การเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร* หน้า 79-95 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์
อักษรเจริญทัศน์
- อัจฉรา วงศ์โสธร (2544) *การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ* พิมพ์ครั้งที่ 2
กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
- อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด (2546) *คู่มือการพัฒนาหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*
(ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1-ม.3) ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช
2544 กรุงเทพมหานคร บิ๊ค พ้อยท์
- Best, John W. and Kahn, James V. (1986). *Research in Education*. 5th ed. New Jersey.
Prentice Hall.
- Bloom, Benjamin S. (1976). *Taxonomy of Educational Objective: The classification of*
Educational Goals. Handbook I: Cognitive Domain. New York: David
Mackey Incl.
- French, Wendell. (1964). *The Personnel Management Process : Human Resource*
Administration. Boston : Houghton.
- Glass, Gene V. and Hopkins, Kenneth D. (1984) *Statistical Methods in Education*
and Psychology, 2nd ed. Prentice – Hall. New Jersey.
- Harmer, Jeremy. (1999). *How to teach English* Malaysia: Addison Wesley Longman.
- Krashen, Stephen. (1983) “The National Approach : Language acquisition in the
classroom” Oxford : Pergamum.
- Lafferty, Peter and Rowe, Julain. (1995). *The Hutchison Dictionary of Science* 2nd ed.
Oxford. Great Britain. Helicon.
- Littlewood, W. (1983). “Communicative Language Teaching,” Cambridge : Cambridge
University Press.
- Maslow A. (1970). *Motivation and Personality* 2nd New York : Harper Row.
- Rose, R.C. (1980) *The design, implementation, and evaluation of an exportable*
personalized system of instruction for teaching applied sentence
writing skills to high school students. (Online). 2007.
Available: <http://proquest.umi.com>. 12 กรกฎาคม 2557

Widdowson, H.G. (1990). *Aspects of language teaching*. Oxford: Oxford University.

ภาคผนวก

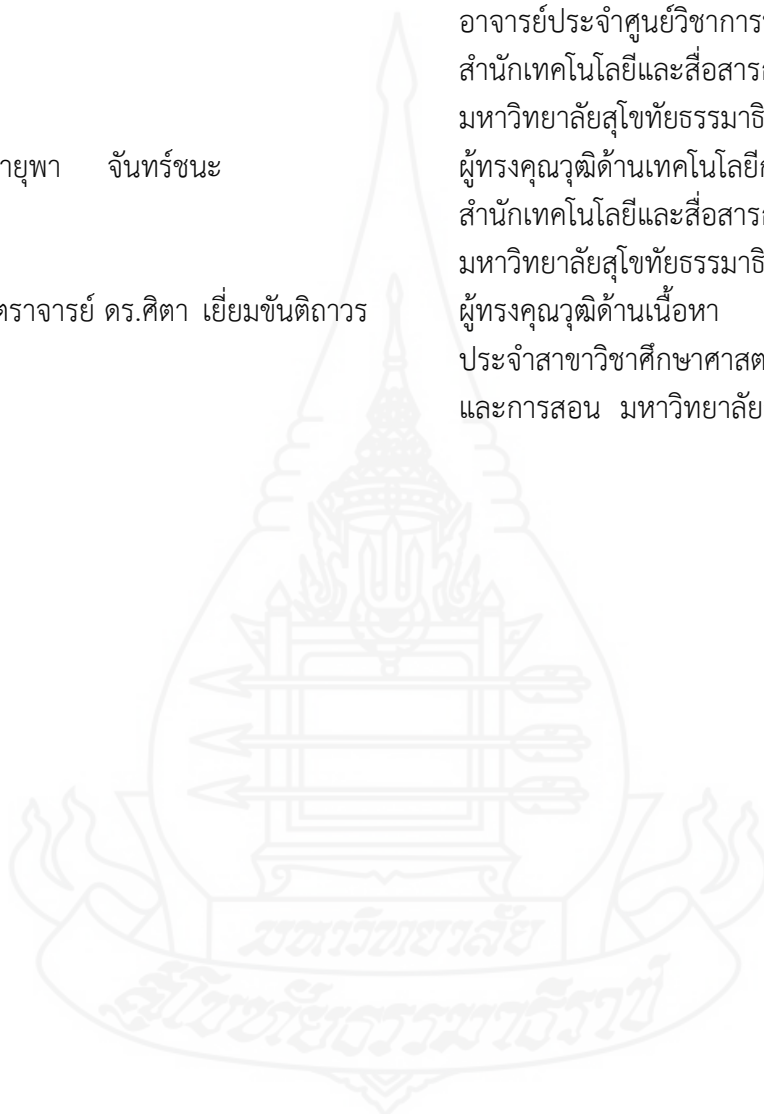
ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รองศาสตราจารย์ นवलเสน่ห์ วงศ์เชิดธรรม	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัดและประเมินผล รองศาสตราจารย์ระดับ 9 อาจารย์ประจำศูนย์วิชาการประเมินผล สำนักเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ เพายุพา จันทร์ชนะ	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีการศึกษา สำนักเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิตา เขี่ยมขันติถาวร	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ แขนงหลักสูตร และการสอน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ภาคผนวก ข

แบบประเมินคุณภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

แบบประเมินคุณภาพแบบทดสอบ
เรื่อง การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

หน่วยประสบการณ์ที่ 4 การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

คำชี้แจง โปรดประเมินคุณภาพของแบบทดสอบ โดยกาเครื่องหมาย ✓ ในระดับที่เห็นสมควร

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				ข้อเสนอแนะ
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	ปรับปรุง	
1. แบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์ 1.1 แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม 1.2 ข้อคำถามในแบบทดสอบมีความชัดเจน 1.3 ข้อคำถามในแบบทดสอบสอดคล้องกับเนื้อหาสาระในประมวลสาระ 1.4 ตัวเลือกในแบบทดสอบไม่ซ้ำและคำตอบกันระหว่างข้อ 1.5 มีการเรียงลำดับตัวเลือกที่สั้นและยาว					
2. แบบทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์ 2.1 แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม 2.2 ข้อคำถามในแบบทดสอบมีความชัดเจน 2.3 ข้อคำถามในแบบทดสอบสอดคล้องกับเนื้อหาสาระในประมวลสาระ 2.4 ตัวเลือกในแบบทดสอบไม่ซ้ำและคำตอบกันระหว่างข้อ 2.5 แบบทดสอบก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์เป็นแบบคู่ขนาน					
3. แบบทดสอบก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์มีความยากง่ายใกล้เคียงกัน					

โดยภาพรวมคุณภาพของแบบทดสอบชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ อยู่ในระดับ

ดีมาก ดี ปานกลาง ปรับปรุง

(ลงชื่อ)

()

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัดและประเมินผล

วันที่ เดือน พ.ศ.

ดีมาก ดี ปานกลาง ปรับปรุง

(ลงชื่อ)

()

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา

วันที่ เดือน พ.ศ.

แบบประเมินชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์
เรื่อง การใช้ประโยชน์เงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

หน่วยประสบการณ์ที่ 4 การใช้ประโยชน์เงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

คำชี้แจง โปรดประเมินคุณภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ โดยกาเครื่องหมาย ✓ ในระดับที่เห็นสมควร

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				ข้อเสนอแนะ
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	ปรับปรุง	
1. แผนในชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ 1.1 แผนการสอนแบบอิงประสบการณ์ 1.2 แผนเผชิญประสบการณ์ 1.3 แผนกำกับประสบการณ์ 1.4 แผนผลิตสื่อ					
2. สื่อในชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ 2.1 ประมวลสาระ 2.2 สไลด์คอมพิวเตอร์ประกอบการเผชิญประสบการณ์ 2.3 แบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์ 2.4 แบบทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์ 2.5 แบบฝึกปฏิบัติ					

โดยภาพรวมคุณภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ในหน่วยประสบการณ์อยู่ในระดับ

ดีมาก ดี ปานกลาง ปรับปรุง

(ลงชื่อ)

()

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีการศึกษา

วันที่ เดือน พ.ศ.

แบบประเมินด้านเนื้อหาของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์
เรื่อง การใช้ประโยชน์เงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

หน่วยประสบการณ์ที่ 4 การใช้ประโยชน์เงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

คำชี้แจง โปรดประเมินคุณภาพของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ โดยกาเครื่องหมาย ✓ ใน
ระดับที่เห็นสมควร

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				ข้อเสนอแนะ
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	ปรับปรุง	
1. เนื้อหา 1.1 เนื้อหาครอบคลุมหัวเรื่องที่กำหนดไว้ 1.2 เนื้อหาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน 1.3 เนื้อหามีความถูกต้อง 1.4 เนื้อหามีความทันสมัย 1.5 เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก 1.6 เนื้อหาครบถ้วนสมบูรณ์ที่นักเรียนจะนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน					
2. ภาพประกอบ 2.1 ภาพประกอบมีความสอดคล้องกับเนื้อหา 2.2 ภาพประกอบมีความคมชัด 2.3 คำอธิบายภาพประกอบช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาดียิ่งขึ้น					
3. แบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์สอดคล้องกับเนื้อหา					
4. แบบทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์สอดคล้องกับเนื้อหา					

โดยภาพรวมคุณภาพของเนื้อหาสาระในประมวลสาระอยู่ในระดับ

ดีมาก ดี ปานกลาง ปรับปรุง

(ลงชื่อ)

()

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหา

วันที่ เดือน พ.ศ.

แบบประเมินคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจ
เรื่อง การใช้ประโยชน์เงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

หน่วยประสบการณ์ที่ 4 การใช้ประโยชน์เงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

คำชี้แจง โปรดประเมินคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในระดับ
ที่พึงพอใจ

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				ข้อเสนอแนะ
	ดี มาก	ดี	ปาน กลาง	ปรับ ปรุง	
1. ข้อคำถามตรงตามวัตถุประสงค์ที่จะประเมิน					
2. ข้อคำถามเข้าใจง่ายและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
3. ข้อคำถามมีความยาวเหมาะสม					
4. ข้อคำถามมีปริมาณเหมาะสม					
5. ข้อคำถามเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนแบบอิง ประสบการณ์					
6. ข้อคำถามสอดคล้องกับการแสดงความพึงพอใจ					
7. ข้อคำถามจัดเรียงตามลำดับให้เข้าใจได้ง่าย					

โดยภาพรวมคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจ อยู่ในระดับ

ดีมาก ดี ปานกลาง ปรับปรุง

ลงชื่อ

()

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีการศึกษา

วันที่ เดือน พ.ศ.

โดยภาพรวมคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจ อยู่ในระดับ

ดีมาก ดี ปานกลาง ปรับปรุง

ลงชื่อ

()

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัดและประเมินผล

วันที่ เดือน พ.ศ.

ภาคผนวก ค

ตารางวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

ตารางที่ 1 ตารางวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

หน่วยประสบการณ์ที่ 4 การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

วัตถุประสงค์	พฤติกรรมระดับพุทธิพิสัย						ทักษะพิสัย
	ความรู้ความจำ	ความเข้าใจ	การนำไปใช้	การวิเคราะห์	การสังเคราะห์	การประเมินค่า	
1. นักเรียนสามารถ บอก คำกริยาในประโยคเงื่อนไขที่เป็นจริงได้	✓ (ข้อ 1)						
2. นักเรียนสามารถ บอก คำกริยาในประโยคเงื่อนไขที่ไม่เป็นจริงได้	✓ (ข้อ 2)						
3. นักเรียนสามารถ บอกคำกริยาในประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงในอดีตได้	✓ (ข้อ 3)						
4. นักเรียนสามารถ ระบุนุประโยคเงื่อนไขที่เป็นจริงได้		✓ (ข้อ 4)					
5. นักเรียนสามารถ ระบุนุประโยคเงื่อนไขที่ไม่เป็นจริงได้		✓ (ข้อ 5)					
6. นักเรียนสามารถ ระบุนุประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงได้		✓ (ข้อ 6)					
7. นักเรียนสามารถ บอกคำกริยาในประโยคคำสั่งอย่างมีเงื่อนไขได้	✓ (ข้อ 7)						
8. นักเรียนสามารถ สร้าง ประโยคเงื่อนไขบอกสิ่งที่ตรงข้ามกับความจริงได้			✓ (ข้อ 8)				
9. นักเรียนสามารถ ตอบคำถามจากเรื่องที่กำหนดให้ได้				✓ (ข้อ 9)			
10. นักเรียนสามารถเขียนประโยคเงื่อนไขได้			✓ (ข้อ 10)				✓
รวม (10)	4	3	2	1			1

ข้อสอบด้านพุทธิพิสัย จำนวน 10 ข้อ

ข้อสอบด้านทักษะพิสัย จำนวน 1 ข้อ

ภาคผนวก ง

ตารางค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ
ก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์

การวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ

การวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์และหลังเผชิญประสบการณ์ ผู้วิจัยได้หาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ (P) และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ (r) และค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ ดังนี้

1. ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ (P) โดยใช้สูตร
(สมบูรณ์ ชิตพงศ์ 2540 : 588 – 590)

$$P = \frac{H + L}{N_H + N_L}$$

2. ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ (r) โดยใช้สูตร

$$R = \frac{H - L}{N_H + N_L} \quad (\text{สำหรับตัวถูก})$$

$$R = \frac{L - H}{N_H, N_L} \quad (\text{สำหรับตัวลง})$$

เมื่อ	P	คือ	ความยากของข้อสอบ
	r	คือ	ค่าอำนาจจำแนก
	H	คือ	จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงที่เลือก
	L	คือ	จำนวนนักเรียนในกลุ่มต่ำที่เลือกตอบตัวเลือกนั้น
	N_H	คือ	จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูง
	N_L	คือ	จำนวนนักเรียนในกลุ่มต่ำ

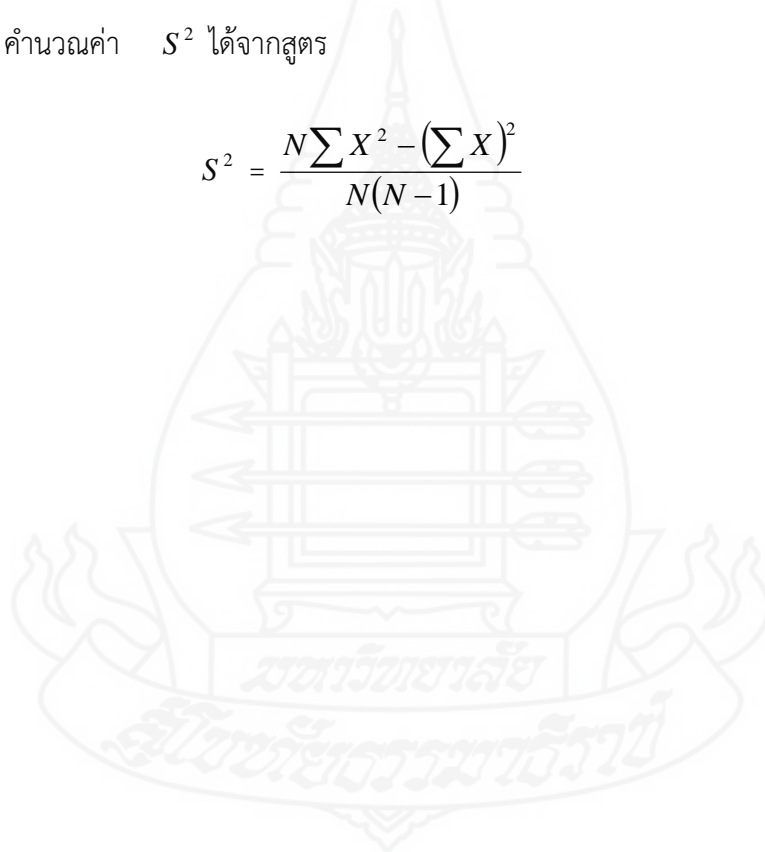
3. ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน(Kuder – Richardson) KR 20 (สมบูรณ์ ชิตพงศ์ 2540 : 588 – 590)

$$r_{tt} = \frac{K}{K-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right\}$$

เมื่อ	r_{tt}	คือ	ความเที่ยง
	K	คือ	จำนวนข้อในแบบทดสอบ
	P	คือ	สัดส่วนของนักเรียนที่ตอบถูกในแต่ละข้อ
	q	คือ	สัดส่วนของนักเรียนที่ตอบผิดในแต่ละข้อ
	S^2	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

คำนวณค่า S^2 ได้จากสูตร

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

ตารางที่ 2. ตารางวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) แบบทดสอบ ก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์ หน่วยประสบการณ์ที่ 4 การใช้ประโยชน์เงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

แบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์ (ปรนัย)			วัดพุทธิพิสัยระดับ
ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	
1.	0.80	0.34	ความรู้
2.	0.73	0.40	ความรู้
3.	0.78	0.36	ความรู้
4.	0.70	0.66	ความเข้าใจ
5.	0.78	0.70	ความรู้
6.	0.73	0.34	ความรู้
7.	0.75	0.57	ความรู้
8.	0.80	0.45	การนำไปใช้
9.	0.78	0.70	การนำไปใช้
10.	0.75	0.32	การวิเคราะห์
แบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์ (ปรนัย) ข้อที่นำมาใช้มีค่า p อยู่ระหว่าง 0.70-0.80 r อยู่ระหว่าง 0.32-0.70			

แบบทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์ (ปรนัย)			วัดพุทธิพิสัยระดับ
ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	
1.	0.80	0.70	ความรู้
2.	0.80	0.76	ความรู้
3.	0.75	0.36	ความรู้
4.	0.75	0.71	ความเข้าใจ
5.	0.78	0.36	ความเข้าใจ
6.	0.80	0.33	ความรู้
7.	0.78	0.46	การนำไปใช้
8.	0.78	0.42	การนำไปใช้
9.	0.75	0.71	การนำไปใช้
10.	0.75	0.71	การวิเคราะห์
แบบทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์ (ปรนัย) ข้อที่นำมาใช้มีค่า p อยู่ระหว่าง 0.75-0.80 R อยู่ระหว่าง 0.33-0.76			

ตารางที่ 3. ตารางแสดงความเที่ยง (r_{tt}) ของแบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์
หน่วยประสบการณ์ที่ 4 การใช้ประโยชน์เงินใจเพื่อการสื่อสาร

คนที่	ข้อที่																				X	X^2
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20		
1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	16	256
2	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	18	324
3	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	0	1	15	225
4	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	17	289
5	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	19	361
6	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	0	0	1	1	1	1	0	1	0	0	13	169
7	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	0	16	256
8	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	0	1	1	0	1	15	225
9	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	19	361
10	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	0	1	1	1	1	1	17	289
11	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	18	324
12	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	17	289
13	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	16	256
14	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	19	361
15	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	0	16	256
16	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	19	361
17	0	1	1	1	1	0	0	0	1	0	1	1	1	0	1	0	1	0	0	1	11	121
18	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	19	361
19	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	19	361
20	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	19	361
21	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	0	0	0	1	0	1	1	1	14	196
22	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	0	0	0	1	0	1	1	1	14	196
23	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	18	324
24	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	0	16	256
25	1	1	0	1	0	0	0	1	1	1	1	1	0	0	1	1	0	1	0	0	11	121
26	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	17	289
27	1	1	0	0	1	1	0	0	0	1	1	1	0	0	1	0	0	0	0	1	9	81
28	0	1	1	1	0	1	0	0	1	0	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	13	169
29	0	1	0	1	1	1	0	0	1	0	0	0	0	1	1	1	1	0	1	1	11	121
30	1	0	0	1	1	0	0	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	13	169
31	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	18	324
32	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	20	400
33	1	0	1	1	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	17	289
34	0	1	0	1	1	1	0	0	1	0	1	1	0	1	1	1	1	0	0	0	11	121
35	0	0	0	1	1	1	0	0	0	0	1	1	0	0	1	0	1	0	1	1	9	81
36	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	19	361
37	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	18	324
38	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	17	289
39	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1	1	1	0	1	0	1	0	1	1	8	64
40	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	17	289
รวม	32	32	29	31	36	35	28	31	30	31	27	37	28	30	36	33	33	30	29	30	628	10270
p	0.8	0.8	0.7	0.8	0.9	0.9	0.7	0.8	0.8	0.8	0.7	0.9	0.7	0.8	0.9	0.8	0.8	0.8	0.7	0.8		
q	0.2	0.2	0.3	0.2	0.1	0.1	0.3	0.2	0.2	0.2	0.3	0.1	0.3	0.3	0.1	0.2	0.2	0.3	0.3	0.3		
pq	0.2	0.2	0.21	0.2	0.1	0.1	0.2	0.2	0.2	0.2	0.2	0.1	0.2	0.2	0.1	0.2	0.2	0.2	0.2	0.2		3.00

$$\begin{aligned}\sum pq &= 3.00 \\ S^2 &= 10.52 \\ r_{tt} &= 0.75\end{aligned}$$

$\begin{aligned}\text{แทนค่า } S^2 &= \frac{40(10270) - (628)^2}{40(39)} \\ &= \frac{410800 - 394384}{1560} \\ &= \frac{16416}{1560} \\ &= 10.52\end{aligned}$	$\begin{aligned}\text{แทนค่า } r_{tt} &= \frac{20}{20-1} \times \left(1 - \frac{3.00}{10.52}\right) \\ &= \frac{20}{19} \times \left(1 - \frac{3.00}{10.52}\right) \\ &= 1.05 \times 0.71 \\ &= 0.75\end{aligned}$
--	--

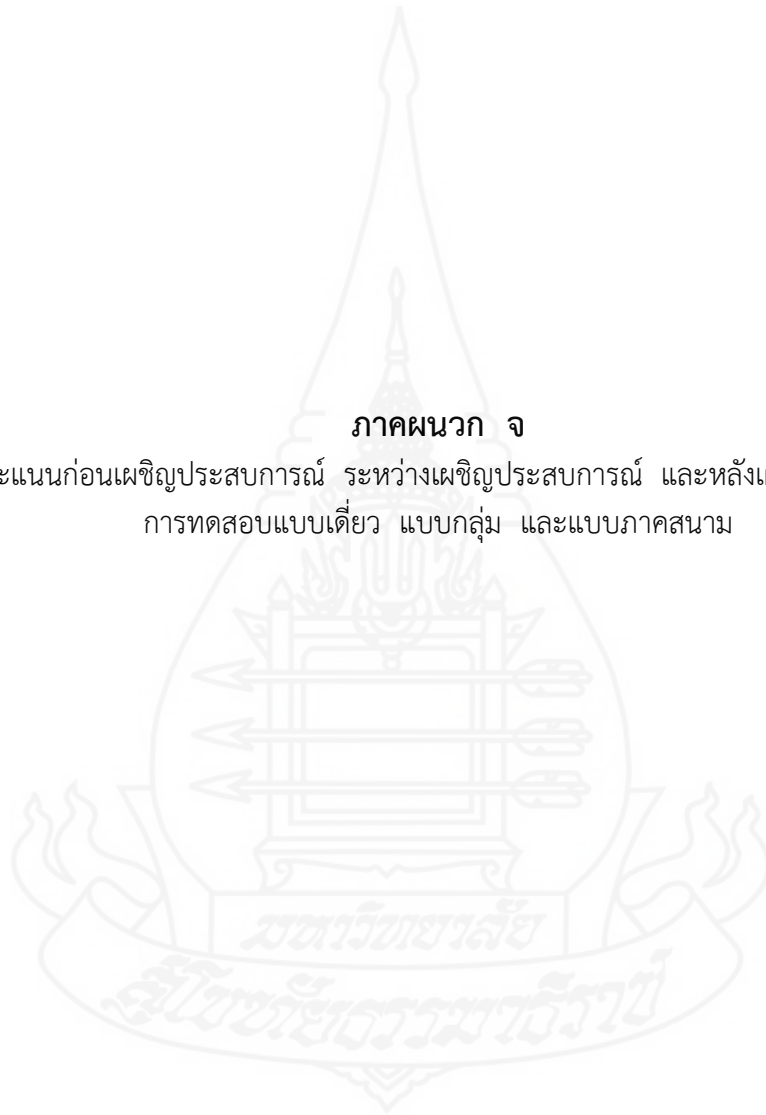
$$\begin{aligned}\sum pq &= 3.12 \\ S^2 &= 12.95 \\ r_{tt} &= 0.79\end{aligned}$$

แทนค่า S^2	$= \frac{40(9686) - (606)^2}{40(39)}$	แทนค่า r_{tt}	$= \frac{20}{20-1} \times \left(1 - \frac{3.12}{12.95}\right)$
	$= \frac{387440 - 367236}{1560}$		$= \frac{20}{19} \times \left(1 - \frac{3.12}{12.95}\right)$
	$= \frac{20204}{1560}$		$= 1.05 \times 0.75$
	$= 12.95$		$= 0.79$

ภาคผนวก จ

ตารางคะแนนก่อนเผชิญประสบการณ์ ระหว่างเผชิญประสบการณ์ และหลังเผชิญประสบการณ์
การทดสอบแบบเดี่ยว แบบกลุ่ม และแบบภาคสนาม

ประสิทธิภาพชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

การหาค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) มีดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ สมเชาว์ เนตรประเสริฐ และสุดา สีนกุล 2520 : 136-137)

การหาประสิทธิภาพของกระบวนการ ใช้สูตรดังนี้

$$E_1 = \frac{\left[\frac{\sum X}{N} \right]}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum X$ คือ คะแนนรวมของภารกิจและงาน
 A คือ คะแนนเต็มของภารกิจและงาน
 N คือ จำนวนนักเรียน

การหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ใช้สูตรดังนี้

$$E_2 = \frac{\left[\frac{\sum F}{N} \right]}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum F$ คือ คะแนนรวมของการทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์
 B คือ คะแนนเต็มของการทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์
 N คือ จำนวนนักเรียน

ตารางที่ 5. ตารางคะแนนก่อนเผชิญประสบการณ์ ระหว่างเผชิญประสบการณ์ และหลังเผชิญประสบการณ์ หน่วยประสบการณ์ที่ 4 ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร ในการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว

ลำดับที่	ก่อนเผชิญประสบการณ์			ระหว่างเผชิญประสบการณ์							หลังเผชิญประสบการณ์		
				บันทึกสาระสำคัญ	พฤติกรรมกลุ่ม		แบบฝึกหัด	ชิ้นงาน		รวม			
เกณฑ์คะแนน	20					4.1		4.2			4.1	4.2	
	พุทธิพิสัย	ทักษะพิสัย	รวม	10	5	5	10	5	5	40	พุทธิพิสัย	ทักษะพิสัย	รวม
	10	10	20								10	10	20
1	6	6	12	9	4	5	8	3	4	33	8	8	16
2	6	5	11	8	4	5	7	3	4	31	8	7	15
3	5	5	10	8	4	5	6	3	3	29	7	7	14
คะแนน	17	16	33	25	12	15	21	9	11	93	23	22	45
\bar{X}	5.67	5.33	11.00	8.33	4.00	5.00	7.00	3.00	3.67	31.00	7.67	7.33	15.00

แทนค่าสูตร ประสิทธิภาพกระบวนการ E_1 / ประสิทธิภาพผลลัพธ์ E_2

แทนค่า	แทนค่า
$E_1 = \frac{93}{3} \times 100$	$E_2 = \frac{45}{20} \times 100$
$E_1 = \frac{31}{40} \times 100$	$E_2 = \frac{15}{20} \times 100$
$E_1 = 77.50$	$E_2 = 75.00$
$E_1 / E_2 = 77.50 / 75.00$	

ตารางที่ 6. ตารางคะแนนก่อนเผชิญประสบการณ์ ระหว่างเผชิญประสบการณ์ และหลังเผชิญประสบการณ์ หน่วยประสบการณ์ที่ 4 ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร ในการทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม

ลำดับที่	ก่อนเผชิญประสบการณ์			ระหว่างเผชิญประสบการณ์						หลังเผชิญประสบการณ์			
				บันทึกสาระสำคัญ	พฤติกรรมกลุ่ม		แบบฝึกหัด	ชิ้นงาน					รวม
เกณฑ์คะแนน	20					4.1		4.2		4.1	4.2		
	พฤติกรรม	ทักษะ	รวม	10	5	5	10	5	5	40	พฤติกรรม	ทักษะ	รวม
	10	10	20								10	10	20
1	4	5	9	9	4	4	8	4	4	33	9	8	17
2	3	4	7	9	4	4	8	4	4	33	8	8	16
3	2	2	4	8	4	4	7	3	3	29	7	7	14
4	4	3	7	9	4	4	8	4	3	32	9	8	17
5	2	3	5	9	4	5	8	4	3	33	8	8	16
6	1	2	3	8	5	4	7	3	3	30	7	7	14
คะแนน	16	19	35	52	25	25	46	22	20	190	48	46	94
\bar{X}	2.67	3.17	5.83	8.67	4.17	4.17	7.67	3.67	3.33	31.67	8.00	7.67	15.67

แทนค่าสูตร ประสิทธิภาพกระบวนการ E_1 / ประสิทธิภาพผลลัพธ์ E_2

แทนค่า	แทนค่า
$E_1 = \frac{190}{40} \times 100$	$E_2 = \frac{94}{20} \times 100$
$E_1 = \frac{31.67}{40} \times 100$	$E_2 = \frac{15.67}{20} \times 100$
$E_1 = 79.17$	$E_2 = 78.33$
$E_1 / E_2 = 79.17 / 78.33$	

ตารางที่ 7. ตารางคะแนนก่อนเผชิญประสบการณ์ ระหว่างเผชิญประสบการณ์ และหลังเผชิญประสบการณ์ หน่วยประสบการณ์ที่ 4 ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร ในการทดสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนาม

ลำดับที่	ก่อนเผชิญประสบการณ์			ระหว่างเผชิญประสบการณ์						หลังเผชิญประสบการณ์			
				บันทึกสาระสำคัญ	พฤติกรรมกลุ่ม		แบบฝึกหัด	ชิ้นงาน					รวม
	พุทธิพิสัย	ทักษะพิสัย	รวม		4.1	4.2		4.1	4.2	รวม	พุทธิพิสัย	ทักษะพิสัย	
					4.1	4.2		4.1	4.2				20
	10	10	20	10	5	5	10	5	5	40	10	10	20
1	3	5	8	9	5	5	8	4	4	35	9	8	17
2	4	3	7	9	4	4	8	4	4	33	9	8	17
3	3	5	8	9	3	4	8	4	4	32	8	7	15
4	5	1	6	9	4	4	8	3	4	32	8	8	16
5	6	5	11	9	3	4	8	3	4	31	9	8	17
6	3	3	6	9	4	5	8	4	4	34	9	8	17
7	2	5	7	9	5	4	8	4	4	34	8	8	16
8	2	4	6	8	5	4	8	4	4	33	8	8	16
9	3	3	6	9	5	4	9	4	4	34	8	7	15
10	2	4	6	9	4	4	9	4	4	34	8	7	15
11	3	3	6	8	4	4	8	4	4	33	8	8	16
12	3	5	8	8	3	4	8	4	4	31	8	7	15
13	2	4	6	8	4	4	8	4	4	32	8	7	15
14	5	7	12	9	4	4	8	4	4	33	8	9	17
15	3	3	6	8	4	4	8	4	4	32	8	9	17
16	3	3	6	8	5	5	8	4	4	34	8	7	15
17	4	3	7	8	5	4	8	4	4	33	9	9	18
18	4	4	8	8	4	4	7	4	4	31	8	7	15
19	4	5	9	8	4	4	7	4	4	31	8	9	17
20	3	5	8	8	5	4	8	4	4	33	8	7	15

ตารางที่ 7. (ต่อ)

ลำดับที่	ก่อนเผชิญ ประสบการณ์			ระหว่างเผชิญประสบการณ์						หลังเผชิญ ประสบการณ์			
				บันทึก สาระสำคัญ	พฤติกรรม กลุ่ม		แบบฝึกหัด	ชิ้นงาน					รวม
เกณฑ์ คะแนน	20			10	4.1	4.2	10	4.1	4.2	40	20		
	พฤติกรรม พิสัย	ทักษะ พิสัย	รวม		พฤติกรรม พิสัย	ทักษะ พิสัย		รวม					
	10	10	20						10		10	20	
21	2	5	7	8	4	4	7	4	4	31	9	8	17
22	3	4	7	7	5	4	7	3	4	30	9	8	17
23	3	5	8	8	5	5	8	4	4	34	8	7	15
24	2	3	5	8	5	5	8	4	4	34	9	8	17
25	3	4	7	7	4	4	8	4	4	31	9	8	17
26	3	2	5	9	4	4	8	4	4	33	8	7	15
27	3	4	7	9	4	4	8	4	4	33	8	7	15
28	3	4	7	9	4	4	8	4	4	33	9	8	17
29	3	5	8	9	4	5	8	4	4	34	9	7	16
30	4	3	7	9	5	4	8	4	4	34	9	8	17
31	4	3	7	9	5	5	8	4	4	35	8	7	15
32	3	5	8	9	4	4	8	4	4	33	8	8	16
33	3	4	7	7	4	4	8	4	3	30	8	8	16
34	3	4	7	8	4	4	8	4	4	32	8	7	15
35	4	3	7	8	4	4	7	3	4	30	8	8	16
36	4	4	8	8	4	4	7	4	3	30	8	7	15
คะแนน	117	142	259	302	153	151	284	140	142	1,172	299	276	575
\bar{X}	3.25	3.94	7.19	8.39	4.3	4.2	7.9	3.9	3.9	32.56	8.31	7.67	16
S.D.	0.91	1.12	1.41	0.64	0.60	0.40	0.46	0.32	0.23	1.46	0.47	0.68	0.94

แทนค่าสูตร ประสิทธิภาพกระบวนการ E_1 / ประสิทธิภาพผลลัพธ์ E_2

แทนค่า	แทนค่า
$E_1 = \frac{1,172}{36} \times 100$	$E_2 = \frac{575}{36} \times 100$
$E_1 = \frac{32.56}{40} \times 100$	$E_2 = \frac{15.97}{20} \times 100$
$E_1 = 81.39$	$E_2 = 79.86$
$E_1 / E_2 = 81.39 / 79.86$	

ภาคผนวก ฉ

ตารางคะแนนความก้าวหน้าของนักเรียน

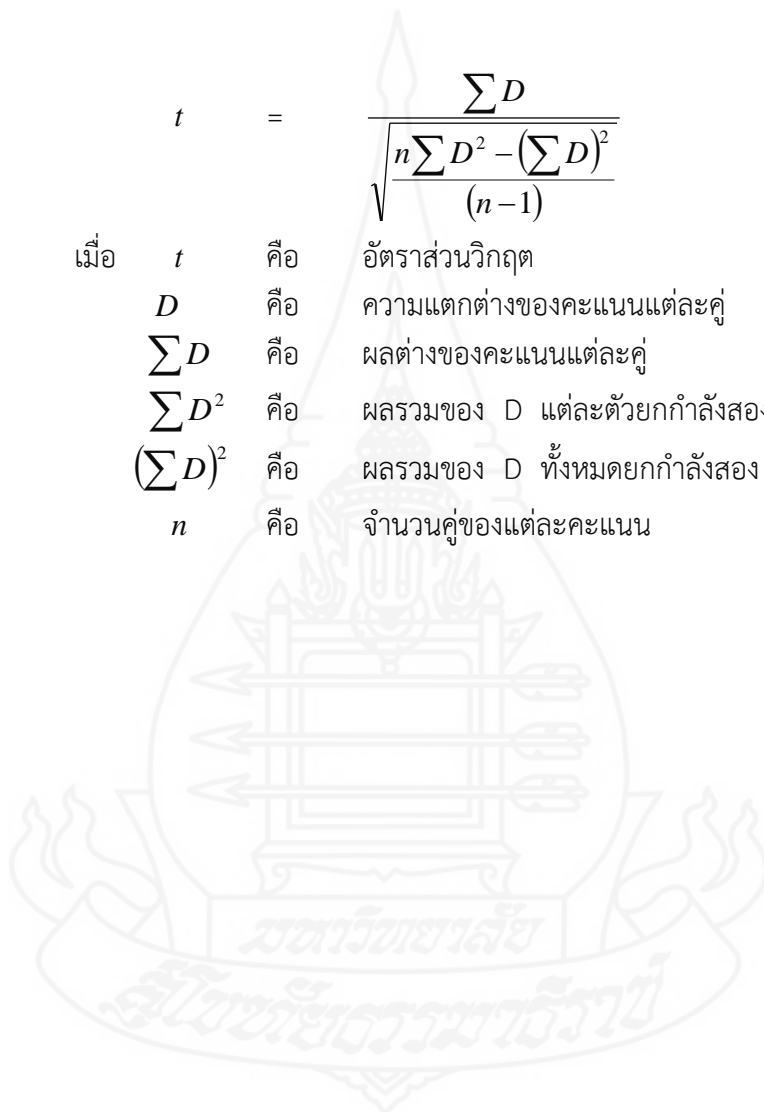

การวิเคราะห์ความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการ

สอนแบบอิงประสบการณ์ โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์และหลังเผชิญประสบการณ์ ที่เรียนจากชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ โดยการทดสอบค่า t (t-test) (William Sealy Gosset and David Wechsler) อ้างใน Glass, Gene V. and Hopkins, Kenneth D., 1984 : 217 และ 240 – 242

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}} \quad \text{เมื่อ } df = n - 1$$

เมื่อ	t	คือ	อัตราส่วนวิกฤต
	D	คือ	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
	$\sum D$	คือ	ผลต่างของคะแนนแต่ละคู่
	$\sum D^2$	คือ	ผลรวมของ D แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum D)^2$	คือ	ผลรวมของ D ทั้งหมดยกกำลังสอง
	n	คือ	จำนวนคู่ของแต่ละคะแนน

ตารางที่ 8. ตารางคะแนนความก้าวหน้าของนักเรียนก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์
หน่วยประสบการณ์ที่ 4 ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

ลำดับที่	คะแนนก่อนเผชิญ ประสบการณ์		คะแนนหลังเผชิญ ประสบการณ์		D	D ²
	(x)	(x ²)	(y)	(y ²)	(y-x)	(y-x) ²
1	8	64	17	289	9	81
2	7	49	17	289	10	100
3	8	64	15	225	7	49
4	6	36	16	256	10	100
5	11	121	17	289	6	36
6	6	36	17	289	11	121
7	7	49	16	256	9	81
8	6	36	16	256	10	100
9	6	36	15	225	9	81
10	6	36	15	225	9	81
11	6	36	16	256	10	100
12	8	64	15	225	7	49
13	6	36	15	225	9	81
14	12	144	17	289	5	25
15	6	36	17	289	11	121
16	6	36	15	225	9	81
17	7	49	18	324	11	121
18	8	64	15	225	7	49
19	9	81	17	289	8	64
20	8	64	15	225	7	49
21	7	49	15	225	8	64
22	7	49	17	289	10	100
23	8	64	15	225	7	49
24	5	25	17	289	12	144
25	7	49	17	289	10	100
26	5	25	15	225	10	100

ตารางที่ 9. ตารางคะแนนความก้าวหน้าของนักเรียนก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์
หน่วยประสบการณ์ที่ 4 ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

ลำดับที่	คะแนนก่อนเผชิญ ประสบการณ์		คะแนนหลังเผชิญ ประสบการณ์		D	D ²
	(x)	(x ²)	(y)	(y ²)		
27	7	49	15	225	8	64
28	7	49	17	289	10	100
29	8	64	16	256	8	64
30	7	49	17	289	10	100
31	7	49	15	225	8	64
32	8	64	16	256	8	64
33	7	49	16	256	9	81
34	7	49	15	225	8	64
35	7	49	16	256	9	81
36	8	64	15	225	7	49
คะแนนรวม	259	1993	575	9215	316	2858
\bar{X}	7.19	53.69	15.97	255.97	8.78	79.39
S.D.	1.41	23.38	0.94	30.29	1.55	26.86

แทนค่า

$$t = \frac{316}{\sqrt{\frac{36(2858) - (316)^2}{36 - 1}}}$$

$$t = \frac{316}{\sqrt{\frac{(102888) - (99856)}{35}}}$$

$$t = \frac{316}{\sqrt{\frac{3032}{35}}}$$

$$t = \frac{316}{9.31} \quad t = 33.94$$

ภาคผนวก ข

ตารางแสดงค่าความถี่คะแนนความพึงพอใจของนักเรียน

ตารางที่ 10. ตารางแสดงค่าความถี่คะแนนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนแบบ
อิงประสบการณ์

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. ความพึงพอใจด้านองค์ประกอบของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์					
1.1 บริบทที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์					
1) มุมหนังสือทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจที่ได้ศึกษาค้นคว้าตลอดเวลา	8	18	10		
2) มุมแสดงผลงานทำให้นักเรียนพึงพอใจและเกิดความภาคภูมิใจในชิ้นงานที่นักเรียนทำ	11	17	7	1	
1.2 ความพึงพอใจด้านรูปแบบที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์					
1) รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง (SDL) นักเรียนพึงพอใจทำให้มีความรู้เรื่องประโยชน์อันหลากหลายแบบต่าง ๆ และหลักการใช้	11	17	7	1	
2) รูปแบบการเรียนรู้แบบเรียนกับเพื่อน (PDL) นักเรียนนักเรียนพึงพอใจได้ทำงานร่วมกันกับเพื่อนและร่วมกันแก้ปัญหาการทำงานได้	12	18	4	2	
3) รูปแบบการเรียนรู้แบบเรียนกับครู (TDL) นักเรียนพึงพอใจให้ความรู้คำแนะนำและปรับปรุงชิ้นงานแก่นักเรียนได้	24	12			
1.3 ความพึงพอใจด้านวิธีการเรียนแบบเผชิญประสบการณ์					
การเรียนรู้ด้วยกิจกรรมกลุ่มนักเรียนพึงพอใจได้ทำงานร่วมกัน	24	12			
1.4 ความพึงพอใจด้านสื่อที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์					
1.4.1 ประมวลสาระ					
1) แผนรายการสอนนักเรียนมีความพึงพอใจได้ทราบวัตถุประสงค์ของเนื้อหาสาระ	8	23	4	1	
2) เนื้อหาในประมวลสาระนักเรียนมีความพึงพอใจ ได้มีความรู้พื้นฐานก่อนเผชิญประสบการณ์	13	17	6		
3) สรุปรายเนื้อหาในประมวลสาระนักเรียนมีความพึงพอใจทราบถึงสาระสำคัญของเนื้อหาทั้งหมด	9	21	6		
1.4.2 ความพึงพอใจด้านสไลด์คอมพิวเตอร์ปฐมนิเทศ					
สไลด์คอมพิวเตอร์ปฐมนิเทศนักเรียนมีความพึงพอใจเข้าใจขั้นตอนการเรียนรู้แบบอิงประสบการณ์ทำให้สามารถเผชิญประสบการณ์ได้ถูกต้อง	13	16	7		
1.4.3 ความพึงพอใจด้านสไลด์คอมพิวเตอร์ประกอบการเผชิญประสบการณ์					
สไลด์คอมพิวเตอร์ประกอบการเผชิญประสบการณ์ให้นักเรียนมีความพึงพอใจได้ทราบแนวทางและทำงานกลุ่มร่วมกันได้	10	21	3	2	
1.4.4 ความพึงพอใจด้านแบบฝึกปฏิบัติ					
แบบฝึกปฏิบัติกำกับแนวทางนักเรียนพึงพอใจได้ทำภารกิจและงานตามที่กำหนด	11	19	5	1	
1.4.5 ความพึงพอใจด้านแบบทดสอบก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์					
1) แบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์นักเรียนพึงพอใจได้ทราบถึงพื้นฐานความรู้ของตนเอง	12	18	5	1	
2) แบบทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์นักเรียนพึงพอใจได้ทราบความก้าวหน้าของตนเอง	8	21	5	2	

ตารางที่ 10. (ต่อ)

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
2. ความพึงพอใจด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์					
1) การเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์นักเรียนพึงพอใจได้รับประสบการณ์ตรงและนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงได้	11	18	5	2	
2) การเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์นักเรียนพึงพอใจได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น	11	18	7		
3) การเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ทำให้นักเรียนพึงพอใจมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง	12	18	6		
4) การเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์นักเรียนพึงพอใจมีทักษะในการจัดการและทำงานอย่างเป็นระบบ	23	13			

ภาคผนวก ซ
แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามความพึงพอใจ

แบบสัมภาษณ์นักเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ในการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยวและแบบกลุ่ม

หน่วยประสบการณ์ที่ 4 การใช้ประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

1. ประมวลสาระ

1.1 ความเข้าใจเนื้อหา.....

.....

1.2 ปริมาณของเนื้อหา.....

.....

1.3 ความเหมาะสมของภาพประกอบเนื้อหา.....

.....

2. สไลด์คอมพิวเตอร์ปฐมนิเทศและสไลด์คอมพิวเตอร์ประกอบการเผชิญประสบการณ์

2.1 ความเข้าใจในการอธิบายขั้นตอนการเรียนรู้.....

.....

2.2 ความชัดเจนของภาพ.....

.....

2.3 ความชัดเจนของตัวอักษร.....

.....

2.4 ความชัดเจนของเสียง.....

.....

3. แบบฝึกปฏิบัติ

3.1 ความสอดคล้องของภารกิจและงาน.....

.....

3.2 ความยากง่ายในการทำแบบฝึกปฏิบัติ

.....

3.3 ระยะเวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกปฏิบัติ

.....

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

เรื่อง ประโยคประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

โรงเรียนปิยะชาติพัฒนา ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อการใช้ชุดการสอนอิงประสบการณ์ เรื่อง ประโยคประโยคเงื่อนไขเพื่อการสื่อสาร เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการจัดการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

จงใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องระดับความพึงพอใจที่นักเรียนได้รับจากการจัดการเรียนการสอน ความพึงพอใจในระดับต่างๆ มีความหมายดังนี้

5	หมายถึง	ความพึงพอใจระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	ความพึงพอใจระดับมาก
3	หมายถึง	ความพึงพอใจระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ความพึงพอใจระดับน้อย
1	หมายถึง	ความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. ความพึงพอใจด้านองค์ประกอบของชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์					
1.1 บริบทที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์					
1) มุมหนังสือทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจที่ได้ศึกษาค้นคว้าตลอดเวลา					
2) มุมแสดงผลงานทำให้นักเรียนพึงพอใจและเกิดความภาคภูมิใจในชิ้นงานที่นักเรียนทำ					
1.2 ความพึงพอใจด้านรูปแบบที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์					
1) รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง (SDL) นักเรียนพึงพอใจทำให้มีความรู้เรื่องประโยคเงื่อนไขแบบต่าง ๆ และหลักการใช้					
2) รูปแบบการเรียนรู้แบบเรียนกับเพื่อน (PDL) นักเรียนนักเรียนพึงพอใจได้ทำงานร่วมกันกับเพื่อนและร่วมกันแก้ปัญหาการทำงานได้					
3) รูปแบบการเรียนรู้แบบเรียนกับครู (TDL) นักเรียนพึงพอใจให้ความรู้คำแนะนำและปรับปรุงชิ้นงานแก่นักเรียนได้					
1.3 ความพึงพอใจด้านวิธีการเรียนแบบเผชิญประสบการณ์					
การเรียนรู้ด้วยกิจกรรมกลุ่มนักเรียนพึงพอใจได้ทำงานร่วมกัน					
1.4 ความพึงพอใจด้านสื่อที่ใช้ในการเผชิญประสบการณ์					
1.4.1 ประมวลสาระ					
1) แผนรายการสอนนักเรียนมีความพึงพอใจได้ทราบวัตถุประสงค์ของเนื้อหาสาระ					
2) เนื้อหาในประมวลสาระนักเรียนมีความพึงพอใจได้มีความรู้พื้นฐานก่อนเผชิญประสบการณ์					

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
3) สรุปเนื้อหาในประมวลสาระนักเรียนมีความพึงพอใจทราบถึงสาระสำคัญของเนื้อหาทั้งหมด					
1.4.2 ความพึงพอใจด้านสไลด์คอมพิวเตอร์ปฐมนิเทศ					
สไลด์คอมพิวเตอร์ปฐมนิเทศนักเรียนมีความพึงพอใจเข้าใจขั้นตอนการเรียนแบบอิงประสบการณ์ทำให้สามารถเผชิญประสบการณ์ได้ถูกต้อง					
1.4.3 ความพึงพอใจด้านสไลด์คอมพิวเตอร์ประกอบการเผชิญประสบการณ์					
สไลด์คอมพิวเตอร์ประกอบการเผชิญประสบการณ์ให้นักเรียนมีความพึงพอใจได้ทราบแนวทางและทำงานกลุ่มร่วมกันได้					
1.4.4 ความพึงพอใจด้านแบบฝึกปฏิบัติ					
แบบฝึกปฏิบัติกำกับแนวทางนักเรียนพึงพอใจได้ทำภารกิจและงานตามที่กำหนด					
1.4.5 ความพึงพอใจด้านแบบทดสอบก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์					
1) แบบทดสอบก่อนเผชิญประสบการณ์นักเรียนพึงพอใจได้ทราบถึงพื้นฐานความรู้ของตนเอง					
2) แบบทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์นักเรียนพึงพอใจได้ทราบความก้าวหน้าของตนเอง					
2. ความพึงพอใจด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์					
1) การเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์นักเรียนพึงพอใจได้รับประสบการณ์ตรง และนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริง ได้					
2) การเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์นักเรียนพึงพอใจได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น					
3) การเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์นักเรียนพึงพอใจมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง					
4) การเรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์นักเรียนพึงพอใจมีทักษะในการจัดการและทำงานอย่างเป็นระบบ					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางมลิวัดย์ เมฆบวร
วัน เดือน ปีเกิด	1 กันยายน 2501
สถานที่เกิด	อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร
ประวัติการศึกษา	ศศ.บ (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2523 ศศ.บ (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2529
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนปียชาติพัฒนา ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จังหวัดนครนายก
ตำแหน่ง	ครู วิทยะฐานะชำนาญการพิเศษ

